Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

2402

Wien n. Cat.

ԼՈՒԴՈՎԻԿՈՍԻ ԹԻԼՈՑԻ

ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ ԴԱՍԱԳԻՐՔ

ՊԱՐԶ ՈՒՍՄՈՒՆՔԵԱՆ

ԹԱՐԳՄԱՆԵՑ

Հ. ՊԵՏՐՈՍ Վ. ՊԻՒԼՊԻՒԼԵԱՆ

Ի ՄԽԻԹ. ՈՒԽՏԷՆ

ՎԻՆՆԱ
ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆ
1868

Մ-1031
Ն 85
5.

ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ

ԱՐԱՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

ՀՏԴ.

ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ ԴԱՍԱԳԻՐՔ

ՊԱՐԶ ՈՒՍՈՂՈՒԹԵԱՆ

511
Ը-60

ԼՈՒԴՈՎԻԿՈՍԻ ԹԻԼՈՑԻ

ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ ԴԱՍԱԳԻՐՔ

ՊԱՐԶ ՈՒՍՄՈՒՆՔԵՆ.

ԹԱՐԳՄԱՆԵՑ

Հ. ՊԵՏՐՈՍ Վ. ՊԻԻԼՊԻԻԼՃԵԱՆ

Լազարեան Ակադեմիայի գրադարանի գրքերուն մասին տեղեկութիւն ստանալու Ի ՄԽԻԹ. ՈՒԽՏ
Библиотека Лазаревского Института Восточных Языков
Инв. 14. Կաթ 3682
ԱԼԵՔՍԱՆԴՐՈՊՈԼՍԿԱՅԱ ГОР.
№
БИБЛІОТЕКА-ЧИТАЛЬНЯ

ՎԻԵՆՆԱ
ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆ
1868

15856

ՅԱԹԱՋԱԲԱՆ

Սկէ քանի մը տարիյառաջ Լուդ. Թիլլոյի Ուսողութեան (Մաթեմատիկի) անդուգական դասագիրքը թարգմանած ըլլալովս, եւ այլեւայլ անգամներ ալ անձամբ մեր վարժարաններուն մէջ ձեռագրին վրայէն դասատալով, տեսնուեցաւ որ ասոր տպագրութիւնն ազգային հասարակութեան մեծապէս օգտակար՝ մանաւանդ թէ հարկաւոր ծառայութիւն մը կրնայ ըլլալ:

Որովհետեւ քաջահմուտ հեղինակն այս դասագիրքին քիչ թերթերուն մէջ այնպիսի զարմանալի եւ զանակաւ բոլոր Ուսողութեան բովանդակ ուսմունքը համառօտած ամփոփած է, որ ամենեւին բան մը դուրս չէ մնացած, որն որ էապիտաւոր խելքի մը համար զգալի ըլլայ. կամ թէ ըսեմ, Ուսողութեան պտղաբեր ճըշմարտութենէն ամենեւին պակաս բան թողուցած չըլլալով, կրնայ մարդ ասով ամբողջ Ուսողութեան ուսմունքը հիմնական ու հաստատուն եղանակաւ, միանգամայն համառօտութեամբ սորվիլ: Նշարդէն Փրանքֆուրդի պէս քաղաքի մը, Գերմանական երեւելի դպրոցներէն մէկուն մէջ, հեղինակին այս դասագիրքը գործածելը՝ ըսածնիս կը հաստատէ:

Դասագիրքս համառօտ ըլլալով, ան ամէն բան՝ որ սրամիտ հեղինակի մը հմտութեան ցոյց կրնայ տալ, բայց գրքին ընթացքին հետ սերտ կապակցութիւն չունի, մէջը չի գտնուիր. ամէն օրինակ մէյմէկ զատ կանոն կ'ակնարկէ: Մանաւանդ առաջին մասին մէջ աւելորդ տող մ'ալ չկայ: Մնորին մասերը կարելի եղածին չափ համառօտ են, եւ ասոր ալ պատճառ՝ որովհետեւ Ուսողութեան բարձրագոյն մասերը միշտ ստոր-

իններըը կ՝ենթադրեն, եւ անոնցմով միայն կրնան հաս-
կըցուիլ, անոր համար ալ գլխաւոր նախադասութեանց
համառօտ ամիսփուիմն ուսանողաց ձեռքը թէ մեծա-
պէս բաղձալի եւ թէ պիտանի բան մըն է, ուր այն-
պիսի հրահանգ մը կը պարունակուի, որ ինք իրմէ դիւ-
րաւ կրնայ ընդարձակուիլ, եւ սորվողին մտագրու-
թիւնը կը զարթուցանէ, ընթացիկ վարժութիւն մը
ստանալ կու տայ, եւ միանգամայն կարգաւորեալ դա-
սախօսութեանց համար ալ կրնայ գործածուիլ: Իսկ
բարձրագոյն մասերն այն համառօտութեան հարկաւո-
րութիւն չունենալով՝ աւելի ընդարձակ են:

Արդէն յայտնի բան է՝ որ դասագրքին իւրաքան-
չիւր հատածն ալ սորվեցընելու ատեն, դասատու ըլ-
լողն ազատ է հարկաւոր դատածին պէս իր աշակեր-
տացը պիտոյիցն ու խելքին ընդունակութեանը հա-
մեմատ, կամ համառօտ անցնիլ եւ կամ մեկնու-
թեամբ աւելի ընդարձակել: Միայն ասոր պիտի միտ
դնէ, որ չըլլայ թէ իր աշակերտաց մէկը, վարժոյին
դասերէն անցնի առանց կատարեալ ուսողութեան շա-
հաւէտ կրթութիւն մ՝ընդունած ըլլալու:

Վերջապէս հեղինակին աշխատութիւնը փոքրիկ
սերմ մըն է, որ մենք մեր բնիկ երկիրը կը փոխադրենք
մեր թարգմանութեամբը, ուսուցչին հոգն ու խնամքը
սերմանէ պիտի զանիկայ ուսանողաց մտքին մէջ, եւ եթէ
աշակերտաց ալ աշխատութեան քրտինքն ոռոգելու ըլ-
լայ, կը բուսցընէ անոնց մտքին մէջ ամբողջ ուսողութեան
պտղաբեր տունկը, որուն ինչչափ պիտանի եւ հարկաւոր
ըլլալը ցուցընելն աւելորդ աշխատութիւն համարելով,
միայն տեղեակ եղողներուն կը նուիրենք մեր աշխատու-
թիւնը, եւ ազգին օգուտն ալ կը սեպենք մեր վարձքը:

ՑԱՆԿ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ 1

Ա· ԹՈՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Թիւ 2
Շորս գործողութիւնք . . 2
Կոտորակ 5
Ցանկերորդական կոտորակ . 9
Ընդհմանական քանակութիւններ 13
Նշանագրով համարողութիւն 16
Կարողութիւն եւ Արմատ . 22
Երկմանեայ քանակութիւններ 35
Երկրաչափական համեմատութիւն 40
Թուաբանական ու երկրաչափական կարգ 48
Դասաբիմոս կամ պատճառոր թիւ 50

ԱԼԳԵԲՐԱ

1· Հաւասարութիւն . . . 54
2· Առաջին աստիճանի հաւասարութիւնները լուծել 57
3· Երկրորդ աստիճանի կամ չորեքկուսի հաւասարութիւնները լուծելու կերպը 65

Բ· ԵՐԿՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ

Ը· ՑԱՐԱԿԱՆ ԵՐԿՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ — 1. *Հարթաչափութիւն*:

Ուղղագիծ, անկիւն եւ հաւասար հեռաւոր (զուգահեռական) գիծ 70
Շեւեր ընդհանրապէս . . 74
Շեւոց պատշաճականութիւնը եւ անոնց յարակցեալ ուրիշ մէկ քանի բաներ . 77
Շեւերուն հաւասարութիւնն երեսներուն տարածութեան նկատմամբ . 86
Շեւերուն նմանութիւնը . 91
Խոլորակ 96

2. *Հաստատաչափութիւն*:

Հարթ երեսներուն գիրքը կէտերուն, գծերուն ու հարթ երեսներուն համեմատութեամբ 111
Մարմնոյ անկիւններ . . . 116
Կարգաւոր մարմիններ . . 118
Սղոցածներ կամ Անկիւնաւոր սիւներ 119
Խուրդ 125
Գունդ 129

Բ· ԵՐԵՔԱՆԿԻՒՆԱՁՈՒԹԻՒՆ

Երեքանկիւնները չափել . 134
Երեքանկիւնաչափական գծեր-
րուն իրարու հետ ունեցած
համեմատութիւնը հար-
կաւոր ընդհանուր ձեւեր. 142
Երեքանկիւնաչափական գծե-
րուն ուրացական զօրու-
թիւնը 147
Ազգերայական եւ գերա-
զանցական հաւասարու-
թեանց տարբերութիւնը 152
Գնդական երեքանկիւնաչա-
փութիւն 155

Գ· ՀԱՏԱԾ ԿՈՆԻ

1· Կոնագիծ 174
2· Երկայնաձիգ բոլորակ . 185
3· Ուղիղ 194

ՀԱՃԻԻ ԱՐԱՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

Ի սկզբանէ Յունուարի 1867 ց30 Յունիսի 1868։

Թ. Ուրիշ. Կար.	Անուանք Ազնուական եւ Ազգասէր Ընկերացն	Ատուքը յորս գրեցանն	Բաժին	Գլուխ Դրամ. Նոր Ֆ. Ատտ.
5	Արեւլեան Պարոն Գրիգոր .	10 Ապրիլ 1843	2	210
7	Ազարեան Պարոն Յովհաննէս	1 Դեկտ. 1843	3	315
25	Ազնաւուրեան Մկրտչէ Աղա	2 Նոյեմբ. 1845	1	105
21	Ալահվէրտեան Աբրահամ Ամիրայ	11 Ապրիլ 1845	1	105
22	Ալահվէրտեան Անտոն Պէյ	11 Ապրիլ 1845	1	105
29	Ալահվէրտեան Գրիգոր եւ Յովհաննէս Պէյ . . .	20 Յունիս 1847	1	105
36	Անանիա Աղա Թոսունեան .	31 Դեկտ. 1852	1	105
3	Ապրօեան Պարոն Աբրահամ	10 Ապրիլ 1843	2	210
4	Ապրօեան Պարոն Յակոբ	10 Ապրիլ 1843	4	420
39	Աստուածատուր Աղաջանեան	12 Յուլիս 1862	1	105
31	Աւդալեան Պր. Յովհաննէս	6 Յունիս 1849	1	105
20	Բալիւզ Պարոն Մկրտիչ . .	1 Յունուար. 1845	1	105
27	Գըլճեան Վիչէն Աղա . .	1 Փետր. 1846	1	105
16	Եղիսաբեթուպոլսոյ Յարգոյ Հասարակութիւն . . .	8 Յուլիս 1844	1	105
2	Եուսուֆեան Պետրոս Ամիրայ	10 Ապրիլ 1843	5	525
23	Զէմպէրէքճեան Պետրոս Աղա	4 Յունիս 1845	1	105
24	Թրնկըրեան Յովհաննէս Աղա	24 Յուլիս 1845	1	105
19	Լազարեվ Պարոն Խաչատուր Ներգործ. խորհրդական եւ սենեկապետ Կայսեր Ռուսաց	30 Սեպտ. 1844	3	315
38	Կաթողիկոս. Լիբանանու .	31 Հոկտ. 1861	1	105
12	Կարապետեան Պարոն Յովհաննէս	14 Դեկտ. 1843	1	105
30	Համազգեաց Յարգոյ Ընկեր. ի Կոստանդնուպոլիս . .	4 Յունուար. 1848	1	105
	Փոխադրի գումարն		34	3570

թիւ. թղ. հաս.	Անուանք Ազնուական եւ Ազգասէր Ընկերացն	Աւուրք յորս գրեցանն	Թուին	Գլուխ Դրամ. Նոր Ֆ. Աստ.
	Փոխադրի գումարն ի նախընթաց երեսէ . .		34	3570
8	Համազն Պարոն Վ. Իչէն . .	4 Դեկտ. 1843	2	210
9	Ճէվահիրճեան Պարոն Գրիգոր	10 Դեկտ. 1843	2	210
11	Մանասեան Պարոն Բուզանդ	11 Դեկտ. 1843	1	105
32	Մարտիրոսեան Պր. Գալուստան	30 Յունուար. 1850	1	105
15	Մ. Վ.	18 Ապրիլ 1844	1	105
37	Յարութիւն Աղա Հանըմեան	30 Յունիս 1857	1	105
33	Յովհաննեան Պր. Վազարոս	30 Յունուար. 1850	1	105
13	Նիկողայոսեան Պարոն Վազարոս	20 Դեկտ. 1843	1	105
14	Շանշեան Պարոն Նիկողայոս	8 Յուլիս 1845	1	105
34	Պիւլպիւլճեան Պր. Յովսէփ	25 Յունիս 1850	1	105
1	Ռափայէլ Վարամեան Պարոն Աղէքսանդր Ասպետ .	4 Մարտ 1843	5	525
18	Սամուէլեան Յարգոյ Հաւաքակութիւն	31 Յուլիս 1844	1	105
6	Սարգսեան Յակոբ Աղա .	1 Դեկտ. 1843	2	210
10	Սարգսեան Պարոն Ռոստոմ	11 Դեկտ. 1843	1	105
28	Տատեան Յովհաննէս Ամիրայ	5 Մայիս 1847	2	210
26	Տէվրիշեան Սերովբէ Աղա .	11 Յունուար. 1846	1	105
35	Տէր Ներսէս Փիլճանճեան .	31 Օգոստ. 1851	1	105
17	Տիւզեան Յակոբ Զէլէպի .	27 Յուլիս 1844	2	210
			61	6405

Մ Ո Ի Տ Ք	Նոր Ֆիոր.	Աստր.		
Ի վեցերորդ հաշուէ յաւելեալ . .	422	10		
Շահ % 4 վերագոյն գրեալ 6405 գլխոյ դրամոց մինչեւ ցայսօր	384	30		
Իվաճառելոյ 7 օրինակաց Ա. Մատենին	5	85		
,, 3 ,, Բ. ,,	2	30		
,, 5 ,, Գ. ,,	5	50		
,, 70 ,, Դ. ,,	92	12		
,, 2 ,, Ե. ,,	2	30		
,, 3 ,, Զ. ,,	3	40		
,, 70 ,, Է. ,,	56	—		
,, 37 ,, Ը. ,,	125	70		
,, 1 ,, Թ. ,,	1	30		
,, 1 ,, Ժ. ,,	1	30		
,, 19 ,, ԺԱ. ,,	25	—		
			1127	17

Ե Լ Ք	Նոր Ֆիոր.	Աստր.		
Ալեւայլ ծախուց				
Դրոշմելոյ Սկզբնական Դատագրոյ պարզ ուսողութեան	48	—		
Ցաւելուս, զոր անցուցանեմք ՀԸ. Հաշիւն	490	—		
	589	17		
			1127	17

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

1. Ո՛սոց-ին՛ը հաստատուած է այն գաղափարներուն վրայ, որ ամէն մարդ ունի՝ նկատմամբ

Ա. Թուերու

Բ. Տարածութեան։

Անոր համար ալ ուսողութիւնն երկու կը բաժնուի. Թո՛ւաբանո՛ւին ու Երկրաչափո՛ւին։

2. Ուսողն իրեն գաղափարները կը շինէ, որոնք ուներած առաջին գաղափարներուն հակառակ չեն, եւ զանոնք կը սահմանէ Սկիզո՛ւիններով։ Ա՛ս մեկնութիւնները չեն նոր ճշմարտութիւնները յառաջ կը բերէ պարզ նախադասութիւններով (որոնք Սկզբո՛ւն+ ալ կ'ըսուին), զորոնք ամէն բանաւոր մարդ հարկ է ճանչնայ։ Այսպէս առանց փորձի կարօտելու եւ միանգամայն առանց իւր մտքին խաբուելու վտանգի, անշարժ գիտութեան շինք մը կը շինէ իրեն, որն որ բոլորովին անառարկուելի ու անհակառակելի է։

Ա. ԹՈՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Թիւ:

3. Համրելու ժամանակ Տառնկոբեան եղանակը կը գործածենք, այսինքն մինչեւ տասը կը համրենք: Ասիկայ ըստ ինքեան կամայական բան մըն է. միայն դիւրութեան կողմանէ կրնայ ըլլալ, որ մէկ եղանակը մեկալ եղանակէն առաւելութիւն մ'ունենայ: Բայց առաւելութիւնն ալ հետեւանքով մը կը հաստատուի, որ մինչեւ հիմայ ընդհանուր գործածուած թուերու եղանակը թող տալէն յառաջ կու գայ:

4. Թուերը գրելու եղանակն ալ կամայական բան մըն է. բայց թէ ինչպէս հարկաւոր է դիւրին դրելու եղանակ մ'ունենալը, ուսողութեան պատմութիւնը մեզի կը տեսնցընէ: Վաղնջն հնոց ժամանակը՝ թուաբանութիւնն երկրաչափութեան համեմատութեամբ շատ առաջին աստիճանի կատարելութեան մէջ էր: Ամենէն յառաջ Գերբերտոս, որ եաքէն Սեղբեստրոս Բ. քահանայապետ եղաւ, առ գրելու պարզ եղանակը, որուն մէջ թուերուն զօրութիւնը նաեւ իրենց տեղէն կ'որոշուի, տասներորդ դարուն մէջ Սպանիա Արաբացւոցմէ սորվեցաւ ու անկէ մեզի հասաւ:

Զորս գործողութիւնք:

5. Այն թիւը՝ որ ուրիշ մէկուէ առնուած երկու թուերու հաւասար է, նոյն թուերուն Գումար կամ Գոյացեալ կ'ըսուի (տես 15):

6. Թիւ մը՝ որով երկու թուերէն մէկը մեկալէն մեծ է, այն երկու թուերուն Տարբերութիւնը կամ Մնացորդը կ'ըսուի:

7. Այն թիւը՝ որ ուրիշ շատ անգամ առնուած թուոյ մը հաւասար է, Արտադրեալ կ'ըսուի:

8. Այն թիւը՝ որ կը ցուցընէ թէ քանի՞ անգամ թիւ մը ուրիշ թուոյ մէջ կը գտնուի, Քանորդ կ'ըսուի:

9. Բազմապատկութիւն մը, այլակերպութիւն մը, արդիւնք մը կամ քանորդ մը գտնելու համար, մասնաւոր հաշուի գործողութիւններ պէտք է ընել, որ Զորս գործողութիւն կ'անուանուին: Ասոնք կը գտնուի.

Բազմապատկութիւնը՝ գումարելով,
Այլակերպութիւնը՝ հանելով,
Արդիւնքը՝ բազմապատկելով,
Քանորդը՝ բաժնելով:

10. Հանման մէջ այն թիւը՝ որմէ ուրիշ թիւ մը պիտի հանուի՝ նուազեալ կ'ըսուի, իսկ ան՝ որ մեկալէն պիտի՝որ ելլէ՝ Հանելի:

11. Բազմապատկութեան մէջ՝ թէ ան թիւն որ շատ անգամ պիտի՝որ առնուի, եւ թէ ան որ կը ցուցընէ թէ քանի՞ անգամ պիտի՝որ առնուի, Առնելի կ'ըսուին: Վասնզի նոյն արդիւնքը կ'ելլէ՝ եթէ 6ը հինգ անգամ, կամ 5ը վեց անգամ առնելու ըլլանք:

12. Բաժանման մէջ այն թիւը՝ որ պիտի բաժնուի, Բաժանելի կ'ըսուի, իսկ որով միւսը պիտի բաժնուի՝ Բաժանարար:

13. Զորս գործողութիւններէն մէկուն կիրառութիւնը ցուցընելու համար, զանազան նշաններ կը գործածուին:

Բովանդակութեան համար	+
Հանելու համար	—
Բազմապատկելու համար	× կամ ·
Բաժնելու համար	: կամ ուղիղ գիծ մը՝ որուն վերի կողմը բաժանելին եւ վարի կողմը բաժանարարը կը դրուի:

Հաւասարութեան նշանն ալ = է. ըստօրինակ.

$$15 + 6 = 21$$
$$21 - 6 = 15$$
$$4 \times 6 \text{ կամ } 4 \cdot 6 = 24$$
$$24 : 6 \text{ կամ } \frac{24}{6} = 4$$

14. Ա՛ս դրուած օրինակները՝ ինչպէս 15 + 6 եւ այլն, բովանդակութիւն, այլակերպութիւն եւ այլն կ՛անուանուին, թէպէտ բան մը ինքնին ասոնց անուններուն հաւասարութեան դէմին ձախ կողմն եղող թուերուն միայն կը պատշաճին, բայց ասիկ խօսքի մէջ երկդիմութիւն մը չի ծագիր:

15. Ինչ իրեն յայտնի է՝ որ բովանդակութեան մը վրայ ուրիշ երկրորդ, երրորդ, չորրորդ թիւ մը կրնայ աւելցուիլ, կամ այլակերպութենէ մը՝ ուրիշ երկրորդ, երրորդ, չորրորդ թիւ մը կրնայ հանուիլ, եւ կամ արդիւնք մը՝ ուրիշ երկրորդ, երրորդ, չորրորդ թուով մը կրնայ բազմապատկուիլ, եւ կամ քաներորդ մը՝ ուրիշ երկրորդ, երրորդ, չորրորդ թուոյ մը վրայ կրնայ բաժնուիլ:

16. Նոյնպէս յայտնի է՝ որ արդեանց մ՛առնելիները կրնան դարձեալ բովանդակութիւն, այլակերպութիւն, քաներորդ կամ արդիւնք ըլլալ, եւ թէ ընդհանրապէս այսպիսի դրուածքները ուղղուածին չափ կրնան շինուիլ:

17. Ասոյց որպէսզի ամէն երկդիմութիւն վերցուի, որ այսպիսի քովէ քով դրուած թուերէն կրնայ յառաջ գալ, այն թուերն որոնք իրրեւ ամբողջ թիւ պիտ՛որ առնուին, փակագիծ մէջ կը դրուին. ըստօրինակ.

$$(7 + 4) \cdot (8 - 2) = 11 \cdot 6 = 66$$
$$7 + 4 \cdot (8 - 2) = 7 + 4 \cdot 6 = 7 + 24 = 31$$
$$(7 + 4) \cdot 8 - 2 = 11 \cdot 8 - 2 = 88 - 2 = 86$$
$$7 + 4 \cdot 8 - 2 = 7 + 32 - 2 = 37$$

18. Հինգ ու վեց Համարներէն կը հետեւի՝ որ եթէ թուոյ մը վրայ ուրիշ թիւ մը աւելցուի, եւ բովանդակութենէն դարձեալ նոյն թիւը հանուի, այն թիւն իր առաջին վիճակը կը մնայ. ինչպէս.

$$9 + 8 - 8 = 9$$
Նոյնպէս $$9 - 8 + 8 = 9$$

19. Երեքն եւ ութը Համարներէն կը հետեւի՝ որ եթէ թիւ մը ուրիշ թուով բազմապատկուի եւ միանգամայն բաժնուի, անփոփոխ կը մնայ. ինչպէս.

$$\frac{6 \times 2}{2} = 6 \text{ կամ } \frac{6}{2} \times 2 = 6:$$

Կոտորակ:

20. Այսպիսի դէպքի մէջ, ուր բաժանելին բաժանարարէն պզտիկ ըլլայ, ինչպէս $\frac{5}{6}$, եւ անկարելի ըլլայ պարզ թուով մը ցուցընել թէ բաժանարարը բաժանելոյն մէջ քանի անգամ կը գտնուի, դիւրին եղանակ կրնայ մտածուիլ՝ որ 1 ամբողջը զանազան հաւասար մասունքներու բաժնուած (հոս 6) եւ անկէ մէկ քանին (հոս 5) առնուած ըլլայ: Այսպիսի դէպքի մէջ քաներորդը Կոտորակ կ՛ըսուի, եւ կը կարդացուի "հինգ

վեցերորդական„. 5ը հոս Համարիչ ու 6ը Անուանիչ կամ Յայտարար կ'ըսուի։

21. Ա՛ս եղանակը կը գործածուի նաեւ այն ատեն, երբ որ բաժանելին բաժանարարէն մեծ ըլլայ, մանաւանդ երբ որ բաժանելին առանց մնացորդի բաժանարարին վրայ չկարենայ բաժնուիլ, զորօրինակ $\frac{15}{4}$ տասնուհինգ քառորդ $= \frac{12+3}{4} = 3 + \frac{3}{4}$. բայց Համառօտութեան Համար $3\frac{3}{4}$ (երեք ու երեք քառորդ) կը գրուի։

Կոտորակներուն՝ Հաշիւներու մէջ յաճախ գործածուելուն պատճառաւ, աղէկ կ'ըլլայ եթէ զանազան կարելի դէպքերու Համար մանաւանդ կանոններէ յառաջ բերնէք, զորոնք պէտք է միանգամ ընդ միշտ միտքը պահել։

22. Եթէ կոտորակի մը Համարիչը՝ թուով մը բազմապատկուելու ըլլայ, բոլոր կոտորակն ան թուով բազմապատկուած կ'ըլլայ. զորօրինակ.

$$\frac{5}{12} \cdot 4 = \frac{5 \cdot 4}{12} = \frac{20}{12} = 1\frac{8}{12}$$

23. Եթէ կոտորակի մը Համարիչը՝ ամբողջ թուոյ մը վրայ բաժնուի, բոլոր կոտորակն ան թուոյն վրայ կը բաժնուի. ինչպէս.

$$\frac{6}{7} : 3 = \frac{6:3}{7} = \frac{2}{7}$$

24. Եթէ կոտորակի մը անուանիչը՝ ուրիշ ամբողջ թուով մը բազմապատկուի, բոլոր կոտորակն ան թուոյն վրայ կը բաժնուի. զորօրինակ.

$$\frac{6}{7} : 3 = \frac{6}{7 \cdot 3} = \frac{6}{21}$$

25. Եթէ կոտորակի մը անուանիչը՝ ամբողջ թուոյ մը վրայ բաժնուի, բոլոր կոտորակն այն թուով կը բազմապատկուի. ինչպէս.

$$\frac{5}{12} \cdot 4 = \frac{5}{12:4} = \frac{5}{3} = 1\frac{2}{3}$$

26. Ուրեմն՝ եթէ կոտորակի մը թէ Համարիչն ու թէ անուանիչը նոյն թուոյն վրայ բաժնուելու ըլլայ, 23 Համարին Համաձայն կը բաժնուի եւ 25 Համարին Համաձայն կը բազմապատկուի, քանի Հետեւորդի 19 Համարին Համաձայն իր առջի զօրութիւնը կը պահէ. ինչպէս.

$$\frac{6}{21} = \frac{6:3}{21:3} = \frac{2}{7} \text{ (տես 23 ու 25)}$$

$$\frac{8}{12} = \frac{8:4}{12:4} = \frac{2}{3}$$

Ասոր վրայ Հաստատուած է կոտորակները պզտիկցնելու եղանակը։

27. Եթէ կոտորակի մը թէ Համարիչն եւ թէ անուանիչը նոյն թուով բազմապատկուելու ըլլայ, 22 Համարին Համաձայն կը բազմապատկուի եւ 24 Համարին Համաձայն ալ կը բաժնուի, ուրեմն 19 Համարին Համաձայն իր առջի զօրութիւնը կը պահէ. զորօրինակ.

$$\frac{2}{5} = \frac{2 \cdot 4}{5 \cdot 4} = \frac{8}{20} \text{ (տես 22 ու 24)}$$

Ասոր վրայ Հաստատուած է կոտորակները ընդհանուր անուանիչի դարձընելու կերպը։ Օրինակներնետեւի Համարին մէջ կը տեսնենք։

28. Նշանդիր. Կոտորակները իրարու հետ գումար ընել։

Պատասխան. Եթէ անուանիչները նոյն են, պէտք է Համարիչները գումար ընել, եւ բովանդակութիւնան հատորայոյ անուանիչը դալ. զորօրինակ.

$$\frac{4}{10} + \frac{5}{10} = \frac{9}{10}$$

Իսկ եթէ անուանիչները նոյն չեն, պէտք է ընդհանուր անուանիչ դարձընել. զորօրինակ.

$$\frac{3}{4} + \frac{2}{5} = \frac{3 \cdot 5}{4 \cdot 5} + \frac{2 \cdot 4}{5 \cdot 4} = \frac{15}{20} + \frac{8}{20} = \frac{23}{20} = 1\frac{3}{20}$$

Ուրիշ օրինակ.

$$\frac{2}{3}+\frac{3}{5}+\frac{4}{7}=\frac{2\cdot5\cdot7}{3\cdot5\cdot7}+\frac{3\cdot3\cdot7}{5\cdot3\cdot7}+\frac{4\cdot3\cdot5}{7\cdot3\cdot5}=$$
$$\frac{70}{105}+\frac{63}{105}+\frac{60}{105}=\frac{193}{105}=1\frac{88}{105}:$$

29. Խնդ. Կոտորակները իրարմէ հանել:

Պ. Եթէ անուանիչները նոյն են, պէտք է համարիչները իրարմէ հանել, եւ այսկերպով ընդհանուր անուանիչը պահել. զորօրինակ. $\frac{9}{10}-\frac{5}{10}=\frac{4}{10}$

Իսկ եթէ անուանիչները նոյն չեն, պէտք է ընդհանուր անուանիչ գտնել. զորօրինակ.

$$\frac{3}{4}-\frac{2}{5}=\frac{15}{20}-\frac{8}{20}=\frac{7}{20}:$$

30. Խնդ. Կոտորակները իրարու հետ բազմապատկել. ինչպէս $\frac{4}{5}$ ը $\frac{2}{3}$ ի հետ:

Պ. Հոս $\frac{4}{5}$ ը 2 ամբողջին հետ պիտի չբազմապատկենք, այլ 2 ամբողջին երրորդ մասին հետ: Ուրեմն պէտք է 2ով բազմապատկել ու 3ի վրայ բաժնել, որով կ'ելլէ.

$$\frac{4}{5}\times\frac{2}{3}=\frac{4\cdot2}{5\cdot3}=\frac{8}{15}\ (22,\ 24)$$

Ասկէ յառաջ կու գայ ընդհանուր կանոնն որ.

Պէտք է համարիչը համարիչն ու անուանիչն անուանիչն հետ բազմապատկել:

31. Խնդ. Կոտորակները իրարու վրայ բաժնել. ինչպէս $\frac{4}{5}$ ը $\frac{2}{3}$ ի վրայ:

Պ. Հոս $\frac{4}{5}$ ը 2 ամբողջի վրայ պիտի չբաժնենք, այլ 2 ամբողջին երրորդ մասին վրայ: Բայց 2 ամբողջին երրորդ մասը, 2 ամբողջէն երեք անգամ աւելի կը գտնուի $\frac{4}{5}$ ին մէջ, ուրեմն պէտք է 2ի վրայ բաժնել ու 3ով բազմապատկել, որով կ'ելլէ.

$$\frac{4}{5}:\frac{2}{3}=\frac{4\cdot3}{5\cdot2}=\frac{12}{10}=1\frac{2}{10}\ (22,24):$$

Ասկէ յառաջ կու գայ ընդհանուր կանոնն որ.

Պէտք է բաժանելոյն համարիչը բաժանարարին անուանչին եւ անուանիչը համարիչին հետ բազմապատկել:

32. Գտնենք թէ $\frac{7}{12}$ ը $\frac{5}{12}$ի վրայ պիտ'որ բաժնուի. այսպէս կ'ըլլայ.

$$\frac{7}{12}:\frac{5}{12}=\frac{7\cdot12}{12\cdot5}\ (31)=\frac{7}{5}\ (26)=1\frac{2}{5}$$

կամ՝ եթէ կոտորակներուն անուանիչները նոյն են, պէտք է միայն համարիչները իրարու վրայ բաժնել:

Երբեմն աւելի դիւրին կ'ըլլայ կոտորակները ընդհանուր անուանչի դարձնել, եւ անկէ ետքը համարիչը համարչին վրայ բաժնել, ինչպէս ետքը 38 համարին դ. մէջ կը տեսնենք:

33. Երբ դրուած օրինակներուն մէջ ամէն կոտորակի դէպքերը կը գտնուին, նոյն իսկ այն դէպքը՝ որուն մէջ կոտորակներուն քով ամբողջ ալ կը գտնուի, վասնզի ամբողջին ալ կրնայ կոտորակի ձեւ տրուիլ. զորօրինակ.

$$6:\frac{3}{4}=\frac{6}{1}:\frac{3}{4}=\frac{6\cdot4}{1\cdot3}=\frac{24}{3}=8\ (31.)$$

Ուրիշ օրինակ.

$$3\frac{2}{5}\times7\frac{3}{4}=\frac{15+2}{5}\times\frac{28+3}{4}=$$
$$=\frac{17}{5}\times\frac{31}{4}=\frac{527}{20}=26\frac{7}{20}\ (21,\ 30.)$$

Տասնորդական կոտորակ:

34. Ինչպէս որ սովորական թուերը գրելու կերպին մէջ, ամէն մէկ յաջորդ թուանշանը տասնապատիկ նուազ զօրութիւն ունի, քան երբ որ ան թուանշանն

իրմէ նախընթացին տեղը կեցած ըլլար, մինչեւ ալ կողմի ամենէն վերջի թիւը միայն պարզ ամբողջ կը ցուցընէ, այսպէս ալ կրնայ ըլլալ՝ որ սա եռաթի թուանշաններն եռաթը ստորակէտ մը դրուի եւ ուրիշ թուեր ալ դրուին, եւ ամէն մէկ յաջորդ թուանշաններուն մէջ տասնապատիկ նուազ զօրութիւն իմացուի. զորօրինակ.

$$36,457 \text{ ըլլայ} = 30 + 6 + \frac{4}{10} + \frac{5}{100} + \frac{7}{1000}$$

$$= 30 + 6 + \frac{400}{1000} + \frac{50}{1000} + \frac{7}{1000} = 36\frac{457}{1000}$$

35. Ասի մեզի դրելու դիւրին եղանակ մը կը սորվեցընէ ան կոտորակներուն համար, որոնց անուանիչը 1 ու զրոյ է, կամ Տասնեորդական կոտորակներուն համար: Ամբողջին պակասը զրոն կը ցուցընէ, օրինակի աղագաւ. $0,0507 = \frac{507}{10000}$: Որպէսզի այսպէս դրուած կոտորակի մը անուանիչը շուտ աչքի առջեւ ունեցուի, պէտք է մտածել որ ստորակէտին տակը 1 դրուած է, եւ առջեւն ալ այնչափ զրոյ՝ որչափ տասնեորդական թուեր (տասնեորդական պեղէ) կան:

36. Ինչ որովհետեւ՝

$$\frac{5}{8} = \frac{5/8 \times 1000}{1000} \ (19) = \frac{5000}{8} : 1000$$

$$= \frac{625}{1000} = 0,625$$

Նոյնպէս ուրիշ օրինակի մէջ.

$$\frac{2}{3} = \frac{2/3 \times 100000}{100000} \ (19) = \frac{200000}{3} : 100000$$

$$= \frac{66666\ 2/3}{100000} = 0.66666 \ldots\ldots$$

Ասկէ յառաջ կը բերենք հասարակ կոտորակները տասնեորդական կոտորակներու դարձընելու եղանակը:

37. Ինչ որովհետեւ՝

$\frac{7}{10} = \frac{70}{100} = \frac{700}{1000} = \frac{7000}{10000}$ եւ այլն է. կամ

$0,7 = 0,70 = 0,700 = 0,7000$ եւ այլն.

ասկից կը տեսնուի որ տասնեորդական կոտորակներուն զօրութիւնն իրենցմէ եռաթը դրուած զրոներով չի փոխուիր:

Ուրեմն տասնեորդական կոտորակները՝ որոնց անուանիչներն իրարու աննման են, կրնան դիւրաւ եռաթի կողմը դրուած զրոներով ընդհանուր անուանչի փոխուիլ:

38. Ինչ որովհետեւ տասնեորդական կոտորակները՝ միայն իրենց դրուելու եղանակովը միւս հասարակ կոտորակներէն կը տարբերին, անոր համար տասնեորդական կոտորակով եղած հաշիւները, հասարակ կոտորակներով եղածներէն միայն իրենց դրուելու եղանակովը կը տարբերին: Բայց ելածը՝ հասարակ կոտորակներուն արդեանցը հետ նոյն է:

Արդ սա եռաթի եկած կանոնները յառաջ կը բերենք, որոնք 28—32 համարներէն դիւրաւ կրնան ցուցուիլ, եթէ տասնեորդական կոտորակներուն հասարակ կոտորակի ձեւ տալու ըլլանք:

ա. Գումար ընելու համար՝ պէտք է ստորակէտը ստորակէտին տակը դրել, եւ հասարակ թուերու պէս գումար ընել, եւ բովանդակութեան մէջ ստորակէտանեըուն տակը ստորակէտ մը դնել. զորօրինակ.

$$\begin{array}{r} 0,452 \cdot \\ 17,47 \cdot \cdot \\ 8,9345 \\ \hline 26,8565 \end{array}$$

բ. Հանելու համար՝ պէտք է ստորակէտը ստորակէտին տակը գրել եւ հաստարակ ամբողջ թուերու պէս հանում ընել, եւ այլակերպութեան մէջ միւս ստորակէտները տակը ստորակէտ մը դնել. զօրօրինակ.

0,924	6,3 . .
0,64 .	2,454
0,284	3,846

գ. Բազմապատկելու համար՝ պէտք է հաստարակ թուերուն պէս բազմապատկել, եւ արդեանդն այնչափ տասներորդական տեղիք տալ՝ որչափ երկու առնելիներն ալ միասին ունին. ինչպէս.

0,345
0,23
1035
690 .
0,07935

Որովհետեւ կոտորակներէն մէկուն անուանիչը = է 1000 ի, իսկ մէկալինը = է 100 ի, ուրեմն երկու անուանիչներուն ալ արդիւնքը = է 100000 ի (30):

դ. Բաժնելու համար՝ պէտք է կոտորակներն ընդհանուր անուանչի դարձնել (37), եւ համարիչը համարչին վրայ բաժնել. զօրօրինակ.

$$\frac{0\cdot 65}{0\cdot 003} = \frac{0\cdot 650}{0\cdot 003} = \frac{650}{3} = 216{,}66\ldots.$$

Հմ 32 համարին մէջ ըսուած կերպը կը գործածուի:

Ընդհանական քանակութիւններ:

39. Այնպիսի դէպքի մէջ՝ ուր նուազելին հանելիէն պզտիկ ըլլայ, ինչպէս 7—18, իրական հանումը չի կրնար ըլլալ, բայց ասոր համար հաշուի մէջ պէտք չէ շփոթիլ, վասնզի այսպէս ալ կրնանք ընել.

$$7 - 18 = -11$$

որն որ կը ցուցընէ թէ նուազելին հանելիէն մեծ չէր, այլ 11 անկէ պզտիկ էր:

Զօրօրինակ ասիկայ.

$$100 + 7 - 18 = 100 - 11 = 89$$

Պէտք է 7 դումարել եւ 18 հանել, ուրեմն պէտք է 11 հանել:

Հմ նուազելյոյն 7 եւ հանելյոյն 7 զիրար ջնջեցին. (տես 18):

40. Ասոր նման դէպքերու մէջ դժուարին չէ մտածելը, որ + նշանով (եւ կամ առանց նշանի) ու — նշանով թուեր իրարու հետ եւ փոխոխակի զիրար ջնջած ըլլան: Առջինը հաստատական ու ետքինն ուրացական թիւ կ'ըսուի, եւ երկուքին մէկտեղ Ընդդիմական քանակութիւն անուն կը տրուի:

41. Այս եղանակաւ կը ցուցուի որ,

ա. Ուրացական ընծայ մը ջոնջուելու՝ հաստատական ընծայ մը հանելու հետ նոյն է:

Այս օրինակին մէջ՝

$$13 - 6 = 7$$

պէտք է 6ը 13էն հանել, եւ ասով 13ը մինչեւ 7 կը պզտիկնայ, բայց կրնայ ալ ըսուիլ որ 6ը 13ին վրայ դալով, զանի մինչեւ 7 կը պզտիկցընէ:

բ. Ո–բացական ընե– մը հանելը՝ հաստատական ընե– մը գումարելու– հետ նոյն է։

Ա.յս օրինակիս մէջ՝

$$30 - (27 - 8) = 30 - 19 = 11$$

27—8, կամ 19ը 30էն պիտ'որ հանուի. եթէ 27 հանելու ըլլանք, 8 աւելի հանած կ'ըլլանք, ուստի դարձեալ պէտք էր 8 վրան աւելցընել։ Ուրեմն սասնկ ալ կրնանք ընել.

$$30 - (27 - 8) = 30 - 27 + 8 = 3 + 8 = 11$$

Փոխանակ 27 — 8 հանելու, այնպէս կրնայ մտածուիլ որ թէ 27 եւ թէ — 8 պիտի հանուի, այսինքն 27 պիտի հանուի եւ 8 պիտի աւելնայ։

42. Ա.յս եթէ փոքր մտադրութիւն մ'ընենք, ընդդիմական քանակութեանց համար հետեւեալ կանոնները կրնանք յառաջ բերել, որոնք առաւելապէս ետեւի եկած հատուածներուն մէջ պիտ'որ գործածուին. (տես 49 ծան. բ.)

Ա. Գումար։

1)	2)	3)	4)
+ 13	+ 13	— 13	— 13
+ 6	— 6	+ 6	— 6
+ 19	+ 7	— 7	— 19

1. Հաստարակ դումարի օրինակ մըն է.

2. Հաստարակ հանման օրինակ մըն է.

3. այնպիսի հանման օրինակ մըն է, որուն մէջ 6 նուազեցնելն 13 հանելնէն պզտիկ է (տես 39). (բայց թէ 6ը վերն եղեր է վարն եղեր է հոգ չէ)։

4. պէտք է թէ 13ն ու թէ 6ը հանել, ուրեմն ընդ. ամէնը 19 պէտք է հանել։

Ընդհանուր կանոն. Եթէ նշանները նոյն են՝ պէտք է գումար ընել, իսկ եթէ նշանները նոյն չեն, պէտք է

պզտիկ թիւը մեծ թուէն հանել եւ այլակերպութեան մեծ թուին նշանը տալ։

Բ. Հանում։

Ընդհանուր կանոն. Պէտք է հանելոյն նշանը հակառակ նշանի փոխել, ու ետքն ըստ կանոնաց գումարի հաշիւը յառաջ տանիլ։ — Վասնզի հաստատական թիւ մը հանելը՝ ուրացական թիւ մը գումարելու, եւ ուրացական թիւ մը գումարելը՝ հաստատական թիւ մը հանելու հետ նոյն է (41. ա եւ բ)։ Օրինակ.

+ 16	+ 7	— 16	— 7
+ 7	+ 16	— 7	— 16
—	—	+	+
+ 9	— 9	— 9	+ 9
+ 16		— 16	
— 7		+ 7	
+		—	
+ 23		— 23	

Գ. Բազմապատկութիւն։

1)	2)	3)
+ 6	— 6	— 6
+ 5	+ 5	— 5
+ 30	— 30	+ 30

կամ + 6 — 5 — 30

1. Հաստարակ բազմապատկութեան օրինակ մըն է.

2. 6 թիւը 5 անգամ պիտ'որ հանուի, ուրեմն ընդ. ամէնը 30 պիտ'որ հանուի.

3. — 6 թիւը 5 անգամ պիտ'որ հանուի, այսինքն + 6ը 5 անգամ պիտ'որ գումար ըլլայ (41. Բ.). ուրեմն 30 պիտ'որ աւելնայ։

Ընդհանուր կանոն. Նման նշանները առաւել (+), իսկ անհմանները նուազ (—) նշան կու տան արդիւնքին մէջ։

Դ. Բաժանում։

Վերը բազմապատկութեան համար տրուած օրինակներէն կը հետեւի որ.

$$\frac{+30}{+5}=+6 \quad \left|\frac{-30}{+5}=-6 \right| \quad \frac{-30}{-5}=+6 \quad \left|\frac{+30}{-5}=-6\right.$$

Ընդհանուր կանոն. Նման նշաններն +, իսկ անհաններըը — նշան կու տան քանորդին մէջ։

Նշանագրով հաւասարողութիւն։

43. Օրինակ մը ցուցընելու համար՝ բայց առանց յայտնելու թէ ինչպիսի թիւ, կրնան կամայական նշաններ գործածուիլ։ Հասարակօրէն նոտր գրերը կը գործածուին։ Ուսում թուաբանութեան այն մասը՝ որն որ անոր միա կը դնէ, որ թուաբանական բացատրութիւններն ընդհանրական օրինակաւ մը աչքի առջեւ բերէ, եւ այսպիսի ընդհանրական բացատրութիւններով ըստ կանոնաց փոխոխութիւններ ընէ, Նշանագրով Հանրագրութիւն կամ Գրահաշիւ կ'ըսուի։

Օրինակի աղագաւ ա + բ երկու կամայական թուերու բովանդակութիւնը, տ — ն երկու կամայական թուերու այլակերպութիւնը կը ցուցընէ։

44. Այնպիսի հաշիւներն՝ որոնք որոշ արդիւնք մ'ունին, ինչպես են թուով եղած հաշիւները, նշանագրով չեն կրնար ըլլալ։ Ընդհանրապես նշանագիրները միայն իրենց պատշաճական նշաններովն իրարու հետ կրնան կապուիլ։ Սակայն մանաւանդ դէպքերու մէջ, մանաւանդ եթէ որ նոյն նշանագիրը հաշուի մէջ շատ անգամ պատահելու ըլլայ, որ պատճառաւ գրերուն քով նաեւ թուեր ալ գրուին, գրերուն քովէ քով

գրուելէն յառաջ եկած գործողութիւնները, առանձին վախճաններու համար զանազան եղանակաւ կրնան փոխուիլ։

Այսպէս 3 . ա, կը ցուցընէ որ կամայական թիւ մը երեք անգամ պիտ'որ առնուի, բայց համառօտութեան համար 3 ա կը գրուի։

45. Իսկ թէ ուր կամ երբ այսպիսի փոփոխութիւն մը կրնայ ըլլալ, պէտք է ամէն մէկուն մտաց սրութեանը թողուլ։ Միայն սովորական դէպքերու համար կանոններ կը տրուին, որպէսզի կրթութեամբ՝ մտաց սրութեան օգնութիւն մ'ըլլայ։

46. Գործողութիւն։ Եթէ գրերն իրարու անման են, պէտք է իրենց պատշաճական նշաններովն իրարու քով դնել։ Իսկ եթէ գրերն իրարու նման են, գիրը մէկ անգամ կը գրուի, եւ անոր առջեւը թիւ մը կը գրուի՝ որ կը ցուցընէ թէ քանի անգամ այն գիրը հոն պիտ'որ ըլլար։

Օրինակ.

1) ա բ ա + բ	2) 2ա — բ 2ա — բ (42. Ա.)	3) — ա + բ բ — ա
4) 3ա 4ա 7ա	5) 6ք — 6ք 0 (42. Ա.)	6) — 7տ — 3տ — 10տ

7) ա + 4ք + 5ք — 4ր
2ա — 3ք + 2ք — 3ր
4ա — 5ք — 8ք + ե
7ա — 4ք — ք — 7ր + ե

47. Հանում։ Պէտք է հանելոյն նշանը հակառակ նշանի փոխել, եւ ըստ կանոնաց գումարի գործողութիւնը շարունակել. (տես 42 Բ.)։ Նշանները փոխելը միայն մտքով ալ կրնայ ըլլալ։

Օրինակ :

1) $\begin{array}{r} ա \\ \underline{բ} \\ ա-բ \end{array}$ 2) $\begin{array}{r} ա \\ \underline{-\ 3բ} \\ ա+3բ \end{array}$ 3) $\begin{array}{r} 4ա \\ \underline{ա} \\ 3ա \end{array}$ 4) $\begin{array}{r} 8բ \\ \underline{-\ 3բ} \\ 11բ \end{array}$

5) $\begin{array}{r} 3գ \\ \underline{7} \\ 3գ-7 \end{array}$ 6) $\begin{array}{r} -\ 10ա \\ \underline{-\ 3ա} \\ -\ 7ա \end{array}$

7) $\begin{array}{r} 5ա+4բ+6գ-8դ \\ \underline{4ա-3բ-2գ-9դ+ե} \\ ա+7բ+8գ+դ-ե \end{array}$

48. Բազմապատկությունը:

Ա. Պարզ դանակությանց. Եթե բանը միայն նշանագիրներուն վրայ է, ան առանց կրնայ միայն նշանակություն որ բազմապատկությունը պիտ'որ կատարուի, ինչպես եթե ա բ-ին հետ բազմապատկել ուզելու ըլլանք, ա×բ կամ ա . բ կ'ըլլայ. բայց աւելի ազնիկ եւ դիւրին կ'ըլլայ առանց նշանի իրարու հետ կապել ու աբ գրել:

Օրինակ :

1) $\begin{array}{r} +\ 4ա \\ \underline{+\ 3ա} \\ +\ 12աա \end{array}$ 2) $\begin{array}{r} +\ 3ա \\ \underline{-\ 2բ} \\ -\ 6աբ \end{array}$ 3) $\begin{array}{r} -\ 5աբ \\ \underline{-\ 3գ} \\ +\ 15աբգ \end{array}$

Բ. Յօդուածոյ դանակությանց՝ որոնք + կամ — նշաններով իրարու հետ կապուած անդամներէ կը բաղկանան:

Պէտք է առնելնիներէն մէկուն ամէն մէկ անդամը միւս առնելոյն ամէն անդամներուն հետ կարգաւ բազմապատկել, եւ եղքն ուր որ կարելի է գումարը ալ ընել:

Օրինակ :

1) $\begin{array}{r} ա+բ \\ \underline{ա+բ} \\ աա+աբ \\ \quad +աբ+բբ \\ \hline աա+2աբ+բբ \end{array}$ 2) $\begin{array}{r} ա-բ \\ \underline{ա-բ} \\ աա-աբ \\ \quad -աբ+բբ \\ \hline աա-2աբ+բբ \end{array}$

3) $\begin{array}{r} ա+բ \\ \underline{ա-բ} \\ աա+աբ \\ \quad -աբ-բբ \\ \hline աա \quad -բբ \end{array}$ 4) $\begin{array}{r} 5ա+4բ \\ \underline{6ա-3բ} \\ 30աա+24աբ \\ \quad -15աբ-12բբ \\ \hline 30աա+9աբ-12բբ \end{array}$

5) $\begin{array}{r} 3ա-3 \\ \underline{3ա+3} \\ 9աա-9ա \\ \quad +9ա-9 \\ \hline 9աա \quad -9 \end{array}$ 6) $\begin{array}{r} աա+2աբ+բբ \\ \underline{ա+\ \ բ} \\ աաա+2աաբ+\ \ աբբ \\ \quad +\ \ աաբ+2աբբ+բբբ \\ \hline աաա+3աաբ+3աբբ+բբբ \end{array}$

49. Բաժանում:

Ա. Պարզ դանակությանց. Եթե որ բանը միայն դրերուն վրայ է, եւ անոնք իրարու աննման են, կրնայ միայն նշանակուիլ որ բաժանումը պիտ'որ ըլլայ, ինչպես եթե ա բ-ին վրայ բաժնել ուզելու ըլլանք, ա:բ կամ $\frac{ա}{բ}$ կ'ըլլայ: Բայց թէ որ թէ բաժանելոյն եւ թէ բաժանարարին մէջ իրարու նման դրեր կան, անոնք զերար կ'ոչնչեն (26):

Օրինակ :

1) $\frac{10ա}{5բ}=\frac{2ա}{բ}$ 2) $\frac{-\ 3աբ}{-\ 6աա}=\frac{բ}{2ա}$ 3) $\frac{4ա}{-12աբ}=\frac{1}{3բ}$

4) $\frac{24աբգ}{6գ}=4աբ$ 5) $\frac{-6աբ}{3}=-2աբ$ 6) $\frac{8}{12գ}=\frac{2}{3գ}$

Բ. Յօդուածոյ տանակուընէն. Հոս (հասարակ թուով բաժանման պէս) շատ դէպքերու մէջ, պէտք է յաջորդ կանոններուն միտ դնել:

1. Պէտք է բաժանելոյն առաջին անդամը՝ բաժանարարին առաջին անդամին վրայ բաժնել, որով քանորդին առաջին անդամը կը դտնուի:

2. Ա՛ս գտնուած առաջին անդամով՝ բաժանարարին ամէն անդամները բազմապատկել:

3. Եղած արդիւնքը բաժանելիէն հանել:

4. Մնացորդին առաջին անդամը՝ դարձեալ բաժանարարին առաջին անդամին վրայ բաժնել, որով քանորդին երկրորդ անդամը կը գտնուի, եւ այլն:

Օրինակ:

	Բաժանարար.	Բաժանելի.	Քանորդ.
1)	$ա + բ$	$ա^2 + 2աբ + բ^2$ $ա^2 + աբ$ „ $+ աբ + բ^2$ $+ աբ + բ^2$ „ „	$ա + բ$
2)	$5ա + 4բ$	$30ա^2 + 9աբ - 12բ^2$ $30ա^2 + 24աբ$ „ $- 15աբ - 12բ^2$ $- 15աբ - 12բ^2$ „ „	$6ա - 3բ$
3)	$ա + բ$	$ա^2 - բ^2$ $ա^2 + աբ$ „ $- աբ - բ^2$ $- աբ - բ^2$ „ „	$ա - բ$

4) $4ա - 12բ$ | $48ա^3 - 160ա^2բ + 20աբ^2 + 48բ^3 - 60բ^3$ | $12ա^2 - 4բ^2 + 5բ^3$

$48ա^3 - 144ա^2բ$

$- 16ա^2բ + 20աբ^2 + 48բ^3 - 60բ^3$

$- 16ա^2բ + 48բ^3$

„ $+ 20աբ^2$ „ $- 60բ^3$

„ $+ 20աբ^2$ „ $- 60բ^3$

„ „

Ծանօթութիւն 1. Այսպիսի բաժանման օրինակներու մէջ, կ՚ենթադրուի որ բաժանելոյն եւ բաժանարարին անդամները ըստ կարգի շարուած են: Բայց որովհետեւ մեր դասագրքին մէջ ալ գրով բաժանում պիտի չգործածենք, անոր համար մեր աս ըստ կարի համառօտ դասագրքին մէջ, ասոր վրայ մանրամասն մեկնութիւններ տալն աւելորդ սեպեցինք:

Ծանօթութիւն 2. Արդէն աս բաժանման օրինակներէն կը տեսնուի, թէ ինչպէս օգտակար եղանակաւ ընդդիմական քանակութիւնները հաշուի մէջ կը գործածուին: Բաժանման համար տրուած կանոնին երրորդ պահանջածը, պայմանքն թէ ան արդիւնքը՝ որն որ քանորդին առաջին անդամը բաժանարարին հետ բազմապատկելով կ՚ելլէ՝ պէտք է բաժանելիէն հանել, առանց ընդդիմական քանակութեանց չէր կրնար համառօտ եղանակաւ ցուցուիլ:

50. Հաշուադրով համարողութեան օգտակար գործածութիւններէն մէկն ալ յայնմ կը կայանայ, որ ասով թուաբանական կանոններն ու նախադասութիւնները ընդհանրական եղանակաւ յառաջ կու գան եւ կը ցուցուին:

Ա՛յսպէս կը գտնենք, օրինակի աղագաւ, $ա^2 - բ^2$ը եթէ $ա + բ$՝ $ա - բ$ին հետ բազմապատկելու ըլլանք. (48. բ. 3. օր.) կամ թէ ըսեմ՝

$$(ա + բ) \cdot (ա - բ) = ա^2 - բ^2$$

Ասիկայ մեզի աս ընդհանուր նախադասութիւնը կը սորվեցընէ, այսինքն՝ եթէ երկու կամայական թուերէն ամէն մէկն ինք իրէն հետ բազմապատկուի, եւ արդիւնք-

ներն իրարմէ հանուին, նոյն արդիւնքը կ'ելլէ, որ կ'ելլէր եթէ սա երկու թուերուն գումարը՝ իրենց յաջակերպութեան հետ բազմապատկուելու ըլլար։

Օրինակ. $(12 + 9) \cdot (12 - 9) = 21 \cdot 3 = 63 = 12 \cdot 12 - 9 \cdot 9 = 144 - 81$։

Կարողութիւն եւ Արմատ։

51. Հասա նոյն առնելիներու արդիւնքը՝ այն առնելոյն կարողութիւնը կը կոչուի. ինչպէս $ա \times ա$ երկրորդ կարողութիւնն է $ա$ին, դարձեալ $ա \times ա \times ա$ երրորդ կարողութիւնն է $ա$ին, $գ \times գ \times գ \times գ$ չորրորդ կարողութիւնն է $գ$ին, նոյնպէս $(ա + բ) \cdot (ա + բ)$ երկրորդ կարողութիւնն է $ա + բ$ին, եւ այլն։

52. Սովորաբար առնելին մէկ անգամ կը գրուի, իսկ վերն աջ կողմը թուով մը կը նշանակուի թէ ան առնելին քանի կարողութեան պիտի բարձրանայ. ինչպէս $ա^2$ փոխանակ $ա \times ա$, $ա^3$ փոխանակ $ա \times ա \times ա$, $գ^4$ փոխանակ $գ \times գ \times գ \times գ$, $(ա + բ)^2$ փոխանակ $(ա + բ) \cdot (ա + բ)$ եւ այլն. սա թիւը ցոյց կ'անուանուի։

Երկրորդ ու երրորդ կարողութիւնները առանձին անուամբ, քառակուսի ու խորանարդ կ'անուանուին։

53. Այն թիւը՝ զորօրինակ ութ, որն որ երկրորդ, երրորդ, չորրորդ, եւ այլն կարողութեան բարձրացընելով $բ$ թիւը կու տայ, $բ$ թուոյն երկրորդ, երրորդ, չորրորդ, եւ այլն Արմատը կ'անուանուի։ Ինչպէս $գբ$՝ երրորդ արմատն է $գ^3$ քանակութեան, 6ը՝ 36ին երկրորդ արմատն է, նոյնպէս 3ը՝ 81ին չորրորդ արմատն է։

Երկրորդ ու երրորդ արմատները առանձին անուամբ, քառակուսի ու խորանարդ արմատ կ'անուանուին։

54. Յուցընելու համար որ թուէ մը արմատ պիտ'որ ելլէ՝ $\sqrt{}$ նշանը կը գործածուի. ինչպէս.

$$\sqrt[3]{27} = 3 \cdot \sqrt[4]{16} = 2 \cdot \sqrt[2]{9} = 3$$

վերջի օրինակը համառօտութեան համար աւելի աղէկ է առանց թուոյ, $\sqrt{9} = 3$ գրել։

55. Ինչ որովհետեւ՝

$$ա^2 \times ա^3 = ա \times ա \times ա \times ա \times ա = ա \times ա \times ա \times ա \times ա = ա^5$$

անոր համար ասկէ այս ընդհանուր կանոնը յառաջ կու գայ.

Երբ որ մի եւ նոյն թուոյ կարողութիւններ հարկ ըլլայ իրարու հետ բազմապատկել, պէտք է միայն անոնց ցուցիչները գումարել։

56. Ինչ դարձեալ՝

$$\frac{ա^5}{ա^2} = \frac{ա \times ա \times ա \times ա \times ա}{ա \times ա} = ա \times ա \times ա = ա^3$$

Ասկէ հետեւեալ ընդհանուր կանոնը յառաջ կու գայ.

Երբ որ մի եւ նոյն թուոյ կարողութիւններ հարկ ըլլայ իրարու վրայ բաժնել, պէտք է միայն անոնց ցուցիչներն իրարմէ հանել։

57. Ինչ որովհետեւ դարձեալ՝

$$(ա^3)^2 = ա^3 \times ա^3 = ա \times ա \times ա \times ա \times ա \times ա = ա^6$$

Ասկէ այս ընդհանուր կանոնը յառաջ կու գայ.

Երբ որ քանակութեան մը կարողութիւնը հարկ ըլլայ ուրիշ կարողութեան մը բարձրացընել, պէտք է միայն անոնց ցուցիչներն իրարու հետ բազմապատկել։

58. Ուրեմն սա կանոնները (55—57) միայն կարողութիւնները գրելու կամայական եղանակէն յառաջ կու գան։ Բայց սա կանոններուն ընդհանուր գործածութիւնը դարձեալ նոր գրութիւններու կը տանի, որոնք եթէ սխալ

մեկնուելու ըլլան (այսինքն եթէ մէկն անոնց մէջ գրուելիք զատ բան վնտռելու ըլլայ) աննշանակ բաները կ'ըլլան։ Ա՛ս եռեւի եկածներն ամենէն հարկաւորներն են։

59. Որովհետեւ՝

$$ա^0 = ա^{ս-ս} = \frac{ա^ս}{ա^ս} \ (56) = 1$$

60. Պարձեալ՝

$$ա^{-ս} = ա^{0-ս} = \frac{ա^0}{ա^ս} \ (56) = \frac{1}{ա^ս} \ (59)$$

61. Ուրեմն դասարկ կամ զրոյ առնելիներու արդիւնք մը, ինչպէս $ա^0$, կամ ուրացական առնելիներու արդիւնք մը, ինչպէս $ա^{-ս}$, կրնայ ըսուիլ (51) որ ամենեւին բան մը չի կրնար նշանակել։ Բայց $ա^0$ դրութիւն մըն է՝ 1 նշանակելու համար (որուն նաեւ շատ ուրիշ դրութիւններ ալ կրնան գտնուիլ, զորօրինակ $\frac{ա}{ս} \times \frac{ս}{ա} = 1$), որն որ անկէ յառաջ եկած է՝ որ թուոյ մը կարողութիւնն ինք իր վրայ բաժնուած ու միանգամայն 56 Համարին կանոնն ի գործ դրուած է։ Այսինքն ամէն քանակութիւն ինք իր վրայ բաժնուած = է 1։

Նմանապէս $ա^{-ս}$ ուրիշ մէկ դրութիւն մըն է նշանակելու համար միութիւն մը, որն որ $ա$ քանակութեան չորրորդ կարողութեան վրայ բաժնուած է։ Եւ ասիկայ անկէ յառաջ եկած է՝ որ 56 Համարին կանոնն այնպիսի դէպքի մէջ ի գործ դրուած է, ուր բաժանարարին կարողութիւնը բաժանելոյն կարողութենէն մեծ է։ Ինչպէս օրինակի համար $\frac{ա^2}{ա^5} = \frac{աա}{ααααα} = \frac{1}{ααα} = \frac{1}{ա^3}$ է։ Եթէ հոս 56 Համարին մէջ եղած կանոնը մերձեցընելու ըլլանք, ան ատեն կը գտնենք որ $\frac{ա^2}{ա^5} = ա^{2-5} = ա^{-3}$։ Ուրեմն $ա^{-3}$ ուրիշ բան չէ, բայց եթէ $\frac{1}{ա^3}$ին ուրիշ մէկ դրութեան կերպը։

62. Ասոնք եւ ասոնց նման ուրիշ դրութիւնները, բոլոր ուսողութեան համար շատ հարկաւոր են, եւ եթէ ամենայն մտադրութեամբ դործածուելու ըլլան, սխալմունք անկարելի կ'ըլլայ։ Օրինակի աղագաւ՝ 55 ու 56 Համարներէն յառաջ կու գայ, որ նման թուերու մէջ՝ կարողութիւնները բազմապատկելը կամ բաժնելը՝ անոնց ցուցիչները դումարելու կամ հանելու հետ նոյն է, եւ ասի դրութեան կողմանէ նոյն իսկ այն դէպքերուն մէջ կրնայ տեղի ունենալ, ուր բաժանարարը բաժանելոյն հաւասար կամ անկէ մեծ է. ասիկայ ալ 59 ու 60 Համարներէն կը հետեւի։ Անոր համար ուրացական ցուցիչ ունեցող կարողութիւնները, պէտք է ըստ ամենայնի ընդդիմական քանակութեանց պէս հաշուել. զորօրինակ.

$$ա^5 \times ա^{-2} = ա^{5-2} = ա^3$$

$$ա^{-5} \times ա^{-2} = ա^{-7}$$

$$ա^{-5} : ա^2 = ա^{-5-2} = ա^{-7}$$

$$ա^{-5} : ա^{-2} = ա^{-5(-2)} = ա^{-5+2} = ա^{-3}$$

$$ա^5 : ա^{-2} = = ա^7$$

$$ա^2 : ա^{-5} = ա^7 \text{ եւ այլն։}$$

63. Եւ որովհետեւ՝

$\sqrt[ն]{ա^ս}$ ան թիւն է՝ որ $ն$երորդ կարողութեան բարձրացած $ա^ս$ը կու տայ, ուրեմն՝

$$(\sqrt[ն]{ա^ս})^ն = ա^ս$$

եւ որովհետեւ դարձեալ նաեւ՝

$$ս = \frac{ս}{ն} \times ն \text{ է } (19.)$$

արդ՝

$$ա^ս = ա^{\frac{ս}{ն} \times ն} = \left(ա^{\frac{ս}{ն}}\right)^ն \ (57)$$

ուբեմն (առաջ).

$$\left(a^{\frac{s}{r}}\right)^r = \left(\sqrt[r]{a^s}\right)^r$$

ըստ հետեւորդի (առաջ).

$$a^{\frac{s}{r}} = \sqrt[r]{a^s}$$

եւ եթէ $s = 1$ դնելու բլլանք.

$$a^{\frac{1}{r}} = \sqrt[r]{a} \text{ կ'բլլայ.}$$

այսինքն՝ կոտորակաւոր ցուցիչներ արմատով նշաններուն հետ նոյն են։

64. Դ. որովհետեւ՝

$$aaa \times bbb \times ccc = abc \times abc \times abc$$

կամ. $a^3 b^3 c^3 = (abc)^3$ է։

65. Պարզեալ՝

$$\sqrt[r]{a} \cdot \sqrt[r]{b} = \sqrt[r]{(ab)}$$

$$\sqrt[r]{a} \cdot \sqrt[r]{b} = a^{\frac{1}{r}} \cdot b^{\frac{1}{r}} (63) = (ab)^{\frac{1}{r}} (64) = \sqrt[r]{(ab)} \text{ է։}$$

66. Երկմանեայ քանակութեանց ընդհանուր բացատրութիւնն $a + b$ է։

Իսկ ամէն երկմանեայ քանակութեանց երկրորդ կարողութեան բացատրութիւնն է.

$$(a + b)^2 = a^2 + 2ab + b^2 \text{ (48 Բ. օր. 1)}$$

խորանարդինն ալ ասե է.

$$(a + b)^3 = a^3 + 3a^2 b + 3ab^2 + b^3 \text{ (48 Բ. օր. 6)։}$$

Ասյս ընդհանուր բացատրութիւնները մեզի օժանդակ կ'բլլան, ամէն թուերէն չորեքկուսի կամ խորանարդ արմատ հանելու, ինչպես ետեւի օրինակները կը ցուցընեն։

67. Ձորեքկուսի արմատ հանելու օրինակները։

1) 5776 թուէն չորեքկուսի արմատ պիտ'որ հանուի։

	57 | 76	(76
$a^2 = 49$		
	8 | 76	$= 2ab + b^2$
	(1 | 4)	$= 2a$
$2ab = 8$	40 | 876	
$b^2 =$	36 |	
	„ | „	

2) 7661824 թուէն չորեքկուսի արմատ պիտ'որ հանուի։

7	66	18	24 (2768
4			
3	66		
	(4)		
3	29		
	37	18	
	(5	4)	
	32	76	
	4	42	24
		(55	2)
	4	42	24
		„	„

3) 232 թուէն չորեքկուսի արմատ պիտ'որ հանուի. (տես 69 ու 70):

2	32		(15,2315.....	
1				
1	32			
	(2)			
1	25			
	7	00		
	(3	0)		
	6	04		
	96	00		
	(30	4)		
	91	29		
	4	71	00	
	(3	04	6)1	
	1	66	39	00
		(30	46	2)
	1	52	31	25
		14	07	75

68. Խորանարդ արմատ հանելու օրինակներ:

1) 658503 թուէն խորանարդ արմատ պիտ'որ ելլէ:

	658	503	(87
$ա^3 =$	512		
	146	503	$= 3ա^2բ + 3աբ^2 + բ^3$
	(19	2)	$= 3ա^2$
$3ա^2բ =$	134	400	146503
$3աբ^2 =$	11	760	
$բ^3 =$		343	
	,,	,,	

2) 53157376 թուէն խորանարդ արմատ հանել:

53	157	376		(376
27				
26	157			
(2	7)			
18	9		23653	
4	41			
	343			
2	504	376		
	(410	7)		
2	464	2	2504376	
	39	96		
		216		
		,,	,,	

3) 7508 թուէն խորանարդ արմատ հանել։

7	508	(19,581		
1				
6	508			
	(3)			
2	7			
2	43	5859		
	729			
	649	000		
	(108	3)		
	541	5		
	14	25	555875	
		125		
	93	125	000	
	(11	407	5)	
	91	260	0	
		374	40	91634912
			512	
	1	490	088	000
	(1	150	129	2)
	1	150	129	2
			58	74 1150187941
				1
	339	900	059	

69. Պարզեալ՝

$$\left(\frac{ƒ}{ɛ}\right)^2 = \frac{ƒ}{ɛ} \times \frac{ƒ}{ɛ} = \frac{ƒ.ƒ}{ɛ.ɛ} \ (30)\ \frac{ƒɔ}{ɛɔ}\ է.$$

Եւ որովհետեւ կոտորակ մը չորեքկուսի կարողութեան բարձրացընելու համար, թէ համարիչն ու թէ անուանիչը չորեքկուսի պէտք է ընել, ուրեմն ասոր ներհակ ալ ամբողջ կոտորակէն չորեքկուսի արմատ հանելու համար, պէտք է թէ համարչէն ու թէ անուանչէն արմատ հանել. զորօրինակ.

$$\sqrt{\frac{36}{49}} = \frac{\sqrt{36}}{\sqrt{49}} = \frac{6}{7}$$

70. Եւ որովհետեւ՝

$$232 = \frac{23200000000}{100000000}$$

ուրեմն՝

$$\sqrt{232} = \frac{\sqrt{23200000000}}{\sqrt{100000000}}$$

Արդ՝ ինչպէս 67 համարին երրորդ օրինակէն ալ կը տեսնուի, $\sqrt{23200000000}$ը 152315ին ու 152316ին մէջ կ'իյնայ. եւ որովհետեւ $\sqrt{100000000} = 10000$ է, անոր համար ալ շատ մերձաւոր կ'ըլլայ թէ որ,

$$\sqrt{232} = \frac{152315}{10000} = 15{,}2315$$ դնելու ըլլանք։

Ուրեմն երբ որ ամբողջ թուէ մը առանց մնացորդի չորեքկուսի արմատ չի կրնար ելլել, կրնանք ան թիւն ուզածնուս չափ տասներորդական կոտորակի տեղիքներով հաշուել, վասնզի ամէն զրոներու զոյգը՝ որ թուին վրայ կ'աւելցուի, նոր տասներորդական տեղիք մը կու տայ արմատին մէջ։

71. Ուրեմն նաեւ տասներորդական կոտորակներէն պարզ հաշուով կրնայ արմատ հանուիլ. միայն ասոր մէջ անոր միտ դնելու է՝ որ տասներորդական տեղեայ թիւը զոյգ ըլլայ, վասնզի միայն 100, 10000, 1000000,

եւայլն անուանիչներէն կրնայ արմատ ելլել. իսկ 10, 1000, եւայլն անուանիչներէն արմատ չ'ելլեր։

Օրինակ.

$\sqrt{}0{,}24 = 0{,}489898\ldots$

$\sqrt{}0{,}\ 3 = \sqrt{}0{,}30 = 0{,}5477\ldots.$

$\sqrt{}0{,}03 = 0{,}1732\ldots.$

$\sqrt{}0{,}000025 = 0{,}005$

$\sqrt{}2{,}3 = \sqrt{}2{,}30 = 1{,}5165\ldots$

$\sqrt{}\ \frac{2}{3} = \sqrt{}0{,}66666666\ldots = 8164\ldots$

72. 69—71 *Համարներուն դիտողութիւնները՝ խորանարդ արմատ հանելու ալ կ'արժեն։ Միայն հոս միշտ 3 զոյ աւելցընելու է, երբ որ արմատը ճիշդ ա-ռանց մնացորդի չ'ելլեր։ Իսկ տասներորդական կոտորակ-ներուն մէջ պէտք է միշտ տասներորդական տեղեաց թիւը 3ի վրայ բաժանական ըլլայ, ինչու որ միայն* 1000, 1000 000, 1000 000 000 *եւ այլն թուներէն խորանարդ արմատ կրնանք հանել. (տես. 68. օր. 3)։*

Օրինակ.

$\sqrt[3]{}0{,}638 = 0{,}8608\ldots.$

$\sqrt[3]{}0{,}\ 45 = \sqrt[3]{}0{,}450 = 0{,}7663\ldots$

$\sqrt[3]{}0{,}\ 7 = \sqrt[3]{}0{,}700 = 0{,}8879\ldots$

$\sqrt[3]{}{}^2/_3 = \sqrt[3]{}0{,}666\ 666\ 666\ldots = 0{,}873\ldots$

73. *Խորանարդ կամ չորեքկուսի արմատ հանե-լու ժամանակ՝ եթէ մնացորդ մնալու ըլլայ, եւ խորանարդ կամ չորեքկուսի քանակութիւնն ամբողջ թիւ ըլլայ, ան ատեն գտնուած արմատը բուն արմատէն 1էն նուազ պզտիկ կ'ըլլայ։ Եւ կրնայ ցուցուիլ որ ատ զօրութիւնը՝ որ 1էն պզտիկ է, կոտորակով մը ճիշդ չի կրնար նշանա-*

կուիլ, երբ որ ցուցուելու ըլլայ որ ամբողջ թիւ ու կո-տորակ մը մէկտեղ կարողութեան բարձրացած, ամբողջ թիւ մը չեն կրնար տալ։

Գտնենք թէ ան ամբողջ թիւ մ'ըլլայ, եւ $\frac{մ}{ն}$ ալ կո-տորակ մը՝ որն որ 1էն պզտիկ ըլլայ, եւ ա՛լ կարելի չըլլայ զանի պզտիկցընել (26). մ ու ն ալ ամբողջ թուներ ըլլան, ան ատեն կ'ըլլայ.

$$(ա + \frac{մ}{ն})^2 = ա^2 + 2ա.\frac{մ}{ն} + \frac{մ^2}{ն^2}$$

Արդ որովհետեւ ան ուստի նաեւ $ա^2$ն ամբողջ թիւ մըն է, որպէսզի $ա + \frac{մ}{ն}$ին քառակուսին ամբողջ թիւ ըլլայ, պէտք է որ $\frac{2ամ}{ն} + \frac{մ^2}{ն^2}$ը, ինչպէս նաեւ ատոնց ն պատիկը կամ $2ամ + \frac{մ^2}{ն}$ն ամբողջ թիւ ըլլայ։ Եւ որովհետեւ դարձեալ $2ամ$ միշտ ամբողջ թիւ մըն է, պէտք էր նաեւ որ $\frac{մ^2}{ն}$ ալ ամբողջ թիւ կարենար ըլլալ։ Բայց որովհետեւ ըստ մեր ենթադրութեանը մ ու ն չեն կրնար մի եւ նոյն թուոյն վրայ բաժնուիլ (26), ուրեմն եւս առաւել $մ^2$ եւ ն մի եւ նոյն թուոյ վրայ չեն կրնար բաժնուիլ, եւ ն $մ^2$ին մէջ առանց մնացորդի չի կրնար գտնուիլ, ուրեմն նաեւ $\frac{մ^2}{ն}$ չի կրնար ամբողջ թիւ ըլլալ։

Ուրեմն $ա + \frac{մ}{ն}$ին քառակուսին չի կրնար ամբողջ թիւ ըլլալ։ Նոյնպէս անկարելի է որ $ա + \frac{մ}{ն}$ին ուրիշ մէկ բարձրագոյն կարողութիւնն ամբողջ թիւ ըլլայ։ (տես 50)

74. *Այն արմատները՝ որոնք թուով կատարեալ չեն կրնար ցուցուիլ, Առանց հաստատուն Ընդ-կ'ըսուին. (կամ Անհաղորդական Ընդ, վասնզի ատոնց առ 1 ունեցած համեմատութիւնը չի կրնար ցուցուիլ։) Բայց կրնանք ատոնց բուն զօրութեանը տասներորդական կոտորակնե-րու ձեռքով այնչափ մերձենալ, որչափ գործածու-*

թեան մէջ կը բաղձայուի, ինչպէս 67 ու 68 Համարնե-
րուն երրորդ օրինակներէն կը տեսնուի:

75. Հաստատական թուէ ելած չորեքկուսի արմատը, թէ հաստատական ու թէ ուրացական կրնայ ըլլալ: Վասնզի թէ $+ա\cdot+ա$, ու թէ $-ա\cdot-ա$, $+ա^2$ կու տան:

Նոյնը կրնայ ըսուիլ հաստատական թուերուն ամէն զոյգ արմատներուն համար ալ:

Հաստատական թուէ ելած խորանարդ արմատը՝ միայն հաստատական կրնայ ըլլալ, իսկ ուրացական թուէ ելածը՝ միայն ուրացական: Ինչու որ $+ա\cdot+ա\cdot+ա$, կու տայ $+ա^3$, իսկ $-ա\cdot-ա\cdot-ա$, կու տայ $-ա^3$: Նոյնը կրնայ ըսուիլ նաեւ ամէն անզոյգ արմատներուն համար, որոնք կամ ուրացական եւ կամ հաստատական թուերէ կը հանուին:

Իսկ ասոր հակառակ ուրացական թուերէ ելած զոյգ արմատները՝ ոչ ուրացական եւ ոչ ալ հաստատական կրնան ըլլալ, վասնզի ոչ $+ա\cdot+ա$, եւ ոչ ալ $-ա\cdot-ա$ ուրացական քառակուսի կու տայ: Անոր համար ասոնք Անհնարին կամ Ցնորական անուանումներ կ'անուանուին:

Չորրորդ $\sqrt{-4}$ ցնորական քանակութիւն մըն է, այսինքն այնպիսի քանակութիւն մը՝ որ ամենեւին կերպով մը (եւ ոչ մերձաւորապէս՝ ինչպէս անհաշուական թուերը) չի կրնար նշանակուիլ:

Իրկնահանեալ քանակութիւններ:

76. Եթէ $ա+բ$ ու $ա-բ$ կարողութեան բարձրացնելու ըլլանք՝ հետեւեալը կ'ելլէ:

$$\begin{array}{l}
ա+բ \\
ա+բ \\
\hline
ա^2+աբ \\
\quad +աբ+բ^2 \\
\hline
ա^2+2աբ+բ^2=(ա+բ)^2 \\
ա+բ \\
\hline
ա^3+2ա^2բ+աբ^2 \\
\quad +ա^2բ+2աբ^2+բ^3 \\
\hline
ա^3+3ա^2բ+3աբ^2+բ^3=(ա+բ)^3 \\
ա+բ \\
\hline
ա^4+3ա^3բ+3ա^2բ^2+աբ^3 \\
\quad +ա^3բ+3ա^2բ^2+3աբ^3+բ^4 \\
\hline
ա^4+4ա^3բ+6ա^2բ^2+4աբ^3+բ^4=(ա+բ)^4 \\
ա+բ \\
\hline
ա^5+4ա^4բ+6ա^3բ^2+4ա^2բ^3+աբ^4 \\
\quad +ա^4բ+4ա^3բ^2+6ա^2բ^3+4աբ^4+բ^5 \\
\hline
ա^5+5ա^4բ+10ա^3բ^2+10ա^2բ^3+5աբ^4+բ^5=(ա+բ)^5 \\
ա+բ \\
\hline
ա^6+5ա^5բ+10ա^4բ^2+10ա^3բ^3+5ա^2բ^4+աբ^5 \\
\quad +ա^5բ+5ա^4բ^2+10ա^3բ^3+10ա^2բ^4+5աբ^5+բ^6 \\
\hline
ա^6+6ա^5բ+15ա^4բ^2+20ա^3բ^3+15ա^2բ^4+6աբ^5+բ^6=(ա+բ)^6
\end{array}$$

$$\begin{array}{l} ա - բ \\ ա - բ \\ \hline ա^2 - աբ \\ \quad - աբ + բ^2 \\ \hline ա^2 - 2աբ + բ^2 = (ա - բ)^2 \\ ա - բ \\ \hline ա^3 - 2ա^2բ + աբ^2 \\ \quad - ա^2բ + 2աբ^2 - բ^3 \\ \hline ա^3 - 3ա^2բ + 3աբ^2 - բ^3 = (ա - բ)^3 \\ ա - բ \\ \hline ա^4 - 3ա^3բ + 3ա^2բ^2 - աբ^3 \\ \quad - ա^3բ + 3ա^2բ^2 - 3աբ^3 + բ^4 \\ \hline ա^4 - 4ա^3բ^3 + 6ա^2բ^2 - 4աբ^3 + բ^4 = (ա - բ)^4 \\ ա - բ \\ \hline ա^5 - 4ա^4բ + 6ա^3բ^2 - 4ա^2բ^3 + աբ^4 \\ \quad - ա^4բ + 4ա^3բ^2 - 6ա^2բ^3 + 4աբ^4 - բ^5 \\ \hline ա^5 - 5ա^4բ + 10ա^3բ^2 - 10ա^2բ^3 + 5աբ^4 - բ^5 = (ա - բ)^5 \\ ա - բ \\ \hline ա^6 - 5ա^5բ + 10ա^4բ^2 - 10ա^3բ^3 + 5ա^2բ^4 - աբ^5 \\ \quad - ա^5բ + 5ա^4բ^2 - 10ա^3բ^3 + 10ա^2բ^4 - 5աբ^5 + բ^6 \\ \hline ա^6 - 6ա^5բ + 15ա^4բ^2 - 20ա^3բ^3 + 15ա^2բ^4 - 6աբ^5 + բ^6 = (ա - բ)^6 \end{array}$$

77. *ա + բ ու ա — բ-ին կարողութիւնները՝ միայն աստղ կը տարբերին իրարմէ, որ վերջինին անդամները դոյդ կարգաւ (այսինքն երկրորդը, չորրորդը, վեցերորդն եւայլն) ուրացական են. վասնզի միշտ — բ-ին անդոյդ կարողութիւններն են:*

78. *Նկատէ նախ միայն ա ու բ գրերուն միտ դնելու ըլլանք, դիւրաւ կրնանք տեսնել ան օրէնքը՝ որով ամէն մէկ կարողութեան անդամները յառաջ կ'երթան: Օրինակի աղագաւ ա + բ-ին հինգերորդ կարողութիւնը՝ սա եռեակ եկած երկու տողին արդիւնքէն կը դանուի.*

$$\begin{array}{cccccc} ա^5 & ա^4 & ա^3 & ա^2 & ա^1 & ա^0 \\ \hline բ^0 & բ^1 & բ^2 & բ^3 & բ^4 & բ^5 \\ \hline ա^5 & ա^4բ & ա^3բ^2 & ա^2բ^3 & աբ^4 & բ^5 \end{array}$$

ուր ա-ին կարողութեան կարգը միշտ ան կարողութեամբ կը սկսի, որ կարողութեան ա + բ երկմանեայ քանակութիւնը պիտ' որ բարձրանայ եւ մինչեւ $ա^0 = 1$ կը հասնի: Իսկ ասոր հակառակ բ-ին կարողութիւնները $բ^0 = 1$-էն կը սկսի, եւ մինչեւ երկմանեայ քանակութեան կարողութեանը կը հասնի:

79. *Նաև թէ որ թուերուն կամ տոքթրինէրուն միտ դնելու ըլլանք, որով ա + բ-ին զանազան կարողութեանց անդամները բաղմապատկուած են, դիւրաւ կը գտնենք որ անոնք ան անդամներուն գրերուն տեղափոխութեանց թիւը կը ցուցընեն՝ որոնց սկիզբը կեցած են: Զորօրինակ $ա^5$ կամ ա ա ա ա ա՝ 1ը գործակից ունի, վասնզի ան գրերը մի միայն եղանակաւ կրնան գրուիլ: $5ա^4բ$՝ 5ը գործակից ունի, ինչու որ ա ա ա ա բ գրերը հինգ անգամ կրնան տեղափոխուիլ, ինչպէս ա ա ա ա բ, ա ա ա բ ա, ա ա բ ա ա, ա բ ա ա ա, բ ա ա ա ա եւայլն:*

80. *Երկու գիր ի հասարակի միայն երկու եղանակաւ կրնան գրուիլ, այսինքն աբ եւ բա: Բայց թէ որ ասոնց մէջ ուրիշ երրորդ գ գիր մ'ալ մտնայ, ան ատեն ան գիրն երկու տեղափոխութեանց մէջ կրնայ առաջին, երկրորդ, երրորդ տեղին ունենալ. ուրեմն ա, բ, գ գրերով 1.2.3 զանազան տեղափոխութիւններ կ'ըլլան, ինչպէս.*

ՓԲ ԱՓԲ ԱԲՓ
ՓՓԲ ԲՓԲ ԲԱՓ

Ձորս Ա, Բ, Գ, Դ գրերուն մէջ Դ գիրը կրնայ վերն ըսուած տեղափոխութեանց մէջ առաջին, երկրորդ, երրորդ եւ չորրորդ տեղին ունենալ. ուրեմն 1.2.3.4=24 տեղափոխութիւնք կ'ըլլան: Նոյնպէս եթէ գրերը հինգ ըլլալու ըլլան, 1.2.3.4.5 = 120 տեղափոխութիւնք կ'ըլլան:

81. Եթէ գրերուն մէջ նոյն գրեր պատահելու ըլլան, ան ատեն տեղափոխութեանց թիւը կը նուազի: Ինչպէս եթէ Ա, Բ, Գ, Դ գրերուն տեղ, Ա, Բ, Ա, Դ միայն ըլլային, ան ատեն ան ամէն տեղափոխութիւնները՝ որոնց մէջ ան առաջին տեղին ու Գը չեփին տեղին ունէր, նման կ'ըլլային այն տեղափոխութեանց՝ որոնց մէջ Գն առաջին տեղին ու Ա չեփին տեղին ունի. ուրեմն տեղափոխութեանց թիւը կ'ըլլայ· $\frac{1\cdot2\cdot3\cdot4}{2}=12$

Եթէ միայն Ա, Բ, Ա, Ա գրերն ըլլան, ան ատեն այն ամէն միաւորութիւնները, որոնց մէջ Ա, Գ, Դ գրերը նոյն տեղը միայն փոփոխակի պիտ'որ ունենային, միշտ իրարու նման կ'ըլլան: Ուրեմն տեղափոխութեանց թիւը $\frac{1\cdot2\cdot3\cdot4}{1\cdot2\cdot3}=4$ կ'ըլլայ: Նոյն կերպով կը գտնուի Ա, Ա, Բ, Բ գրերուն տեղափոխութիւնն ալ.

$$\frac{1\cdot2\cdot3\cdot4}{1\cdot2\cdot1\cdot2}=6$$

82. Եթէ աս բաածնիս մերձեցընենք $\alpha+\beta$ին հինգերորդ կարողութեանը՝ ան ատեն α^5ին տեղափոխութեանց թիւը = 1 կ'ըլլայ, իսկ $\alpha^4\beta$ին տեղափոխութեանց թիւն է $=\frac{1\cdot2\cdot3\cdot4\cdot5}{1\cdot2\cdot3\cdot4\cdot1}=\frac{5}{1}$. ուրեմն երկրորդ գործակիցը = 5 է. դարձեալ $\alpha^3\beta^2$ին տեղափո-

խութեանց թիւն է $=\frac{1\cdot2\cdot3\cdot4\cdot5}{1\cdot2\cdot3\cdot1\cdot2}=\frac{4\cdot5}{1\cdot2}=10$, որն որ երրորդ անդամին գործակիցն է. նոյնպէս $\alpha^2\beta^3$ին տեղափոխութեանց թիւն է $=\frac{1\cdot2\cdot3\cdot4\cdot5}{1\cdot2\cdot1\cdot2\cdot3}=\frac{5\cdot4\cdot3}{1\cdot2\cdot3}$ $=10$, ասոր ալ չորրորդ անդամին գործակիցն է. իսկ $\alpha\beta^4$ին տեղափոխութեանց թիւն է.

$$=\frac{1\cdot2\cdot3\cdot4\cdot5}{1\cdot1\cdot2\cdot3\cdot4}=\frac{5\cdot4\cdot3\cdot2}{1\cdot2\cdot3\cdot4}=5,$$

որն որ հինգերորդ անդամին գործակիցն է. իսկ β^5ին տեղափոխութեանց թիւն է.

$$\frac{1\cdot2\cdot3\cdot4\cdot5}{1\cdot2\cdot3\cdot4\cdot5}=\frac{5\cdot4\cdot3\cdot2\cdot1}{1\cdot2\cdot3\cdot4\cdot5}=1.$$

Նոյնպէս $\alpha+\beta$ին վեցերորդ կարողութեան երրորդ անդամը կ'ըլլայ $=\frac{6\cdot5}{1\cdot2}\alpha^4\beta^2=15\alpha^4\beta^2$. $\alpha+\beta$ին 7երորդ կարողութեան վեցերորդ անդամը կ'ըլլայ.

$=\frac{7\cdot6\cdot5\cdot4\cdot3}{1\cdot2\cdot3\cdot4\cdot5}\alpha^2\beta^5=21\alpha^2\beta^5$. իսկ ըերորդ կարողութեան հինգերորդ անդամը կ'ըլլայ.

$=\frac{ը\cdot(ը-1)\cdot(ը-2)\cdot(ը-3)}{1\cdot2\cdot3\cdot4}\alpha^{ը-4}\beta^4$ եւ այլն:

83. Ուսոի ամէն մէկ $\alpha\pm\beta$ երկմանեայ քանակութեան կարողութիւններուն համար, այս եռեւի ընդհանուր ձեւը կրնանք տալ.

$(\alpha\pm\beta)^ր=\alpha^ր\pm թ.\alpha^{ր-1}\beta+\frac{թ\cdot(ր-1)}{1\cdot2}\alpha^{ր-2}\beta^2$
$\pm\frac{թ\cdot(ր-1)(ր-2)}{1\cdot2\cdot3}\alpha^{ր-3}\beta^3+\frac{թ\cdot(ր-1)(ր-2)(ր-3)}{1\cdot2\cdot3\cdot4}$
$\alpha^{ր-4}\beta^4$ եւայլն. ուր եթէ թն ամբողջ հաստատական թիւ մըն է, ան ատեն քանի անդամ որ անդամներուն թիւը թ թուէն մէկ աւելի կ'ըլլայ՝ հաշիւը կը վերջանայ:

Երկրաչափական համեմատութիւն:

84. Երբ որ երկու քանեորդ կամ կոտորակ իրա-
րու հաւասար են, ինչպէս.

$$\frac{12}{4} = \frac{18}{6} (= 3)$$

կամ $12 : 4 = 18 : 6$

ան ատեն այսպէս ալ կրնայ բացատրուիլ. "12ն այնպէս
կը համեմատի 4ին հետ, ինչպէս 18ը 6ին հետ,,:

Այս կերպ բացատրութիւնը՝ հասարակ խօսակցու-
թեան ձեւին աւելի համաձայն ըլլալուն, հասարակ կեան-
կցութեան մէջ պատահած խնդիրներուն ալ կը գործա-
ծուի: Եւ ասոր բացատրութեան կերպը մտած է նաեւ եր-
կրաչափութեան մէջ:

85. Ուստի այսպիսի օրինակ մը՝ ինչպէս $12 : 4 = 18 : 6$, ասկէ վերջն երկրաչափական հաշխատութիւն կ'ա-
նուանենք: Համեմատութիւնը չորս՝ այսինքն տողին,
երկրորդ, երրորդ, չորրորդ անդամներէ կը կազմուի: Առա-
ջին ու չորրորդ անդամը՝ համեմատութեան արտաքին
անդամ, իսկ երկրորդն ու երրորդը՝ ներքին անդամ կ'ա-
նուանուին:

Այն երկու հաւասար քանեորդները կամ կոտո-
րակները, որոնցմէ համեմատութիւնը կը կազմուի, ասկէ
ետքը կշռութիւն կ'անուանենք: Այն՝ որն որ ուրիշ տեղ
բաժանելի կամ համարիչ կ'ըսուէր, հիմայ տողին ան-
դամ կշռութեան պիտ'որ կոչենք. իսկ անն՝ որն որ բա-
ժանարար կամ անուանիչ էր, հիմայ չորրորդ անդամ
կշռութեան պիտ'որ անուանենք: Վերջապէս այն թիւը՝
որ կը ցուցնէ թէ չորրորդ անդամն առաջնոյն մէջ քանի
անգամ կը գտնուի (վերի օրինակին մէջ 3ն է), ցուցիչ
կշռութիւն կ'ըսուի:

86. Որեմն կշռութիւն, քանեորդ եւ կոտորակ
որ կ'ըսենք միեւնոյն բանի զանազան անուններ են: Անոր
համար ալ ան ամէն փոփոխութիւնները՝ զորոնք կրնանք
երկու հաւասար կոտորակներու վրայ ընել, առանց ի-
րենց հաւասարութիւնը խախտելու, կրնանք համեմա-
տութեան երկու կշռութիւններուն վրայ ալ ընել հա-
մեմատութիւնը միշտ ուղիղ մնալով: Ուհասարակ ինչ
որ երկու հաւասար քանակութիւններու համար կրնայ
ըսուիլ, նոյնը համեմատութեան կշռութիւններուն հա-
մար ալ կ'արժէ:

Որչափ ալ ըստ մասին դիւրին ու չնչին երեւան աս
եւեւի եկած կանոնները, ի վերայ այսր ամենայնի թէ
որ մէկն ատոնք աղէկ միտք առած ըլլայ, շատ դիւրու-
թիւն կը գտնայ ատոնք երկրաչափութեան մէջ գործա-
ծելու ատեն:

87. Երկու արտաքին անդամներուն արդիւնքը,
երկու ներքին անդամներուն արդեանցը հաւասար է:

Ցո-ցո-մ. Դնենք թէ՝

$$ա : բ = գ : դ \text{ կամ } \frac{ա}{բ} = \frac{գ}{դ}$$

ուստի (առած).

$$\frac{ա \cdot դ}{բ} = \frac{գ \cdot դ}{դ} \text{ կամ } \frac{ա \cdot դ}{բ} = գ \quad (19)$$

$$\text{եւ } \frac{ա \cdot դ \cdot բ}{բ} = գ \cdot բ \text{ կամ } ադ = բգ$$

88. Համեմատութեան ամէն մէկ անդամը՝ կրնայ
մէկալ երեք անդամներուն միջոցաւ գտնուիլ, այսինքն.

Առաջին անդամը հաւասար է՝ երկու ներքին ան-
դամներուն արդեանցը, չորրորդ անդամին վրայ բաժ-
նուած:

Երկրորդ անդամը հաւասար է՝ երկու արտաքին անդամներուն արդեանցը, երրորդ անդամին վրայ բաժնուած։

Երրորդ անդամը հաւասար է՝ երկու արտաքին անդամներուն արդեանցը, երկրորդ անդամին վրայ բաժնուած։

Չորրորդ անդամը հաւասար է՝ երկու ներքին անդամներուն արդեանցը, առաջին անդամին վրայ բաժնուած։

89. Երբ որ երկու արդիւնք իրարու հաւասար ըլլան, անատեն անոնց չորս առնելիները ուղիղ համեմատութիւն կրնան կազմել՝ եթէ արդիւնքներէն մէկուն առնելիները՝ երբեմն ներքին ու երբեմն արտաքին անդամ դնենք։

Օրինակ որովհետեւ $4 \cdot 9 = 3 \cdot 12 = 36$ է. ուրեմն ասոնց չորս թուերը՝ 4ը, 9, 3ն ու 12ն ասոնցմէ ուղիղ համեմատութիւնները կը կազմեն։

$$4 : 3 = 12 : 9$$
$$4 : 12 = 3 : 9$$
$$9 : 3 = 12 : 4$$
$$9 : 12 = 3 : 4$$
$$3 : 4 = 9 : 12$$
$$3 : 9 = 4 : 12$$
$$12 : 4 = 9 : 3$$
$$12 : 9 = 4 : 3$$

90. Ուրեմն կրնանք ամէն մէկ համեմատութեան մէջ՝ անդամները դարձեալ եօթը զանազան եղանակաւ փոխել, այնպէս որ միշտ նորէն ուղիղ համեմատութիւնները յառաջ գան, միայն թէ ասոր միա պէտք է դնել որ երկու արտաքին անդամները կամ դարձեալ

արտաքին մնան եւ կամ երկուքն ալ ներքին ըլլան։

91. Համեմատութեան մը առաջին անդամները հաւասար որ ըլլան, յաջորդ անդամներն ալ հաւասար կ'ըլլան։ Նոյնպէս եթէ յաջորդ անդամները հաւասար ըլլան, առաջին անդամներն ալ հաւասար կ'ըլլան։

Ծանոթութիւն. Այս նախադասութիւններն պէտք է դիւրին են, որ եթէ թուով օրինակներու դարձընելու ըլլանք, գրեթէ ծիծաղելի բաներ կ'ըլլան։ Բայց երկրաչափութեան համար շատ կարեւոր են։

92. Ինչպէս որ կոտորակի մը թէ համարիչն ու թէ յայտարարը մի եւ նոյն թուով կրնայ բազմապատկուիլ, կամ մի եւ նոյն թուոյ վրայ բաժնուիլ, (26 ու 27.) առանց ասով կոտորակին զօրութիւնը փոխուելու, նոյնպէս կրնայ նաեւ առանց զօրութիւնը փոխուելու մի եւ նոյն կշռութեան թէ առաջին անդամն ու թէ յաջորդ անդամը մի եւ նոյն թուով բազմապատկուիլ կամ մի եւ նոյն թուոյ վրայ բաժնուիլ։

93. Նոյնպէս կրնայ նաեւ առաջին ու երրորդ անդամը, կամ երկրորդ ու չորրորդ անդամը մի եւ նոյն թուոյ վրայ բաժնուիլ կամ մի եւ նոյն թուով բազմապատկուիլ։

94. Համեմատութեան մը երկու կշռութիւնները ալ, կրնան ուրիշ երրորդ կշռութեամբ մը բազմապատկուիլ։

Դիցուք թէ ըլլայ՝

$$ա : բ = գ : դ$$

եւ $ե : զ$ ուրիշ երրորդ կշռութիւն մը, ուստի՝

$$աե : բզ = գե : դզ$$ կ'ըլլայ։

95. Նոյնպէս կրնայ երկրորդ կշռութիւնն ուրիշ չորրորդ կշռութեամբ մը բազմապատկուիլ, որն որ

երրորդին հաւասար է, եւ որով առաջին կշռութիւնը բազմապատկուած է. կամ ուրիշ կերպ բացատրելով.

96. Երկու համեմատութիւններէ կրնանք ուրիշ երրորդ համեմատութիւն մը կազմել, թէ որ անդամները հաւասար կարգաւ իրարու հետ բազմապատկելու ըլլանք:

Եթէ $ա : բ = գ : դ$

ու $տ : ն = շ : ռ$ ըլլայ.

ան ատեն նաեւ՝

$ատ : բն = գշ : դռ$ կ'ըլլայ:

Այս եղանակաւ ուզածնուս չափ համեմատութիւններ կրնանք իրարու հետ միացընել:

97. Ինչպէս կրնանք համեմատութեան մը անդամները, հաւասար կարգաւ ուրիշ համեմատութեան մը անդամներուն վրայ բաժնել:

98. Համեմատութեան մը ամէն մէկ անդամները միանգամայն կրնան չորեքկուսի կամ խորանարդ ըլլալ, եւ կամ ուրիշ կարողութեան մը բարձրացուիլ: Ասիկա 96 Համարէն կը հետեւի, վասնզի երկրորդ, երրորդ եւ այլն համեմատութիւնները առաջին համեմատութեան հետ նոյն կը սեպուին:

Եւ ընդհակառակն համեմատութեան ամէն մէկ անդամէն կրնայ նոյն արմատը հանուիլ:

99. Եթէ $ա : բ = գ : դ$ ըլլայ, ան ատեն նաեւ $ա + բ : բ = գ + դ : դ$ կ'ըլլայ:

Ցո՛ւցում. Ըստ մեր ենթադրութեան է.

$$\frac{ա}{բ} = \frac{գ}{դ}$$

ուրեմն (առած).

$$\frac{ա}{բ} + 1 = \frac{գ}{դ} + 1$$

կամ

$$\frac{ա}{բ} + \frac{բ}{բ} = \frac{գ}{դ} + \frac{դ}{դ}$$

ուրեմն

$$\frac{ա + բ}{բ} = \frac{գ + դ}{դ}$$

որ է

$$ա + բ : բ = գ + դ : դ$$

100. Եթէ $ա : բ = գ : դ$ ըլլայ, ան ատեն նաեւ $ա - բ : բ = գ - դ : դ$ կ'ըլլայ:

Ասոր ցուցումն ալ 99 Համարին մէջ բուսածին պէս կ'ըլլայ:

101. Եթէ երկու համեմատութիւն հաւասար ցուցիչ ունենալու ըլլան, այն ատեն ասոնց երկու համեմատութիւններէն կրնանք ուրիշ երրորդ համեմատութիւն մը կազմել, թէ որ անդամները հաւասար կարգաւ դուսմար ընելու ըլլանք:

Ցո՛ւցում. Այս երկու համեմատութիւնները՝ այս եղանակաւ կրնանք բացատրել.

$եմ : մ = են : ն$

$եպ : պ = եչ : չ$

Եթէ առանձին անդամները դուսմար ընելու ըլլանք, կ'ըլլայ.

$եմ + եպ : մ + պ = են + եչ : ն + չ$

կամ $ե (մ + պ) : մ + պ = ե (ն + չ) : ն + չ$,

որուն մէջ համեմատութեան ուղիղ ըլլալն անմիջապէս կը տեսնուի:

Նոյնպէս կրնանք երեք, չորս կամ աւելի նոյն ցուցիչ ունեցող համեմատութիւններ դուրս ընելով իրարու հետ միացընել։

102. Այսպէս ալ նոյն ցուցիչ ունեցող երկու հեմեմատութեանց անդամները, կրնան հաւասար կարգաւ իրարմէ հանուիլ։

103. Եթէ երկու համեմատութեան մէջ հաւասար կարգաւ երեք անդամներն հաւասար ըլլան, ան ատեն չորրորդ անդամներն ալ հաւասար կ'ըլլան։

104. Եթէ երկու համեմատութեան մէջ երկու կշռութիւնները իրարու հաւասար են, միւս երկու կշռութիւնները ալ հաւասար կ'ըլլան, եւ ըստ հետեւորդի մէկ համեմատութիւն կը կազմեն։

---

105. Երկու հաւասար դրամագլուխ՝ որ հաւասար առհարիւրով շահի տրուած են, տարւէ տարի հաւասար ալ շահ կը բերեն։ Բայց թէ որ առհարիւրը հաւասար ըլլայ՝ իսկ դրամագլուխն անհաւասար, ան ատեն շահերն իրարու հետ այնպէս կը համեմատին՝ ինչպէս դրամագլուխները։ Իսկ եթէ դրամագլուխը հաւասար ըլլայ եւ առհարիւրն անհաւասար, ան ատեն շահերն իրարու հետ այնպէս կը համեմատին ինչպէս առհարիւրները։

Ակռ կը հետեւի՝ որ երբ որ թէ դրամագլուխն եւ թէ առհարիւրն անհաւասար ըլլան, տարւէ տարի եկած շահերը դրամագլուխոյն եւ առհարիւրին արդեանցը պէս իրարու կը համեմատին։

Ցուցում. Դիցուք թէ առաջին դրամագլուխն երկրորդ դրամագլխէն ս անգամ մեծ ըլլայ, եւ առաջին

դրամագլխին համար տրուած առհարիւրն երկրորդ դրամագլխին համար տրուածէն ն անգամ մեծ ըլլայ, ուր ս ու ն որեւիցե ամբողջ թիւ կամ կոտորակ մը կրնան ցուցընել, ուստի ըստ մեր առաջին ենթադրութեանը՝ առաջին դրամագլխին շահն երկրորդ դրամագլխին շահէն ս անգամ աւելի է, եւ ըստ երկրորդ ենթադրութեան ն անգամ, ուրեմն թէ որ երկու ենթադրութիւններն ալ իմիասին հանդիպելու ըլլան, ան ատեն ՏՆ անգամ աւելի պիտ'որ ըլլայ քան երկրորդին շահը. այսինքն տարեկան շահերն՝ այնպէս իրարու կը համեմատին, ինչպէս ՏՆ : 1։

Արդ եթէ ասոնց անհաւասար դրամագլուխները Գ ու գ-ով նշանակենք, առհարիւրները Հ ու հ-ով, եւ տարեկան շահերն ալ Շ ու շ-ով, ան ատեն կ'ըլլայ.

$$ս = \frac{Գ}{գ},\ ն = \frac{Հ}{հ}$$

ուրեմն (առաջ).

$$ս . ն = \frac{Գ}{գ} \times \frac{Հ}{հ} = \frac{ԳՀ}{գհ}$$

կամ

$$ԳՀ : գհ = ս . ն : 1$$

ասկէ կը հետեւի որ,

$$ԳՀ : գհ = Շ : շ$$

Յուխլուած։ Եթէ Շ-ով նշանակուած շահուն տեղ՝ ուրիշ բան մը ենթադրենք, որուն չափութիւնն երկու Գ ու Հ քանակութիւններէն միանգամայն կախուած ըլլայ, ան ատեն թէ որ,

1. $Հ = հ$. դնելու ըլլանք՝

$$Շ : շ = Գ : գ$$ կ'ըլլայ.

իսկ եթէ 2. $Գ = գ$.

$$Շ : շ = Հ : հ$$

եւ ընդհանուր.

Շ : շ = հգ : հք կ'ըլլայ։

106. Համեմատութիւն մը՝ որուն երկու նեղքին անդամներն իրարու հաւասար են, Աղեաղեխալ կամ Անանջապ համեմատութիւն կը կոչուի, ինչպէս.

8 : 12 = 12 : 18

Հոս 12ը, երկրաչափական համեմատութեան միջին ըլլալով 8ին ու 18ին միջև։ Երկու թուոց երկրաչափական համեմատութեան միջին թիւը կը գտնուի, թէ որ երկու արտաքին անդամներուն արդիւնքէն չորեքկուսի արմատ հանուելու ըլլայ, որ 87 համարէն կը հետեւի։

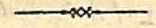

Թուաբանական ու երկրաչափական կարգ։

107. Թուոց կարգ մը՝ որուն մէջ ամէն մէկ իրարու յաջորդող երկու երկու անդամները մի եւ նոյն տարբերութիւնն (այլակերպութիւնն) ունին, Թուաբանական կոչուի։ Իսկ Թուոց կարգ մը՝ որուն մէջ ամէն մէկ իրարու յաջորդող երկու երկու անդամները նոյն քանորդն ունին, Երկրաչափական կոչուի։

Թուաբանական կարգին ընդհանուր բացատրութիւնն այս է.

ա ա + ս ա + 2ս ա + 3ս . . . .
. . . ա + (ն — 1) ս

իսկ երկրաչափական կարգին այս է.

ա աց աց² աց³ . . . . . աց (ն — 1). ուր ան առաջին անդամն է, իսկ ն անդամներուն թիւը կը ցուցնէ. մը՝ Թուաբանական կարգին մէջ ճշգրիտ կամ փոքրագոյն

ընէն, իսկ ցն՝ երկրաչափական կարգին մէջ ցուցիչ կոչուի կը կոչուի։

108. Թուաբանական կարգին մէջ առաջին եւ վերջին անդամներուն գումարն է.

= ա + ա + (ն — 1) ս = 2ա + (ն — 1) ս

Այ կողման երկրորդ անդամին եւ ձախ կողման երկրորդ անդամին գումարն է.

= ա + ս + ա + (ն — 2) ս = 2ա + (ն — 1) ս

Այ կողման երրորդ եւ ձախ կողման երրորդ անդամներուն գումարն է.

= ա + 2ս + ա + (ն — 3) ս = 2ա + (ն — 1) ս.

ուրեմն առհասարակ երկու ծայրերէն հաւասար հեռու եղող ամէն անդամներուն գումարն է = 2ա + (ն—1) ս. իսկ սա բովանդակութիւններուն թիւն՝ անդամներուն թուոյն կէսն է։ Ուստի եթէ ն անդամ ունեցող թուաբանական կարգի մը գումարը Գ գտնելու ըլլանք, ան ատեն կ'ըլլայ· Գ = $\frac{1}{2}$ ն (2ա + [ն — 1] ս)

109. Եթէ վերջին անդամը յ գտնելու ըլլանք, ան ատեն կ'ըլլայ· յ = ա + (ն — 1) ս

110. Երկրաչափական կարգին մէջ կ'ըլլայ·

Գ = ա + աց + աց² + աց³ . . . + աց$^{ն-2}$ + աց$^{ն-1}$

ուրեմն նաեւ (առաջ)·

ցԳ = աց + աց² + աց³ + աց⁴ . . . + աց$^{ն-1}$ + աց^{ն}

եւ ըստ հետեւորդի՝

ցԳ — Գ = աց^{ն} — ա

Առաջին բացատրութիւնն ուրիշ բան չէ սորվեցնեներ, բայց եթէ սա՝ որ երկրաչափական կարգի մը գումարը հաւասար է բոլոր անդամներուն գումարին։ Երկրորդ բացատրութիւնը գտանք հաւասարը հաւասարով (այսինքն հաւասարութեան զոյգ երկու անդամները

ծայրէ ծայր y-ով) բազմապատկելով։ Իսկ երրորդը գըտնուեցաւ առաջին բացատրութիւնն երկրորդէն հանելով, որովհետեւ եթէ հաւասարը հաւասարէն հանելու ըլլանք դարձեալ հաւասար կը մնայ։ Ա՛ս հանումն ընելու առեն առաջին կարգին վերջի $n-1$ անդամներն, եւ երկրորդ կարգին առաջին $n-1$ անդամները զիրար ջնջեցին եւ մնաց միայն՝

$$y\Gamma - \Gamma = y^n \omega - \omega$$

կամ $(y-1)\Gamma = (y^n - 1)\omega$

ուրեմն (առած).

$$\Gamma = \frac{y^n - 1}{y - 1} \cdot \omega$$

Երկրաչափական կարգին մէջ՝

$$y = y^{n-1}\omega$$ է։

———⊙⊙———

Ղոգարիթմոս կամ Պատշաճաւոր Թիւ։

111. Եթէ երկու կարգ՝ մէկը թուաբանական որ 0էն սկսի, իսկ մէկալն երկրաչափական՝ որ 1էն սկսի, տակէ տակ դնելու ըլլանք, թուաբանական կարգին անդամներն երկրաչափական կարգէն իրենց պատշաճող անդամներուն Ղոգարիթմոսը կ՚ըսուին։

Ձորօրինակ դիցուք թէ աս կարգերը՝

0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 . . . .

1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256 . . . . .

տակէ տակ դրուած ըլլան. հոս 3ն 8ին ղոգարիթմոսը կը կոչուի, 5ը 32ին եւ այլն, որն որ համառօտութեան համար այս եղանակաւ կը բացատրուի.

$3 =$ Ղոգ. 8 կամ նաեւ $3 =$ Ղ. 8 եւ այլն։

112. Այսպիսի տակէ տակ շարուած կարգերը, որոնց մէջ թուաբանական կարգին տարբերութիւնն եւ երկրաչափական կարգին ցուցիչն որոշեալ թուեր են, Ղոգարիթմոսի բովանդակածին ընդհանուր բացատրութիւնն այս է.

0 ω 2ω 3ω 4ω 5ω . . .

1 y y^2 y^3 y^4 y^5 . . .

ուստի 4ωն է $=$ Ղոգ. y^4։

113. Ե՛ւ որովհետեւ ամէն մէկ ան ու ցն՝ որոնք իրարու կը պատշաճին մի եւ նոյն թիւը կը ցուցընեն, եւ մի եւ նոյն թուոյն կարողութիւնները բազմապատկելու կամ բաժնելու համար, միայն անոնց ցուցիչները պէտք է գումարել կամ հանել. դարձեալ կարողութիւններն ուրիշ բարձրագոյն կարողութեան բարձրացընելու կամ անկէ արմատ հանելու համար, պէտք է միայն ցուցիչը բազմապատկել կամ բաժնել, (55, 56, 57) ասկէ ինք իրեն արդէն կ՚իմացուի՝ որ հաշիւները համառօտ կերպով ընելու համար ինչպէս հարկաւոր է ղոգարիթմոսի գործածութիւնը։ Վասն զի՝

114. ա. Այսպէս կ՚ըլլայ.

$$y^2 \cdot y^4 = y^6$$

եւ $2\omega + 4\omega = 6\omega$

Ուրեմն երբ որ պէտք ըլլայ երկու թիւ բազմապատկել, նախ վնտռելու է ան թուերուն ղոգարիթմոսները. ասոնք իրարու հետ գումարելէն ետքը, ան գումարէն ելած ղոգարիթմոսին թիւը պէտք է վնտռել։

115. բ. Դարձեալ՝

$$\frac{y^5}{y^3} = y^2$$

եւ $5\omega - 3\omega = 2\omega$ է։

Ուրեմն եթէ հարկ ըլլայ երկու թիւ իրարու վրայ բաժնել, պէտք է իրենց ղոգարիթմոսներն իրարմէ հանել. եւ անոր մնացորդը քաներորդին ղոգարիթմոսն է:

116. գ. Պարզեալ՝

$$(y^2)^3 = y^6$$

եւ $2ա \times 3 = 6ա$

Ուրեմն եթէ ուզենք թիւ մը ներորդ կարողութեան բարձրացընել, պէտք է միայն անոր ղոգարիթմոսը նով բազմապատկել եւ անով ուղուած կարողութեան ղոգարիթմոսը կը գտնուի:

117. գ. Պարզեալ՝

$$\sqrt[2]{y^6} = y^{\frac{6}{2}} = y^3 \quad (63)$$

եւ $\frac{6ա}{2} = 3ա$ է:

Ապա ուրեմն եթէ պէտք ըլլայ թուէ մը ներորդ արմատ հանել, պէտք է անոր ղոգարիթմոսը ն-ի վրայ բաժնել. եւլածը վերադուած արմատին ղոգարիթմոսն է:

118. Սասարակօրէն գործածուած ղոգարիթմոսի բովանդակածն՝ ասոնց եռեւի եկած կարգերէն կը կազմուի:

0	1	2	3	4	5	.	.	.	.	.
1	10	100	1000	10000	100000	.	.	.	.	.

Հոս 2էն մինչեւ 9, 11էն մինչեւ 99, 101էն մինչեւ 999 եւայլն թուերուն ղոգարիթմոսները կը պակսին, բայց ասոնք ալ մեծ աշխատութեամբ անոնց մէջ կրնան խոթուիլ:

119. Թիւ մը ղոգարիթմոսի բովանդակածին մէջ խոթելու համար, այս ձեւս կրնայ գործածուիլ:

$$\text{Ղոգ.}\, ա + \text{Ղոգ.}\, բ = \text{Ղոգ.}\, աբ \quad (113)$$

եւ

$$\frac{\text{Ղոգ.}\, ա + \text{Ղոգ.}\, բ}{2} = \text{Ղոգ.}\, \sqrt{(աբ)} \quad (117)$$

Օրինակի աղագաւ, եթէ ուզենք 5ը հասարակ գործածուած ղոգարիթմոսի բովանդակածին մէջ խոթել, գիտենք որ 5ը 1ին ու 10ին մէջ կ'իյնայ, ուստի է՝

$$0 = \text{Ղոգ.}\, 1$$

$$1 = \text{Ղոգ.}\, 10$$

ուրեմն $\frac{0+1}{2} = \text{Ղոգ.}\, \sqrt{(1 \cdot 10)}$

կամ $0,5 = \text{Ղոգ.}\, 3,162277$

Ուրդ 5ը 10ին ու 3,162277ին մէջ կ'իյնայ, ուրեմն եթէ դարձեալ հաշուելու ըլլանք.

$$\frac{0,5+1}{2} = \text{Ղոգ.}\, \sqrt{(3,162277 \times 10)}$$

կամ $0,75 = \text{Ղոգ.}\, 5,623413$ կ'ըլլայ:

Դարձեալ 5ը 3,162277ին ու 5,623413ին մէջ կ'իյնայ, արդ եթէ հաշիւը շարունակելու ըլլանք կ'ելլէ.

$$\frac{0,5+0,75}{2} = \text{Ղոգ.}\, \sqrt{(3,162277 \times 5,623413)}$$

կամ $0.625 = \text{Ղոգ.}\, 4,216964$

Այս եղանակաւ դարձեալ հաշուելով կ'ելլէ.

$$0,6875 = \text{Ղոգ.}\, 4,869674$$

$$0,71875 = \text{Ղոգ.}\, 5,232991$$ եւայլն:

Եւ որովհետեւ ասոնց հաշիւը միշտ կրնանք յառաջ տանիլ, այսինքն 5էն պզտիկ եղող մերձաւոր թիւը՝ 5էն մեծ եղող մերձաւոր թուոյն հետ բազմապատկել եւ արդիւնքէն չորեքկուսի արմատ հանել, որչափ հաշիւը կը շարունակենք այնչափ 5ընեղ սահմանի մէջ կը մտնայ, մինչեւ վերջապէս (շատ երկայն հաշիւներ ընելէն եաքը) 5էն պզտիկ եղող ամենէն մերձաւոր թիւն ինչպէս նաեւ անոնց ղոգարիթմոսը, շատ քիչ տարբերութիւն կ'ունենան իրարմէ, այնպէս որ երկուքն ալ 5ին տեղ կրնանք դնել եւ անոնց ղոգարիթմոսն ալ 5ին ղոգարիթմոսին տեղ կրնանք գրել:

120. Այս եղանակաւ թուերը մէջը խոթելով վերը դրուած երկրաչափական կարգը,

1. 10. 100. 1000, 10000 եւայլն.

թուաբանական աս կարգին կը դառնայ.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 . . . .

Իսկ այն սկզբնական թուաբանական կարգը, այսինքն՝

0, 1, 2, 3, 4, 5 . . . . . .

բոլորովին անծանօթ կ'ըլլայ: Բայց ասիկայ ղեդարիթմոսը՝ հաշիւներու մէջ գործածելու արգելք չ'ըլլար:

ԱԼԳԵԲՐԱ

1. Հաւասարութիւն:

121. Երկու հաւասար բացատրութեանց մէկտեղ դալն ու դրուիլը հաւասարում կ'ըսուի: Ուստի այսպէս համեմատութիւնն ալ, իրրեւ քովէքով դրուած երկու հաւասար քանիորդներ, հաւասարութեան կը վերաբերի:

Բայց հոս մանաւորապէս այնպիսի խնդիրներու վրայ խօսք կ'ըլլայ, ուր աս երկու հաւասար բացատրութիւններէն մէկուն կամ նաեւ երկուքին մէջ այնպիսի քանակութիւններ յառաջ կու գան, որոնց զօրութիւնն անծանօթ է եւ կ'ուզուի որ այն անծանօթ քանակութիւնը գտնուի:

Ծանօթութիւն. Հաւասարակօրէն այս անծանօթ քանակութիւններն այբուբէնին վերջի գրերովը կը նշանակուին:

122. Հաւասարութեան մը մէջէն անծանօթ քանակութիւնը գտնելը, հաւասարութիւնը լուծել կ'ըսուի: Եւ թուաբանութեան այն մասը՝ որն որ հաւասարութիւնները լուծելու կը զբաղի Ալճեբբա կը կոչուի:

123. Ինչ որ հաւասարութեան մը երկու հաւասար մասանց վրայ՝ հաւասար փոփոխութիւնները ըլլալու ըլլան, դարձեալ ուղիղ հաւասարութիւն մը կ'ելլէ (աւած), որն որ առջի հաւասարութենէն միայն յետով կը տարբերի: Բայց անձանօթ յանախորնեան զբօսրնեան կողմանէ առաջին հաւասարութեան հետ բոլորովին նոյն է:

124. Հաւասարութեան մէջ քանի անծանօթ որ գտնուի, անոր համաձայն մէկ անձանօթով, երկու անձանօթով, երեք անձանօթով հաւասարութիւն կ'անուանուի:

125. Առաջին աստիճանի կամ պարզ կը կոչուի ան հաւասարութիւնը, որուն մէջ անծանօթ քանակութիւնը միայն առաջին կարողութեամբ կը գտնուի: Բայց թէ որ անծանօթը բարձրագոյն կարողութեան բարձրացած ըլլայ, ան աստէն հաւասարութիւնն ալ բարձրագոյն աստիճանի կը կոչուի. ուստի երկրորդ աստիճանի, երրորդ աստիճանի եւայլն կ'ըսուի՝ թէ որ անծանօթն երկրորդ, երրորդ եւ այլն կարողութեան բարձրացած ըլլայ:

126. Բայց որովհետեւ (ըստ 123) մի եւ նոյն հաւասարութիւնը զանազան ձեւեր կրնայ ունենալ, այնպէս որ մէկուն մէջ առաջին աստիճանի հաւասարութիւն եղած աստէն, մէկալին մէջ վեցերորդ աստիճանի հաւասարութիւն ըլլայ (ինչպէս $x+5=12$ եւ $x^6+5x^5=12x^5$), անոր համար պէտք է որոշել որ ինչ ձեւի մէջ հաւասարութեան աստիճանը կրնայ որոշուիլ:

127. Հաւասարութիւն մը (ըստ 126 համարին) պարզած ձեւի մէջ կ'ըլլայ՝

1. Եթէ անծանօթ քանակութիւնը բաժանարարին մէջ չի գտնուիր.

2. Եւ ոչ փակագծի մէջ.

3. Եւ ոչ արմատի նշանի տակ.

4. Եւ ոչ հաւասարութեան ամէն մէկ անդամին մէջ։

5. Եթէ պարզ հանմամբ կամ դումարով չի ջնջուիր։

128. Հաւասարութիւն մը իր պատշաճ ձեւը խոթելու կանոնն այս է. այնպէս փոփոխութիւններ (123) պէտք է ընել՝ որ իր պատշաճ ձեւին դառնայ, այսինքն՝

1. Եթէ անծանօթ քանակութիւնը բաժանարարին մէջ գտնուելու ըլլայ պէտք է ամբողջ բաժանարարը ջնջել, որ կ'ըլլայ եթէ բոլոր հաւասարութիւնն ան բաժանարարով բազմապատկուելու ըլլայ։ (19)

2. Եթէ անծանօթ քանակութիւնը փակագծի մէջ ըլլայ, փակագծի մէջ եղած բայաւորութիւնն իրրեւ ամբողջ թիւ սեպելու է, եւ այնպէս մտածելու է որ ասոր վրայ թուաբանական գործողութիւն մը պիտ'որ կատարուի։ Եւ այս գործողութիւնն իրօք ընելով փակագիծն ալ կը վերնայ։

3. Եթէ անծանօթ քանակութիւնն արմատոյ նշանի տակ ըլլայ, ան ատեն թէ որ հաւասարութեան երկու մասն ալ նոյն կարողութեան բարձրացընելու ըլլանք արմատոյ նշանը կը ջնջուի։

4. Եթէ անծանօթ քանակութիւնը հաւասարութեան ամէն անդամներուն մէջն ալ գտնուելու ըլլայ, ան ատեն հաւասարութեան բոլոր անդամներն՝ ամէնէն փոքր կարողութիւն ունեցող անծանօթին վրայ պէտք է բաժնել։

5. Ան անդամները՝ որ պարզ դումար կամ հանում ընելով զիրար կ'աւրուին, պէտք է ջնջել։

129. 128 Համարին մէջ բսուածը դիւրին է ի գործ դնելը։ Միայն արմատոյ նշանը ջնջելը մանաւոր դէպքի մը համար առանձին մեկնութեան կարօտութիւն ունի։ Այսինքն՝ երբ որ հաւասարութեան ան կողմն

ուր անծանօթ քանակութիւնն արմատոյ նշանով կը գտնուի ուրիշ անդամներ ալ ըլլան, ան ատեն միայն կարողութեան բարձրացընելով արմատոյ նշանը չի ջնջուիր։ Ինչպէս օրինակի աղագաւ $x + \sqrt{x} = b$ ըլլայ. եթէ ասոնք երկրորդ կարողութեան բարձրացընելու ըլլանք կ'ըլլայ.

$$x^2 + 2x\sqrt{x} + x = b^2$$

ուրեմն նաեւ կարողութեան բարձրացընելով արմատոյ նշանը չվերցաւ։

Այսպիսի դէպքի մէջ հաւասարութիւնն այնպէս փոխելու է, որ արմատոյ նշանը հաւասարութեան մէկ կողմն առանձին մնայ։ Ուստի վերի օրինակը՝

$$x + \sqrt{x} = b$$

$$\sqrt{x} = b - x \text{ կ'ըլլայ.}$$

Եւ եթէ ասի երկրորդ կարողութեան բարձրացընելու ըլլանք կ'ըլլայ.

$$x = b^2 - 2xb + x^2$$

2. *Առաջին աստիճանի հաւասարումներ լուծել։*

130. Մէկ անծանօթ քանակութեամբ առաջին աստիճանի հաւասարութիւն մը լուծել։

Հաւասարութեան երկու մասին վրայ ալ հետզհետէ այնպիսի փոփոխութիւններ պէտք է ընել, որ միշտ աւելի պարզ հաւասարութիւններ յառաջ գան, (123) մինչեւ վերջապէս այնպէս ըլլայ՝ որ հաւասարութեան մէկ կողմը միայն անծանօթ քանակութիւնը, իսկ մէկալ կողմն անծանօթին զօրութիւնը մնայ։

Բայց որոշելու համար թէ ելած հաւասարութիւնը նախընթացէն աւելի պարզ է թէ չէ, կամ թէ ինչ

փոփոխութիւնները կրնան ըլլալ որ միշտ հետզհետե աւելի պարզ հաւասարութիւնները յառաջ գան, ուրիշ բան չի կրնար ըսուիլ բայց եթէ ամէն մէկուն մտաց սրութեանը թող տրուիլ։

Օրինակ։

1) $\frac{3x-1}{4}=5$

Եթէ հաւասարութեան երկու մասն ալ 4ով բազմապատկելու ըլլանք, կ'ըլլայ՝

$$3x-1=20$$

Եւ եթէ հաւասարութեան երկու կողմն ալ 1 աւելցնելու ըլլանք՝

$$3x=21\ \text{կ'ըլլայ}.$$

Եթէ երկու կողմն ալ 3ի վրայ բաժնելու ըլլանք կ'ըլլայ.

$$x=7$$

Փորձ

$$3\cdot 7=21$$
$$3\cdot 7-1=20$$
$$\frac{3\cdot 7-1}{4}=5$$

2) $6(x-5)+7=25$

Հաւասարութեան երկու մասերէն ալ 7 հանելով կ'ըլլայ՝

$$6(x-5)=18$$

Եւ եթէ երկու մասն ալ 6ի վրայ բաժնելու ըլլանք կ'ըլլայ՝

$$x-5=3$$

Եթէ երկու մասերուն վրայ 5 աւելցնելու ըլլանք՝

$$x=8\ \text{կ'ըլլայ}:$$

3) $60-3x=4(17-x)$

Եթէ փակագիծը ջնջելու ըլլանք՝

$$60-3x=68-4x\ \text{կ'ըլլայ}.$$

Եւ եթէ երկու կողմն ալ $4x$ աւելցնելու ըլլանք՝

$$60+x=68\ \text{կ'ըլլայ}.$$

Եւ եթէ երկու կողմանե ալ 60 հանելու ըլլանք կը մնայ.

$$x=8$$

4) $\frac{x-19}{6}-2=\frac{x+5}{12}$

պէտք է հաւասարութեան երկու կողմն ալ 12ով բազմապատկել, եւ ան ատեն կ'ըլլայ.

$$2x-38-24=x+5\ \text{կամ}$$
$$2x-62=x+5$$

Երկու կողմանե ալ x հանուելու ըլլայ՝

$$x-62=5\ \text{կ'ըլլայ}.$$

Երկու կողմն ալ 62 աւելցնելով՝

$$x=67\ \text{կ'ըլլայ}:$$

5) $\frac{4}{5}\left[\frac{6}{7}\left(\frac{2}{3}x-60\right)-40\right]-12=100$

$$\frac{4}{5}\left[\frac{6}{7}\left(\frac{2}{3}x-60\right)-40\right]=112$$

$$\frac{6}{7}\left(\frac{2}{3}x-60\right)-40=140$$

$$\frac{6}{7}\left(\frac{2}{3}x-60\right)=180$$

$$\frac{2}{3}x-60=210$$

$$\frac{2}{3}x=270$$

$$x=405$$

6) $(x+3)^2 = x^2 + 525$

$$\begin{array}{r} x+3 \\ x+3 \\ \hline x^2+3x \\ +3x+9 \\ \hline x^2+6x+9 = x^2+525 \end{array}$$

$$6x+9 = 525$$

$$6x = 516$$

$$x = 86:$$

7) $$ե\left(\frac{ax-բ}{գ} - դx\right) = x$$

պէտք է փակագիծը ջնջել եւ ան առեն՝

$$\frac{aեx-եբ}{գ} - դեx = x \text{ կ'ըլլայ.}$$

Եթէ երկու կողմն ալ գով բազմապատկելու ըլլանք՝

$$aեx - եբ - գդեx = գx \text{ կ'ըլլայ.}$$

Եթէ երկու կողմեն վերջ ալ բե — գx աւելցնելու ըլլանք՝

կամ $$aեx - գդեx - գx = բե \text{ կ'ըլլայ.}$$

$$(aե - գդե - գ)x = բե$$

Թէ որ երկու կողմն ալ aե — գդե — գ քանակութեան վերջ բաժնելու ըլլանք՝

$$x = \frac{բե}{aե - գդե - գ} \text{ կ'ըլլայ:}$$

Թուով օրինակ:

Դիցուք թէ $a = 12$, $բ = 87$, $գ = 6$, $դ = 1/2$, $ե = 20$ ըլլայ, ան առեն կ'ըլլայ.

$$x = \frac{87 \cdot 20}{12 \cdot 20 - 6 \cdot \frac{1}{2} \cdot 20 - 6} = \frac{1740}{240 - 60 - 6}$$

$$= \frac{1740}{174} = 10$$

131. *Երկու անծանօթով հաւասարութիւն մը, անծանօթներուն համար շատ զօրութիւններ կրնայ տալ: Ինչպէս թէ որ ըլլայ՝*

$$7x = 3 + y$$

ան առեն՝

$$x = \frac{3+y}{7} \text{ կ'ըլլայ.}$$

Ուստի ինչ որ y-ին զօրութիւնը դնելու ըլլանք, ըստ այնմ x-ին զօրութիւնն ալ կը փոխուի.

Եթէ $y = 1$ դնելու ըլլանք, $x = \frac{4}{7}$ կ'ըլլայ.

իսկ թէ որ $y = 2$ դնելու ըլլանք, $x = \frac{5}{7}$ կ'ըլլայ:

Դարձեալ վերի հաւասարութենէն կ'ելլէ.

$$y = 7x - 3$$

թէ որ $x = 1$ դնելու ըլլանք, $y = 4$ կ'ըլլայ. իսկ եթէ $x = 2$ դնելու ըլլանք, $y = 11$ կ'ըլլայ:

132. *Կայց թէ որ այս երկու անծանօթ քանակութիւններուն մէջ ուրիշ հաւասարութիւն մ'ալ մըտնելու ըլլայ, եւ այնպէս ենթադրուի որ երկու հաւասարութեանց մէջն ալ սա անծանօթները նոյն զօրութիւնն ունին, այն առեն թէպէտ եւ առնց զօրութիւնը դեռ ծանօթ չ'ըլլար, բայց սակայն երկու անծանօթ անդամներն որոշուած կ'ըլլան: Ինչպէս դիցուք թէ վերը դրուած հաւասարութենէն զատ, նաեւ սա հաւասարութիւնն ալ ըլլայ.*

$$2x = y - 37$$

ուրեմն՝

$$x = \frac{y-37}{2}$$

եւ որովհետեւ երկու հաւասարութեան մէջ եղած x-ին զօրութիւններն իրարու հաւասար են, ուստի

$$\frac{y+3}{7} = \frac{y-37}{2}$$

ուրեմն՝

$$2y + 6 = 7y - 259$$
$$265 = 5y$$
$$53 = y$$

արդ՝

$$x = \frac{3 + y}{7} = \frac{3 + 53}{7} = \frac{56}{7} = 8$$ *կ՚ըլլայ։*

Ծանօթութիւն։ *Երկրորդ հաւասարութիւնը պէտք չէ որ 123 համարին մէջ բռնած փոփոխութեան ձեռքով, առաջին հաւասարութեան դառնայ. վասնզի չի կրնար ըլլալ, որ օրինակի աղագաւ, $14x = 6 + 2y$ հաւասարութիւնը՝ $7x = 3 + y$ հաւասարութենէն տարբեր կարենանք մտածել։*

133. *Ընդհանրապէս երբ որ իրարու վերաբերած հաւասարութիւններէն աւելի անծանօթ քանակութիւններ ըլլալու ըլլան, ան ատեն անոնց զօրութիւնն ալ անորոշ կ՚ըլլայ։ Զօրութիւնն որոշ ըլլալու համար պէտք չափ հաւասարութիւններ հարկաւոր են, որչափ խնդրոյն մէջ անծանօթ քանակութիւններ կան։*

134. *Վերն բռնածներէն կը հետեւի շատ անգամ նոթիներով առաջին աստիճանի հաւասարութեանց լուծուելուն կերպը։ Այսինքն միայն անոր միտ պէտք է դնել, որ անծանօթ քանակութիւնները եռեւ եռեւ չնջուին, այնպէս որ հուսկ վերջը մէկ անծանօթով հաւասարութիւն մը մնայ, որ ըստ 130 համարին կը լուծուի։*

Եթէ անծանօթներէն մէկուն զօրութիւնը գըտնուելու ըլլայ, պատշաճական փոխանակութիւններով մէկալներուն զօրութիւնն ալ կը գտնուի։

Օրինակ։

1) $3x + 4y = 183$ *եւ* $4x + 3y = 167$

$$3x = 183 - 4y \qquad 4x = 167 - 3y$$
$$x = \frac{183 - 4y}{3} \qquad x = \frac{167 - 3y}{4}$$

Պէտք է x-ին երկու զօրութիւններն իրարու հաւասար դնել, որով կ՚ըլլայ։

$$\frac{183 - 4y}{3} = \frac{167 - 3y}{4}$$

Եթէ երկու կողմն ալ 3.4 ով բազմապատկելու ըլլանք՝

$$732 - 16y = 501 - 9y$$ *կ՚ըլլայ։*

եւ դարձեալ՝

$$231 = 7y$$
$$33 = y$$

ուստի՝

$$x = \frac{167 - 3y}{4} = \frac{167 - 99}{4} = \frac{68}{4} = 17$$

Փորձ. $3.17 + 4.33 = 51 + 132 = 183$

եւ $4.17 + 3.33 = 68 + 99 = 167$

2) $x + y = m$ *եւ* $x - y = n$

Պէտք է երկու հաւասարութիւններն իրարու հետ գումար ընել, ինչու որ եթէ հաւասարը հաւասարին վրայ աւելցընելու ըլլանք՝ դարձեալ եղածը հաւասար կ՚ըլլայ, այսպէս y չնջուելով հետեւեալը կ՚ելլէ.

$$x + y = m$$
$$x - y = n$$
$$2x = m + n$$

ուրեմն՝

$$x = \frac{m + n}{2}$$

Նոյնպէս եթէ երկու հաւասարութիւնները իրարմէ հանուելու ըլլան, x կը ջնջուի եւ կ'ըլլայ.

$$\begin{array}{r} x + y = a \\ -x \mp y = -b \\ \hline 2y = a - b \end{array}$$

ուստի՝

3) $$y = \frac{a - b}{2}$$

ա) $\frac{1}{x} + \frac{1}{y} = \frac{1}{70}$: բ) $\frac{1}{x} + \frac{1}{\frac{1}{2}} = \frac{1}{84}$: գ) $\frac{1}{y} + \frac{1}{\frac{1}{2}} = \frac{1}{140}$

Պէտք է բ. հաւասարութիւնն ա. հաւասարութենէն հանել, որով կ'ըլլայ՝

$$\frac{1}{y} - \frac{1}{\frac{1}{2}} = \frac{1}{70} - \frac{1}{84}$$

կամ

$$\text{դ)} \quad \frac{1}{y} - \frac{1}{\frac{1}{2}} = \frac{1}{420}$$

Եթէ ասոր վրայ ալ գ. հաւասարութիւնն աւելցնենք, կ'ելլէ՝

$$\frac{2}{y} = \frac{1}{140} + \frac{1}{420}$$

կամ

$$\text{ե)} \quad \frac{2}{y} = \frac{4}{420} = \frac{2}{210}$$

ըստ հետեւորդի՝

$$y = 210$$

Եւ որովհետեւ ա. հաւասարութենէն այսպէս կը գտնենք.

$$\frac{1}{x} = \frac{1}{70} - \frac{1}{y} = \frac{1}{70} - \frac{1}{210} = \frac{2}{210} = \frac{1}{105}$$

ուրեմն՝

$$x = 105$$

Գարձեալ դ. հաւասարութեան մէջէն այսպէս կը գտնենք.

$$\frac{1}{\frac{1}{2}} = \frac{1}{y} - \frac{1}{420} = \frac{1}{210} - \frac{1}{420} = \frac{1}{420}$$

ուստի՝

$$\frac{1}{2} = 420$$

3. Երկրորդ աստիճանի կամ չորեքկուսի հաւասարութիւնները լուծելու կերպը:

135. Քառքրադրոյն աստիճանի հաւասարութիւն մը (125) **անխոտ** կը կոչուի, թէ որ իրեն մէջ անծանօթ քանակութեան միայն բարձրադրոյն կարողութիւնն ունենայ. իսկ եթէ բարձրադրոյն կարողութիւն ունեցող անծանօթին քով՝ խոնարհադրոյն կարողութիւններ ալ գտնուին, ան ատեն **խոտ** կը կոչուի:

Ծանուցեալ քանակութիւնները՝ որ անծանօթին հետ բազմապատկուած են, անծանօթ քանակութեան **Գործակիցները** կ'ըսուին:

136. Ընդհանուր երկրորդ աստիճանի հաւասարութիւն մը լուծելու համար, պէտք է զանիկայ իբրեւ առաջին աստիճանի հաւասարութիւն սեպել, եւ 130 համարին կանոնին համաձայն չորեքկուսի անծանօթին զօրութիւնը փնտռել: Ա՛ս ընելէն ետքը քառակուսի արմատ հանելու է:

Օրինակ:

$$\frac{x^2}{4} = 20 - \frac{100 - x^2}{9}$$

$$9x^2 = 720 - 400 + 4x^2$$

$$5x^2 = 320$$

$$x^2 = 64$$

$$x = 8$$

Ծանօթութիւն. Այս կերպով նաեւ ամէն բարձրագոյն կարողութեամբ անխառն հաւասարութիւն կրնայ լուծուիլ։ Պէտք է *ւ*-ին զօրութիւնը փնտռել, ու եզրը ներորդ արմատ հանել։

137. Խառն քառակուսի հաւասարութիւն մը լուծելու համար՝

ա. Պէտք է չորեքկուսի հաւասարութեան այս կերպարանքը տալ.

$$ւ^2 \pm \text{բ}ւ = \pm \text{ղ}$$

բ. Պէտք է միտքը բերել որ՝

$(\text{ա} \pm \text{բ})^2 = \text{ա}^2 \pm 2\text{ա}\text{բ} + \text{բ}^2$ է (48. բ. օրին. 1 եւ 2)։

Ուստի եթէ դնելու ըլլանք՝

$$ւ^2 = \text{ա}^2$$

եւ

$$\text{բ}ւ = 2\text{ա}\text{բ}$$

ան ատեն

$$\text{բ} = 2\text{բ}$$

ուրեմն

$$\text{բ} = \frac{1}{2}\text{բ}$$

եւ

$$\text{բ}^2 = \frac{1}{4}\text{բ}^2$$

գ. Պէտք է հաւասարութեան երկու մասին վրայ ալ $\frac{1}{4}\text{բ}^2$ աւելցընել, այսինքն *ւ*-ին կէս գործակցին քառակուսին, եւ այսպէս հաւասարութեան ձախ կողմը $ւ \pm \frac{1}{2}\text{բ}$ ին ամբողջ քառակուսին կը դառնայ։

$$ւ^2 \pm \text{բ}ւ + \frac{1}{4}\text{բ}^2 = \frac{1}{4}\text{բ}^2 \pm \text{ղ}$$

դ. Եթէ երկու մասէն ալ չորեքկուսի արմատ հանելու ըլլանք կ'ըլլայ.

$$ւ \pm \frac{1}{2}\text{բ} = \pm \sqrt{\left(\frac{1}{4}\text{բ}^2 \pm \text{ղ}\right)}$$

որուն մէջ $\sqrt{(\frac{1}{4}\text{բ}^2 \pm \text{ղ})}$ կրնայ թէ հաստատական ըլլալ եւ թէ ուրացական (ըստ 75)։

ե. Ի վախճանի կ'ըլլայ՝

$$ւ = \pm \frac{1}{2}\text{բ} \pm \sqrt{(\frac{1}{4}\text{բ}^2 \pm \text{ղ})}$$

Օրինակ։

1. Դիցուք թէ ըլլայ՝

$$ւ^2 + 3ւ = 88$$

ուրեմն $\text{բ} = 3$, $\text{ղ} = 88$, ուստի եւ

$$ւ = -\frac{3}{2} \pm \sqrt{(\frac{9}{4} + 88)} = -\frac{3}{2} \pm \frac{19}{2} = \begin{cases} -11 \\ +8 \end{cases}$$

2. Դարձեալ ըլլայ՝

$$\frac{4680}{ւ} + 195 = \frac{4680}{ւ - 2}$$

ուստի՝

$$4680ւ - 9360 + 195ւ^2 - 390ւ = 4680ւ$$
$$195ւ^2 - 390ւ = 9360$$
$$ւ^2 - 2ւ = 48$$

ուրեմն $\text{բ} = 2$, $\text{ղ} = 48$

$$\text{եւ } ւ = 1 \pm \sqrt{(1 + 48)} = 1 \pm 7 = \begin{cases} +8 \\ -6 \end{cases}$$

3. Դարձեալ ըլլայ՝

$$ւ + ց = 29, \text{ եւ } ւ^2 + ց^2 = 425$$

ուրեմն՝

$$ւ = 29 - ց, \text{ եւ } ւ^2 = 425 - ց^2$$
$$ւ^2 = 841 - 58ց + ց^2$$

ուստի՝

$$841 - 58ց + ց^2 = 425 - ց^2$$
$$2ց^2 - 58ց = -416$$
$$ց^2 - 29ց = -208$$

ուրեմն $\text{բ} = 29$, $\text{ղ} = 208$

$$\text{եւ } ց = \frac{29}{2} \pm \sqrt{\left(\frac{841}{4} - 208\right)} = \frac{29}{2} \pm \sqrt{\frac{9}{4}}$$
$$= \frac{29}{2} \pm \frac{3}{2} = \begin{cases} +16 \\ +13 \end{cases}$$

ուստի՝

$$x = 29 - y = \begin{cases} +13 \\ +16 \end{cases}$$ կ՛ըլլայ։

4. Դարձեալ ըլլայ՝

$$x^2 - 4x = 6$$

ուրեմն $p = 4$, $q = 6$

եւ $$x = 2 \pm \sqrt{(4 + 6)} = 2 \pm \sqrt{10}$$

$$2 = \pm 3,1622\ldots = \begin{cases} +5,1622\ldots \\ -1,1622\ldots \end{cases}$$

5. Դարձեալ ըլլայ՝

$$x^2 - 2x = -10$$

ուրեմն $p = 2$, $q = 10$

եւ $$x = 1 \pm \sqrt{(1 - 10)} = 1 \pm \sqrt{-9}$$

Ուրեմն *Էրեբոսի* հաւասարութեան մէջ՝ անծանօթ քանակութիւնը միշտ երկու զօրութիւն ունի, որոնց երկուքն ալ հաւասարութիւնը կը լրացընեն. բայց 5երորդ օրինակին մէջ այս երկու զօրութիւններն անկարելի քանակութիւններ են (75)։

Ծանոթութիւն. Ալգեբրան ուսողութեան զանազան մասանցը մէջ (Համարողութեան, Երկրաչափութեան, Մեքենականութեան մէջ եւ այլն) շատ կը գործածուի։ Բայց ամէն դէպքի մէջ այն զանազան խնդիրները՝ որոնք Ալգեբրայով կը լուծուին, պէտք է զանազանել ան հաւասարութիւններէն, որ խնդիրները լուծելու համար կը գործածուին։

Խնդիրները լուծելու համար մեր ձեռքն է աս Ալգեբրային դիւրին եղանակը գործածելը կամ չգործածելը. նոյնպէս մեր ձեռքն է Ալգեբրան գործածելու առեն քանի անծանօթ քանակութիւն գործածելը։ Հաւասարութիւններուն ծագման կերպն Ալգեբրային չ՛ինար, վասն զի Ալգեբրային միա դնելու բանը դէպ ուղիը գրուած հաւասարութիւնը լուծելն է։

Երբ որ խնդիր մը լուծելու համար Ալգեբրա ուզենք գործածել, հարկ է միանգամայն խնդրոյն լեզուն Ալգեբրայի լեզուին դարձընել։ Մէյ մ՛որ խնդրոյն մէջի պարունակուածը պատշաճական հաւասարութիւններով բացատրուելու ըլլայ, Ալգեբրան հաւասարութիւնները կը լուծէ առանց միտ դնելու խնդրոյն առարկային։ Բայց հաւասարութիւններէն անծանօթին զօրութիւնը գտնուելէն ետքը, Ալգեբրային լեզուն խնդրոյն լեզուին պէտք է դարձընել։

Պատշաճական հաւասարութիւններ գտնելու համար, ընդհանուր կանոն մը չի կրնար տրուիլ։ Ամէն մէկ խնդիրը զատ զատ խորհրդածութիւններ կը պահանջէ. ասկէ զատ թէ որ խնդիրն երկրաչափութենէն կամ գործնական ուսողութենէն է, անոնց հարկաւոր նախընթաց տեղեկութիւններն ալ պէտք է գիտնալ։ Ընդհանրապէս աս կրնայ ըսուիլ, որ հաւասարութիւն մը գտնելու համար, մի եւ նոյն բանի երկու թուաբանական բացատրութիւն պէտք է փնտռել՝ որոնք խնդրոյն մտացը համաձայն ըլլան, եւ այս երկու բացատրութիւններն իրարու հաւասար դնել։

Բ. ԵՐԿՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ

Ա. ՏԱՐՐԱԿԱՆ ԵՐԿՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ

Երկրաչափութիւնը սովորութիւն է երկու մաս բաժնել, ըստ որում քննութիւնները կամ մէկ հարթ երեսի դրիցը վրայ միայն եւ կամ շատ հարթ երեսներուն վրայ կ'ըլլան: Առաջինը Հարթաչափութիւն, իսկ երկրորդը Տարածաչափութիւն կը կոչուի:

1. ՀԱՐԹԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ

Ուղիղ գիծ, անկիւն եւ հատուած հետեւեալ (զուգահեռական) գիծ:

1. Գիծ մը՝ որ ամէն կողմ նոյն ուղղութիւնն ունի, ուղիղ գիծ կը կոչուի:

2. Երկու ուղիղ գծեր՝ որ նոյն ուղղութիւնն ունին, հաւասար հեռաւոր կամ զուգահեռական կը կոչուին:

3. Երկու ուղիղ գծերուն նոյն կէտէ սկսեալ զատ նատան ուղղութեամբ իրարմէ հեռանալը՝ անկիւն կը կոչուի, ինչպէս է ԲԳԱ (Չեւ 1):

Չեւ 1.

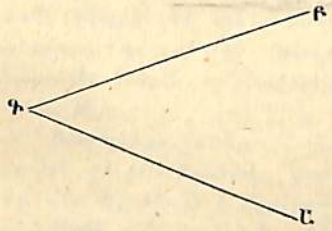

ԱԳ ու ԲԳ սըրտակից կը կոչուին: Իսկ Գն՝ անկեան գագաթը կ'անուանուի:

4. Որեւէ որչափ սրունկներն իրարմէ բաց ըլլան, անկիւնն այնչափ մեծ կ'ըլլայ. բայց սրուններուն երկայնութիւնը բան մը չ'ըներ:

5. Անկեանց սրուններուն համար կ'ըսուի, որ դէպի ի գագաթը կը հաւքն, իսկ գագաթան կէտէն կը խոտորին կամ կը հեռանան:

Որեւէ անկիւն մը այնչափ մեծ կ'ըլլայ, որչափ սրուններուն իրարու ունեցած հակումը քիչ է:

6. Երկու անկիւններ՝ որոնք նոյն հասարակաց սրունն ունին, եւ որոնց մէկալ երկու սրուններն ուղիղ գծի վրայ կը կենան, ասոնք կոչուին: Առանկ (Չեւ 2) ԲԱԳ անկիւնը՝ ԲԱԳ անկեան

Չեւ 2.

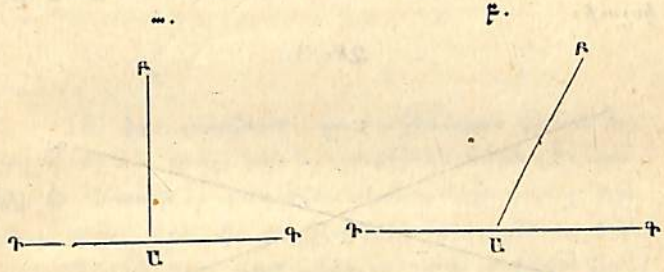

առընթերակաց անկիւնն է, նոյնպէս ԲԱԳ անկիւնը՝ ԲԱԳ անկեան:

7. Երբ երկու առընթերակաց անկիւններ իրարու հաւասար ըլլան, ուղիղ անկիւն կը կոչուին (Չեւ 2, ա): Ուղիղ անկեան մը սրուններուն համար կ'ըսուի, որ իրարու վրայ ուղղորդ կամ ուղղահայեաց կը կենան:

8. Երբ երկու առընթերակաց անկիւններ իրարու անհաւասար ըլլան, ծուռ անկիւն կը կոչուին. մեծը՝ ինչպէս ԲԱԳ բութ անկիւն, իսկ պզտիկը՝ ինչպէս ԲԱԳ (Չեւ 2. բ) սուր անկիւն կ'անուանուի:

9. Հետեւորդ համարէն կը հետեւի որ՝

ա. Ամէն ուղիղ անկիւններն իրարու հաւասար են:

10. Բ. Երկու առընթերակայ անկիւններուն գումարը = է 2 ուղիղ անկեանց:

11. Գ. Նոյնպէս ամէն իրարու քով եղող անկիւններուն գումարը, որոնց երկու արտաքին սրուններն ուղիղ գծի վրայ կը կենան = է 2 ո:

12. Դ. Վէտի մը բոլորտիքն եղող անկիւններուն գումարը = է 4 ո:

13. Երթէ ԲԱԳ անկեան սրունները՝ Ա գագաթէն անցնելով ուղիղ գծով երկընցընելու ըլլանք, ան ատեն ԵԱԳ անկիւնը՝ ԲԱԳ անկեան գոփոխ անկիւնը կը կոչուի:

Չեւ 3.

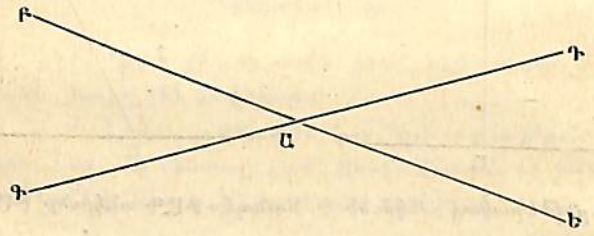

Նոյնպէս ԲԱԳ անկիւնը՝ ԳԱԵ անկեան (Չեւ 3) գագաթան անկիւնը կ'ըսուի:

14. Գագաթան անկիւններն երկու երկու իրարու հաւասար են:

15. Թէ որ ԱԲ ու ԳԴ երկու հաւասար հեռաւոր գծերն՝ ուրիշ երրորդ ԵԶ ուղիղ գծէ մը կտրուելու ըլլան, ան ատեն ԵԷԲ ու ԵԼԴ անկիւնները (Չեւ 4) կոչոեալ անկիւն կը կոչուին: Իսկ ԱԷԼ ու ԷԼԴ անկիւնները փոփոխ անկիւն կ'ըսուին:

Չեւ 4.

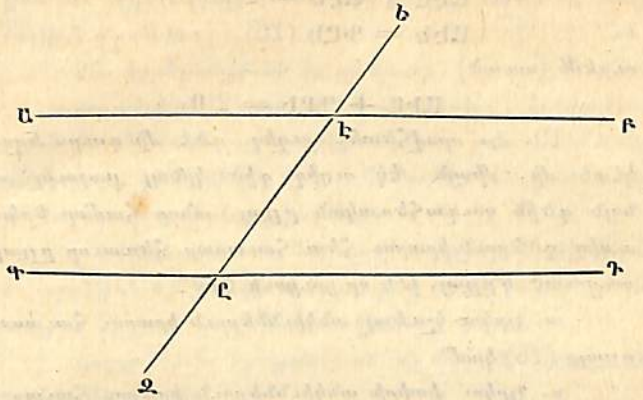

16. Եւ որովհետեւ զուգահեռական գծերն ուղիղ գծեր են, որոնք նոյն ուղղութիւնն ունին (2), ասկից կը հետեւի որ զուգահեռական գծերը կտրող երրորդ ուղիղ գիծ մը, ինչպէս ԵԶ, երկուքին ալ նոյն հակումն ունի. կամ ԵԷԲ անկիւնը՝ ԵԼԴ անկեան հաւասար է (3 եւ 5): Ուրեմն կշռեալ անկիւններն երկու երկու իրարու հաւասար են:

17. Փոփոխ անկիւններն երկու երկու իրարու հաւասար են:

Ցոյց. Որովհետեւ՝

Ա. ԱԷԼ = ԵԷԲ (14)

եւ Ա. ԷԼԴ = ԵԷԲ (16)

ուրեմն (առած) Ա. ԱԷԼ = ԷԼԴ

18. Երթէ երկու ուղիղ գծեր իրարու հետ զուգահեռական ըլլան, ան ատեն հատանող գծին մի եւ նոյն կողմը կեցող ներքին անկիւններն, երկու ուղիղ անկեան հաւասար կ'ըլլան:

Ցո՜ցո՜ց. Որովհետեւ.

ԱԲԸ + ԱԲԵ = 2 Ո (10)

եւ ԱԲԵ = ԳԸԲ (16)

ուրեմն (առաջ)

ԱԲԸ + ԳԸԲ = 2 Ո։

19. Եւ որովհետեւ ուղիղ գծէ մը դուրս եղող կէտէ մը, միայն մէկ ուղիղ գիծ կրնայ քաշուիլ՝ որ նոյն գծին զուգահեռական ըլլայ, անոր համար երկու ուղիղ գծերուն իրարու հետ հաւասար հեռաւոր ըլլալը ցուցուած կ՚ըլլայ, թէ որ ցուցուի կամ՝

ա. Երկու հղուեալ անկիւններուն իրարու հաւասար ըլլալը (16) կամ՝

բ. Երկու փոփոխ անկիւններուն իրարու հաւասար ըլլալը (17) եւ կամ՝

գ. Հատանող գծին կողմն եղող երկու ներքին անկիւններուն = 2 Ո ըլլալը (18)։

20։ Եթէ երկու ուղիղ գծեր՝ ուրիշ երրորդ գծի մը զուգահեռական են, իրարու ալ զուգահեռական են։

Ձեռք ընդհանրապէս։

21. Երես մը՝ որ ամէն կողմանէ սահմանաւորեալ է, Ձեռ- կը կոչուի։ Ձեւերը կը բաժնուին ՝՝ղղեցիք, կոթողիք ու խառն ցիներով ձեւերու։ Ձեւի մը սահմանն անոր Շրջապտոյտը կ՚ըսուի։ Դարձեալ ձեւի մը մէջ պէտք է դանազանել կողը, Անկիւնը, Անկիւնակէտ ծագն ու Անկիւնագիծը։

22. Ուղղագիծ ձեւերն իրենց կողերուն թուին

նայելով կը բաժնուին՝ Երեքանկիւն, Չորեքանկիւն, Հնգանկիւն եւ այլն։ Բայց նաեւ ընդհանուր անուամբ Բազմանկիւն կ՚ըսուին։

23. Երեքանկիւնը կը բաժնուի.

ա. Կողերուն նայելով՝ Հաւասարակող, Հաւասարսրուն եւ անհաւասարակող երեքանկեան. ըստ որում երեք հաւասար, կամ միայն երկու հաւասար եւ կամ բոլոր անհաւասար կողերէ կը կազմուի։

բ. Անկիւններուն նայելով՝ ՝՝ղղանկիւն, բլունկիւն եւ սրանկիւն երեքանկիւններու. ըստ որում ուղիղ, բութ անկիւն մը կամ բոլոր սուր անկիւններ ունին։

Ուղղանկիւն երեքանկեան մը կողերն երկուք են՝ ներքնաձիգ եւ իջ։

24. Չորեքանկիւնը կը բաժնուի՝ Չորեքկողի (կամ քառակող), ՈՒղղանկիւն, Շեղկող, Շեղկիրպ եւ Սեղան։

25. Ըն չորեքանկիւնն՝ որուն հակակայ կողերն իրարու հաւասար հեռաւոր են, Հաւասար հեռաւոր գիծ (կամ Զուգահեռագիծ) կը կոչուի. իսկ եթէ միայն երկու հակակայ կողերը զուգահեռական ըլլան, Հաւասար հեռաւոր սեղան կ՚ըսուի։

26. Երեքանկեան եւ զուգահեռագծին մէջ ուղղած կողը կրնայ իբրեւ խոյնի առնուիլ։ Եւ այն ուղղորդ գիծը՝ որ երեքանկեան ծայրէն կամ զուգահեռագծին հակակայ կողէն խարսխին վրայ կը ձգուի, երեքանկեան կամ զուգահեռագծին Բարձրութիւնը կը կոչուի։

27. Թէ որ ձեւի մը թէ անկիւններն ու թէ կողերը իրարու հաւասար ըլլան, այն ձեւը կանոնաւոր չեւ կը կոչուի. իսկ եթէ ասոր հակառակ ըլլալու ըլլայ՝ անկանոն չեւ կը կոչուի։

Կանոնաւոր ձեւի մը մէջ՝ երկու երկու կողերէն

կազմուած անկիւնը, Անկիւն բազմանկիւն կամ Անկիւն ընդհանուր կը կոչուի։

28. Երեքանկեան մը երեք անկիւնները միանգամայն առեալ միշտ են = 2 ո։

Ձեւ 5.

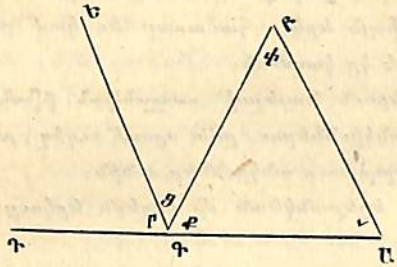

Ցոյց. Պետք է (Ձեւ 5) ԱԳը մինչեւ Դ երկրնդրնել, եւ ԳԵ ∥ ԱԲ քաշել, որով կ'ըլլայ.

Ա. բ = ւ (16)

Ա. ց = փ (17)

Ա. ք = ք (առածք)

ուրեմն երեքանկեան երեք անկիւնները միանգամայն են = Գ կէտին քով եղող երեքանկիւններուն, որ են = 2 ո (11)։

Ծանօթութիւն. ԳԵ ∥ ԱԲ քաշել ըսելու տեղ, աւելի ճիշդ կ'ըլլար ըսել՝ եթէ ԳԵ ∥ ԱԲ քաշուած մնածենք. բայց առաջին եղանակաւ ըսուածն աւելի համառօտ է, ∥ նշանը զուգահեռական կը ցուցընէ, իսկ # նշանը հակառակ եւ զուգահեռական կը նշանակէ։

29. Նոյնպէս բ + ց կամ Ա. ԴԳԲ է = փ + ւ այսինքն.

Երեքանկեան մը արտաքին անկիւնը, երկու ներքին հակակայ անկիւններուն գումարին հաւասար է։

30. Ուրեմն երեքանկեան մը արտաքին անկիւնը, երկու հակակայ ներքին անկիւններուն ամէն մէկէն մեծ է։

31. Թէ որ երեքանկեան մը երկու անկիւնները ծանօթ են, երրորդն ալ կրնայ գտնուիլ թէ որ այս

երկու անկիւններն երկու ուղիղ անկիւններէն հանելու ըլլանք։ Եւ թէ որ երկու երեքանկեան մէջ՝ երկու անկիւններն իրարու հաւասար են, երրորդ անկիւնն ալ հաւասար է։

32. Երեքանկիւն մը՝ մէկ ուղիղ անկիւնէ կամ մէկ բութ անկիւնէ աւելի չի կրնար ունենալ, եւս առաւել մէկ ուղիղ ու մէկ բութ անկիւն միանգամայն չի կրնար ունենալ։

33. Երեքանկեան մը շրջանակի անկիւնն է = $^2/_3$ ո։

34. Ո՛ր կանոնը բազմակող ձեւերուն վրայ ալ կը գործածուի։ Ամէն չորեքանկեան 4 անկիւնները մէկտեղ են = 4 ո։ Ինչու որ չորեքանկիւնն՝ անկիւնագծով մը կրնայ երկու երեքանկեան բաժնուիլ՝ որոնց 6 անկիւնը քառակուսւոյն 4 անկիւններն են։ Քառակուսւոյն շրջանակի անկիւնն է = 1 ո։ Հնգանկեան շրջանակի անկիւնն է = $^6/_5$ ո եւ այլն։

Ձեռոց պատշաճականութիւնն եւ անոնց յարակցեալ ոտիոյ մէկ քանի բաներ։

35. Պատշաճական կը կոչուին այն ձեւերն՝ որ իրարմէ միայն դրութ կը զանազանին։

Ուրեմն երկու պատշաճական ձեւեր չէ թէ միայն նոյնչափ կող եւ նոյնչափ անկիւն ունին, այլ նաեւ մէկուն մէջ այն կարգաւ իրարու կը յաջորդեն որ կարգաւ մէկալին մէջ, եւ մէկուն մէջ այնչափ մեծ են որչափ մէկալին մէջ։

36. Պատշաճական ձեւերն իրարու հետ նոյն մեծութիւնն ու նոյն ձեւն ունին, եւ եթէ իրարու վրայ դրուին՝ իրար կը ծածկեն։

37. **Եթե** երեքանկեան մը երեք անկիւնաւոր ծագերուն իրարու նկատմամբ ունեցած դիրքը ծանօթ է, անով բոլոր երեքանկիւնն ալ կ'որոշուի: Ինչու որ անկիւնաւոր ծագերուն մէջ եղած ուղիղ գծերն որոշեալ են, եւ դիրքերնին ալ անկիւնաւոր ծագերուն դիրքը համեմատ է, ուրեմն ասոնք որոշեալ անկիւններ կը շինեն: Երեքանկեան մը երեք անկիւնաւոր ծագերուն դիրքն ի մէջ այլոց կ'որոշուի.

ա. Երեքանկեան երեք կողերովը, կամ՝

բ. Երկու կողերով եւ անոնցմէ կազմուած մէկ անկեամբ, կամ՝

գ. Միայն մէկ կողով եւ անոր երկու ծայրն եղող երկու անկիւններով:

Ա՛ս երեք դէպքերէն ամէն մէկուն մէջ, երեքանկեան մէկալ մասերն ըստ կամի չեն կրնար առնուիլ:

Ծանօթութիւն. Ա՛ս վերն ըսուած երեք դէպքերէն զատ, ուրիշ շատ դէպքեր ալ կան որոնց մէջ երեքանկիւն մը իր մէկ քանի մասերովը կ'որոշուի. զորօրինակ եթէ երեքանկեան գագաթէն խարսխին վրայ ուղղորդ գիծ մը քաշուած մտածելու ըլլանք, ան ուղղորդ գծով եւ խարսխին երկու հատածներովն երեքանկիւնը կ'որոշուի: Եւ ընդհանրապէս ասիբր կանոն կրնայ ըսուիլ, որ երեք բան՝ որոնց մէջ առ ա-ռաւելն երկու անկիւն ըլլայ, երեքանկեան ձեւն ու մեծութիւնը կ'որոշեն:

38. **Ուրեմն** երկու երեքանկեան պատշաճականութիւնը ցուցուած կ'ըլլայ, երբ որ ցուցուելու ըլլայ որ՝

ա. Մէկուն երեք կողերը միւսին երեք կողերուն հաւասար են, կամ՝

39. բ. **Մէկուն** մէջ երկու կողերն եւ անոնցմէ փակուած անկիւնը, միւսին երկու կողերուն եւ անոնցմէ փակուած անկեան հաւասար է, կամ՝

40. գ. **Մէկուն** մէկ կողն եւ երկու անկիւնները՝ հաւասար են միւսին մէկ կողին եւ երկու անկիւններուն որոնք նոյն դիրքն ունին: — Եւ որովհետեւ երեքանկեան մը մէջ երկու անկիւններուն մեծութենէն երրորդ անկեան մեծութիւնն ալ կ'որոշուի (31), ընդհանրապէս կրնայ ըսուիլ որ կող մը եւ երկու անկիւն երեքանկիւնը կ'որոշեն:

41. **Պատշաճական** երեքանկիւններու մէջ հաւասար կողերու դիմացը՝ հաւասար անկիւններ կը գտնուին, եւ հաւասար անկեանց դիմացը՝ հաւասար կողեր:

42. **Երկու** բազմակող ձեւերուն իրարու հետ պատշաճական ըլլալն ընդհանրապէս կրնայ ցուցուիլ, երբ որ երկուքն ալ հաւասարադիր անկիւնագծերով՝ երեքանկիւններու բաժնուին, եւ իրարու յաջորդող երեքանկիւններուն պատշաճականութիւնն եւ հաւասարաչափ դիրքը ցուցուի:

43. **Հաւասարասրուն** երեքանկեան մէջ խարսխին վրայ եղած անկիւններն իրարու հաւասար են: — Հոս համառօտութեան համար խարիսխ ըսելով անհաւասար կողը կ'իմանանք:

Ձեւ 6.

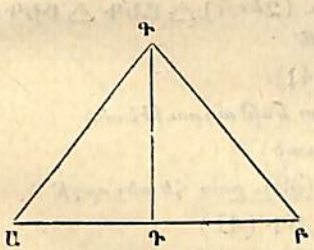

Ցոյց: Պէտք է (Ձեւ 6) Գ գագաթէն ԱԲ խարսխին միջին կէտին վրայ ԳԴ ուղիղ գիծը քաշել, որով կ'ըլլայ՝

ԱԴ = ԲԴ (ըստ ենթադրութեան)

ԱԳ = ԲԳ (ըստ կազմութեան)

ԳԴ = ԳԴ (առած)։

ուրեմն նաեւ △ ԱԳԴ ≅ △ ԲԳԴ (38), եւ ըստ հետեւորդի Ա։ Ա = Ա։ Բ (41)։

44. ԱԴԳ ու ԲԴԳ երեքանկեանց պատշաճակա-նութենէն կը հետեւի նաեւ ԱԴԳ եւ ԲԴԳ անկեանց հաւասարութիւնը (41)։ Ապա ուրեմն երկուքն ալ ուղիղ անկիւններ են (7)։ Ասկէ այս կանոնը յառաջ կու գայ.

Այն գիծը՝ որ հաւասարասրուն երեքանկեան գագաթէն խարսխին միջին կէտին վրայ կը քաշուի, խարսխին վրայ ուղղորդ կը կենայ։

45. Այս ուղղորդ գիծը՝նաեւ գագաթան անկիւնն երկու կը բաժնէ։

46. Ասոր հակառակ հաւասարասրուն երեքանկեան գագաթէն խարսխին վրայ քաշուած ուղղորդ գիծը, թէ խարիսխն եւ թէ գագաթան անկիւնը կը կիսէ։

47. ԳԴ ուղղորդ գծին ամէն մէկ կէտն, Ա ու Բ կէտերէն հաւասար հեռաւորութիւն ունի։

48. Եթէ նոյն խարսխի վրայ կեցող երկու հաւասարասրուն երեքանկեանց գագաթէն ուղիղ գիծ մը քաշուելու ըլլայ, այն գիծը խարիսխն երկու բաժնելով մէջէն ուղղորդ կ'անցնի։

Ցոյց. Որովհետեւ (Չեւ 7) △ ԱԵԳ △ ԲԵԳ ին պատշաճական է (38) ուրեմն՝

Ա։ ԱԳԴ = ԲԳԴ (41)

ԱԳ = ԲԳ (ըստ ենթադրութեան)

ԳԴ = ԳԴ (առած)

ուրեմն △ ԱԳԴ ≅ ԲԳԴ (39)։ ըստ հետեւորդի՝

Նաեւ ԱԴ = ԲԴ (41)

Երէցորդ Ա։ ԱԴԳ = ԲԴԳ (41)։ ուստի այս անկիւններէն ամէն մէկն՝ ուղիղ անկեան մը հաւասար է։

Չեւ 7.

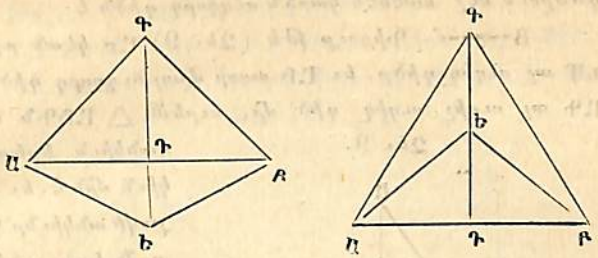

49. Հրեքանկիւն մը՝ որուն երկու անկիւններն իրարու հաւասար են, հաւասարասրուն է. 43 Համարէն կը հետեւի։

50. Հաւասարակող երեքանկեան մը անկիւններն իրարու հաւասար են, եւ ասոր հակառակ երեքանկիւն մը՝ որ երեք հաւասար անկիւն ունի, հաւասարակող է։

51. Հրեքանկեան մը մեծագոյն կողին դիմացը՝ միշտ մեծագոյն անկիւն մ'ալ կը գտնուի, ասոր հակառակ մեծագոյն անկեան դիմացը՝ մեծագոյն կող մը։

Ցոյց. Դիցուք թէ (Չեւ 8) ԲԱ > ԲԳ ըլլայ,

Չեւ 8.

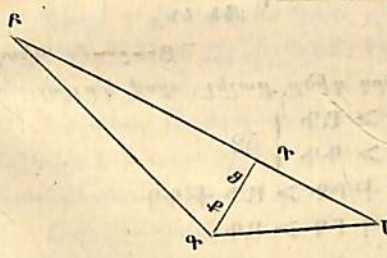

ուրեմն ԲԱ գծէն կրնայ ԲԳ = ԲԳ մաս մը կտրուելով առնուիլ, եւ եթէ ԳԴ գիծը քաշելու ըլլանք, ան ատեն Ա։ ԱԴԳ = Ա։ Ե (43) կ'ըլլայ։ Բայց որովհետեւ Ե > Ա (30), ուստի նաեւ ԱԴԳ > Ա է, ուրեմն եւս առաւել ԱԳԲ > Ա պիտ'որ ըլլայ։

52. **Կէտէ մը դէպ ի ուղիղ գիծ մը քաշուած գծերուն մէջ՝ ամէնէն կարճն ուղղորդ գիծն է։**

Ցոյց. Դիցուք թէ (Չեւ 9) ԱԸ կէտն ըլլայ, ՆՄ ալ ուղիղ գիծը, եւ ԱԲ ասոր վրայ ուղղորդ գիծ մը, ԱԳ ալ ուրիշ ուղիղ գիծ մը, ուրեմն △ ԱԲԳն ուղղանկիւն երկքանկիւն մըն է, եւ Բ-ին քովի անկիւնը՝ Գ-ին քովի եղող անկիւնէն մեծ է (32), ուրեմն նաեւ ԱԳ > ԱԲ է (51)։

Չեւ 9.

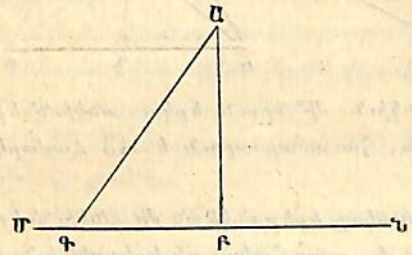

Չեւ 10.

Ծանօթ. Ուղղորդ գիծը՝ կէտի եւ ուղիղ գծի մը մէջ եղած հեռաւորութիւնը կը ցուցընէ։

53. **Երկքանկեան մը երկու կողերը մէկտեղ առեալ, միշտ երրորդէն մեծ են։**

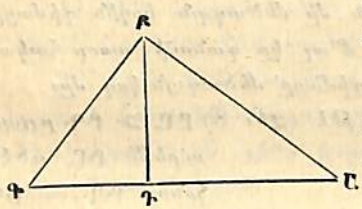

Ցոյց. Պէտք է (Չեւ 10) ԲԳ ուղղորդ գիծը քաշել, որով կ'ըլլայ.

ԱԲ > ԱԳ
եւ ԲԳ > ԳԳ } 52
ուրեմն նաեւ ԱԲ + ԲԳ > ԱԳ + ԳԳ
կամ ԱԲ + ԲԳ > ԱԳ։

Ծանօթ. Եթէ ԲԳ ուղղորդ գիծն՝ ԱԳ գծին երկընցած մասին վրայ իյնալու ըլլայ, ցուցումը նոյնպէս դիւրին կ'ըլլայ։

54. **Եթէ որ երկու երկքանկեան մէջ՝ մէկուն երկու կողերը մէկալին երկու կողերուն հաւասար ըլլան, եւ սա կողերէն կազմուած անկիւնը՝ մէկուն մէջ մէկալէն մեծ ըլլայ, ասոր երրորդ կողն ալ մէկալին երրորդ կողէն մեծ կ'ըլլայ։**

Չեւ 11.

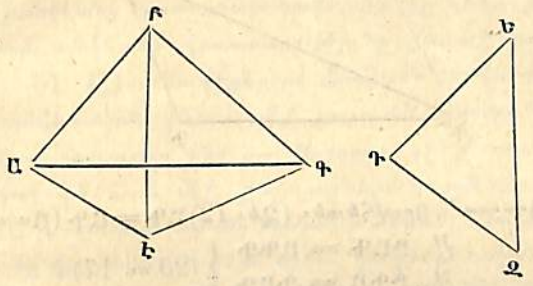

Ցոյց. Դիցուք թէ (Չեւ 11) ԱԲԳ ու ԴԵԶ երկքանկիւննեբուն մէջ, ԱԲ = ԴԵ ու ԲԳ = ԵԶ, իսկ Հ. ԱԲԳ > ԴԵԶ ըլլայ. Հիմայ պիտ'որ ցուցուի որ նաեւ ԱԳ > ԴԶ է։

Պէտք է Հ. ԱԲԷ = ԴԵԶ ընել, ու ԲԷ = ԵԶ, ան ատեն △ ԱԲԷ ≅ △ ԴԵԶ կ'ըլլայ (39), ուրեմն նաեւ ԱԷ = ԴԶ է։

Դարձեալ Հ. ԲԷԳ = Հ. ԲԳԷ (43), ուրեմն նաեւ > ԱԳԷ։ Եւս առաւել ԱԷԳ > ԱԳԷ է, ուրեմն ԱԷԳ երկքանկեան մէջ ԱԳ > ԱԷ է (51)։

Ըստ հեռաւորդի որովհետեւ ԴԶ = ԱԷ է, ԱԳ > ԴԶ է։

Ծանօթ. Իսկ եթէ Է կէտն՝ ԱԳ կողին վրայ կամ ԱԲԳ երկքանկեան մէջ իյնայ, ցուցումը դիւրին կ'ըլլայ։

55. Ամէն հաւասար հեռաւոր ձեւ, անկիւնագծով մը երկու պատշաճական երեքանկեան կը բաժնուի։

Ձեւ 12.

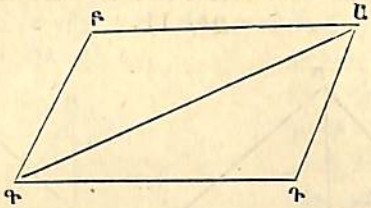

Ց—ցո—մ. Որովհետեւ (Ձեւ 12) ԱԳ = ԱԳ (Ուսած)

$$\left.\begin{array}{l} Ա. ԲԱԳ = ԱԳԴ \\ Ա. ԲԳԱ = ԴԱԳ \end{array}\right\} \text{(25 ու 17)}$$

ուրեմն ասկէ կը հետեւի որ նաեւ՝

$$\triangle ԱԲԳ \cong ԱԴԳ \text{ (40)}։$$

56. Ուրեմն նաեւ ԲԳ = ԱԴ, ու ԲԱ = ԳԴ է (41), այսինքն հաւասար հեռաւոր ձեւի մը հակակայ կողերն իրարու հաւասար են։

57. Դարձեալ Ա. Բ = Ա. Դ, նոյնպէս Ա. ԲԱԴ = Ա. ԲԳԴ, այսինքն հաւասար հեռաւոր ձեւի մը մէջ՝ հակակայ անկիւններն իրարու հաւասար են։

58. Հաւասար հեռաւոր ձեւ մը՝ երկու քովէ քով եղող կողերով ու մէկ անկեամբ կ'որոշուի։

59. Եթէ չորեքկուսեայ մը երկու կողերը հաւասար եւ զուգահեռական ըլլան, այն ձեւը զուգահեռական ձեւ կ'ըլլայ։

Ց—ցո—մ. Դիտուք թէ ԱԲ ∥ ԳԴ ըլլայ. պէտք է ԱԳը քաշել որով △ ԱԲԳ ≅ △ ԱԴԳ (39) կ'ըլլայ, ուրեմն նաեւ Ա. ԱԳԲ = Ա. ԴԱԳ (41), ըստ հե-

տեւորդի ԳԲ ∥ ԱԴ է (19. բ.). ուրեմն ասիկա չորեքանկիւնը զուգահեռական ձեւ մըն է (25)։

60. Ամէն չորեքանկիւն՝ որուն հակակայ կողերն իրարու հաւասար են, զուգահեռական ձեւ մըն է։

Ց—ցո—մ. Որովհետեւ 38 Համաբէն ԱԲԳ ու ԱԳԴ երեքանկեանց պատշաճականութիւնը կը հետեւի, որմէ փոփոխ անկեանց հաւասարութիւնը յառաջ կու գայ։

61. Յիսունուվեցերորդ Համաբէն կը հետեւի, որ զուգահեռական գծերու մէջ քաշուած ուղղորդ գծերն իրարու հաւասար են։ — Ուղղորդ գիծը՝ զուգահեռական գծերուն մէջ քաշուածներուն ամէնէն կարճն է (52), ուստի եւ անոնց իրարմէ ունեցած հեռաւորութիւնը կը չափէ։ Ուրեմն երկու զուգահեռական գծեր ամէն կողմանէ իրարմէ նոյն հեռաւորութիւնն ունին, եւ որչափ ալ երկրնցուին երբեք իրարու չեն կրնար հանդիպիլ։ Նոյնպէս եթէ երկու գծեր իրարու չկարենան հանդիպիլ՝ զուգահեռական կ'ըլլան։

62. Ո՞ինչեւ հիմայ ըսուածներէն հետեւեալ խնդիրները կրնան դիւրաւ լուծուիլ։

ա. Ուղիղ գծի մը որոշեալ կէտին վրայ՝ որոշեալ անկիւն մը գծել։

բ. Ուղիղ գծէ դուրս եղող կէտ մը՝ հաւասար հեռաւոր գիծ մը քաշել։

գ. Երեք որոշեալ կողերով երեքանկիւն մը շինել։

դ. Երկու որոշեալ կողերով եւ անոնցմէ կազմուած անկիւնով՝

ե. Մէկ կողով եւ անոր երկու ծայրերն եղող երկու անկիւններով։

զ. Ուղիղ գծի մը որոշեալ մէկ կէտին վրայ՝ ուղղորդ գիծ մը քաշել։

է. Ուղիղ գծէ մը դուրս եղող որոշ կէտէ մը՝ անոր վրայ ուղղորդ գիծ մը քաշել։

ը. Ուղիղ գիծ մը՝ երկու հաւասար մասս բաժնել։

թ. Անկիւն մը՝ երկու հաւասար մաս բաժնել։

Զեւերուն հատասպրտութիւնն երեսներուն տարածութեան կապակցութիւն։

63. Երկու ձեւ իրարու հաւասար կ'ըսուին, թէ որ իրենց երեսաց տարածութիւնն առանց ձեւին նայելու հաւասար ըլլալու ըլլայ։ Ուստի կրնայ ըլլալ, օրինակի աղագաւ, որ երեքանկիւն մը չորեքանկեան հաւասար ըլլայ։

64. Այն զուգահեռական ձեւերը՝ որոնք նոյն խարիսխի վրայ եւ նոյն զուգահեռական գծերու մէջ քաշուած են, հաւասար մեծութիւն ունին։

Յայտ. Դիցուք թէ (Ձեւ 13) ԱԲԳԴ ու ԱԲԵԶ այս երկու հաւասար հեռաւոր ձեւերն ըլլան, որով կ'ըլլայ.

$$\left.\begin{matrix} \text{ԱԴ} = \text{ԲԳ} \\ \text{ԱԶ} = \text{ԲԵ} \end{matrix}\right\} 56$$

Ա. + = Ա. յ (ինչու որ երկուքն ալ = են Ա ի ըստ 17). ուրեմն նաեւ △ ԴԱԶ ≅ △ ԳԲԵ (38). եւ որովհետեւ պատշաճական երեքանկիւնները միշտ իրարու հետ հաւասար մեծութիւն ունին (36), անոր համար թէ որ երկու երեքանկիւնէն ալ ԳԷԶ մասը մէկդի վերցնելով՝ անոր տեղն ԱԷԲ մասը դնելու ըլլանք, երեքանկիւններէն մէկը

Ձեւ 13.

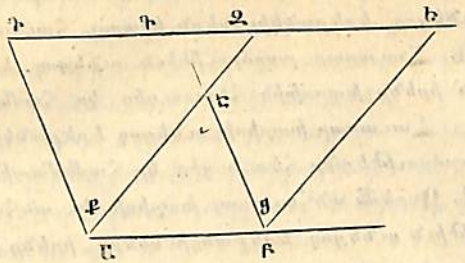

ԱԲԳԴ, իսկ մեկալն ԱԲԵԶ հաւասար հեռաւոր ձեւերուն կը դառնայ, որոնք նոյնպէս (Առած) իրարու հաւասար են։

Ծանօթութիւն. Թէ որ Ե կէտը՝ Գ կէտին կամ ԳԴ կողին վրայ իյնալու ըլլայ, ցուցումը նոյն կերպով կ'ըլլայ։

65. Ուրեմն հաւասար բարձրութիւն եւ հաւասար խարիսխ ունեցող զուգահեռական ձեւերն ալ, իրարու հաւասար են (26, 61)։

66. Հաւասար բարձրութիւն ունեցող զուգահեռական ձեւերն՝ իրենց խարիսխներուն հետ ուղիղ կը համեմատին։

67. Հաւասար խարիսխ ունեցող զուգահեռական ձեւերն՝ իրենց բարձրութեան հետ ուղիղ կը համեմատին։

68. Ուրեմն անհաւասար խարիսխ եւ անհաւասար բարձրութիւն ունեցող զուգահեռական ձեւերը, իրենց խարսխին ու բարձրութեանն արդիւնքին հետ ուղիղ կը համեմատին (Ա. 105. Ցաւել.)։

69. Եւ որովհետեւ ամէն երեքանկիւն՝ որ զուգահեռագծի մը հետ հաւասար խարիսխ եւ հաւասար բարձրութիւն ունի, զուգահեռագծին կէս մեծութիւնը

կ՚ունենայ, ինչպէս 55 Համարէն դիւրաւ կրնայ մակաբերուիլ, ուրեմն հաւասար խարիսխ եւ հաւասար բարձրութիւն ունեցող երեքանկիւններն իրարու հաւասար են։

70. Հաւասար բարձրութիւն ունեցող երեքանկիւններն՝ իրենց խարսխին հետ ուղիղ կը համեմատին։

71. Հաւասար խարիսխ ունեցող երեքանկիւններն իրենց բարձրութեանը հետ ուղիղ կը համեմատին։

72. Ուրեմն անհաւասար խարիսխ եւ անհաւասար բարձրութիւն ունեցող երեքանկիւնները, իրենց խարըսխին ու բարձրութեան արդիւնքին հետ ուղիղ կը համեմատին (Ա. 105. Ցաւել.)։

73. Ձեւել ըսելով առհասարակ կ՚իմացուի քանակութիւն մը ուրիշ քանակութեան հետ, որ իբրեւ ծանուցեալ կը սեպուի՝ բաղդատել, որոշելով որ քանի անգամ աս քանակութիւնն անոր մէջ կը գտնուի։ Ուրեմն չափելի քանակութիւնն եւ անոր Ձեւը նոյնատեսակ բաներ պիտ՚որ ըլլան։ Երեսները (մակերեւոյթները) միայն երեսով կը չափուին։ Ընդհանուր իբր չափ երեսայ կը գործածուի չորեքկուսին (քառակուսին)։

74. Դիցուք թէ չորեքկուսւոյ մը մէկ կողն ըլլայ = 1, ուրեմն բարձրութեան հետ խարսխին ունեցած արդիւնքը կ՚ըլլայ = 1 · 1 = 1։ Ուրիշ զուգահեռագծի մը խարիսխն այս չորեքկուսւոյն կողը Ե անգամ բովանդակէ, իսկ բարձրութիւնն ալ Բ անգամ, ուստի բարձրութեան խարսխին հետ ունեցած արդիւնքը կ՚ըլլայ = Բ · Ե. ուրեմն զուգահեռագիծը չորեքկուսւոյն հետ այնպէս կը համեմատի, ինչպէս Ե · Բ : 1. որ է ըսել զուգահեռական ձեւը չորեքկուսին Ե · Բ անգամ իր մէջը կը բովանդակէ։

75. Ուրեմն զուգահեռագիծ մը չափելու համար,

զուգահեռագծին թէ բարձրութիւնն ու թէ խարիսխն իբրեւ միութիւն չափոյ առնուող չորեքկուսւոյն կողովը չափելու է, ու ելած թուերն իրարու հետ բազմապատկելու է. արդիւնքը չորեքկուսւոյն զուգահեռագծին հետ ունեցած համեմատութիւնը կը ցուցընէ։

Կամ պարզ եղանակաւ բացատրելու համար՝ պէտք է բարձրութիւնը խարսխին հետ բազմապատկել։

76. Չորեքկուսիներն իրարու հետ իրենց կողերուն չորեքկուսւոյն պէս կը համեմատին։

77. Դրեթէ մը ըսելու համար՝ պէտք է բարձրութիւնը խարսխին հետ բազմապատկել, եւ 2 ի վրայ բաժնել (տես 69)։

78. Որպէս զի դուք ալ ըսելու համար, պէտք է ձեւն երեքանկիւններու բաժնել եւ ըստ 77 Համարին ամէն մէկ երեքանկիւններուն պարունակածը գտնելէն ետքը գումար ընել։

79. Կերքնաձիգին չորեքկուսին՝ երկու էջքերուն չորեքկուսիներուն գումարին հաւասար է։

Ցոյց. Դիցուք թէ (Ձեւ 14) ԱԲԳ ուղղանկիւն երեքանկիւն մ՚ըլլայ, ԲԳ ալ անոր ներքնաձիգը, իսկ ԱԲ ու ԱԳ երկու էջքերը (տես 23), եւ երեք կողերուն վրայ ալ մէյմէկ չորեքկուսի շինուած ըլլայ։ Պէտք է Ա կէտէն ԱՈ ∥ ԲԵ քաշել, որով ԲԵՈՄ ու ՄՈԳԳ երկու հաւասար հեռաւոր ձեւերը կ՚ելլեն։ Դարձեալ պէտք է ԱԳ ու ԲԳ գծերը քաշել, որով կ՚ըլլայ՝

ԱԳ = ԳԹ } ինչու որ մի եւ նոյն չորեքկու-
ԳԳ = ԳԲ } սւոյն կողերն են (տես 74)

եւ դարձեալ՝ Ա. ԱԳԳ = ԲԳԹ (ինչու որ ամէն մէկը՝ մէկ Ո է եւ ԱԳԲ անկիւնէն կը կազմուի.)

ուրեմն նաեւ՝ △ ԳԳԱ = ԳԹԲ (39)

Չեւ 14.

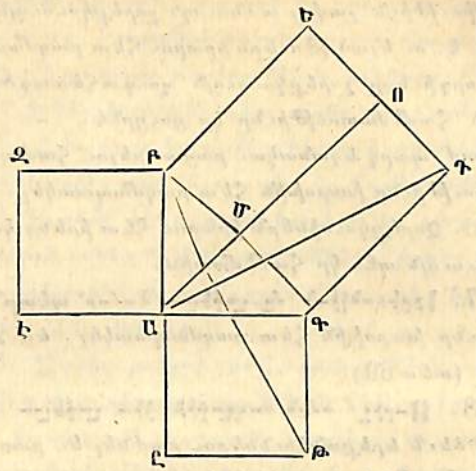

Արդ ԴԳԱ երեքանկիւնը՝ ՄՈԴԳ զուգահեռագծին հետ նոյն ԳԴ խարիսխն ունի. եւ որովհետեւ ասոնք երկուքն ալ ԱՈ ու ԳԴ զուգահեռագծերուն մէջն են, եւ երկուքն ալ մի եւ նոյն բարձրութիւնն ունին, ասկից կը հետեւի որ երեքանկիւնը՝ ՄՈԴԳ զուգահեռագծին կէս մեծութիւնն ունի. նոյնպէս ԳԹԲ երեքանկիւնը՝ ԱԳԲԶ չորեքկուսեայն կէսն է։

Ուստի՝

ՄՈԴԳ = ԱԳԲԶ։

Ա՛յս եղանակաւ կրնայ նաեւ ցուցուիլ որ,

ԲԵՈՄ = ԱԲԶԻ

եւ ըստ հետեւորդի՝

ՄՈԴԳ + ԲԵՈՄ = ԱԳԲԶ + ԱԲԶԻ

կամ՝

ԲԳԴԵ = ԱԳԲԶ + ԱԲԶԻ է։

Ծանօթութիւն 1. Ա՛յս կանոնը՝ գանողին Պիւթագորասին անուամբը, Պիւթագորեան կանոն կ՛ըսուի։

Ծանօթութիւն 2. ԲԳԴԵ = ԱԳԲԶ + ԱԲԶԻ գրելու տեղ, ԲԳ² = ԱԳ² + ԱԲ² կրնայ գրուիլ։

Ընդհանուր նմանութիւնը։

80. Երկու չեւ իրարու նման կ՛ըսուին, թէ որ ասոնց իրենց մեծութեանը նայելու, երկուքն ալ նոյն չեւն ունենան։

81. Ուրեմն երկու նման չեւեր՝ նոյնչափ թուով անկիւններ եւ նոյնչափ ալ կողեր ունին։ Մէկուն անկիւններն մէկալին անկիւններուն չափ մեծ են ու երկուքին մէջն ալ մի եւ նոյն կարգաւ իրարու կը յաջորդեն։ Նոյն դիրքն ունեցող կողերը մէկուն մէջ այնպէս իրարու կը համեմատին, ինչպէս մէկալին մէջ կամ թէ ըսեմ համեմատական են։

Ծանօթութիւն 1. Երկու զանազան մեծութիւն ունեցող նման չեւերու համար կրնայ մտածուիլ, որ երկուքն ալ մի եւ նոյն եղանակաւ բայց զատ զատ չափերով գծագրուած ըլլան։

Ծանօթութիւն 2. Ան գծերն՝ որ մէկ չեւին մէջ ըստ ամենայնի նոյն դիրքն ունին ինչպէս մէկալին մէջ, համանուն կամ միաբան գիծ կը կոչուին։

82. Երեքանկեան մը ձեւը մէկ քանի մասերով կ՛որոշուի, այնպէս որ եթէ ասոնք որոշեալ ըլլալու ըլլան, մնացած մասերն ուղղածին պէս չեն կրնար առնուիլ։

Ծանօթութիւն. Հոս ալ շատ դէպքեր կրնան ըլլալ, որոնց մէջ երեքանկեան մը ձեւը մէկ քանի մասերով կ'որոշուի։ Եւ ընդհանրապէս կրնայ ըսուիլ որ միշտ երկու բան բաւական կ'ըլլայ։

83. Երկու երեքանկիւն իրարու նման կ'ըլլան, եթէ իրենց կողերն իրարու համեմատական ըլլան։

Չեւ 15.

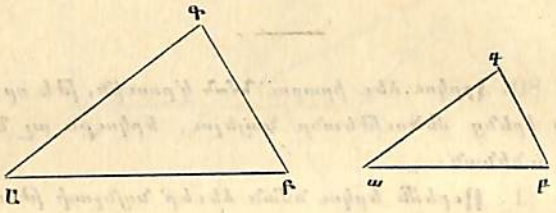

կամ ուրիշ կերպ բացատրելով թէ որ՝

ԱԲ : աբ = ԱԳ : ագ

եւ ԱԲ : աբ = ԲԳ : բգ

ան առեն նաեւ (*ըստ* Ա. 104)

ԱԳ : ագ = ԲԳ : բգ *է։*

84. Երկու երեքանկիւն իրարու նման կ'ըլլան, *թէ որ մէկուն երկու կողը մէկալին երկու կողերուն հաւասար ըլլայ, եւ ասոնցմէ կազմուած անկիւնը հաւասար ըլլայ։*

Կամ ուրիշ եղանակաւ բացատրելով եթէ՝

ԱԲ : ԱԳ = աբ : ագ

եւ

Ա. Ա = ա ըլլալու ըլլայ։

85. Երկու երեքանկիւն իրարու նման կ'ըլլան, *թէ որ երկուքին ալ անկիւններն իրարու հաւասար ըլլան։*

86. Նման երեքանկիւններու մէջ՝ համանուն կո-

ղերուն դիմացը հաւասար անկիւններ կան, եւ հաւասար անկիւններուն դիմացը՝ համանուն կողեր։

87. Երկու բազմանկիւն ձեւերուն նման ըլլալն ընդհանրապէս կը ցուցուի, *թէ որ երկուքն ալ հաւասար անկիւնագծերով երեքանկիւններու բաժնելէն ետքը, անոնց նմանութիւնն ու միաչափ դիրքը ցուցուի։*

88. *Թէ որ* ԱԲԳ *երեքանկեան մէջ* (Չեւ 16) ԴԵ ∥ ԲԳ *գիծ մը քաշուելու ըլլայ,* ԱԴԵ *կտրուած երեքանկիւնն ամբողջ* ԱԲԳ *երեքանկեան նման է, որ* 85 *համարէն կը հետեւի։*

Չեւ 16.

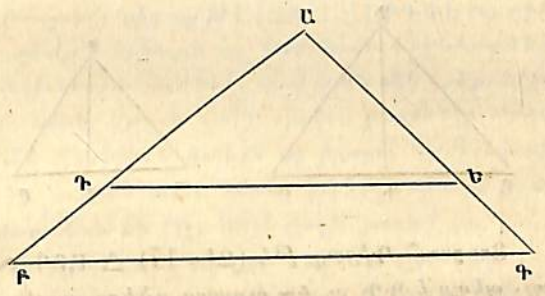

89. Դարձեալ՝

ԱԲ : ԱԴ = ԱԳ : ԱԵ (86)

այսինքն ամբողջ կողերն իրարու այնպէս կը համեմատին, ինչպէս ԴԵ ին վերի կտորներն։

90. Դարձեալ՝

ԱԲ — ԱԴ : ԱԴ = ԱԳ — ԱԵ : ԱԵ (Ա. 100)

կամ՝ ԲԴ : ԱԴ = ԳԵ : ԱԵ

այսինքն վերի կտորներն իրարու այնպէս կը համեմատին, ինչպէս վարի կտորները։

91. Գտարձեալ՝

ԱԳ : ԴԵ = ԱԲ : ԲԳ

Ծ–նօ–ւթ–իւն. Ասոր վրայ հաստատուած է պզտիկ-ցուած չափիչ ըսուած գործիքին սովորական կազմուածքը։

92. Ընդ հակառակն եթէ 89—91 յառաջ բե-րուած համեմատութիւններէն մէկը տեղի ունենալու ըլլայ, ան ատեն նաեւ ԴԵ ∥ ԲԳ կ'ըլլայ։

93. Նման երեքանկիւններն իրենց համանուն կո-ղերուն չորեքկուսայն պէս իրարու կը համեմատին։

Չեւ 17.

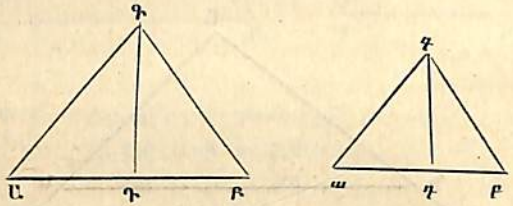

Ց–ոյց. Դիցուք թէ (Չեւ 17) △ ԱԲԳ ∾ աբգ ըլլայ. պէտք է ԳԴ ու գդ ուղղորդ գծերը քաշել, որով △ ԱԳԴ ∾ △ ագդ կ'ըլլայ (85).

ուրեմն նաեւ՝

ԱԳ : ագ = ԳԴ : գդ (86)

եւ ԱԳ : ագ = ԱԲ : աբ (ըստ ենթադրութեան)

ուրեմն՝

ԱԳ² : ագ² = ԱԲ · ԳԴ : աբ · գդ (Ա. 96)

եւ որովհետեւ նաեւ՝

△ ԱԲԳ : △ աբգ = ԱԲ · ԳԴ : աբ · գդ (72)

ասկէ կը հետեւի որ նաեւ՝

△ ԱԲԳ : △ աբգ = ԱԳ² : ագ² (Ա. 104)։

94. Նման բազմանկիւնները՝ իրենց համանուն կո-ղերուն չորեքկուսայն պէս իրարու կը համեմատին։

Չեւ 18.

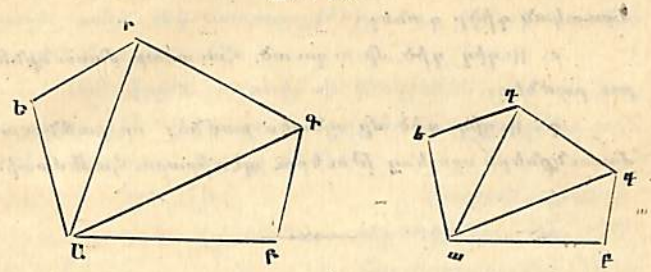

Ց–ոյց. Դիցուք թէ (Չեւ 18) ԱԲԳԴԵ ∾ աբգդե ըլլայ. պէտք է երկուքն ալ համանուն անկիւնագծերով երեքանկիւններու բաժնել, որով ամէն մէկ երեքանկիւնն իրարու նման կ'ըլլայ (87)։ Երկու բազմանկիւններուն ամէն մէկ համանուն կողերն ալ իրարու համեմատական են (81), ուրեմն նաեւ անոնց չորեքկուսիներն իրարու համեմատական են (Ա. 98)։ Ասկէ յառաջ կու գայ որ,

△ ԱԲԳ : աբգ = ԱԲ² : աբ² = ԱԲ² : աբ²

△ ԱԳԴ : ագդ = ԳԴ² : գդ² = ԱԲ² : աբ²

△ ԱԴԵ : ադե = ԱԵ² : աե² = ԱԲ² : աբ²

եւ ըստ հետեւորդի (Ա. 101)

△ ԱԲԳ + ԱԳԴ + ԱԴԵ : աբգ + ագդ + ադե = 3 ԱԲ² : 3 աբ²

ուստի՝

ԱԲԳԴԵ : աբգդե = ԱԲ² : աբ² (Ա. 92)

Ինչ որ հոս հնգանկեան վրայ ցուցուցինք, նոյնը նաեւ ամ եղանակաւ ուրիշ ամէն բազմանկիւններուն վրայ կրնայ ցուցուիլ։

95. Ընդհանրապէս նման ձեւերն իրենց համանուն գծերուն չորեքկուսայն պէս իրարու կը համեմատին։

96. Վ՚երն ըսուածներէն եռեւի եկած խնդիրները կրնան դիւրաւ լուծուիլ։

ա. Արդէն ծանօթ երեք գծերուն՝ չորրորդ համեմատական գիծը գտնել։

բ. Ուղիղ գիծ մը ուղուած հաւասար մասունքներու բաժնել։

գ. Ուղիղ գիծ մը այնպէս բաժնել՝ որ բաժնուած մասունքներն որոշեալ թուերու պէս իրարու համեմատին։

Յորդոր։

97. Շեւ մը՝ որուն շրջանակին ամէն մէկ կէտն ուրիշ ներքին հաստատուն կէտէ մը հաւասար հեռու է, Բոլորակ կը կոչուի. իսկ այն կէտը՝ կեդրոն կ՚ըսուի։ Այս դէպքիս մէջ՝ շրջանակն առանձին անուամբ Շրջապտոյտ կը կոչուի։ Իսկ ան ուղիղ գիծը՝ որ կեդրոնէն դէպ ի շրջապատ կը քաշուի, կէս երկարութիւն կամ շառաւիղ կ՚անուանուի։

98. Շրջապատին մէկ կտորն Աղեղ կը կոչուի, իսկ շրջապատին չորրորդ մասը՝ Չորրորդ շրջապտոյտ կ՚ըսուի։ Այն ուղիղ գիծն՝ որ շրջապատին մէկ կէտէն դէպ ի ուրիշ կէտ կը քաշուի, Լար կ՚անուանուի։ Իսկ այն լարն որ բոլորակին կեդրոնէն կ՚անցնի՝ Երկարութիւն կը կոչուի։

99. Բոլորակին այն մասն՝ որն որ երկու շառաւիղներ ու մէկ աղեղէ սահմանաւորուած է, Բոլորէ հատիկ կ՚ըսուի. իսկ այն մասն որն որ մէկ աղեղէ ու մէկ լարէ սահմանաւորուած է, Հատուած բոլորէ կ՚ըսուի։

100. Ծանր որ երկու կամ շատ բոլորակներ, նոյն

հասարակաց կեդրոն ունենալու ըլլան, Կեդրոնակից բոլորակ կը կոչուին։

101. 97 Համարէն կը հետեւի՝ որ մի եւ նոյն բոլորակին ամէն մէկ շառաւիղներն ու երկակուրներն իրարու հաւասար են։

102. Եթէ բոլորակի մը կեդրոնէն լարի մը վրայ ուղղորդ գիծ մը քաշուելու ըլլայ, ուղղորդ գիծը լարն երկու հաւասար մաս կը բաժնէ։

Շեւ 19.

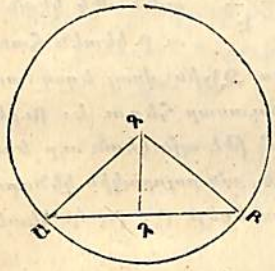

Ցոյց. Արգ ե-րեքանկիւնը (Շեւ 19) հաւասարասրուն է (101)։ ուրեմն հոս կ՚արժէ 46 Համարին մէջ եղած կանոնը։

103. Ընդհակառակ թէ որ բոլորակի մը կեդրոնէն՝ լարին միջին կէտին վրայ ուղիղ գիծ մը քաշուելու ըլլայ, այն գիծը լարին վրայ ուղղորդ կը կենայ։

104. Եթէ լարի մը միջին կէտէն՝ ուղղորդ գիծ մը քաշուելու ըլլայ, բոլորակին կեդրոնէն կ՚անցնի։

105. Ուրեմն երկու լարերուն միջին կէտէն քաշուած երկու ուղղորդ գծերը, կեդրոնին վրայ իրար կը կտրեն կամ իրարու կը հանդիպին։

Ուստի երկու այսպիսի ուղղորդ գծերով՝ բոլորակի մը կեդրոնը կրնայ գտնուիլ, միայն թէ լարերն իրարու զուգահեռական չըլլան։

106. Երեք կէտեր՝ միայն թէ ուղիղ գծի մը վրայ չըլլան, միշտ նոյն բոլորակին շրջապատին վրայ կ՚իյնան։

Ձեւ 20.

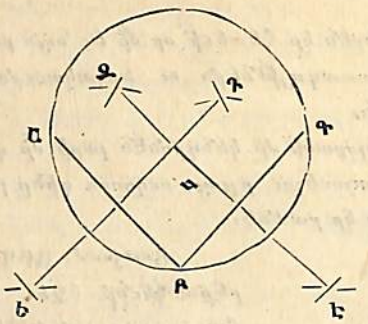

Ց—ց—ՙ. Դիցուք թէ աս երեք կէտերն ըլլան Ա, Բ, Գ (Ձեւ 20)։ Պէտք է ԱԲ ու ԲԳ գծերը դէ ու ինչ ուղղորդ գծերով երկու հաւասար մաս բաժնել, ուստի Դ-ին վրայի ամէն մէկ կէտն՝ Ա ու Բ կէտէն հաւասար հեռու է (47). Նոյնպէս Զ-ին վրայ եղող ամէն մէկ կէտը՝ Բ ու Գ կէտերէն հաւասար հեռու է։ Ուրեմն ԱԻ=ԲԻ=ԳԻ է, եւ կը կամ թէ այն կէտն ուր երկու ուղղորդ գծերն իրար կը կտրեն, ան բոլորակին կենդրոնն է՝ որուն շրջապատին վրայ աս երեք Ա, Բ, Գ կէտերն ինկած են։

107. Ուրեմն երեք կէտերով, որոնք մի եւ նոյն ուղիղ գծի վրայ չեն, կրնայ բոլորակ մը գծագրուիլ. եւ որովհետեւ Դ-ն ու Զ-ն միայն մէկ կէտի վրայ իրար կը կտրեն, ուրեմն երեք կէտերուն դիրքէն ամբողջ բոլորակն ալ կ՚որոշուի։

108. Հաւասար աղեղներուն դիմացը կենդրոնին քով, հաւասար ալ անկիւններ կը գտնուին. ասոր հակառակ կենդրոնին քով եղող հաւասար անկիւններուն՝ հաւասար աղեղներ կը պատշաճին։

109. Բոլորակին մէջ՝ կենդրոնին քովն եղող անկիւններն իրենց հակակայ աղեղներուն պէս իրարու կը համեմատին։

110. Ո՛անադան բոլորակայ կենդրոնի հաւասար

անկիւններուն՝ նմա՛ն աղեղներ կը պատշաճին, այսինքն այնպիսի աղեղներ՝ որ իրենց շրջապատին հետ նոյն համամասութիւնն ունին։

Ծ—ծ—ՙ. Ասոր վրայ հաստատուած է անկիւնները չափելու համար շրջապատը հաւասար մասերու բաժնելը։ Այսինքն հասարակօրէն ամբողջ բոլորակը 360 մաս կամ աստիճան կը բաժնուի. ամէն մէկ աստիճանն ալ 60 վայրկեան, եւ ամէն մէկ վայրկեանն ալ 50 երկրորդական վայրկեան։ — Անկիւնաչափ կամ փոխադրիչ։

111. Մի եւ նոյն աղեղան վրայ կեցող կենդրոնի անկիւնը՝ շրջապատի անկիւնէն կրկին մեծ է։

Ց—ց—ՙ. Դիցուք թէ (Ձեւ 21) ԲԿԳ-ը կենդրոնի անկիւնն ըլլայ եւ ԲԱԳ-ալ շրջապատի անկիւնը, որոնք կենդրոնի անկեան հետ նոյն ԲԳ աղեղան վրայ կեցած է։ Ուստի կենդրոնը՝ կամ շրջապատի անկեան սրունքներէն մէկուն վրայ կրնայ իյնալ, կամ երկու սրունքին մէջ եւ կամ անոնցմէ դուրս։

Ձեւ 21.

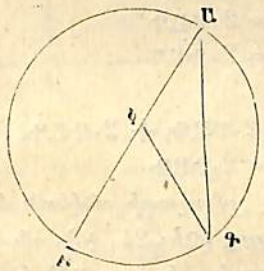

Ա. Թէ որ Կ կենդրոնը սրուններէն մէկուն վրայ իյնալու ըլլայ, (Ձեւ 21, ա.) ան ատեն կ՚ըլլայ՝

$$\text{մ.ԲԿԳ} = \text{մ.ԲԱԳ} + \text{ԱԳԿ} \quad (29)$$

բայց որովհետեւ՝

$$\text{մ.ԱԳԿ} = \text{ԲԱԳ է} \quad (43)$$

ապա ուրեմն (Ա ուած)

$$\text{մ.ԲԿԳ} = \text{ԲԱԳ} + \text{ԲԱԳ} = 2.\text{ԲԱԳ է։}$$

Բ. Թէ որ Կ կենդրոնն երկու սրունքից մէջտեղն իյ-

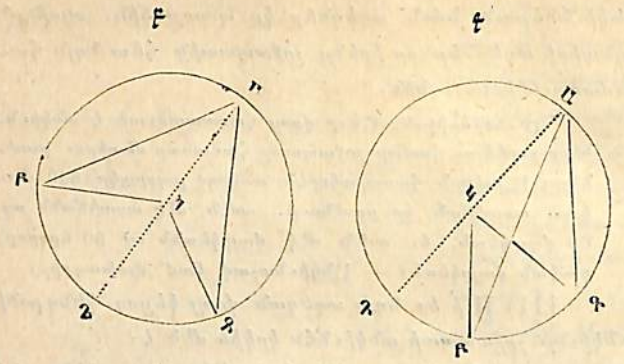

նալու ըլլայ (Զեւ 21, բ), ան առեն ԱԿԴ ուղիղ գիծը պէտք է քաշել, եւ ըստ Աին կ'ըլլայ.

$$Ա\cdot ԲԿԴ = 2\cdot ԲԱԴ$$
$$Ա\cdot ԴԿԳ = 2\cdot ԴԱԳ$$

ապա ուրեմն՝

$$Ա\cdot ԲԿԴ + ԴԿԳ = 2\cdot ԲԱԴ + 2\cdot ԴԱԳ$$

եւ կամ՝ $$Ա\cdot ԲԿԳ = 2\cdot ԲԱԳ$$

Գ. Թէ որ Կ կէնդրոնը շրջապատի անկեան երկու սրուններէն դուրս իյնալու ըլլայ (Զեւ 21, ք.), ան առեն ԱԿԴ ուղիղ գիծը պէտք է քաշել, եւ ըստ Աին կ'ըլլայ.

$$Ա\cdot ԳԿԴ - ԲԿԴ = 2\cdot ԳԱԴ - 2\cdot ԲԱԴ$$

եւ կամ՝

$$Ա\cdot ԲԿԳ = 2\cdot ԲԱԳ$$

112. Մի եւ նոյն աղեղան վրայ կեցող շրջապատի անկիւններն իրարու հաւասար են, եւ ասոր հակառակ հաւասար շրջապատի անկիւններն իրենց սրունկները մէջ հաւասար աղեղները կը պարունակեն։

113. Շրջապատի անկեան մը մեծութեան չափն ան աղեղան կէսն է, որուն վրայ անկիւնը կեցած է։

114. Երկակտուրին ծագերուն վրայ կեցող շրջապատի անկիւնը = է 1 Ո։

115. Ամէն չորեքանկեան մէջ՝ որուն անկիւնաւոր ծագերը նոյն շրջապատին մէջ կ'իյնան, շրջապատին հակակայ երկու անկիւնները մէկտեղ երկու ուղիղ անկիւն կ'ընեն։

116. Շրջապատին մէկ կէտէն երկակտուրին վրայ քաշուած ուղղորդ գիծը, երկակտուրին երկու հատածներուն միջին համեմատականն է։

Զեւ 22.

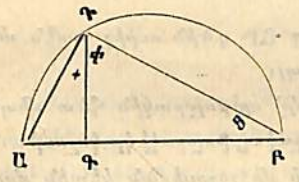

Ցոյց. ֆ եւ ֆ անկիւնները (Զեւ 22) մէկտեղ՝ մէկ ուղիղ անկիւն կը կազմեն (114), նոյնպէս ֆ եւ ֆ անկիւնները մէկտեղ մէկ ուղիղ անկիւն կը կազմեն (28), ապա ուրեմն ֆ = ֆ է, ուրեմն նաեւ ԱԳԴ ուղղանկիւն երեքանկիւնը՝ ԴԳԲ ուղղանկիւն երեքանկեան նման է (85), եւ ըստ Հետեւորդի (86)

$$ԱԳ : ԴԳ = ԴԳ : ԳԲ$$

117. Նաեւ որովհետեւ △ ԱԴԳ ∽ ԱԴԲ է, ուրեմն ասկէ կը հետեւի որ՝

$$ԱԳ : ԱԴ = ԱԴ : ԱԲ$$

118. Թէ որ ճառագայթի մը ծայրն ուղղորդ գիծ մը քաշուելու ըլլայ, նոյն գիծը շրջապատին հետ ամենեւին ուրիշ հասարակայ կէտ մը չի կրնար ունենալ։

Ցոյց. Թէ որ (Զեւ 23) ԲԱը կԱ ճառագայթին վրայ ուղղորդ ձգուած ըլլայ, ան առեն ամէն ուրիշ գիծ՝ ինչպէս ԿԳ, > ԿԱ (52) ուրեմն ճառագայթէն աւելի

Նկ. 23.

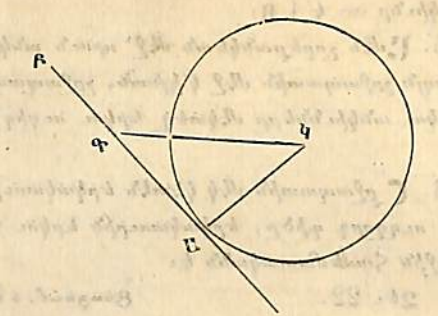

մեծ է։ Ասկէ կը հետեւի որ ԱԲ գծին ուրիշ ամէն մէկ կէտը բոլորակէն դուրս կը մնայ։

119. Այսպիսի գիծ մը՝ որ բոլորակին հետ միայն հասարակաց կէտ մ'ունի, Շօշափող բոլորակ կը կոչուի։

120. Թէ որ շօշափողը մը շօշափման կէտին վրայ ճառագայթ մը ձգուելու ըլլայ, անոր հետ ուղիղ անկիւն կը կազմէ։

121. Բոլորակ մը դուրս եղող ամէն մէկ Ա կէտէն, երկու ԱԲ ու ԱԳ շօշափող կրնայ ձգուիլ։

Բոլորակին կենդրոնէն քաշուած ԱԿ ուղիղ գիծը (Նկ. 24), ԲԱԳ անկիւնն երկու հաւասար մաս կը բաժնէ։

Նկ. 24.

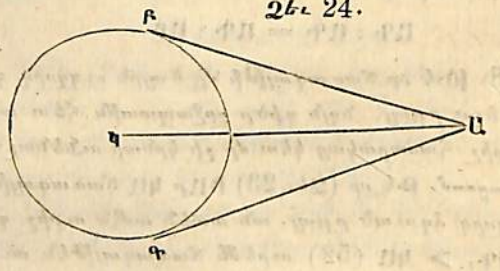

122. Թէ որ երկու բոլորակներու կենդրոնները՝ միայն իրենց ճառագայթին գումարովն իրարմէ հեռու ըլլան, ան ատեն երկու բոլորակներն իրար դրսէն կը շօշափեն։

Նկ. 25.

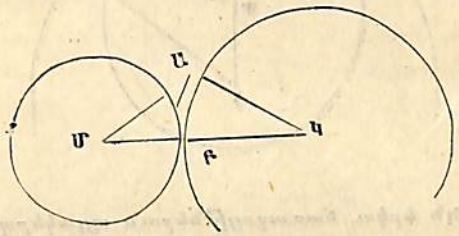

Ցոյց. Դիցուք թէ (Նկ. 25) ՄԿ աս երկու ճառագայթներուն գումարն ըլլայ, ուստի աս երկու բոլորակները Բ կէտէն զատ (որն որ ԿՄ ուղիղ գծին վրայ է) ուրիշ հասարակաց կէտ չունին։

Ինչու որ դիցուք թէ ԱՆ ըլլայ ուրիշ կէտ մը Կ կենդրոնով բոլորակին շրջապատին վրայ, ուստի Կ'ըլլայ.

$$ՄԱ + ԱԿ > ՄԲ + ԲԿ \quad (53)$$

ուրեմն (առած)

$$ՄԱ > ՄԲ$$

ասկէ կը հետեւի որ Ա կէտը՝ Մ կենդրոնով բոլորակին շրջապատէն դուրս է։

123. Թէ որ երկու բոլորակներու կենդրոնները՝ իրենց ճառագայթներուն այլակերպութեամբն իրարմէ հեռու ըլլան, աս երկու բոլորակներն իրար ներսէն կը շօշափեն։

Ցոյց. Դիցուք թէ (Նկ. 26) ԿԱՆ արտաքին բոլորակին ճառագայթն է, ՄԲ ալ ներքին բոլորակին, ու-

Չեւ 26.

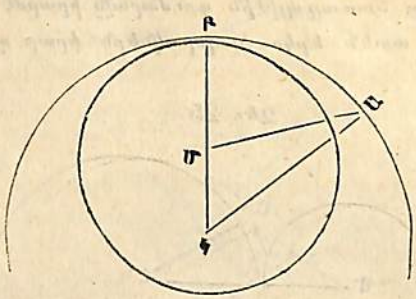

բեմն ՄԿն երկու ճառագայթներուն այլակերպութիւնն է։ Արդ ասոնց երկու շրջապատները Բ կէտէն ուրիշ հասա-բակաց կէտ մը չունին, եւ Կ կենդրոնով շրջապատին ամէն մէկ Ա կէտը՝ Մ կենդրոնով շրջապատէն դուրս է։

Ինչու որ՝ ԱՄ + ՄԿ > ԱԿ (53) է.

ապա ուրեմն որովհետեւ՝

ԱԿ = ԲԿ = ԲՄ + ՄԿ

ԱՄ + ՄԿ > ԲՄ + ՄԿ

ասկէ կը հետեւի որ (առած)

ԱՄ > ԲՄ

այսինքն Մ կենդրոնով բոլորակին ճառագայթէն մեծ է։

124. *Թէ որ բոլորակէ մը դուրս եղող Ա կէտէ մը* (Չեւ 27), *ԱԲ ու ԱԳ երկու ուղիղ գծերը բոլորակէն անցնելով քաշուելու ըլլան, այս գծերն այնպէս խոտորնակ կը համեմատին իրարու, ինչպէս անոնց արտաքին հատածներն իրարու հետ կը համեմատին, այսինքն.*

ԱԲ : ԱԳ = ԱԵ : ԱԴ

Ցոյց. Որովհետեւ (Չեւ 27) △ ԱԲԵ ∽ ԱԳԴ է (85, 112)։

Չեւ 27.

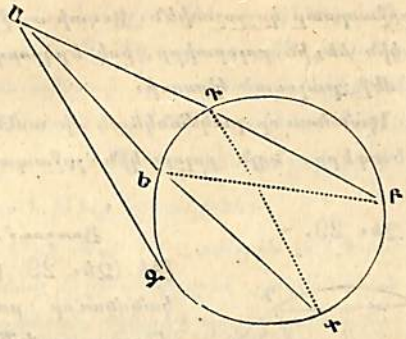

125. *Եթէ ԱԵԳ գիծն և կէտին վրայ դառնալով մինչեւ ԱՉ հատած մտածելու ըլլանք, որն որ Չ կէտին վրայ բոլորակը շոշափէ, ան ատեն ԱՉ շոշափողը, ԱԲ գծին եւ անոր ԱԴ արտաքին հատածին միջին համեմատականը կ'ըլլայ։*

126. *Թէ որ երկու ԱԲ ու ԳԴ լարերն՝ եթէ վրայ իրար կտրելու ըլլան, մէկուն հատածներն՝ իրարու այնպէս խոտորնակ կը համեմատին, ինչպէս միւսին հատածները, այսինքն՝*

Չեւ 28.

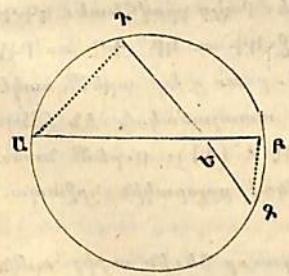

ԱԵ : ԴԵ = ԳԵ : ԵԲ։

Ցոյց. Որովհետեւ (Չեւ 28)

△ ԱԵԴ ∽ △ ԳԵԲ (85)։

127. *Չեւ մը բոլորակէն դէպ ւոլոռած կ'ըսուի, թէ որ անոր ամէն մէկ անկիւնաւոր*

ծագերը բոլորակին մէջն իյնալու ըլլան. իսկ բոլորակին բոլորուելէն ետքը կ'ըսուի, թէ որ ամէն մէկ կողերը նոյն բոլորակին շրջապատը կը շօշափեն։ Ուստի առջի դէպքին մէջ՝ բոլորակին ձեւին բոլորիքը, իսկ երկրորդ դէպքին մէջ՝ ձեւին մէջ քաշուած կ'ըսուի։

128. Կանոնաւոր բազմանկեան մը ամէն մէկ անկիւնաւոր ծագերը, նոյն բոլորակին շրջապատին վրայ կ'իյնան։

Ձեւ 29.

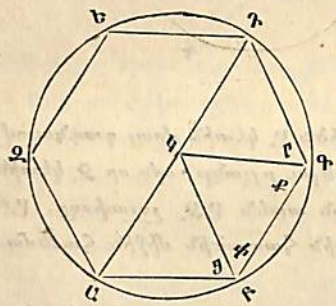

Ցոյց. Դիցուք թէ (Ձեւ 29) ԱԲԳԴԵԶ կանոնաւոր բազմանկիւն մ'ըլլայ, ուրեմն կրնայ Ա, Բ ու Գ երեք կէտերով բոլորակ մը գծագրուիլ (107)։ Դիցուք թէ այս բոլորակին կենդրոնը Կ ըլլայ. ուրեմն ΔԲԿԳ-ը հաւասարասրուն երեքանկիւնն մըն է (101), ուրեմն նաեւ Ա. փ = ք։ Բայց որովհետեւ Գ ու Բ շրջանակի անկիւններն ալ իրարու հաւասար են (27), ուրեմն ասկէ կը հետեւի որ նաեւ Ա. բ = ց է։ Բայց որովհետեւ ԿԳԴ ու ԿԲԱ երեքանկիւններուն մէջ ԿԳ = ԿԲ, ԳԴ = ԲԱ (ըստ ենթադրութեան) եւ Ա. բ = ց է, ուրեմն ասկէ կը հետեւի որ ասոնք իրարու պատշաճական են (39)։ Ապա ուրեմն նաեւ ԿԴ = ԿԱ է (41)։ Ուրեմն նաեւ չորրորդ Դ կէտն ալ, Կ կենդրոնով բոլորակին շրջապատին վրայ կ'իյնայ։

Այս եղանակաւ ամ կարգաւոր ձեւին ուրիշ ամէն մէկ կէտին համար ալ կրնայ ցուցուիլ։

129. Ձեւի մը բոլորիքը քաշուած բոլորակին կենդրոնը, կրնայ եղանակաւ մը իրրեւ կենդրոն կարգաւոր բազմանկեան մտածուիլ։ Եթէ ամ կենդրոնէն բազմանկեան ծագերուն մէյմէկ ճառագայթ քաշուելու ըլլայ, բազմանկիւնն այնչափ պատշաճական երեքանկիւններու կը բաժնուի որչափ կող ունի։ Եւ կենդրոնին քով եղող անկիւնը միշտ $= \frac{4\ \text{Ո}}{\text{Ր}}$ է, համաթելով որ Ր բազմանկեան կողերուն թիւը կը ցուցընէ։

130. Ասի մեզի 78 համարին մէջ եղածէն աւելի դիւրին եղանակ մը կը տրուի գտնելու, բազմանկեան մը տարածութիւնը գտնելու։ Պէտք է որոշել պատշաճական երեքանկիւններէն մէկուն տարածութիւնը, եւ բազմանկեան կողերուն թիւովն հետ բազմապատկել։

Դիցուք թէ բազմանկեան կողն = կ ըլլայ, իսկ կենդրոնէն բազմանկեան կողին վրայ քաշուած գիծը = բ, որով այսպիսի երեքանկեան մը տարածութիւնը կ'ըլլայ $= {}^1/_2$ կբ (77)։ Ուրեմն Ր կող ունեցող բազմանկեան մը տարածութիւնը կ'ըլլայ $= \frac{1}{2}$ բ. Ր կ, այսինքն = է շրջագծին ու երեքանկեան կենդրոնէն ուղղուած բարձրութեանը կէսին արդիւնեալը։

131. Բոլորակի մը բոլորիքը քաշուած բազմանկեան մը կողերը, բոլորակին մէջ քաշուած նման բազմանկեան կողերուն հետ այնպէս կը համեմատին, ինչպէս ճառագայթը՝ ներքին բազմանկեան կողին վրայ կենդրոնէն ձգուած ուղղորդ գծին հետ կը համեմատի։

Ցոյց. Դիցուք թէ ԱԲ (Ձեւ 30) բոլորակին մէջ քաշուած կարգաւոր բազմանկեան մը կողն ըլլայ, Գ՞ ալ կենդրոնէն ԱԲ-ին միջին կէտին վրայ ձգուած ուղղորդ գիծ մը, աջն ալ ԳԱ ու ԳԲ երկընցած ճառագայթ-

Չեւ 30.

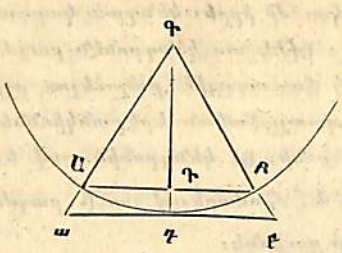

Ներսուն մէջ պ՛ին վրայ շօշափող մը. այսպէս աբը բոլորակին բոլորտիքը քաշուած բազմանկեան կողը կ՛ըլլայ ու կը համեմատի.

աբ : ԱԲ = գա : ԳԱ = գբ : ԳԴ (91 ու 89):

132. Կարգաւոր վեցանկեան մը կենդրոնի անկիւնը = 60° է (129). ուրեմն ԲԿԳ երեքանկեան մէջ (տես Չեւ 29) մ. ք + փ = 120° է, ասկէ կը հետեւի որ ամէն մէկը = 60° է, ուրեմն ԲԿԳ երեքանկիւնը հաւասարակող երեքանկիւն է (50). ասկէ ալ յառաջ կու գայ ԲԳ = ԲԿ կամ թէ ըսեմ կարգաւոր վեցանկեան կողմն, բոլորտիքը քաշուած բոլորակին ճառագայթին հաւասար ըլլալը:

133. Բոլորակին մէջ քաշուած կարգաւոր վեցանկեան կողերէն, կրնայ հաշուուիլ նաեւ կարգաւոր երկուտասանանկեան կողերը, եւ ասով ալ քսանուչորսանկեան կողերը, եւ այլն:

Ինչու որ դիցուք թէ (Չեւ 31) ԱԲ ը՝ կարգաւոր վեցանկեան մը մէկ կողը, եւ Կը բոլորտիքը քաշուած բոլորակին կենդրոնն ըլլայ: Պէտք է ԿԵ ուղղորդ գիծը ԱԲ էն անցընելով քաշել. Անն ալ քաշելու է, ուստի ԱԵը բոլորակին մէջը քաշուած երկոտասանանկեան մէկ կողն է: Ուղղանկիւնի ԱԿԴ երեքանկեան մէջ՝ ԱԿ ներքնաձիգը՝ վեցանկեան կողին, եւ ԱԴ էջը ալ վեցանկեան կողին կէսին հաւասար է: Ասկէ կրնայ ԿԴ գտնուիլ (79):

Չեւ 31.

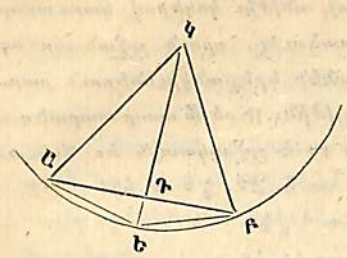

Դարձեալ ԿԵը վեցանկեան կողին հաւասար է: Ուստի ԴԵ = ԿԵ — ԿԴ կ՛ըլլայ: ԱԴԵ ուղղանկիւն երեքանկեան ԱԴ ու ԴԵ էջքերէն ԱԵ ներքնաձիգը կը գտնուի կամ երկոտասանանկեան կողը:

Այս եղանակաւ կրնայ հաշուուիլ նաեւ քսանուչորսանկեան եւ քառասունութանկեան եւայլն կողերը:

134. Բոլորակին մէջ քաշուած կարգաւոր վեցանկեան, երկոտասանանկեան, քսանուչորսանկեան եւայլն կողերէն, նաեւ բոլորակին բոլորտիքը քաշուածներուն կողերն ըստ 131 համարին կրնան գտնուիլ: Որչափ աս հաշիւը յառաջ երթայ, այնչափ ալ բոլորակին մէջն եւ բոլորակին բոլորտիքը քաշուած շրջանակներուն տարբերութիւնը պզտիկ կ՛ըլլայ, ուրեմն նաեւ այնչափ ալ բոլորակին բուն շրջանակին կը մերձենայ: Այս եղանակաւ կը գտնուի որ բոլորակին շրջապատին համեմատութիւնը կէս երկակուսրին հետ է = 6, 28 : 1, իսկ երկակուսրին հետ՝

= 3, 14 : 1 է

Այ 3, 14 թիւն առհասարակ հ-ով կը նշանակուի:

135. Կրնայ ճառագայթը ծ-ով, երկակուսրը ե-ով, շրջապատը շ-ով, երեսաց տարածութիւնը փ-ով նշանակուի. ուսկից աս եռեւի կանոնները յառաջ կու գան՝

Ա. շ = հ. ե կամ շ = 2 հ ծ (134)

Բ. ե = $\frac{շ}{հ}$ կամ ծ = $\frac{շ}{2հ}$ (Ա)

Գ. $p = հ. ֆ^2$ կամ $p = {}^1/_4\ հ. ե^2$

Ինչու որ բոլորակն ալ անթիւ կողերով կարգաւոր բազմանկիւն մը կրնայ մտածուիլ, որուն շրջանակը = է շրջապատին, եւ կենդրոնէն երեքանկիւններուն բարձրութիւնը = է ճառագայթին: Ուրեմն ասոր տարածութիւնն ըստ 130 Համարին = է շրջապատին եւ ճառագայթին կէսին արդեանցը $= հ. 2ֆ. {}^1/_2 ֆ = հֆ^2$

դարձեալ՝ $ֆ = {}^1/_2 ե$

ուրեմն՝ $ֆ^2 = {}^1/_4 ե^2$

$$Գ. ֆ = \sqrt{\frac{p}{հ}}. \text{ կամ } ե = \sqrt{\frac{p}{{}^1/_4 հ}} (Գ):$$

136. Հարիւր երեսանուհինգ Համարին Գ թուէն կը հետեւի, որ բոլորակներն իրարու հետ իրենց կէս երկակուրին կամ ճառագայթին չորեքկուսացն պէս կը համեմատին: — Ասի նաեւ 95 Համարէն կրնայ յառաջ բերուիլ, ինչու որ ամէն բոլորակ իրարու նման է:

137. Բոլորակի հատածներուն վերաբերեալ քանի մը խնդիրներ:

ա) Երեք արդէն ծանօթ նոյն գծի վրայ չեղող կէտերուն վրայ բոլորակ մը քաշել (106 ու 107):

բ) Երկու արդէն ծանօթ գծերուն միջին համեմատական գիծը գտնել (116 ու 117):

գ) Բոլորակին եւ անկիւնաչափին միջոցաւը ե կողերով կարգաւոր բազմանկիւն մը շինել (128, 129):

դ) Աղեղի մը երկայնութիւնը գտնել, որ հ աստիճան ունենայ եւ ճառագայթը ծանօթ ըլլայ:

2. ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ

Հարթ երեսներուն դիրքը կհետերուն, գծերուն ու հարթ երեսներուն հատնիատուն:

138. Թէ որ երես մը այնպիսի գիծը մ'ունենայ՝ որ ամէն նոյն երեսին մէկ կէտէն դէպ ի մէկալ կէտ ձգուած ուղիղ գծերն այն երեսին վրայ իյնան, Հարթ երես կ'անուանուի:

139. Երեք կէտեր միշտ նոյն հարթ երեսին վրայ կ'իյնան:

Ցոյց. Թէ որ երեք կէտերը նոյն ուղիղ գծին վրայ են՝ ան ատեն բանն արդէն ինք իրեն յայտնի է, իսկ եթէ նոյն ուղիղ գծի վրայ չեն՝ անոնց երկուքին միջէն ուղիղ գիծ մը քաշելու է, եւ ասոր հարթ երես մը շինելու է: Ան երեսն ուղիղ գծին վրայ իբր առանցքի մը վրայ կրնայ դարձուիլ. ասոր ընելու ժամանակ ան երեսը տեղ մը երրորդ կէտին ալ պիտ'որ պատահի:

140. Ուրեմն նաեւ իրար կտրող երկու ուղիղ գծեր, մի եւ նոյն հարթ երեսին վրայ կ'իյնան:

141. Նոյն ուղիղ գծի վրայ չեղող երեք կէտեր, հարթ երեսին դիրքը կ'որոշեն. ինչու որ միայն մէկ դիրքի մէջ կրնայ հարթ երեսն (139) երրորդ կէտին հանդիպիլ:

142. Թէ որ ուղիղ գիծ մը՝ իրար կտրող երկու գծերուն վրայ ուղղորդ կենալու ըլլայ, այն երկու գծերուն հատման կէտէն անցնելով հարթ երեսին վրայ քաշուած ամէն ուղիղ գծերուն վրայ ալ ուղղորդ կը կենայ:

Ցոյց. Դիցուք թէ ՀԵ հարթ երեսին վրայ՝ ԳԴ ու ԷԸ (Չեւ 32) երկու ուղիղ գծեր ըլլան. Աբն ալ ասոնց վրայ ուղղորդ կեցած ըլլայ. ծթ ուրիշ ուղիղ գիծ

Չեւ 32.

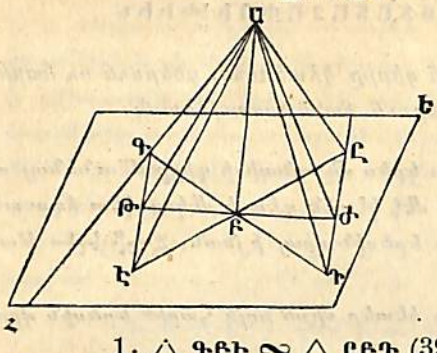

Մ՛ըլլայ, որն որ Բ հատման կէտէն անցած է։ Ուրդ պէտք է ԲԳ = ԲԴ, ԷԲ = ԸԲ ընել, ուստի նաեւ ԱԳ = ԱԴ, *ու* ԱԷ = ԱԸ *կ՛ըլլայ* (38 *ու* 39) *եւ*

1. △ ԳԲԷ ≅ △ ԸԲԴ (39 *եւ* 14)

ուրեմն նաեւ ԳԷ = ԸԴ *եւ* ∠. ԲԳԷ = ∠. ԲԴԸ. *ասկէ յառաջ կու գայ՝*

2. △ ԲԳԹ ≅ ԲԴԺ (40 *եւ* 14)

ուրեմն նաեւ ԹԳ = ԺԴ *ու* ԲԹ = ԲԺ. *դարձեալ՝*

3. △ ԱԳԷ ≅ ԱԴԸ (38.)

ուստի եւ ∠. ԱԳԷ = ԱԴԺ *որով՝*

4. △ ԱԹԳ ≅ ԱԴԺ (40 *եւ* Թիւ 2)

ուստի եւ ԱԹ = ԱԺ *կը հետեւի։ Եւ որովհետեւ* ԱԹ = ԱԺ, ԹԲ = ԺԲ (Թիւ 2) *եւ* ԱԲ = ԱԲ (*առած*) *ասպա ուրեմն նաեւ՝*

5. △ ԱԲԹ ≅ ԱԲԺ (38)

եւ քանի հետեւորդի ∠. ԱԲԹ = ∠. ԲԺ, *ուրեմն երկուքն ալ ուղիղ անկիւն են* (7) *եւ* ԱԲ *՝ ԹԺին վրայ ուղղորդ կը կենայ։*

143. *Ըն ուղիղ գծին համար՝ որ հատման կէտէն անցնելով հարթ երեսին վրայ ինկող ամէն գծերուն վրայ ուղղորդ կը կենայ, կ՛ըսուի որ հարթ երեսին վրայ ո՛ղղորդ կը կենայ։*

Ո՛րեմն ո՛ղիղ գիծ մը՝ հարթ երեսին վրայ ո՛ղղորդ կեցած կ՛ըլլայ, ըն որ հարթ երեսին մէայն երկո՛ ո՛ղղորդ գծերուն վրայ ո՛ղղորդ կ՛ենալո՛ ըլլայ։

144. *Երկու այլեւայլ հարթ երեսներու վրայ եղող անկիւնները, որ հաւասար հեռաւոր գծերով շեղնաւած են, իրարու հաւասար են։*

Չեւ 36.

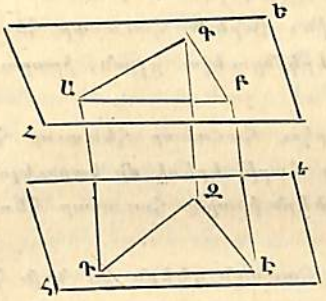

Ցո՛ւցում. Դիցուք ԹԺ (Չեւ 36) *այս երկու հարթ երեսները հե՛ ու հե՛ ըլլան, եւ* ԱԲ ∥ ԴԸ *ու* ԱԳ ∥ ԴԶ *ըլլայ. ուստի հիմայ պիտ՛որ ցուցընենք որ* ԲԱԳ = ԸԴԶ *է։ Պէտք է* ԱԲ = ԴԸ *ընել, եւ* ԳԲ, ԷԶ, ԱԳ, ԴԶ, ԲԸ *ուղիղ գծերը քաշել. եւ որովհետեւ* ԱԲ # ԴԸ *է, ԱԲԴԸ չորեքանկիւնն ալ հաւասար հեռաւոր ձեւ մը կ՛ըլլայ* (59), *ուրեմն նաեւ* ԲԸ # ԱԴ *է։ Նոյնպէս* ԶԴ # ԱԳ *է։ Ասկէ ալ կը հետեւի որ* ԲԸ # ԳԶ *է։ Ըստ այսմ* ԳԲԶ *հաւասար հեռաւոր ձեւ մըն է, ու* ԳԲ = ԷԶ (56)։

Ուրեմն ԱԲԳ *ու* ԷԴԶ *երեքանկիւնները իրարու պատշաճական են* (38). *ասկէ կը հետեւի որ նաեւ* ∠. ԳԱԲ = ԷԴԶ *է* (41)։

145. *Ցո՛ւց որ* ԱԳ, ԳԶ *ու* ԲԸ *գծերն՝ հե՛ հարթ երեսին վրայ ուղղորդ կենալու ըլլան, ան ատեն նաեւ հե՛ հարթ երեսին վրայ ուղղորդ կը կենան։*

Ընդհանրապես հե՛ հարթ երեսին վրայ ամէն ուղ-

ղղրդ գիծ, նաեւ հէ հարթ երեսին վրայ ուղղրդ կը կե-
նայ, եւ անոր հետ նոյն մեծութիւնն ունի: Եւ որովհե-
տեւ այս ուղղրդ գծերը, մէկ հարթ երեսէն դէպ ի ուրիշ
հարթ երես ձգուած գծերէն ամէնէն կարճն են, անոր
համար այս ուղղրդ գծերը՝ հարթ երեսներուն իրարմէ
ունեցած հեռաւորութիւնը կը չափեն:

146. Երկու հարթ երեսներ՝ որ ամէն կողմնէ
իրարմէ մի եւ նոյն հեռաւորութիւնն ունին, համաս-
տօր հե-
տօր երես կը կոչուին: Ուրեմն հաւասար հեռաւոր
երեսներն որչափ ալ երկրնցուելու ըլլան, իրարու չեն
հանդիպիր:

147. Կը տես որ երկու հաւասար հեռաւոր հարթ
երեսներ՝ ուրիշ երրորդ հարթ երեսէ մը կարուելու ըլ-
լան, անոնց հատման գծերն իրարու հաւասար հեռաւոր
կ'ըլլան:

Ինչու որ երկու հատման գծերն ալ նոյն հարթ
երեսին վրայ կ'իյնան, եւ երբեք իրարու չեն հան-
դիպիր:

148. Որ հարթ երեսներն՝ որ իրարու հաւասար
հեռաւոր չեն, թէ որ բաւ պատշաճի երկրնցուելու ըլլան,
ուղիղ գիծ մը վրայ իրար կը կտրեն: Այն անկիւնը՝ որն որ
երկու հարթ երեսաց վրայէն հատման գծին մի եւ նոյն
կէտին վրայ ուղղրդ ձգուած գծերով կը շինուի, այս
երկու հարթ երեսներուն հակման անկիւնը կը կոչուի:

149. Կը տես որ հակման անկիւնն ուղիղ անկիւն մըն
է, ան ատեն երկու հարթ երեսներն իրարու վրայ ուղղրդ
կը կենան:

150. Կը տես որ ուղիղ գիծ մը հարթ երեսին վրայ
ուղղրդ է, ան ատեն նաեւ այն գծէն շինուած ամէն
հարթ երեսները՝ նոյն հարթ երեսին վրայ ուղղրդ են:

Ինչու որ սա հարթ երեսներուն հակման անկիւնն,
ասոնց նկատմամբ միշտ ուղիղ անկիւն մըն է:

151. Եթէ հարթ երես մը ուրիշ հարթ երեսի
վրայ ուղղրդ կենալու ըլլայ, ան ատեն հարթ երեսնե-
րէն մէկուն հատման գծին վրայ քաշուած ուղղրդ գիծն
ալ ամբողջ միւս հարթ երեսին վրայ ուղղրդ կը կենայ:

Ինչու որ սա ուղղրդ գիծը (որովհետեւ երկու
հարթ երեսներուն հակման անկիւնն ուղիղ անկիւն մըն է)
(149) բաց ի հատման գծէն, նաեւ այն ուղղրդ գծին
վրայ ուղղրդ կը կենայ, որ միւս հարթ երեսէն նոյն
հատման գծին վրայ կը ձգուի (148). ուրեմն միւս հարթ
երեսին վրայ եղող երկու գծերուն վրայ եւ ըստ հետեւ-
ողի բոլոր այն երեսին վրայ ուղղրդ կը կենայ (143):

152. Կը տես որ երկու իրար կտրող հարթ երեսներ՝
ուրիշ հարթ երեսի մը վրայ ուղղրդ կենալու ըլլան,
ասոնց հատման գիծն ան երրորդ հարթ երեսին վրայ
ուղղրդ կը կենայ:

Ձեւ 37.

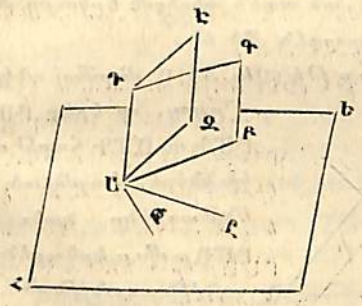

Յուցում. Դիտուք թէ (Ձեւ 37) ԱԳ ու ԱՒ երկու հարթ երեսներն՝ ՀԵ հարթ երեսին վրայ ուղղրդ կենան. ԱԳ ասոնց հատարակաց հատման գիծն ըլլայ, իսկ ԱԲ ու ԱԶ ալ ասոնց ու ՀԵ հարթ երեսին հատման գիծը:

Պէտք է ՀԵ երեսին մէջ ԱԲին վրայ ԹԱ ուղղրդ

իսկ ԱԶԻՆ վրայ՝ ԸԱ ուղղորդ գիծը քաշել, ան առնն ԹԱԸ՝ ամբողջ ԱԳ հարթ երեսին վրայ ուղղորդ կը կենայ (151). *ուրեմն նաեւ ԱԳ գծին վրայ ալ ուղղորդ կը կենայ. իսկ ԸԱ ամբողջ ԱԻ հարթ երեսին վրայ ուղղորդ կը կենայ, ուրեմն նաեւ ԱԳ գծին վրայ ալ ուղղորդ է: Ուրեմն ԱԳ ԹԷ ԱԹ ու ԹԷ ԱԸ գծերուն վրայ ուղղորդ կը կենայ, եւ ըստ հետեւորդի ՀԵ հարթ երեսին վրայ ալ ուղղորդ է* (143):

Մարմնոյ անկիւններ:

153. **Երեք երկուքէն աւելի ուղիղ գծեր, որոնցմէ միայն երկուքը մի եւ նոյն հարթ երեսին վրայ իյնան, կէտ մը վրայ իրար կտրելու ըլլան, Մարմնոյ անկիւն կամ Անկիւնաւոր ձոպ մը կը կազմեն:**

Մարմնոյ անկիւն մը որչափ ուղիղ գիծ ունի, այնչափ հարթ անկիւններէ կը կազմուի:

154. **Կը տեսնուի որ մարմնոյ անկիւն մը երեք հարթ անկիւններէ կազմուած է, ան առնն անոնցմէ երկուքը մեկտեղ առնուալ՝ միշտ երրորդէն մեծ են:**

Ցուցում. Դիցուք թէ (Չեւ 38) Մ մարմնոյ անկիւն

Չեւ 38.

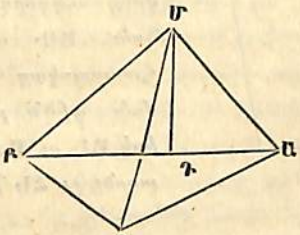

Մ՛ըլլայ, որ երեք ԲՄԱ, ԲՄԳ ու ԱՄԳ հարթ անկիւններէ կազմուած է, ենթադրենք նաեւ որ ԲՄԱԸ միւս երկուքէն առանձին առանձին մեծ ըլլայ: Պետք է ԲՄԳ = ԲՄԴ, ՄԳ = ՄԴ ընել, ու ԲԴԱ, ԲԳ, ԳԱ ուղիղ

գծերը քաշել, ան առնն △ ԲՄԳ ≅ ԲՄԴ (39). ուրեմն ԲԳ = ԲԴ է (41). բայց որովհետեւ՝

ԲԳ + ԳԱ > ԲԴ + ԴԱ (53) է, ուրեմն նաեւ ԳԱ > ԴԱ է: Արդ ԳՄԱ ու ԴՄԱ երկու երեքանկեանց մէջ, ՄԱ = ՄԱ, ՄԳ = ՄԴ, բայց ԳԱ > ԴԱ է, ուրեմն ասկէ կը հետեւի որ նաեւ Լ. ԳՄԱ > ԴՄԱ է (54):

Ասկէ ալ կը հետեւի որ ԲՄԳ + ԳՄԱ > ԲՄԴ + ԴՄԱ կամ ԲՄԳ + ԳՄԱ > ԲՄԱ է:

155. **Մարմնոյ անկիւն մը կազմող հարթ անկիւններուն բովանդակութիւնը, 4 ՈՒՂԻՂ պզտիկ է:**

Չեւ 39.

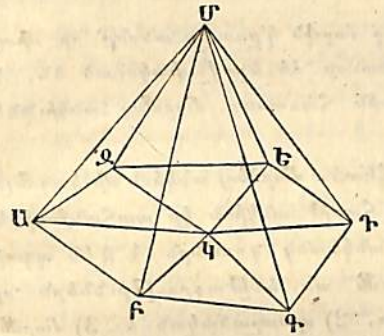

Ցուցում. Դիցուք թէ (Չեւ 39) Մ մարմնոյ անկիւն Մ՛ըլլայ, վեց հարթ անկիւններէ կազմուած. պետք է ԱԲԳԴԵԶ հարթ երեսով անոր սըրուններըը կտրել. եւ ան երեսին վրայ ըստ կամի Կ կէտ Մ՛առնուլ, եւ ԿԱ, ԿԲ, ԿԳ եւայլն գծերը քաշել:

Մին քովի եղող երեքանկիւններուն տասն՛ուերք անկիւնները, կին քովի եղող երեքանկիւններուն տասն՛ուերք անկեանց հաւասար են (28):

Բայց որովհետեւ Լ. ՄԲԱ + ՄԲԳ > ԿԲԱ + ԿԲԳ (154) է, կամ Մին քովի եղող երեքանկեանց տասուերկու անկիւնները, կին քովի եղող երեքանկեանց տասուերկու անկիւններէն մեծ են, որոնք իրարու հետ

Ա, Բ, Գ, Դ, Ե, Զ վեց մարմնոյ անկիւնները կը կազմեն:

Ասկից կը հետեւի՝ որ այն երեքանկեանց միւս վեց անկիւնները, այս երեքանկեանց վեց անկիւններէն պզտիկ են. կամ՝ Մին քովն եղող անկիւնները՝ կին քով եղող անկիւններէն պզտիկ են, անոր համար նաեւ 4 ո-էն պզտիկ են (12):

Կարգադրոր մարմիններ:

156. Ա-րքիմեդ մարդն կ'ըսուին անոնք՝ որ միայն պատշաճական կանոնաւոր ձեւերով փակուած են, եւ անկիւնաւոր ծագերնին հաւասար մարմնոյ անկիւններ ունին:

157. Ե՞ր որովհետեւ մարմնոյ անկիւն մը կազմելու համար, գոնէ երեք հարթ անկիւն կը պահանջուի եւ անոր ամէն հարթ անկեանց գումարն 4 ո-էն պզտիկ պիտ'որ ըլլայ, ուրեմն ան եռեակ-թիւններն որ, 1) ձեւերը կանոնաւոր, 2) պատշաճական եւ 3) մարմնոյ անկիւններն իրարու հաւասար պիտ'որ ըլլան, զմեզ կարող կ'ընեն (155) ամէն կարելի կարգաւոր մարմինները համրելու, որոնք հինգ տեսակ են:

1. Զ-ետ-ոնէ-ա՝ որ չորս երեքանկիւններէ կազմուած է:

2. Խոր-անդ-ա կամ Վ-եց-ոնէ-ա՝ որ վեց չորեքանկիւններէ կազմուած է:

3. Ո-ք-ոնէ-ա՝ որ ութ երեքանկիւններէ կազմուած է:

4. Եր-ե-ս-ա-ոնէ-ա՝ որ տասներկու հնգանկիւններէ կազմուած է:

5. Քս-ոն-ոնէ-ա՝ որ քսան երեքանկիւններէ կազմուած է:

Պղտցածներ կամ Անկիւնաւոր սիւներ:

158. Պղտցած կամ Անկիւնաւոր սիւն կը կոչուի այն մարմինը, որ երկու պատշաճական եւ հաւասար հետաւոր ձեւեր խարիսխ ունի, եւ խարսխին կողերուն չափ զուգահետացծերէ սահմանաւորեալ է:

Թէ որ խարիսխներն ալ հաւասար հետաւոր ձեւեր են, ան սուեն անկիւնաւոր սիւնը՝ Եր-ե-ա-ն-ե-ա-ն կամ Զ-ա-ք-ա-ե-ա-ն կ'անուանուի:

Անկիւնաւոր սիւնն երկու կը բաժնուի, Ո-ղիղ եւ Ծոռ: Գարձեալ խարսխին կողերուն թիւոյն համեմատ՝ անկիւնաւոր սիւնն Եր-ե-կողեան, Ըր-ե-կողեան եւայլն կը կոչուի: — Խորանարդն ալ (157 բ) զուգահետութեան առեակ մըն է, որ 6 չորեքկուսի կողերէ կազմուած է:

159. Անկիւնաւոր սիւներն ամէն կողմ միօրինակ հաւասար թանձր են, այսինքն թէ որ խարսխին հետ հաւասար հետաւոր երեսով մը կտրուելու ըլլան, հատման երեսները խարսխի երեսներուն պատշաճական կ'ըլլան, ուրեմն նաեւ նոյն մեծութիւնը կ'ունենան:

160. Պղտցածոյ մարմնոյ մը մէջ հաւասար հետաւոր հատածներով կտրուած մասերն անոնց պատշաճեալ կողերուն պէս իրարու հետ կը համեմատին:

161. Զուգահետութեան մը հակակայ կողերը, կրնան իրարու նոյն պղտցածոյ մարմնոյն խարիսխները մտածուիլ:

162. Ամէն զուգահեռատն կրնայ երկու պատշաճական երեքկողեան անկիւնաւոր սիւներու բաժնուիլ, ըստ ամենայնի այն եղանակաւ՝ որ եղանակաւ հաւասար հեռաւոր ձեւերն երկու պատշաճական երեքանկեանց կը բաժնուին:

163. Նոյն խարսխի վրայ կեցող եւ հաւասար բարձրութիւն ունեցող զուգահեռատները, հաւասար տարածութիւն ունին:

Ձեւ 40.

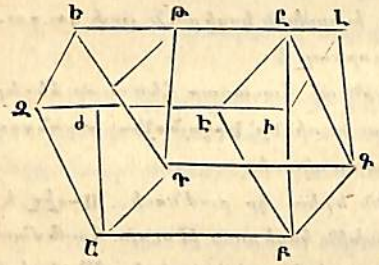

Ցոյցում. Ապացուցանելի է, թէ որ երկու երկայնաձեւ խորանարդներուն երկու կողերուն եւ բեմները մի եւ նոյն հարթ երեսին վրայ կ'իյնան: Դիցուք թէ (Ձեւ 40) ԱԸն ու ԱԼն երկու նոյն ԱԳ խարսխին վրայ եղող երկայնաձեւ խորանարդներն ըլլան, եւ երկուքին ալ ԱԻ ու ԱԻ առջեւի կողին երեսները, նոյնպէս ԴԸ ու ԴԼ ետեւի կողին երեսները մի եւ նոյն հարթ երեսին վրայ իյնան:

Արդ ԱԹՁ երեքկողեան անկիւնաւոր սիւնը, ԲԼԻին հետ պատշաճական է: Թէ որ երկուքին վրայ ալ ԱԳԻԹ անկիւնաւոր սիւնն աւելցընելու ըլլանք, կ'ըլլայ՝

Սղոցած ԱԹՁ + ԱԳԻԹ = ԲԼԻ + ԱԳԻԹ

կամ թէ ըսեմ՝

Զուգահեռատն ԱԸ = ԱԼ

Երէքօրէք ցեղ. Թէ որ երկու երկայնաձեւ խորանարդներուն կողերուն երեսները՝ նոյն հարթ երեսին վրայ չեն իյնար: Դնենք որ (Ձեւ 41) այս երկու երկայնաձեւ խորանարդներն ըլլան ԱԸ ու ԱԼ: Պէտք է ԱԿ օգնիչ երկայնաձեւ խորանարդը գծել, որուն ԱԽ ու ԲԿ կողերուն երեսները, առաջինին ԱԵ ու ԲԸ կողերուն երեսին հետ

Ձեւ 41.

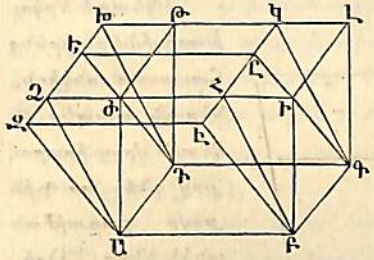

եւ ԴԿ ու ԱՀ երեսները, երկրորդին ԴԼ ու ԱԻ կողերուն երեսներուն հետ նոյն հարթ երեսին վրայ կ'իյնան: Ուստի ըստ առաջին դէպքին.

Երկ. Խոր. ԵԸ = ԱԿ

եւ

Երկ. Խոր. ԱԼ = ԱԿ

ապա ուրեմն նաեւ՝

Երկ. Խոր. ԱԸ = ԱԼ:

164. Եթէ առաջին դէպքին մէջ (163) նոյն հարթ երեսին վրայ իյնող կողերուն երեսներն իրարու խարիսխ առնելու ըլլանք (161), ան ատեն հաւասար բարձրութեամբ երկու երկայնաձեւ խորանարդներ կ'ունենանք զուգահեռագծերու վրայ, որոնք նոյն խարիսխ եւ նոյն բարձրութիւն ունին:

Ուրեմն ամէն հաւասար խարիսխ ու հաւասար բարձրութիւն ունեցող երկայնաձեւ խորանարդներն իրարու հաւասար են:

165. Հաւասար խարիսխ ու հաւասար բարձրութիւն ունեցող երկայնաձեւ խորանարդները, հաւասար ալ տարածութիւն ունին:

Յ—յ—Ֆ. Խարիսխները կամ հաւասարանկիւն են եւ կամ չեն։ Եթէ չեն՝ կրնայ երկայնաձեւ խորանարդներէն մէկուն տեղ ուրիշ մը գծուիլ (ըստ 164), որուն խարիսխը միւսին խարսխին հետ հաւասարանկիւն ըլլայ։

Դիցուք թէ (Չեւ 42) ԱԳ ու ԴՋ հաւասարանկիւն խարիսխներն ըլլան։

Չեւ 42.

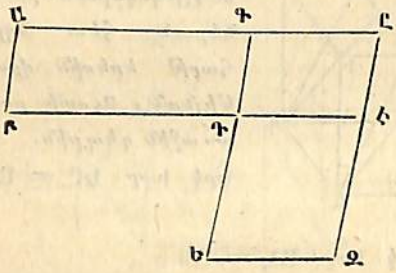

Պէտք է երկու խարիսխներն իրենց հաւասար անկիւններովն այնպէս դնել զանոնք, որ Դին կէտին վրայ իյնայ եւ ԴԷ ու ԴԶ անկիւնները (13) չհնուին, եւ այնպէս ԲԴԻ եւ ԵԴԳ ուղիղ գծերը ըլլան։

Արդ երկու երկայնաձեւ խորանարդներն կամ դէպ ի խարիսխ հաւասար հակում ունին եւ կամ չունին։ Եթէ չունին՝ երկայնաձեւ խորանարդներէն մէկուն տեղ կրնայ (ըստ 163) ուրիշ մը դրուիլ, որ միւսին հետ նոյն հակումն ունենայ։

Պէտք է ԱԳն ու ԶԷն երկրնցընել մինչեւ որ ԲԷն վրայ իյնայ կարեն, եւ այնպէսով ԳԻԷԲ հաւասար հեռաւոր ձեւ մը կ'ըլլայ։ Կրնայ անոր վրայ երկայնաձեւ խորանարդ մը չհնուիլ, որ մէկալ երկուքին խարսխին հետ հաւասար հակում ունենայ։ Ան ատեն ԱԳ ու ԳԷին վրայ եղած երկայնաձեւ խորանարդներուն երկուքը մէկտեղ մէկ երկայնաձեւ խորանարդ մը կը չհնեն, եւ կ'ըլլայ (160).

Երկ. խոր. որ ի վերայ ԱԳ։ Երկ. խոր. ի վերայ ԳԷ = ԱԳ։ ԳԷ. դարձեալ՝

Երկ. խոր. որ ի վերայ ԴԶ։ Երկ. խոր. որ ի վերայ ԳԷ = ԴԶ։ ԳԷ. ասկէ կը հետեւի որ՝

Երկ. խոր. որ ի վերայ ԱԳ = Երկ. խոր. որ ի վերայ ԴԶ (Ա. 103)։

166. Ինչ որ խորանարդի մը կողերը = 1 դնելու ըլլանք, ան ատեն անոր խարիսխը կ'ըլլայ = 1.1 = 1, եւ խարսխին բարձրութեանը հետ ունեցած արդիւնքը 1.1.1 = 1։ Դիցուք թէ ուրիշ սղոցածոյ մարմնոյ մը խարիսխը = ս ըլլայ, բարձրութիւնն ալ = բ, ան ատեն կ'ըլլայ (167).

Խոր։ Սղոց. = 1։ Խբ.

ուրեմն սղոցածը՝ Խբ խորանարդն իր մէջը կը բովանդակէ։

Ինչպէս որ Հարթաչափութեան մէջ երեսները չափելու համար չորեքկուսին կը գործածուի (73), ասանկ ալ հաստատաչափութեան մէջ մարմիններուը չափելու համար խորանարդն իբրեւ միութիւն կ'առնուի։

167. Սղոցած մը չափելու համար, պէտք է իբրեւ միութիւն առնուած խորանարդին կողովը թէ բարձրութիւնն եւ թէ խարիսխը չափել, ու ելած թուերն իրարու հետ բազմապատկել. ելած արդիւնքը խորանարդին սղոցածին ունեցած համեմատութիւնը կը ցուցնէ։

Համառօտիւ բացատրելու համար. Պէտք է խարիսխը բարձրութեան հետ բազմապատկել։

168. Ուրեմն խորանարդներն իրարու հետ իրենց կողերուն խորանարդին պէս կը համեմատին։

169. Ու որովհետեւ բոլորին՝ անհամար շատ եւ անհնարին փոքր կողեր ունեցող բազմանկիւն մը կրնայ մտածուիլ, անոր համար կրնայ նաեւ ըլլալ որ սղոցածի

մը խարխինները բոլորակներ ըլլան: Անատեն ասս սղոցածն անհնարին նեղ հաւասար հեռաւոր ձեւերով կողեր կ'ունենայ, որոնց գումարն ամէնը մէկէն նոր երես մը կը շինէ: — Ան սղոցածոյ մարմինը՝ որուն խարխիսը բոլորակ է, գլան կ'անուանուի: Ան ուղիղ գիծը՝ որն որ երկու բոլորակներուն կենդրոններն իրարու հետ կը կապէ, առանցք գլանի կը կոչուի: Եւ ասոր ուղիղ կամ ծուռ ըլլալուն համեմատ, գլանն ալ ուղղորդ կամ ծռոտ կ'անուանուի:

170. Ինչ որ սղոցածոյ մարմնոց համար ըսուեցաւ, նոյնը գլանի համար ալ կ'արժէ:

171. Ուղղորդ գլանի մը կոր երեսը՝ հաւասար է այնպիսի ուղղանկեան մը, որուն խարխին գիծը հաւասար է խարխի երեսին շրջապատին, եւ բարձրութիւնն ալ հաւասար է գլանին բարձրութեանը:

172. Երկու հաւասար խարիսխ ու հաւասար բարձրութիւն ունեցող մարմիններ իրարու հաւասար կ'ըլլան, թէ որ անոնց ամէն մէկ խարսխին հաւասար հեռաւոր ու խարսխէն հաւասար բարձր կտրուածքներն իրարու հաւասար ըլլան:

Ցոյց. Երկու հաւասար հեռաւոր հատածներու մէջ եղող ամէն մարմին, այնչափ աւելի ուղղութեամբ իբրեւ սղոցած կրնանք մտածել, որչափ այս հատածներուն իրարմէ ունեցած հեռաւորութիւնը պզտիկ է: Եւ արդեօք մը չկայ ասս հեռաւորութիւնն ուզածնուս չափ փոքր մտածելու:

Ուրեմն կրնանք ասս երկու մարմինները՝ հաւասար հեռաւոր հատածներով անհամար սղոցածներու բաժնել, այնպէս որ միշտ մարմիններէն մէկուն սղոցածը միւսին մէջ եղող կշռեալ սղոցածին հաւասար խարիսխ

եւ հաւասար ալ բարձրութիւն ունենայ, ուստի նաեւ միւսին հետ ալ հաւասար մեծութիւն ունենայ (166): Ուրեմն մարմիններէն մէկուն սղոցածներուն գումարը, միւսին սղոցածներուն գումարին հաւասար է. ըստ հետեւորդի երկու մարմիններն ալ իրարու հաւասար են:

Ծանօթութիւն. 1. Ա կանոնն առաւելապէս բարձրագոյն երկրաչափութեան մէջ կը գործածուի: Մենք ասկայ եռեւի երկու հատուածներուն մէջ մեծ օգտիւ պիտ'որ գործածենք:

Ծանօթութիւն. 2. Հաւասար խարիսխ եւ հաւասար բարձրութիւն ունեցող զուգահեռագծերուն հաւասարութենէն (65), հարթ ձեւերուն հաւասարութեան համար ալ նման կանոն մը կը հետեւի: Երկու ձեւ իրարու հաւասար կ'ըլլան, թէ որ իրենց հաւասար հեռաւոր հատածոյ գծերը, որոնք խարսխէն հաւասար հեռաւորութեամբ առնուած են, իրարու հաւասար ըլլան:

Բոտոգ:

173. Ի՞նչ կ'ըսուի ան մարմինն՝ որ մէկ ուղղագիծ խարսխի երես ունի, եւ սուր գագաթի մը վրայ ժողվուող այնչափ երեքանկիւններով կողեր երեսներէ սահմանաւորուած է, որչափ խարսխի երեսը կողեր ունի:

174. Երէ բուրգ մը խարսխին հետ զուգահեռական կտրուելու ըլլայ, ան ատեն հատման երեսը խարսխի երեսին նման կ'ըլլայ:

Ցոյց. Դնենք թէ ԱԲԳԴԵՍ բուրգ մըն է, աբգդեն ալ հատած մը՝ որ ԱԲԳԴԵ խարսխին հետ զուգահեռական է, ուստի երկու ձեւերուն համանուն գծերն ալ զուգահեռական են (147), եւ ըստ հետեւորդի

Չեւ 43.

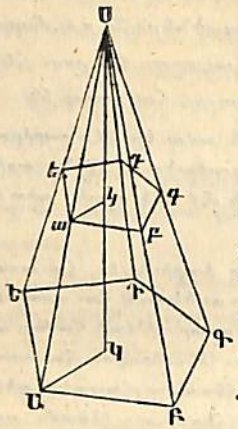

նաեւ համանուն անկիւնները հաւասար են (144)։ Դարձեալ՝

$$\left.\begin{array}{l} ՍԱ : Սա = ԱԵ : աե \\ ՍԱ : Սա = ԱԲ : աբ \end{array}\right\} 91$$

ապա ուրեմն նաեւ՝

ԱԵ : աե = ԱԲ : աբ (Ա. 104).

Այս եղանակաւ ձեւոյ մը ամէն կողերուն համար ալ կրնայ ցուցուիլ, որ միւս ձեւոյն մէջ եղած համանուն կողերուն հետ համեմատական են։ Եւ ասով նաեւ երկու ձեւոյ իրարու նման ըլլալը կը ցուցուի (87).

175. Երդան մը երկու զուգահեռական հատման երեսները՝ իրենց գագաթէն ուղեցած հեռաւորութեանցը չորեքկուսիներուն պէս իրարու կը համեմատին։

Ցոյց. Դիցուք թէ (վերը դրուած ձեւոյն մէջ) ՍԿբ՝ ԱԲԳԴԵ խարսխին վրայ ուղղորդ ըլլայ. ուրեմն այս գիծը կ կէտէն անցնելով նաեւ աբգդե երեսէն ալ ուղղորդ կ'անցնի (145)։ Պէտք է կԱն ու կբ քաշել, եւ ան ատեն երկուքն ալ իրարու զուգահեռական կ'ըլլան (147)։

Ուրեմն՝

ՍԱ : Սա = ՍԿ : Սկ (89)

դարձեալ՝

ՍԱ : Սա = ԱԲ : աբ (91)

ուրեմն նաեւ՝

ՍԿ : Սկ = ԱԲ : աբ (Ա. 104)

եւ քանի հետեւորդի՝

ՍԿ² : Սկ² = ԱԲ² : աբ² է (Ա. 98)

Բայց որովհետեւ նաեւ՝

ԱԲԳԴԵ : աբգդե = ԱԲ² : աբ² (94)

ուրեմն նաեւ՝

ԱԲԳԴԵ : աբգդե = ՍԿ² : Սկ² (Ա. 104).

ԱԲԳԴԵ խարսխին տեղ կրնար ուրիշ հատածոյ երես մ'առնուիլ։

176. Հաւասար խարսխի երես ու հաւասար բարձրութիւն ունեցող բրգունքներն, իրարու հաւասար են։

Ցոյց. Այս երկու բրգունքներուն մէջ գագաթէն հաւասար հեռաւորութեամբ, եւ խարսխին հետ զուգահեռական հատման երես մ'առնելը է, ան ատեն երկու բրգունքներուն ալ խարխինները, եւ այն խարխիններուն ալ զուգահեռական հատման երեսները, իրենց գագաթէն ունեցած հեռաւորութեան չորեքկուսեան հետ նոյն համեմատութիւնն ունին (177). ուրեմն նաեւ իրարու հետ ալ նոյն համեմատութիւնն ունին (Ա. 104). ինչու որ այս երկուքին ալ գագաթէն ունեցած հեռաւորութիւնը հաւասար է։ Եւ որովհետեւ երկուքին մէջն ալ խարսխի երեսներն իրարու հաւասար են, ուրեմն նաեւ հատածոյ երեսներն հաւասար են (Ա. 91). բայց հաւասար բարձրութիւն ունեցող բրգունքներուն մէջ՝ գագաթէն հաւասար հեռաւորութիւնը, նաեւ խարսխին վրայ ալ հաւասար բարձրութիւն կու տայ։

Ուրեմն երկու հաւասար խարխի եւ հաւասար բարձրութիւն ունեցող մարմիններ, խարսխէն հաւասար հեռաւոր կտրելով հաւասար ալ հատման երեսներ կ'ունենան, եւ քանի հետեւորդի նաեւ իրարու ալ հաւասար կ'ըլլան (174)։

177. Ամէն երեքկողեան սղոցած՝ կրնայ երեք հաւասար երեքկողեան բրգունքներու բաժնուիլ։

Չեւ 44.

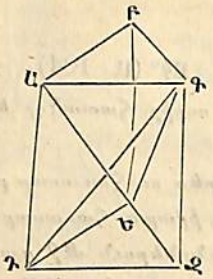

Ցոյցում. Դիցուք ԹԿ (Չեւ 44) այն սղոցածը՝ որ երեք հաւասար բրգունքներու պիտի բաժնուի ԱԲԳԴԵԶ ըլլայ, ու երեք բրգունքներն ԱԲԳԵ, ԴԵԶԳ, ու ԱԳԴԵ ըլլան։ Առնցմէ երկուքը ԱԲԳԵն ու ԴԵԶԳը, նոյն բարձրութիւնն ու խարիսխ ունին, ուրեմն նաեւ իրարու մէջ ալ խարիսխներն ու բարձրութիւններն հաւասար է, եւ ըստ Հետեւորդի նաեւ իրարու հաւասար են (178)։

Կրնայ այնպէս մտածուիլ որ ԴԵԶԳ ու ԱԳԴԵ բրգունքներուն խարիսխները՝ ԴԳԶ ու ԴԳԱ ըլլան, եւ ան ատեն երկու բրգունքներն ե կէտին վրայ նոյն գագաթը կ'ունենան։ Եւ որովհետեւ ԴԳԶ = ԴԳԱ է (55), ուրեմն նոյն խարիսխն եւ նոյն բարձրութիւն ունին եւ ըստ Հետեւորդի իրարու հաւասար են։

Ուրեմն ասոնք երեք բրգունքներն իրարու հաւասար են։

178. Ուրեմն երեքկողեան բուրգ մը՝ իրեն հետ նոյն խարիսխ եւ նոյն բարձրութիւն ունեցող սղոցածին երեքին մէկն է։

179. Ե՛ւ որովհետեւ ամէն բազմակողեան սղոցած եւ ամէն բազմակողեան բուրգ, երեքկողեան բրգան կամ սղոցածին հաւասար է, որոնք ասոնց հետ նոյն հաւասար խարիսխ ու բարձրութիւն ունին, անոր համար

ընդհանրապէս այս կանոնը կրնայ տրուիլ. այսինքն ամէն բուրգ՝ երեք մասին մէկն է սղոցածի մը, որ բրգան հետ հաւասար խարիսխ եւ հաւասար բարձրութիւն ունի։

182. Խորդ մը լրիւը համար՝ պէտք է անոր խարիսխը բարձրութեան հետ բազմապատկել, եւ արդիւնքն 3ի վրայ բաժնել։

183. Թէ որ բրգան մը խարսխի երեսը բոլորակ ըլլայ, երեքանկիւնի կողերու երեսներն անհնարին պզտիկ կ'ըլլան, եւ ամէնը մէկտեղ կոր կողի երես մը կը կազմեն։ Այս տեսակ բրգաձեւ մարմին մը կոն կը կոչուի։ — Այն ուղիղ գիծը՝ որ կոնին գագաթէն խարսխին կենդրոնին վրայ կը քաշուի, կոնին առանցքը կ'անուանուի. իսկ այն գիծը՝ որ գագաթէն խարսխին շրջապատին մէկ կէտին վրայ կը ձգուի՝ կոնին կողը կ'անուանուի։ — Առանցքին խարսխին վրայ կեցած դիրքին համեմատ՝ կոնն ալ ուղղորդ կամ շեղ կ'անուանուի։

184. Ինչ որ բրգան վրայ ըսուեցաւ, նոյնն ի մասնաւորի կոնին համար ալ կ'արժէ։

185. Ուղղորդ կոնի մը կոր երեսը = է բոլորակի մը բաժանածին, ճառագայթը = է կոնին կողին, աղեղն ալ = է խարսխի երեսայ շրջապատին։

Գոռնդ։

186. Այն մարմինը՝ որուն երեսին ամէն մէկ կէտը, ներքին հաստատուն կէտէ մը հաւասար հեռու է, գունդ կ'անուանուի։ Այս անուններէը ճաշակի կամ կէս էլիպսոիդ, էլիպսոիդ, հարթէ քնդի եւ հարուածի քնդի ըստ ամենայնի ան կը նշանակեն, ինչ

որ բոլորակի մէջ կը նշանակէին։ Երկու հաւասար հեռաւոր կորուածքներուն մէջ եղող գնդի մը երեսաց մասը, գօտի գնդի կը կոչուի։

187. Մի եւ նոյն գնդին ամէն ճառագայթներն իրարու հաւասար են։

188. Թէ որ գունդ մը հարթ երեսով կտրուելու ըլլայ, ան կտրուածքին երեսը միշտ բոլորակ մը կ'ըլլայ։

Չեւ 42.

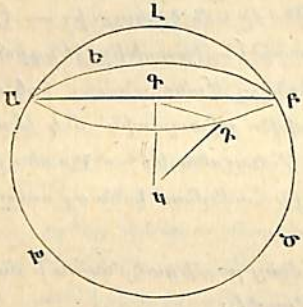

Ցոյց. Դիցուք թէ (Չեւ 42) Ա'Ծ'Լ գունդ մ'ըլլայ, կ անոր միջնակէտը եւ ԱԴ'ԵՆ ալ ըստ կամի կտրուածք մը։ Պէտք է կտրուած երեսին վրայ կ կենդրոնէն կգ ուղղորդ գիծը քաշել, եւ ԱԲԴԵՆ շրջապատին վրայ ալ ըստ կամի Դ կէտ մ'առնուլ, կԴ ճառագայթն ու ԴԳ ուղիղ գիծը քաշելով, ԳԿԴ ուղղանկիւն երեքանկիւն մը կ'ըլլայ, ուրեմն նաեւ ըստ Պխթագորեան կանոնին (79).

$$\text{ԳԴ}^2 + \text{ԳԿ}^2 = \text{ԿԴ}^2$$

ուրեմն նաեւ (առած) $\text{ԳԴ}^2 = \text{ԿԴ}^2 - \text{ԳԿ}^2$

եւ $$\text{ԳԴ} = \sqrt{(\text{ԿԴ}^2 - \text{ԳԿ}^2)}$$

Դ կէտը՝ կտրուածքը երեսին շրջապատին որ կողմը դնելու ըլլանք, միշտ ԳԴ մի եւ նոյն մեծութիւնը կ'ունենայ, ինչու որ ԳԿ ու ԴԿ միշտ նոյն կը մնան։ Ուրեմն Գ բոլորակին կենդրոնն է, ԳԴ ճառագայթը եւ նոյն իսկ կտրուածքը բոլորակ մըն է։

189. Որչափ ԳԿ պղտիկ առնուելու ըլլայ, այնչափ

ԳԴ մեծ կ'ըլլայ, այսինքն որչափ կտրուածքը կենդրոնին մօտ կ'ըլլայ՝ այնչափ բոլորակը մեծ կ'ըլլայ։

190. Կտրուածքն ան աաեն ամենէն մեծ կ'ըլլայ, երբ որ ճիշդ գնդին կենդրոնէն կ'անցնի, ինչու որ ան աաեն գնդին հետ հաւասար ճառագայթ կ'ունենայ։ Կենդրոնէն անցնող ամէն կտրուածքներն իրարու հաւասար են, եւ մեծ բոլորակ գնդի կը կոչուին։

191. Գունդը հաւասար է գլանի մը $^2/_3$ին, որ գնդին հետ հաւասար երկաւտուր եւ երկաւտրոյն հաւասար բարձրութիւն ունի։

Չեւ 43.

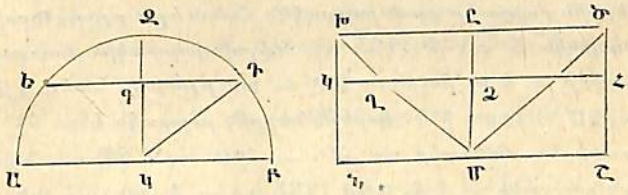

Ցոյց. Դիցուք թէ (Չեւ 43) ԱԶԲ կիսագնդի մը կտրուածքն ըլլայ, եւ Ի'Ծ'Շ՝ գլանի մը կտրուածքը՝ որն որ կիսագնդին հետ հաւասար խարիսխ եւ հաւասար բարձրութիւն ունի։ Դարձեալ մտածենք որ գլանէ կոն մը կտրուած ըլլայ, որն որ դարձեալ գլանին հետ հաւասար խարիսխ եւ հաւասար բարձրութիւն ունենայ, եւ ըստ հետեւորդի գլանին երրորդ մասին հետ հաւասար ըլլայ (184, 179). արդ կը մնայ նկատել մարմին մը, որ գլանին $^2/_3$ն իր մէջը կը բովանդակէ։ Ուստի հիմայ կիսագնդին առ մարմնոյն հետ հաւասար ըլլալը ցուցած կ'ըլլայ, եթէ ցուցընելու ըլլանք որ ամէն կը-

տրուածքներն, որ թէ կիսագնդէն ու թէ գլանէն հաւասար բարձրութեամբ կտրուած են, իրարու հաւասար են (172)։

Կիսագնդէն անցնող ամէն կտրուածք՝ բոլորակ մըն է (188), *իսկ այն կտրուածքն՝ որ կոնը հանուած գլանէն կ՚անցնի՝ մանեկաձեւ երես մըն է։ Դիցուք թէ ԿԳ ու ՄՁ երկուքին ալ խարսխին վրայ ունեցած հաւասար բարձրութիւնն ըլլայ, եւ աս ալ = բ ըլլայ, իսկ գնդին ու գլանին ճառագայթները = ֆ։ Եւ դարձեալ կոնին Մ գագաթը գլանին խարսխին միջին կէտին վրայ ըլլայ, եւ ՄԸ ալ անոր առանցքը։*

Մանեկին տարածութիւնը կը գտնուի, թէ որ նեբքին բոլորակը դրսի բոլորակէն հանուելու ըլլայ։ Դրսի բոլորակն է = ՀՖ² (135 Գ)։ Ներսի բոլորակին ճառագայթը = է բ. ինչու որ ՄԸ = ԽԸ ըլլալով, նաեւ ՂՁ = ՁՄ (91) = բ է։ Ուրեմն ներքին բոլորակն է = Հբ², ուստի եւ մանեակը = ՀՖ² — Հբ² = Հ (Ֆ² — բ²)· իսկ բոլորակը = է Հ. ԳԴ² (135 Գ) = Հ (ԿԴ² — ԳԿ²) ապա ուրեմն նաեւ = Հ (Ֆ² — բ²)։

Ուստի եւ ասկից կը հետեւի՝ որ բոլորակը միշտ մանեակին հետ հաւասար է։

Ուրեմն նաեւ կիսագունդն այնչափ մեծ է, որչափ գլանին ²/₃ մասը բովանդակող մարմինը մեծ է։

Եւ ըստ հետեւորդի բոլոր գունդն է ²/₃ մասն գլանի մը, որ գնդին հետ հաւասար երկակուռ եւ հաւասար բարձրութիւն ունի։

192. *Ցոյց որ գնդի մը ճառագայթը Ֆով նշանակելու ըլլանք, ան ատեն գլանին խարիսխը = ՀՖ² կ՚ըլլայ, բարձրութիւնն ալ = 2Ֆ. ուրեմն գլանին խորանարդ*

տարածութիւնը = 2ՀՖ³, եւ ըստ հետեւորդի գնդին խորանարդ տարածութիւնը = ⁴/₃ ՀՖ³։

193. *Ամբողջ գունդը կրնայ իբրեւ անհամար փոքր բրգանց բովանդակութիւն մը մտածուիլ, որոնց խարսխի երեսները ի միասին՝ գնդին երեսը կը կազմեն, եւ որոնց գագաթները գնդին կենդրոնը կը միանան. անոր համար ալ անոնց բարձրութիւնը ճառագայթին հաւասար է։*

Ուստի ինչպէս որ գնդին երեսը՝ ճառագայթին երբորդ մասին հետ բազմապատկելով՝ գնդին խորանարդ տարածութիւնը կը գտնուի (182), *նոյնպէս ալ ասոր հակառակ գնդին խորանարդ տարածութենէն անոր վերին երեսը կը գտնուի, թէ որ աս տարածութիւնը ճառագայթին երրորդ մասին վրայ բաժնուելու ըլլայ։ Ուստի ընդհանրապէս գնդին երեսոյ տարածութիւնը կ՚ըլլայ.*

$$= {}^{4}/_{3}\ \text{ՀՖ}^{3} : {}^{1}/_{3}\ \text{Ֆ} = 4\ \text{ՀՖ}^{2}$$

194. *Ուրեմն գնդին երեսն իր մեծ բոլորակէն չորս անգամ մեծ է* (190)։

195. *Այս ⁴/₃ ՀՖ³ (192) բացատրութենէն կը հետեւի, որ գնդերն իրենց ճառագայթին խորանարդ թուերուն պէս իրարու կը համեմատին։*

Բ· ԵՐԵՔԱՆԿԻՒՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ

Երեքանկիւնները չափել:

196. Երկրաչափութիւնը ճամբայ ցուցուց ԲԱԳ ուղղանկիւն երեքանկեան մէջ Գ անկեան ամէն մէկ մեծութեանը համար, երեքանկեան երեք կողերուն համեմատութիւնը բաղձացուածին չափ ճշդութեամբ թուով բացատրելու:

Չեւ 44.

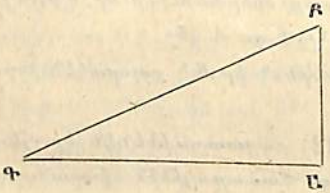

Ինչպես (Չեւ 44) օրինակի համար, ըսենք որ Գ = 30° ըլլայ, անատեն Բ = 60° կ'ըլլայ, ուրեմն ԱԲը հատասարակող երեքանկեան մը խարսխին կէսն է, որուն բարձրութիւնը ԳԱ է, իսկ կողը ԲԳ: Եւ ըստ հետեւորդի ԲԱ $=\frac{1}{2}$ ԲԳ է, եւ որովհետեւ $ԳԱ^2 = ԲԳ^2 - ԲԱ^2$

$(79) = ԲԳ^2 - \frac{1}{4} ԲԳ^2$

$= \frac{3}{4} ԲԳ^2$, ուրեմն $ԳԱ = \sqrt{\left(\frac{3}{4} ԲԳ^2\right)} = ԲԳ \cdot \sqrt{\frac{3}{4}}$ է:

Ուրեմն ուղղանկիւն երեքանկեան մը, որուն անկիւններէն մէկը = 30° է, երեք կողերն իրարու հետ միշտ $1, \frac{1}{2}$ ու $\sqrt{\frac{3}{4}}$, կամ 1, 0, 5 ու 0, 866025 թուերուն պէս կը համեմատին:

Ուրիշ դէպքերու մէջ ուղղանկիւն երեքանկեան երեք կողերուն համեմատութիւնը՝ թէպէտ ոչ այնպէս

դիւրաւ, սակայն ասոր պէս ճիշդ կը գտնուի (տես 215 ծանօթ.):

197. Ա֊ս համեմատութեան թուերն՝ երեքանկիւնները հաշուելու դիւրութեամբ գործածելու համար, հնարուած են երեքանկիւնաչափական գծերը:

Չեւ 45.

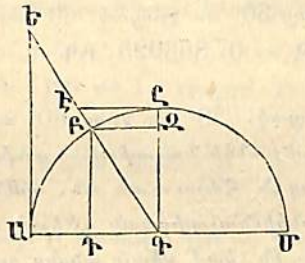

Դնենք որ (Չեւ 45) ԱԸՄ կէս բոլորակ մ'ըլլայ, ԱԳ ալ ըստ կամի սուր անկիւն մը, եւ ԲԴ, ԵՄ եւայլն գծերն ալ ուղղորդ քաշուած ըլլան, անատեն ԲԴ՝ ԾՕՑ, ԵՄ՝ Շօշափող, ԳԵ՝ Հատանող ԱԳ անկեան կ'անուանուի: Նոյնպէս ԲԳԸ անկեան մէջ, ԲԶ՝ ԾՕՑը, ԸԸ՝ Շօշափողն եւ ԳԷ՝ Հատանողն է:

Երկու ԱԳԲ ու ԲԳԸ անկիւնները, որոնք մէկզմէկ լրացընելով ուղիղ անկիւն մը կը շինեն, Լրման անկեան ԾՕՑը, շօշափողն ու հատանողը Ծանօթ անկեան ԾՕՑակիցն է, ի դէմն շօշափողն եւ ի դէմն հատանողը կ'անուանուին: Ուստի ԲԶ = ԳԴ ԱԳԲ անկեան ԾՕՑակիցն է, եւ այլն. ԱԳն ալ՝ ԱԳԲին Շրջեալ ԾՕՑը կ'անուանուի:

198. ԱԳ ճառագայթն որչափ ալ մեծ ըլլայ, սա֊

կայն եւ այնպէս նոյն անկեան համար ամէն երեքանկիւնաչափական գծերն իրարու եւ ճառագայթին մէջ որոշ համեմատութիւն մ'ունին։ Հասարակօրէն ճառագայթը = 1 կը դրուի, եւ միւս երեքանկիւնաչափական գծերն ալ 1ին համեմատական թուերով կը նշանակուին։ Ինչպէս, օրինակի համար, թէ որ ԲԳԸ = 30° դնելու ըլլանք, ան ատեն նաեւ ԲԶ = $\frac{1}{2}$ ԲԳ (196) կ'ըլլայ։

ուրեմն՝

$$\text{Ծոյ } 30^0 = \text{Ծոյակ. } 60^0 = 0,5$$

եւ $\text{ԳԶ} = 0,866025 . \text{ԲԳ}$

ուրեմն՝

$$\text{Ծոյակ. } 30^0 = \text{Ծոյ } 60^0 = 0.866025\ldots :$$

199. Երեքանկիւնաչափական տախտակներուն մէջ՝ ուր աստղք արդէն հաշուուած են, ամէն սուր անկիւնները երեքանկիւնաչափական գծերը՝ վայրկենէ վայրկեան կը գտնուին, կամ միայն անոնց ղոգարիթմները կը գտնուին, որովհետեւ երեքանկիւնաչափական հաշիւները ըստ մեծի մասին ղոգարիթմով համառօտ կ'ըլլան։ Ուստի աս տախտակներուն միջնորդութեամբ՝ ամէն մէկ ուղղանկիւն երեքանկեան երկու ծանօթ կտորներէն, պարզ համեմատութեան օրինակով մը միացեալ մասերը կը գտնուին (տես 37 ծանօթ.)։

1. *Օրինակ.* ԲԳ կողով ու Գ անկիւնով ԱԲը գտնել (Չեւ 44)։

Որովհետեւ՝

$$\text{ԲԳ} : \text{ԱԲ} = 1 : \text{Ծոյ Գ}$$

ուրեմն՝

$$\text{ԱԲ} = \text{ԲԳ} . \text{Ծոյ Գ} \quad (\text{Ա} . 8)$$

եւ կամ՝

$$\text{Ղոգ} . \text{ԱԲ} = \text{Ղոգ} . \text{ԲԳ} + \text{Ղոգ} . \text{Ծոյ Գ} \quad (\text{Ա} . 114)։$$

2. *Օրինակ.* ԱԳով ու ԱԲով՝ Գ անկիւնը գտնել։

Որովհետեւ՝

$$\text{ԱԳ} : \text{ԱԲ} = 1 : \text{Շօշ} . \text{Գ}$$

ուրեմն՝

$$\text{Շօշ} . \text{Գ} = \frac{\text{ԱԲ}}{\text{ԱԳ}} \quad (\text{Ա} . 88)$$

կամ՝

$$\text{Ղոգ} . \text{Շօշ} . \text{Գ} = \text{Ղոգ} . \text{ԱԲ} - \text{Ղոգ} . \text{ԱԳ} \quad (\text{Ա} . 115)$$

3. *Օրինակ.* ԱԲ ու ԲԳով՝ Բ անկիւնը գտնել։

Որովհետեւ՝

$$\text{ԲԳ} : \text{ԱԲ} = 1 : \text{Ծոյակ} . \text{Բ}$$

ուրեմն՝

$$\text{Ծոյակ} . \text{Բ} = \frac{\text{ԱԲ}}{\text{ԲԳ}}$$

կամ՝

$$\text{Ղոգ} . \text{Ծոյակ} . \text{Բ} = \text{Ղոգ} . \text{ԱԲ} - \text{Ղոգ} . \text{ԲԳ}։$$

Ծանոթութիւն. Ուղղանկիւն երեքանկեան երկու կողերէն՝ երրորդ կողը գտնելու համար, Պիւթագորեան կանոնը (79 ծանօթ.2) կը գործածուի։ Ընդհանուր համար երեքանկիւնաչափական տախտակներու հարկաւորութիւն չկայ։

200. Դարձեալ՝ երեքանկիւնաչափական տախտակներուն միջնորդութեամբն ամէն մէկ ծռանկիւն երեքանկեան երեք ծանօթ մասերովը, որոնց մէջ առ առաւելն երկու անկիւն ըլլան (37 ծան.), միացած մասերը հաշուով կրնան գտնուիլ։ Ասոր վերաբերեալ գլխաւոր դէպքերուն լուծումը, եւ երբ ընդհանուր ձեւերուն մէջ կը գտնուի։

201. Ամէն երեքանկեան մէջ՝ կողերն իրարու հետ այնպէս կը համեմատին, ինչպէս հակակայ անկեանց ծոցերը։

Չեւ 46.

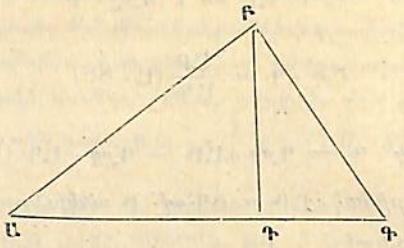

Ցոյց. Դնենք որ (Չեւ 46) ԲԴ, ԱԳ-ին վրայ ուղղորդ կեցած ըլլայ, ուստի՝

$$\text{ԱԲ} : \text{ԲԴ} = 1 : \text{ծոց Ա}$$

եւ

$$\text{ԲԴ} : \text{ԲԳ} = \text{ծոց Գ} : 1$$

ուրեմն նաեւ՝ (Ա 96)

$$\text{ԱԲ} : \text{ԲԳ} = \text{ծոց Գ} : \text{ծոց Ա}$$

202. Պիւրօթէեան համար՝ Ա, Բ, Գ անկիւններուն հակակայ կողերն ա, բ, գ դրերով նշանակենք, որով վերի նախադասութիւնը հետեւեալ ձեւը կու տայ.

$$\text{Ա)}\quad գ : ա = \text{ծոց Գ} : \text{ծոց Ա}.$$

Ան ձեւս կը ծառայէ,

1) Երեքանկեան մը երկու կողերովն եւ անոնց քովն եղող անկիւնով, մեկալ յարակից անկիւնը (եւ ըստ հետեւորդի երրորդ եւայլն անկիւնը) հաշուելու։

2) Մէկ կողով ու երկու անկեամբ (40) ամբողջ երեքանկիւնը հաշուելու։

203. Կու դարձեալ է՝

$$\text{Բ)}\quad գ^2 = ա^2 + բ^2 - 2աբ \cdot \text{ծոցակ} \cdot Գ$$

Ցոյց. Որովհետեւ՝

$$\begin{aligned}\text{ԱԲ}^2 &= \text{ԲԴ}^2 + \text{ԱԴ}^2 \quad (79)\\ &= \text{ԲԴ}^2 + (\text{ԱԳ} - \text{ԳԴ})^2\\ &= \text{ԲԴ}^2 + \text{ԱԳ}^2 - 2 \cdot \text{ԱԳ} \cdot \text{ԳԴ} + \text{ԳԴ}^2\\ &= \text{ԲԴ}^2 + \text{ԳԴ}^2 + \text{ԱԳ}^2 - 2 \cdot \text{ԱԳ} \cdot \text{ԳԴ}\\ &= \text{ԲԴ}^2 + \text{ԱԳ}^2 - 2 \cdot \text{ԱԳ} \cdot \text{ԳԴ}\end{aligned}$$

բայց որովհետեւ՝

$$\text{ԲԴ} : \text{ԳԴ} = 1 : \text{ծոցակ} \cdot Գ$$

ուրեմն՝

$$\text{ԳԴ} = \text{ԲԳ} \cdot \text{ծոցակ} \cdot Գ$$

ուստի՝

$$\text{ԱԲ}^2 = \text{ԲԳ}^2 + \text{ԱԳ}^2 - 2 \cdot \text{ԱԳ} \cdot \text{ԲԳ} \cdot \text{ծոցակ} \cdot Գ :$$

կամ՝

$$գ^2 = ա^2 + բ^2 - 2աբ \cdot \text{ծոցակ} \cdot Գ :$$

Ան ձեւս ալ կը ծառայէ երեքանկեան երկու կողերն եւ անոնցմէ կազմուած անկիւնէն, երրորդ կողն եւ ըստ հետեւորդի բոլոր երեքանկիւնը հաշուելու։

204. Կը հաւասարութենէն՝

$$գ^2 = ա^2 + բ^2 - 2աբ \cdot \text{ծոցակ} \cdot Գ$$

կը հետեւի՝

$$2աբ \cdot \text{ծոցակ} \cdot Գ = ա^2 + բ^2 - գ^2$$

ուրեմն՝

$$\text{Գ)}\quad \text{ծոցակ} \cdot Գ = \frac{ա^2 + բ^2 - գ^2}{2աբ}$$

Ան ձեւս ալ կը ծառայէ երեքանկեան երեք կողերն անկիւնները հաշուելու։

205. Երդէն յայտնի է որ՝

$$\text{ԲԴ}^2 = \text{ԲԳ}^2 - \text{ԳԴ}^2 \quad (79) \text{ է.}$$

եւ որովհետեւ ծոց Գ, ծոցակ. Գ եւ ճառագայթը ԲԴ, ԲԳ ու ԳԴ գծերուն պէս իրարու կը համեմատին,

նաեւ՝

$$(\text{ծոց } \text{գ})^2 = 1 - (\text{ծոցակ} \cdot \text{գ})^2$$

բայց համառօտութեան համար կրնանք այսպէս դրել՝

$$\text{ծոց } \text{գ}^2 = 1 - \text{ծոցակ} \cdot \text{գ}^2$$

Ուստի թէ որ ծոցակ. գ-ին տեղ 204 համարէն իրեն ղօրութիւնն առնելով, անոր տեղը դնելու ըլլանք կ'ըլլայ՝

$$\text{ծոց } \text{գ}^2 = 1 - \frac{(\text{ա}^2+\text{բ}^2-\text{գ}^2)^2}{4\,\text{ա}^2\text{բ}^2} = \frac{4\,\text{ա}^2\text{բ}^2-(\text{ա}^2+\text{բ}^2-\text{գ}^2)^2}{4\,\text{ա}^2\text{բ}^2}$$

Անոր մէջ համարիչն է՝

$$= [2\,\text{աբ}+(\text{ա}^2+\text{բ}^2-\text{գ}^2)] \times [2\,\text{աբ}-(\text{ա}^2+\text{բ}^2-\text{գ}^2)]$$

որ յայտնի կ'ըլլայ՝ եթէ վերջին բացատրութիւնն իրօք բազմապատկելու ըլլանք (Ա. 48. բ. օր. 3)։

Համարչին առաջին առնելին $2\text{աբ}+(\text{ա}^2+\text{բ}^2-\text{գ}^2)$ է.

$$= \text{ա}^2 + 2\text{աբ} + \text{բ}^2 - \text{գ}^2 = (\text{ա}+\text{բ})^2 - \text{գ}^2$$
$$= (\text{ա} + \text{բ} + \text{գ}) \cdot (\text{ա} + \text{բ} - \text{գ})։$$

Երկրորդ առնելին է

$$= 2\,\text{աբ} - \text{ա}^2 - \text{բ}^2 + \text{գ}^2 = \text{գ}^2 - (\text{ա}^2 - 2\,\text{աբ} + \text{բ}^2)$$
$$= \text{գ}^2 - (\text{ա}-\text{բ})^2 = [\text{գ}+(\text{ա}-\text{բ})] \times [\text{գ}-(\text{ա}-\text{բ})]$$
$$= (\text{ա} + \text{գ} - \text{բ}) \cdot (\text{բ} + \text{գ} - \text{ա})$$

Ուստի՝

$$\text{ծոց } \text{գ}^2 = \frac{(\text{ա}+\text{բ}+\text{գ}) \cdot (\text{ա}+\text{բ}-\text{գ}) \cdot (\text{ա}+\text{գ}-\text{բ}) \cdot (\text{բ}+\text{գ}-\text{ա})}{4\,\text{ա}^2\,\text{բ}^2}$$

եւ ըստ հետեւորդի՝

գ) $$\text{ծոց } \text{գ} = \sqrt{\frac{[(\text{ա}+\text{բ}+\text{գ}) \cdot (\text{ա}+\text{բ}-\text{գ}) \cdot (\text{ա}+\text{գ}-\text{բ}) \cdot (\text{բ}+\text{գ}-\text{ա})]}{2\,\text{աբ}}}$$

Ան ձեւս ալ գ-ին պէս կը գործածուի. բայց ասոր գործածութիւնը ղօգարիթմոսով հաշիւներու մէջ աւելի դիւրին է։

206. Ցոյց որ եռանկեան մը եռեսին տարածութիւնը Տ-ով նշանակելու ըլլանք կ'ըլլայ՝

բ) $$\text{Տ} = \frac{1}{2}\,\text{աբ} \cdot \text{ծոց } \text{գ}$$

Յուշում. ԱԲԳ եռանկեան եռեսայ տարածութիւնն է $= \frac{1}{2} \cdot \text{ԱԳ} \cdot \text{ԲԴ}$ (77) եւ $\text{ԲԴ} = \text{ԲԳ} \cdot \text{ծոց } \text{գ}$։

Ան ձեւս ալ կը գործածուի՝ եռանկեան երկու կողերովն եւ անոնցմէ կազմուած անկեամբ, եռանկեան տարածութիւնը հաշուելու։

207. Նոյ որովհետեւ՝

$$\text{ա} : \text{բ} = \text{ծոց } \text{Ա} : \text{ծոց } \text{Բ} \quad (201)$$

ուրեմն՝

$$\text{բ} = \frac{\text{ա} \cdot \text{ծոց } \text{Բ}}{\text{ծոց } \text{Ա}} \quad (\text{Ա. } 88)$$

ուստի եւ կ'ըլլայ՝

$$\text{Տ} = \frac{1}{2}\,\text{ա} \cdot \frac{\text{ա} \cdot \text{ծոց } \text{Բ}}{\text{ծոց } \text{Ա}} \cdot \text{ծոց } \text{գ}$$

կամ՝

դ) $$\text{Տ} = \frac{\text{ա}^2 \cdot \text{ծոց } \text{Բ} \cdot \text{ծոց } \text{Գ}}{2 \cdot \text{ծոց } \text{Ա}}$$

ասոնց ալ կը գործածուի՝ եռանկեան եռեսայ տարածութիւնը հաշուելու, եռանկեան մէկ կողովն ու երկու անկեամբը։

208. Նթէ ծոց գ-ին ղօրութիւնը՝ 205 համարէն առնելով Ե. երրորդ ընդհանուր ձեւովն մէջ դրուելու ըլլայ կ'ըլլայ՝

ե) $$\text{Տ} = \frac{1}{4}\sqrt{[(\text{ա}+\text{բ}+\text{գ}) \cdot (\text{ա}+\text{բ}-\text{գ}) \cdot (\text{ա}+\text{գ}-\text{բ}) \cdot (\text{բ}+\text{գ}-\text{ա})}$$

ասոնց ձեւովս ալ՝ եռանկեան եռեսի տարածութիւնն իրեն եռեք կողերովը կը գտնուի։

Երեքանկիւնաչափական գծերուն իրարու հետ ունեցած համեմատութեանը հարկաւոր ընդհանուր ձեւեր։

209. 197 *համաբին ձեւին մէջ է.*

$$\text{ԲԳ}^2 + \text{ԳԴ}^2 = \text{ԲԴ}^2$$

կամ՝

Ա) $\text{Ծոց}^2 + \text{Ծոցակ}^2 . = 1$

Ասկից յառաջ կու գայ,

Բ) $\text{Ծոց} = \sqrt{(1 - \text{Ծոցակ}^2 .)}$

եւ

Գ) $\text{Ծոցակ} . = \sqrt{(1 - \text{Ծոց}^2)}$

210. *Դարձեալ կը համեմատի՝*

$$\text{ԱԵ} : \text{ԱԳ} = \text{ԲԳ} : \text{ԳԳ} \quad (91)$$

կամ՝

$$\text{Շօշ} : 1 = \text{Ծոց} : \text{Ծոցակ} .$$

ուստի՝

Դ) $\text{Շօշ} = \dfrac{\text{Ծոց}}{\text{Ծոցակ} .}$

Նոյնպէս՝

$$\text{ԷԸ} : \text{ԸԳ} = \text{ԲԶ} : \text{ԶԳ} \quad (91)$$

կամ՝

$$\text{Իմշ} : 1 = \text{Ծոցակ} : \text{Ծոց}$$

ուստի՝

Ե) $\text{Իմշ} = \dfrac{\text{Ծոցակ} .}{\text{Ծոց}}$

211. *Երկու* ԱԳԵ *ու* ԸԷԳ (85) *երեքանկիւնները նմանութենէն կը գտնուի նաեւ որ՝*

$$\text{ԱԵ} : \text{ԱԳ} = \text{ԸԳ} : \text{ԸԷ}$$

կամ՝

$$\text{Շօշ} : 1 = 1 : \text{Իմշ} .$$

ուստի կը հետեւի որ՝

Զ) $\text{Շօշ} = \dfrac{1}{\text{Իմշ}}$:

եւ

Է) $\text{Իմշ} = \dfrac{1}{\text{Շօշ}}$:

212. *Դարձեալ է.*

$$\text{ԳԵ} : \text{ԳԱ} = \text{ԳԲ} : \text{ԳԳ}$$

կամ՝

$$\text{Հատ} : 1 = 1 : \text{Ծոցակ} .$$

եւ ըստ հետեւորդի՝

Ը) $\text{Հատ} = \dfrac{1}{\text{Ծոցակ} .}$:

Նոյնպէս՝

$$\text{ԳԷ} : \text{ԳԸ} = \text{ԳԲ} : \text{ԳԶ}$$

կամ՝

$$\text{Իմհատ} : 1 = 1 : \text{Ծոց}$$

ուստի՝

Թ) $\text{Իմհատ} = \dfrac{1}{\text{Ծոց}}$:

213. *Դարձեալ՝*

$$\text{ԱԳ} = \text{ԱԳ} - \text{ԳԳ}$$

կամ՝

Ժ) $\text{Շծոց} = 1 - \text{Ծոցակ} .$

214. *Դու դարձեալ՝*

ԺԱ) $\text{Ծոց}\,(ա + բ) = \text{Ծոց}\ ա . \text{Ծոցակ} . բ + \text{Ծոցակ} . ա . \text{Ծոց}\ բ$

ԺԲ) $\text{Ծոց}\,(ա - բ) = \text{Ծոց}\ ա . \text{Ծոցակ} . բ - \text{Ծոցակ} . ա . \text{Ծոց}\ բ$

ԺԳ) $\text{Ծոցակ}\,(ա + բ) = \text{Ծոցակ} . ա . \text{Ծոցակ} . բ - \text{Ծոց} . ա . \text{Ծոց}\ բ$

ԺԴ) $\text{Ծոցակ}\,(ա - բ) = \text{Ծոցակ} . ա . \text{Ծոցակ} . բ + \text{Ծոց} . ա . \text{Ծոց}\ բ$

Չեւ 47.

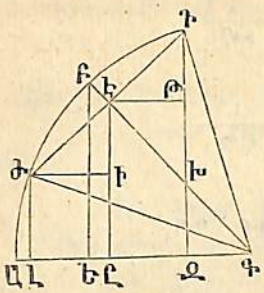

Ցուցում 1. Դնենք որ (Չեւ 47) ԴԳԲ = β ու ԲԳԱ = ω ըլլայ, ան ատեն ԴԳԱ = ω + β կ'ըլլայ, ու ԲԵ = ծող ω, եԳ = ծողակ. ω, ԴԻ = ծող β, ԻԳ = ծողակ. β, ԴԶ = ծող (ω + β), ԶԳ = ծողակ. (ω + β) կ'ըլլայ։

Պէտք է ԻԹ ԴԶին վրայ ուղղորդ քաշել։

Ուստի կը համեմատի՝

$$\text{ԲԳ} : \text{ԲԵ} = \text{ԻԳ} : \text{ԻԸ}$$

կամ՝

$$1 : \text{ծող } \omega = \text{ծողակ. } \beta : \text{ԹԶ}$$

ուրեմն՝

$$\text{ԹԶ} = \text{ծող } \omega . \text{ ծողակ. } \beta$$

Դարձեալ ԻԹԳ ու ԲԳԵ երկու ուղղանկիւն եռանկիւնները իրարու նման են, ինչու որ ԻԴԽ անկիւնը ԶԳԽ անկեան հաւասար է, անոր համար ալ այսպէս կը համեմատի.

$$\text{ԴԻ} : \text{ԴԹ} = \text{ԲԳ} : \text{եԳ}$$

կամ՝

$$\text{ծող } \beta : \text{ԴԹ} = 1 : \text{ծողակ. } \omega$$

ուստի՝

$$\text{ԴԹ} = \text{ծողակ. } \omega . \text{ ծող } \beta$$

եւ որովհետեւ՝

$$\text{ԴԶ} = \text{ԹԶ} + \text{ԹԳ}$$

ապա ուրեմն նաեւ՝

$$\text{ծող } (\omega + \beta) = \text{ծող } \omega . \text{ ծողակ. } \beta + \text{ծողակ. } \omega . \text{ ծող } \beta$$

2. Պէտք է ԲԳԱ անկիւնը = ԲԳԴ = β դնել,

ան ատեն ԱԳԱ = ω — β կ'ըլլայ, ԱԼ = ծող (ω — β) եւ ԳԼ = ծողակ (ω — β) կ'ըլլայ։ Ուստի եթէ ԱԻ ուղիղ գիծը՝ ԻԲին վրայ ուղղորդ քաշելու ըլլանք, ան ատեն △ ԱԻԻ ≅ ԻԹԳ, ուրեմն ԻԻ = ԴԹ, եւ քանի հետեւորդի որովհետեւ ԻԼ = ԸԻ — ԻԻ է,

$$\text{ԱԼ} = \text{ԹԶ} - \text{ԴԹ}$$

կամ՝

$$\text{ծող } (\omega - \beta) = \text{ծող } \omega . \text{ ծողակ. } \beta - \text{ծողակ. } \omega . \text{ ծող } \beta :$$

3. Դարձեալ կը համեմատին՝

$$\text{ԲԳ} : \text{ԻԳ} = \text{եԳ} : \text{ԸԳ}$$

կամ՝

$$1 : \text{ծողակ. } \beta = \text{ծողակ. } \omega : \text{ԸԳ}$$

ուրեմն՝

$$\text{ԸԳ} = \text{ծողակ. } \omega . \text{ ծողակ. } \beta$$

եւ դարձեալ՝

$$\text{ԴԻ} : \text{ԻԹ} = \text{ԲԳ} : \text{ԲԵ}$$

կամ՝

$$\text{ծող } \beta : \text{ԸԶ} = 1 : \text{ծող } \omega$$

ուրեմն՝

$$\text{ԸԶ} = \text{ծող } \omega . \text{ ծող } \beta$$

եւ որովհետեւ՝

$$\text{ԶԳ} = \text{ԸԳ} - \text{ԸԶ}$$

ուրեմն նաեւ է՝

$$\text{ծողակ } (\omega + \beta) = \text{ծողակ. } \omega . \text{ ծողակ. } \beta - \text{ծող. } \omega . \text{ ծող } \beta :$$

4. Եւ որովհետեւ ԼԸ = ԱԻ = ԻԹ = ԸԶ է նաեւ՝

$$\text{ԼԳ} = \text{ԸԳ} + \text{ԸԶ}$$

կամ՝

$$\text{ծողակ. } (\omega - \beta) = \text{ծողակ. } \omega . \text{ ծողակ. } \beta + \text{ծող } \omega . \text{ ծող } \beta :$$

215. Եթե $\alpha = \beta$ դնելու ըլլանք, անատեն ԺԱ.էն յառաջ կու գայ.

ԺԵ) $\text{Ծոց}\cdot 2\alpha = 2\cdot \text{Ծոց}\,\alpha\cdot \text{Ծոցակ}\cdot\alpha$

իսկ ԺԳ.էն ալ՝

ԺԶ) $\text{Ծոցակ}\cdot 2\alpha = \text{Ծոցակ}\cdot\alpha^2 - \text{Ծոց}\cdot\alpha^2$:

Եւ որովհետեւ դարձեալ 209էն կը հետեւի որ,

$$\text{Ծոցակ}\,\alpha^2 = 1 - \text{Ծոց}\,\alpha^2$$

ուրեմն նաեւ՝

$$\text{Ծոցակ}\cdot 2\alpha = 1 - \text{Ծոց}\,\alpha^2 - \text{Ծոց}\,\alpha^2$$

ուստի կ'ըլլայ.

ԺԷ) $\text{Ծոցակ}\cdot 2\alpha = 1 - 2\,\text{Ծոց}\,\alpha^2$:

Եւ որովհետեւ դարձեալ 209էն կը հետեւի որ՝

$$\text{Ծոց}\,\alpha^2 = 1 - \text{Ծոցակ}\cdot\alpha^2$$

ուրեմն կ'ըլլայ.

$$\text{Ծոցակ}.2\alpha = 1 - 2(1 - \text{Ծոցակ}\cdot\alpha^2) = 1 - 2 + 2\,\text{Ծոցակ}\cdot\alpha^2$$

ուստի եւ՝

ԺԸ) $\text{Ծոցակ}\cdot 2\alpha = 2\,\text{Ծոցակ}\cdot\alpha^2 - 1$:

Դարձեալ ԺԷ.էն կը դտնուի՝

ԺԹ) $$\text{Ծոց}\,\alpha = \sqrt{\frac{1 - \text{Ծոցակ}\cdot 2\alpha}{2}}$$

իսկ ԺԸ.էն կը հետեւի.

Ի) $$\text{Ծոցակ}\cdot\alpha = \sqrt{\frac{1 + \text{Ծոցակ}\cdot 2\alpha}{2}}$$

Դարձեալ ԺԷ.էն ալ կը հետեւի.

$$2\,\text{Ծոց}\,\alpha^2 = 1 - \text{Ծոցակ}\cdot 2\alpha$$

բայց որովհետեւ ըստ 213 համարին Ժ.

$$\text{Շբծոց}\,2\alpha = 1 - \text{Ծոցակ}\cdot 2\alpha$$

ուստի եւ՝

ԻԱ) $\text{Շբծոց}\,2\alpha = 2\,\text{Ծոց}\,\alpha^2$:

Ծանօթութիւն. Այս Համարիս ընդհանուր ձեւերը բաւական են գաղափար մը տալու, թէ ինչպէս երեքանկիւնաչափական գծերը կրնան հաշուուիլ: Եթէ α անկեան մը Ծոցակիցը գիտցուելու ըլլայ, (ինչպէս 198 Համարին մէջ Ծոցակ. 30°ը), անատեն Ի ընդհանուր ձեւէն միջնորդութեամբը նաեւ $\frac{1}{2}\alpha$ ին, անով ալ $\frac{1}{4}\alpha$ ին, անով ալ $\frac{1}{8}\alpha$ ին ու $\frac{1}{16}\alpha$ ին եւ այլն Ծոցակիցները կրնան գտնուիլ: Եւ դարձեալ Ծոցակ. α, Ծոցակ. $\frac{1}{2}\alpha$, Ծոցակ. $\frac{1}{4}\alpha$... ով ալ, ԺԹ ընդհանուր ձեւէն միջնորդութեամբ, Ծոց $\frac{1}{2}\alpha$, Ծոց $\frac{1}{4}\alpha$ ու Ծոց $\frac{1}{8}\alpha$... կրնայ հաշուուիլ: Այս հաշիւը կրնայ շարունակուիլ, մինչեւ որ անկիւնն այնչափ պզտիկնայ, որ իր Ծոցն աղեղէն ուղղաձիգն աւելի տասներորդական տեղեայ թիւով մը չտարբերի: Եւ որովհետեւ ասանկ պզտիկ անկեանց համար մինչեւ որոշ տասներորդական տեղիք մը, Ծոցերն այնպէս իրարու կը համեմատին՝ ինչպէս իրենց աղեղները, անոր համար հաւեմատութեան դիւրին օրինակաւ մը, (բոլորակին շրջանակն աստիճաններու, մանրերկրորդի ու երկրորդական մանրերկրորդի բաժնուելուն համեմատ) Ծոց 1′ կամ Ծոց 1″ կը գտնուի: Ծոց 1′էն, ըստ Գ. ընդհանուր ձեւէն (209), Ծոցակ 1′ը կը գտնուի, ասով ալ ըստ ԺԵ ընդհանուր ձեւէն Ծոց 2′ը, ասով ալ ըստ ԺԱի Ծոց 3′ը կամ Ծոց (2′ + 1′)ը (214) եւայլն:

Երեքանկիւնաչափական գծերուն ոտրացական զօրութիւնը:

216. Այն հաշիւներն՝ որոնք ընդհանուր յառաջ բերուած կանոններով կ'ըլլան, շատ անգամ ուրացական արդիւնքներ կու տան (տես Ա. 39. եւայլն): Եթէ երեքանկիւնաչափական ձեւերը գործածելու ատեն ուրացական գծեր պատահելու ըլլան, կը հարցուի որ ասոնք ուրացական զօրութիւնն ինչ կը նշանակէ:

217. Եթէ (203 բ) ընդհանուր ձեւին ցուցմանը մէջ Δ ԱԲԳին տեղ, որն որ այս տեղի (Ձեւ 48 ա.ին)

հետ նոյն է, սա Δ ԱԲԳ (Չեւ 48 բ.) առած ըլլայինք, ան առեն կ'ըլլար.

$$\text{ԱԲ}^2 = \text{ԲԳ}^2 + (\text{ԱԳ} + \text{ԳԴ})^2$$
$$= \text{ԲԳ}^2 + \text{ԱԳ}^2 + 2\cdot\text{ԱԳ}\cdot\text{ԳԴ}$$

բայց որովհետեւ ԳԴ = ԲԳ · Ծոցակ. ԲԳԴ է.

$$գ^2 = ա^2 + բ^2 + 2աբ \cdot \text{Ծոցակ. ԲԳԴ կ'ըլլար.}$$

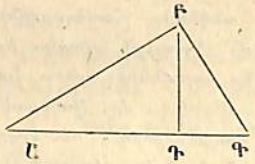

Չեւ 48 ա.

ուր ԲԳԴ անկիւնը, ԱԲԳ $\triangle$ մէջ Գին կից անկիւնն է:

Ուրեմն թէ որ ԳԱ ու ԳԲ ձանօթ կողերուն շինած անկիւնը բութ անկիւն է, ան առեն երբորդ ԱԲ կողը հաշուելու համար, կրնայ ան անկեան տեղն իբրեն կից սուր անկիւնը հակառակ նշանով առնուիլ:

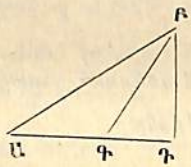

Չեւ 48 բ.

Ասկից սա առածը կը հետեւի.

Բոլոր անկեան մը ձոցակիցն՝ էր սուր կից անկեան ձոցակիցին հաւասար է, միայն նէ հակառակ նշանով. ուրեմն սրբոցական կ'ըլլայ՝ թէ որ ձոցակիցն ինչպէս նաեւ ամէն ուրիշ երեքանկիւնաչափական գծերը, սուր անկեան մէջ հաստատական մնածելու ըլլանք:

218. Իսկ ասոր հակառակ թէ որ ԲԳԱ անկիւնը ԱԲ ու ԲԳ կողերով եւ ԲԱԳ անկեամբ, ըստ Ա. ընդհանուր ձեւին (202) հաշուել ուզելու ըլլանք, ան առեն կրնայ ըլլալ որ ԲԳԱ անկիւնը կամ սուր անկիւն մ'ըլլայ, ինչպէս է (Չեւ 48 ա), եւ կամ սա սուր անկեան բութ կից անկիւնը՝ ինչպէս է (Չեւ 48 բ):

Ընդ հակառակն ԲԳԱ բութ անկիւնով (Չեւ 48 բ) եւ մնացած յիշեալ երեք կտրներուն երկու մասերովին երբորդը հաշուելու համար, պէտք էր իր սուր կից անկեան ձոցը դործածել:

Նոյնպէս կը գտնուի ԱԲԳ երեքանկեան մը երեսաց պարագծոնկոնը՝ որ իր խարսխին վրայ բութ անկիւն մ'ունի, թէ որ ԲԳ ուղղորդ գիծը (Չեւ 48 բ) ԱԳ խարսխի գծին հետ բազմապատկուելու ըլլայ. նոյնպէս սա ԲԳ ուղղորդ գիծը հաշուելու համար կրնայ ԲԳԴ սուր կից անկեան ձոցը դործածուիլ (տես 206):

Եւ առ հասարակ ամէն դէպքի մէջ՝ բութ անկեան մը ձոցին տեղ, իր սուր կից անկեան ձոցն անփոփոխ նշանով կրնայ հաշուի մէջ առնուիլ:

Անոր համար կ'ըսուի որ՝

Բոլոր անկեան ձոցը՝ էր սուր կից անկեան ձոցին հաւասար է, եւ անոր պէս հատկութիւն:

219. Երբ բութ անկիւնն ընդհանրապէս $90^0 + բ$-ով նշանակելու ըլլանք, ան առեն նաեւ ԾԱ ու ԾԳ (214) ընդհանուր ձեւերուն գործածութիւնն ալ ասոր հետ կատարեալ կը միաբանի, վասն զի ան առեն կ'ըլլայ.

$$\text{Ծոցակ.}(90^0 + բ) = \text{Ծոցակ.}\,90^0\cdot\text{Ծոց.}\,բ - \text{Ծոց}\,90^0\cdot\text{Ծոց}\,բ$$
$$= -\,\text{Ծոց}\,բ = -\,\text{Ծոցակ.}(90^0 - բ)$$

որովհետեւ Ծոցակ. $90^0 = 0$, իսկ Ծոց $90^0 = 1$ է: Իսկ

$90^0 - \beta$ անկիւնը՝ $90^0 + \beta$ անկեան սուբ կից անկիւնն է։

Դարձեալ է՝

$$\text{ծոց}(90^0+\beta) = \text{ծոց}\,90^0 \cdot \text{ծոցակ}\cdot\beta + \text{ծոցակ}\cdot 90\,\text{ծոց}\,\beta$$
$$= \text{ծոցակ}\cdot\beta = \text{ծոց}\,(90^0-\beta)$$

220. Խազմանկիւնեներուն մէջ կրնայ ըլլալ՝ որ ներքին անկիւնը 180^0էն եւ նաեւ 270^0էն կամ 3 ուղիղ անկիւնէն մեծ ըլլայ։

Ուստի՝

$$\text{ծոց}(180^0+\beta) = \text{ծոց}\,180^0\cdot\text{ծոցակ}\cdot\beta + \text{ծոցակ}\cdot 180^0\cdot$$
$$\text{ծոց}\,\beta = -\,\text{ծոց}\,\beta$$

որովհետեւ $\text{ծոց}\,180^0 = 0$, եւ $\text{ծոցակ}\cdot 180^0 = -1$է,

եւ $\text{ծոց}(270^0+\beta) = \text{ծոց}\,270^0\cdot\text{ծոցակ}\cdot\beta + \text{ծոցակ}\cdot 270^0$

$$\text{ծոց}\,\beta = -\,\text{ծոցակ}\cdot\beta = -\,\text{ծոց}\,(90^0-\beta)$$

քանի որ $\text{ծոց}\,270^0 = -1$ $\text{ծոցակ}\cdot 270^0 = 0$է։

Ուրեմն ան անկիւնեներուն ծոցերն ուրացական են, որոնք 180^0էն մեծ եւ 360^0էն պզտիկ են։

221. Դարձեալ է՝

$$\text{ծոցակ}\cdot(180^0+\beta) = \text{ծոցակ}\cdot 180^0\cdot\text{ծոցակ}\cdot\beta -$$
$$\text{ծոց}\,180^0\cdot\text{ծոց}\,\beta = -\,\text{ծոցակ}\cdot\beta$$

եւ

$$\text{ծոցակ}\cdot(270^0+\beta) = \text{ծոցակ}\cdot 270^0\cdot\text{ծոցակ}\cdot\beta -$$
$$\text{ծոց}\,270^0\,\text{ծոց}\,\beta\cdot = +\,\text{ծոց}\,\beta = \text{ծոցակ}\cdot(90^0-\beta)։$$

Ուրեմն ան ամէն անկիւնեներուն ծոցակիցները՝ որոնք 180^0ին եւ 270^0ին մէջ են, ուրացական են. իսկ անոնք՝ որ 270^0ին ու 360^0ին մէջ են հաստատական։

222. Եւ որովհետեւ Շօշ. $\dfrac{\text{ծոց}}{\text{ծոցակ}.}$ (210.Դ) ուրեմն ամէն սուբ անկիւնեներուն շօշափողները հաստատական են. ան անկիւնեներունը՝ որոնք 90^0ին ու 180^0ին մէջ

են ուրացական են, ինչու որ ծոցը հաստատական՝ իսկ ծոցակիցն ուրացական կ'ըլլայ. իսկ ան անկիւնեներունը՝ որոնք 180^0ին ու 270^0ին մէջ են՝ հաստատական. ինչու որ թէ ծոցն ու թէ ծոցակիցն ուրացական կ'ըլլայ. իսկ ան ամէն անկիւնեներունը, որոնք 270^0ին ու 360^0ին մէջ են ուրացական են, վասն զի ծոցն ուրացական՝ իսկ ծոցակիցը հաստատական կ'ըլլայ (տես Ա. 42 բ)։

223. Եւ որովհետեւ Իմշօշ. $= \dfrac{1}{\text{Շօշ}}$, անոր համար ալ Իմշօշափողներն ան դէպքերուն մէջ հաստատական կամ ուրացական կ'ըլլան, որ դէպքերուն մէջ շօշափողներն են։

224. Ես Հատ $= \dfrac{1}{\text{ծոցակ}.}$ հաւասարութենէն կը հետեւի՝ որ հատանողը ծոցակիցին պէս հաստատական կամ ուրացական կ'ըլլայ։

225. Ես Իմհատ $= \dfrac{1}{\text{ծոց}}$ հաւասարութենէն ալ կը հետեւի, որ Իմհատանողները ծոցին պէս հաստատական կամ ուրացական կ'ըլլան։

226. Կրնայ ըլլալ որ հաշուի մէջ նաեւ ուրացական անկիւն մ'ալ հանդիպի, ինչպէս որ ԹՒ ու ԹԳ ընդհանուր ձեւերուն գործածութեան մէջ կը պատահի, թէ որ $\beta > \text{ա}$ ըլլալու ըլլայ։ Ան ատեն այսպիսի անկիւն մը թէ սուբ ըլլայ թէ բութ, — ϕով կրնանք նշանակել, որով կ'ըլլայ՝

$$\text{ծոց}\,(-\phi) = \text{ծոց}\,(0-\phi)$$
$$= \text{ծոց}\,0\cdot\text{ծոցակ}\cdot\phi - \text{ծոցակ}\cdot 0\cdot\text{ծոց}\,\phi$$
$$= -\,\text{ծոց}\,\phi = \text{ծոց}\,(360^0-\phi)$$

եւ $\text{Ծոցակ}.(-\phi) = \text{Ծոցակ}.(0-\phi)$

$= \text{Ծոցակ}.0.\text{Ծոցակ}.\phi + \text{Ծոց}.0.\text{Ծոց}.\phi$

$= \text{Ծոցակ}.\phi = \text{Ծոցակ}.(360^0 - \phi)$։

Հղգերդրացական եւ գերազանցական հաւասարումներուն տարբերումները։

227. **Հանրահայեան** հաւասարութիւն ըսելով կ'իմացուի այնպիսի հաւասարութիւն մը, որուն մէջէն անծանօթ քանակութիւնը միայն հասարակ թուաբանական վեց գործողութեամբ (որոնք են գումար, հանում, բազմապատկութիւն, բաժանում, կարողութեան բարձրացնել ու արմատ հանել) կրնայ գտնուիլ։ Իսկ եթէ այս վեց գործողութիւնները հաւասարութիւնը լուծելու բաւական չեն, ան ատեն հաւասարութիւնը **գերազանցական հաւասարութիւն** կը կոչուի։

Կրնայ ըլլալ որ մի եւ նոյն հաւասարութիւնը թէ հանրահայեան թէ գերազանցական հաւասարութիւն ըլլայ։ Ինչպէս է օրինակի համար ասիկա.

$$\text{ա}.\ \text{Ծոց}\ x = \text{բ}$$

հանրահայեան հաւասարութիւն մըն է, թէ որ միայն $\text{Ծոց}\ x$. իբրեւ անծանօթ անգամ փնտռուելու ըլլայ։ Ասիկայ բաժանումով կը գտնուի.

$$\text{Ծոց}\ x = \frac{\text{բ}}{\text{ա}}$$

իսկ եթէ ասոր հակառակ x անկիւնն իբրեւ անծանօթ մտածելու ըլլանք, ան ատեն հաւասարութիւնը գերազանցական հաւասարութիւն կ'ըլլայ, վասն զի x անկիւնն ա վեց գործողութիւններէն եւ ոչ մէկով կրնայ

գտնուիլ։ Իսկ ան՝ որ եթէ ա ու բ ը ծանօթ թուերը ըլլան, x անկիւնն ալ արդէն հաշուուած երրեքանկիւնաչափական տախտակներուն մէջ կրնայ գտնուիլ, հոս չ'արժէր։

228. **Հաւասարութիւն մը՝ ինչպէս է.**

$$\text{գ}.\ \text{Ծոց}\ x = \text{դ}.\ \text{Ծոցակ}.\ x$$

եթէ իբրեւ ալգեբրայական հաւասարութիւն մտածելու ըլլանք, երկու անծանօթ քանակութիւն կ'ունենայ, այսինքն $\text{Ծոց}\ x$, ու $\text{Ծոցակ}.\ x$. իսկ եթէ իբրեւ գերազանցական հաւասարութիւն մտածելու ըլլանք, միայն մէկ անծանօթ քանակութիւն կ'ունենայ որ է x. այնպէս որ xին որոշեալ ղօրութիւնը գտնելու համար երկրորդ հաւասարութեան մը հարկաւորութիւն չկայ (տես Ա. 133)։ Ուստի եւ ըստ ալգեբրայի է.

$$\frac{\text{Ծոց}\ x}{\text{Ծոցակ}.x} = \frac{\text{դ}}{\text{գ}}$$

եւ որովհետեւ $\frac{\text{Ծոց}\ x}{\text{Ծոցակ}.x} = \text{Շ}\text{օշ}.\ x$ է (210). Դ. ըստ երեքանկիւնաչափութեան.

$$\text{Շ}\text{օշ}\ x = \frac{\text{դ}}{\text{գ}}$$

229. **Թէ ատ կանոններուն եւ թէ միանգամայն վերն ըսուած երեքանկիւնաչափական ձեւով գործածութեան համար հոս խնդիր մը դնենք, զոր որ աշակերտները լուծեն։**

Խնդիր. Երեքանկեան մը խարսխովն ու բարձրութեամբն եւ իր գագաթան անկիւնովն, երեքանկիւնը գտնել։

Լուծում. (201 Համարին Ձեւը) Դնենք որ ԱԳ խարիսխը $= \text{խ}$ ըլլայ, ԲԴ բարձրութիւնը $= \text{բ}$, իսկ ԱԳԲ անկիւնն ալ $= x$, ուստի եւ Δ ԲԳԴ-էն կը հետեւի.

ԲԳ : ԲԴ = 1 : ծող Գ

կամ՝

ԲԳ : բ = 1 : ծող ք

ուրեմն՝

$$ԲԳ = \frac{բ}{\text{ծող}\ ք}$$

իսկ ԱԲԳ եռեքանկիւնէն ալ կը հետեւի.

ԲԳ : ԱԳ = ծող Ա : ծող Բ (201)

կամ որովհետեւ ծող Ա = ծող (180⁰ — Ա) = ծող (Բ + ք) է, (218)

ԲԳ : խ = ծող (Բ + ք) : ծող Բ

ուրեմն՝

$$ԲԳ = \frac{խ\ \text{ծող}\ (Բ+ք)}{\text{ծող}\ Բ}$$

Եթէ ԲԳ-ին երկու զօրութիւններն իրարու հաւասար դնելու ըլլանք կ'ըլլայ.

$$\frac{բ}{\text{ծող}\ ք} = \frac{խ.\ \text{ծող}\ (Բ + ք)}{\text{ծող}\ Բ}$$

կամ՝

բ ծող Բ = խ. ծող ք. ծող (Բ + ք)

Այս հաւասարութիւնն իրրեւ հանրահաշուական մտածելով երկու անծանօթ քանակութիւն ունի, այսինքն ծող ֈ եւ ծող (Բ + ֈ), իսկ ասոր հակառակ իրրեւ երեքանկիւնաչափական մտածելով միայն մէկ անծանօթ ունի այսինքն ֈ անկիւնը։ Երեքանկիւնաչափական ընդհանուր ձեւերուն միջնորդութեամբը, կրնանք աս երկու ծող ֈ, եւ ծող (Բ + ֈ) անծանօթ քանակութիւնները մէկ անծանօթ երեքանկիւնաչափական գծի փոխել։ Թէ որ նախ 214 Համարին ծԱ ձեւը գործածելու ըլլանք կ'ըլլայ. բ. ծող Բ =

խ. ծող ք (ծող Բ. ծոցակ. ք + ծոցակ. Բ. ծող ֈ²)

Աւդ թէ որ բ. ծող Բը՝ բազմապատկելու ըլլանք ծող

ֈ² + ծոցակ ֈ², որ = 1 է, ըստ 209 Համարին, ան ատեն կ'ըլլայ.

բ. ծող Բ. ծող ֈ² + բ. ծող Բ. ծոցակ. ֈ²

= խ. ծող Բ. ծող ֈ. ծոցակ. ֈ + խ. ծոցակ. Բ. ծող ֈ². թէ որ երկու կողմն ալ ծող ֈ² վրայ բաժնելու ըլլանք կ'ըլլայ.

$$բ.\ \text{ծող}\ Բ + բ.\ \text{ծող}\ Բ.\ \frac{\text{ծոցակ.}\ ֈ^2}{\text{ծող}\ ֈ^2} = խ.\ \text{ծող}\ Բ\ \frac{\text{ծոցակ}\ ֈ}{\text{ծող}\ ֈ} + խ.\ \text{ծոցակ}\ Բ.$$

եւ կամ որովհետեւ $\frac{\text{ծոցակ.}\ ֈ^2}{\text{ծող}\ ֈ^2}$ = Իմշող. ֈ² (210) է՝

բ. ծող Բ + բ. ծող Բ. Իմշող. ֈ² = խ. ծող Բ. Իմշող. ֈ + խ ծոցակ. Բ. եթէ ասոնք ալ ծող Բին վրայ բաժնելու ըլլանք, որովհետեւ $\frac{\text{ծոցակ.}\ Բ}{\text{ծող.}\ Բ}$ = Իմշող. Բ է, կ'ըլլայ.

բ + բ. Իմշող. ֈ² = խ. Իմշող. ֈ + խ. Իմշող. Բ

որ խառն չորեքկուսի հաւասարութիւն մըն է, եւ ըստ ալգեբրայի միայն մէկ Իմշող. ֈ անծանօթ ունի, ուստի եւ ըստ կանոնաց ալգեբրայի կրնայ լուծուիլ։ Լուծելով կը գտնուի.

$$\text{Իմշող.}\ ֈ = \frac{Խ \pm \sqrt{(4\ ԽԲ.\ \text{Իմշող.}\ Բ + Խ^2 - 4\ Բ^2)}}{2\ Բ}$$

Գիտական երեքանկիւնաչափութիւն։

230. Եթէ մարմնոյ անկիւն մը՝ երեք հարթ անկիւններէ կազմուած է, ան ատեն անով միանգամայն հարթ երեսներուն փոփոխակի ունեցած դիրքն որոշ է, որուն մէջ աս հարթ անկիւնները կեցած են։

Ընդհանրապէս երկ'երկու հարթ երեսներուն երեք հակման անկիւններն ու երեք հարթ անկիւնները, այնպէս իրարմէ կախում ունին, որ ինչպէս քիչ մը ետքը

պիտ՚որ տեսնենք, աս վեց կաորներուն երեքովը մնացեալ երեք կաորները հաշուով կրնան գտնուիլ։

231. ԹՎԵ որ մարմնոյ մը անկեան ծայրը, կամայական ճառագայթով գծագրուած գնդի մը կենդրոնը մտածենք, ան տեղն բոլորակի բաժանած մը կ՚ելլէ, որուն վերին կոր երեսը ԳՆԴԱԿԱՆ ԷԼԵՒԱՆԿԻՒՆ կ՚անուանուի։

Գնդական երեքանկիւնը փակող աղեղները գնդին մեծագոյն բոլորակներուն կը վերաբերին (190), ու երեք հարթ անկիւններուն չափն են։ Աս աղեղներուն ան երկու շօշափողները, որոնք գնդական երեքանկեան երեք ծայրերը կը ձգուին, երկու հարթ երեսներուն հատման գծին վրայ ուղղորդ կը կենան, եւ ըստ հետեւորդի ան հարթ երեսներուն հակման անկիւնը կ՚որոշեն (148)։

Աս երեք աղեղներն անյատակապէս գնդական երեքանկեան ԿՈՂԵՐԸ կ՚անուանուին. իսկ ծայրերն եղող երեք անկիւններն ալ, անյատակապէս ԱՆԿԻՒՆԵՐԸ կը կոչուին։ Առաջիններն ուրիշ բան չեն, բայց եթէ մարմնոյ անկեան ծայրն եղող երեք հարթ անկիւնները, իսկ ասոնք ալ ուրիշ բան չեն, բայց եթէ աս անկեանց պատշաճող հարթ երեսներուն հակման անկիւնները։

232. ԳՆԴԱԿԱՆ ԵՐԵՔԱՆԿԻՒՆԱՀԱՒԱՔՈՒՄՆ ան երեք կաորներով, մնացած երեք կաորները հաշուով գտնել կը սորվեցնէ։

Ուրեմն գնդական երեքանկիւնահաւաքութիւնը՝ ուսողութեան ուրիշ մասերուն գործածուելէն զատ, ընդհանրապէս անկիւններն իրարու միջնորդութեամբ որոշելու կը պատաղի։

Գնդական երեքանկեան կողերն՝ երեքանկիւնահաւաքական հաշուի մէջ մտնելէն յառաջ, պէտք է աստիճանով, վայրկենով եւայլն նշանակուած ըլլան։

Բայց եւ այնպէս եթէ որոշեալ գնդի մը գնդական երեքանկեան կողն՝ երկայնութեան չափով նշանակուած ըլլայ, կրնայ ասիկայ դիւրաւ գնդին ծանօթ ճառագայթին միջնորդութեամբն աստիճաններով բացատրուիլ. ինչպէս նաեւ աստիճանով նշանակուած կողն ալ հաշուով կրնայ ստանաչափի եւ այլն դարձուիլ (տես 137 ը)։

233. ԹԵ որովհետեւ մարմնոյ անկիւն մը կազմող հարթ անկիւններուն գումարը, միշտ 4 ուղիղ անկիւնէն պզտիկ է (155), ուրեմն նաեւ գնդական երեքանկիւններուն կողերն ալ 4 ուղիղ անկիւնէն պզտիկ պիտ՚որ ըլլան։ Իրենց գումարը կրնայ 0°ի եւ 360°ի մէջ ըլլալ։

Ամէն մէկ կող առանձինն 0°ի ու 180°ի մէջ է։

234. ԹԵ որովհետեւ երեք հակման անկիւններէն մէկը կրնայ ուղիղ անկիւն ըլլալ, անոր համար ուղղանկիւն գնդական երեքանկիւններ ալ կան։

235. ԹԵ որովհետեւ գտնուած երեք հակման անկիւններէն երկուքը կրնան ուղիղ անկիւն ըլլալ, անոր համար երկու ուղիղ անկիւնով գնդական երեքանկիւններ ալ կան։ Աս դէպքիս մէջ՝ երկու հարթ երեսներն ուրիշ երրորդ հարթ երեսի մը վրայ ուղղորդ կը կենան։ Եւ ըստ հետեւորդի երկու հարթ երեսներուն հատման գիծն ալ երրորդ հարթ երեսին վրայ ուղղորդ կը կենայ (152)։ Ուստի աս հատման գիծը՝ ամէն մէկ ուղիղ գծին հետ, որն որ գնդին կենդրոնէն երրորդ հարթ երեսին վրայ քաշուած է, ուղիղ անկիւն մը կը շինէ (143)։ Ուրեմն գնդական երեքանկեան ծայրերէն մէկը, երրորդ հարթ երեսին վերաբերած աղեղան ամէն մէկ կէտէն բոլորակի քառորդով մը հեռու է։

Եւ ան տեղն աս ծայրը՝ թէ աղեղան եւ թէ ամ

բողջ մեծ բոլորակին՝ որուն աս աղեղը մէկ մասն է, Բէ–Ե–ը կը կոչուի։

236. Ուրեմն երկու ուղիղ անկիւնով գնդական երեքանկիւն մը, միշտ երկու բոլորակի քառորդ իրենց կողմ ունենալու ըլլայ, ան երեքանկիւնն երկու ուղիղ անկիւն ալ կ՚ունենայ, եւ աս երկու քառորդներուն իրար կտրած կէսը, երրորդ կողին բեւեռն է։ Երրորդ կողը՝ հակակայ բեւեռին անկեան չափն է։

237. Վերջապէս երեք ուղիղ անկիւնով գնդական երեքանկիւններ ալ կան. այսպիսի երեքանկիւն մը երեք բոլորակի քառորդ կողերով սահմանաւորեալ է, եւ ամբողջ գնդի մը վերին երեսին ութերորդ մասին կը հաւասարի։

238. Պահենք որ Ա, Բ, Գ՝ ԲՓ, ՃՓ, ԲՃ մեծ բոլորակներուն բեւեռներն ըլլան, ան ատեն աս երեք բոլորակները, Ճ, Բ, Փ կէտերուն վրայ իրար կը կտրեն. որոնք նոյնպէս ԲԳ, ԱԳ, ԱԲ կողերուն բեւեռներն են։

Չեւ 49.

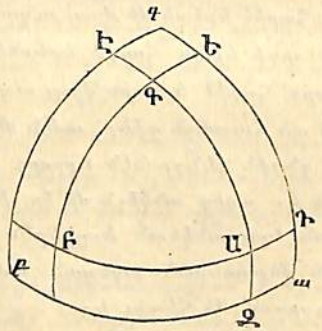

Յ–յ–Ս. Որովհետեւ (Չեւ 49) ԲԸ ՃՓին բեւեռն է, ուրեմն ՃԸ բոլորակի քառորդով մը Բէն հեռու է. եւ դարձեալ որովհետեւ Գ՝ ԲՃին բեւեռն է, ուրեմն ՃԸ բոլորակի քառորդով մը նաեւ Գէն հեռու է։ Արդ եթէ մտածենք որ մեծագոյն բոլորակներն ՃՈՒ Բին, եւ ՃՈՒ Գին վրայէն քաշուած ըլլան, ան ատեն ՃԲԳ այնպիսի գնդական երեքանկիւն մըն է, որ երկու բոլորակի քառորդ իրենց կող, եւ ըստ հետեւորդի երկու ալ ուղիղ անկիւններ ունի (236), անոր համար ալ՝ ԲԳին բեւեռն է։

Ան եղանակաւ կրնայ ցուցուիլ նաեւ որ Բ՝ ԱԳին, եւ Փ՝ ԱԲին բեւեռն է։

239. Որ որովհետեւ ՃՓ + ԳԵ = ՃԵ + ԳՓ = 180°է (238), եւ դարձեալ ԳԵ՝ Բ անկեան չափն է (236). ասկէ սա կանոնը կը հետեւի.

ՃԲՓ գնդական երեքանկեան կողերը, ԱԲԳ գնդական երեքանկեան հակակայ անկիւնները 180°ի կը լրացնեն։

240. ԱԳ + ԶԷ = ԱԶ + ԳԷ = 180° է (238)։ Եւ որովհետեւ ԶԷ՝ Բ անկեան չափն է (236), ասկէ այս կանոնը յառաջ կու գայ.

ՃԲՓ գնդական երեքանկեան անկիւնները, ԱԲԳ ծանօթ երեքանկեան յանդիմանակայ կողերը 180°ի կը լրացնեն։

241. Որ որովհետեւ Ա + Բ + Գ = 3.180° — (ԲՓ + ՓՃ + ՃԲ) է (239), բայց ՓԲ + ՓՃ + ՃԲ միշտ < 2.180° է (233). ուրեմն ամէն գնդական երեքանկեան մէջ Ա + Բ + Գ > 3.180° — 2.180°. այսինքն՝ > 180° է. ասոր հակառակ < 3.180° է։ Ուրեմն գնդական երեքանկեան մը անկիւններուն գումարը՝ միշտ 180° ու 540°ի մէջ կ՚իյնայ։

242. Ըսկէ եռքը, ինչպէս հարթ երեքանկիւններուն մէջ, գնդական երեքանկեան երեքանկիւնները Ա, Բ, Գ-ով, իսկ ասոնց յանդիմանակաց կողերն ա, բ, գ-ով պիտի նշանակենք: Միայն ՀԿ ուղիղ անկիւն ունեցող գնդական երեքանկիւններուն մէջ, ղորնք ի մանաւորի Ո-ղղանկիւն գնդական երեքանկիւն կը կոչենք, ներքնաձիգը նով, իսկ ասոր յանդիմանակաց ուղիղ անկիւնը նով պիտի նշանակենք:

Չեւ 50.

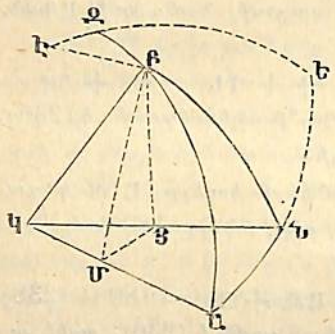

243. Պնդենք որ (Չեւ 50) ԱՆԲ ուղղանկիւն գնդական երեքանկիւն մ'ըլլայ, որուն Ն ուղիղ անկիւնն ըլլայ, իսկ Կ ալ անոր վերաբերած գնդին կենդրոնը:

Պետք է ԿՆ-ին վրայ ԲԷՆ ԲՅ ուղղորդ դիծը ձգել. նոյնպէս ԿԱ-ին վրայ ալ ՅԷՆ ՄՅ ուղղորդ դիծը քաշել եւ ԲՄ ալ քաշելու է. ան ատեն որովհետեւ Ն անկիւնն եւ ըստ հետեւորդի ԲԿՆ ու ՆԿԱ երկու հարթ երեսներուն հակման անկիւնն ալ ուղիղ անկիւն է (231), պետք է որ ասս երկու հարթ երեսներն ալ իրարու վրայ ուղղորդ կեցած ըլլան (149), եւ ԲՅՆ ալ բոլոր ՆԿԱ հարթ երեսին վրայ ուղղորդ կեցած ըլլայ (151). ուրեմն նաեւ ԲՄՅ հարթ երեսը, ՆԿԱ հարթ երեսին վրայ ուղղորդ կը կենայ (150), եւ ԲՄՅ ուղղանկիւն երեքանկիւն մըն է (143):

Եւ որովհետեւ դարձեալ ԿՄ-ը ՅՄ-ին, եւ ԿՄՅ ու ՄՅԲ հարթ երեսներն իրարու վրայ ուղղորդ են, ուրեմն

նաեւ ԿՄ-ն ալ բոլոր ԲՄՅ հարթ երեսին վրայ ուղղորդ կը կենայ (151). ուրեմն նաեւ ԲՄ-ին վրայ ուղղորդ կեցած է (143), եւ որովհետեւ ԲՄՅ անկիւնը, ասս երկու ԲԿԱ ու ՆԿԱ հարթ երեսներուն հակման անկիւնն է (148), ուրեմն նաեւ Ա անկեան հաւասար է:

Արդ է՝

$$\text{կԲ} : \text{ԲՅ} = 1 : \text{ծող } \text{ա}$$

եւ

$$\text{ՄԲ} \cdot \text{կԲ} = \text{ծող } \text{ն} : 1$$

ուրեմն՝

$$\text{ՄԲ} : \text{ԲՅ} = \text{ծող } \text{ն} : \text{ծող} \cdot \text{ա}:$$

Բայց որովհետեւ նաեւ՝

$$\text{ՄԲ} : \text{ԲՅ} = 1 : \text{ծող } \text{Ա}$$

ըստ հետեւորդի՝

$$\text{Ա)}\ 1 : \text{ծող } \text{Ա} = \text{ծող } \text{ն} : \text{ծող } \text{ա}$$

244. Պարձեալ է՝

$$\text{ՄՅ} : \text{ԲՅ} = 1 : \text{Շող} \cdot \text{Ա}$$

եւ

$$\text{ԲՅ} : \text{կՅ} = \text{Շող} \cdot \text{ա} : 1$$

ուրեմն՝

$$\text{ՄՅ} : \text{կՅ} = \text{Շող} \cdot \text{ա} : \text{Շող} \cdot \text{Ա}$$

բայց որովհետեւ նաեւ՝

$$\text{ՄՅ} : \text{կՅ} = \text{ծող} \cdot \text{բ} : 1$$

եւ ըստ հետեւորդի՝

$$\text{Բ)}\ 1 \cdot \text{ծող } \text{բ} = \text{Շող} \cdot \text{Ա} : \text{Շող} \cdot \text{ա}$$

245. Պետք է ԱՆ ու ԱԲ դէպ ի Ե ու Զ երկընդընել, այնպէս որ ԱԵ ու ԱԶ մէյմէկ բոլորակի քառորդ ըլլան. ԵԶ բոլորակի աղեղն ալ քաշելու է, որուն բեւեռն Ա է, ուստի եւ ասանկով ԵԻ ու ԶԻ քովը մէյմէկ ուղիղ անկիւններ կը կազմուին (236): Պետք է նաեւ նրն ալ երկընդընել մինչեւ որ էին վրայ ԵԶԻ երկընդածին հանդիպի, ան ատեն է՝ ՆԵԻ բեւեռը կ'ըլլայ, ինչու որ Ն եւ Ե ուղիղ անկիւններ են (235), ուրեմն նաեւ ՆԻ-ն ալ քառորդ բոլորակի է:

Ուղղանկիւն ԲԱԻ գնդական երեքանկեան մէջ ըստ Աին (243) է.

$$1 : \text{ծոց } \text{Ի} = \text{ծոց } \text{Բ}\text{Ի} : \text{ծոց } \text{Բ}\text{Ա}$$

ուրեմն △ ԱՆԲին մէջ ալ որովհետեւ ծոց Ի = ծոց Նե = ծոցակ. Ան, ծոց ԲԻ = ծոցակ. Բն, ու ծոց ԲԱ = ծոցակ ԱԲ է,

Գ) $1 : \text{ծոցակ. } \text{բ} = \text{ծոցակ. } \text{ա} : \text{ծոցակ. } \text{ն}$

246. Կ՚ելլայնպէս ալ ըստ Աին (243).

$$1 : \text{ծոց } \text{Բ} = \text{ծոց } \text{Բ}\text{Ի} : \text{ծոց } \text{Զ}\text{Ի}$$

ուսած եւ ըստ հետեւորդի՝

Դ) $1 : \text{ծոց. } \text{Բ} = \text{ծոցակ. } \text{ա} : \text{ծոցակ. } \text{Ա}$

247. Կրնայ դարձեալ ըստ Բին (244)

$$1 : \text{ծոց } \text{Զ}\text{Ի} = \text{Շօշ. } \text{Ի} : \text{Շօշ. } \text{Բ}\text{Զ}$$

ուսած եւ՝

$$1 : \text{ծոցակ. } \text{Ա} = \text{Իմշօշ. } \text{բ} : \text{Իմշօշ. } \text{ն}$$

եւ կամ

Ե) $1 : \text{ծոցակ. } \text{Ա} = \text{Շօշ. } \text{ն} : \text{Շօշ. } \text{բ}$ (211 Ի)

248. Կ՚ելլայնպէս դարձեալ ըստ Բին (244).

$$1 : \text{ծոց } \text{Բ}\text{Զ} = \text{Շօշ. } \text{Բ} : \text{Շօշ. } \text{Զ}\text{Ի}$$

ուսած՝

Զ) $1 : \text{ծոցակ. } \text{ն} = \text{Շօշ. } \text{Բ} : \text{Իմշօշ. } \text{Ա}$։

249. Գնդական ուղղանկիւն երեքանկեան մէջ՝ բաց ի ուղիղ անկիւնէն, պէտք է որ միշտ ուրիշ երկու կտոր ալ ծանօթ ըլլայ, որպէս զի անով երրորդ կտորը գտնուի։ Եթէ վերի վեց ընդհանուր ձեւերն իրարու վեց հաւասարութիւն մտածուելու ըլլան, որոնց մէջի երեք կտորին մէկն անծանօթ ու մէկալ երկուքը ծանօթ դնելու ըլլանք. ան ատեն ատոնց օգնութեամբն ամէն կարելի դէպքերը կրնան լուծուիլ, որոնք ուղղանկիւն գնդական երեքանկեանները ըսուած մնան։ Ա՛ս երեք կտորները կրնան ըլլալ.

1. Ներքնաձիգն ու երկու էջքերը։ Լուծ. ըստ Գին։

2. Ներքնաձիգն, էջքերէն մէկն եւ առնուազն փաղուած անկիւնը։ Լուծ. ըստ Եին։

3. Ներքնաձիգն, էջքերէն մէկը, եւ անոր յանդիմանակաց անկիւնը։ Լուծ. ըստ Աին։

4. Ներքնաձիգն եւ անոր յարակից անկիւնները. ըստ Զին։

5. Երկու էջքերը եւ մէկ անկիւն մը. ըստ Բին։

6. Էջքերէն մէկն ու երկու անկիւն. ըստ Դին։

Օրինակ. 1։ Մէկ էջքով եւ անոր հակակաց անկեամբ միւս էջքը գտնել։

Հոս երեք կտորներն են, երկու էջքերն ու մէկ անկիւնը (թիւ 5)։ Ուստի եւ ըստ Բին,

$$1 : \text{ծոց. } \text{բ} = \text{Շօշ. } \text{Ա} : \text{Շօշ. } \text{ա}$$

ուրեմն՝

$$\text{ծոց. } \text{բ} = \frac{\text{Շօշ. } \text{ա}}{\text{Շօշ. } \text{Ա}}$$

Օրինակ. 2. Թէ որ էջքերը ծանօթ են, ներքնաձիգը գտնել։

Հոս երեք կտորներն են՝ ներքնաձիգն ու երկու էջքերը (թիւ 1)։ Ուստի եւ ըստ Գին՝

$$1 : \text{ծոցակ } \text{բ} = \text{ծոցակ } \text{ա} : \text{ծոցակ. } \text{ն}$$

ուրեմն՝

$$\text{ծոցակ. } \text{ն} = \text{ծոցակ. } \text{ա} \cdot \text{ծոցակ. } \text{բ}$$

250. Ուղղանկիւն գնդական երեքանկիւնները հաշուելն ըստ մասին դիւրութեամբ կ՚ըլլայ, թէ որ երեքանկեան սուր ծայրերուն մէկին, մեծ բոլորակի աղեղ մը յանդիմանակաց կողին վրայ ուղղորդ ձգելու ըլլանք, եւ անկէ ետքն ուղղանկիւն գնդական երեքանկեան կանոնները հետզհետէ շատ անգամ գործածենք։ Իսկ ուրիշ դէպքերու համար ընդհանուր ձեւեր պէտք է գտնել, որպէս

զի սոնց ձեռքով անընդմիջապէս խնդրեալ կողմնները կարենան հաշուուիլ։

Չեւ 51 ա.

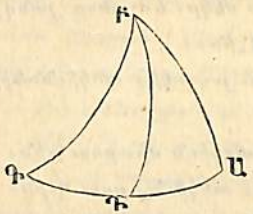

Չեւ 51 բ.

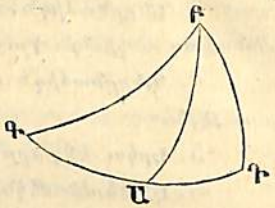

251. Գտնենք որ ԱԲԳԴ՝ ծռանկիւն գնդական եռեքանկիւն մ՚ըլլայ. ուստի Բ ծայրէն ձգուած ԲԳ ուղղորդը կամ նոյն իսկ ԱԳ կողէն վրայ կ՚իյնայ, ինչպէս է (Չեւ 51 ա), եւ կամ անոր երկրնցած մասին վրայ, ինչպէս է (Չեւ 51 բ)։

Թէ որ ԲԳ բոլորակի քառորդ մ՚ըլլայ, կամ ԲԴ՝ ԱԳին բեւեռը, ան ատեն ԲԳ ու ԱԲն բոլորակի քառորդ իսկ Ա ու Գ ուղիղ անկիւններ կ՚ըլլային (235 ու 236)։ Ան ատեն Բէն ձգուած ամէն մեծ բոլորակներն՝ ԱԳին վրայ ուղղորդ կ՚ըլլային։

Թէ որ այնպէս մտածենք որ (Չեւ 51, ա, բ) Բ ծայրը 90^0էն նուազ Դէն հեռու ըլլայ, ան ատեն ԲԳԴ ու ԲԱԴ անկիւններուն երկուքն ալ 90^0էն պզտիկ կ՚ըլլային։ Իսկ ասոր հակառակ թէ որ ԲԴ $> 90^0$ ըլլալու ըլլայ, ան ատեն նաեւ ԲԳԴ ու ԲԱԴ անկիւնները $> 90^0$ կ՚ըլլային։

Չեւ բ՚ին մէջ չէ թէ ԲԱԴ՝ այլ իրեն ԲԱԴ կից անկիւնը գնդական ԲԱԳ երեքանկեան մէջ կը գտնուի։ Ուրեմն ԲԱԴ բութ կ՚ըլլայ, եթէ ԲԳԱը սուր ըլլալու ըլլայ. իսկ եթէ ԲԳԱը բութ ըլլայ, ան ատեն ԲԱԳը սուր կ՚ըլլայ։

Ուստի եւ ասկից կը հետեւի աս կանոնը, որուն պէտք է միտ դնել 253ին ընդհանուր ձեւը գործածելու ատեն. Թէ որ խարսխին վրայ եղող երկու անկիւնները նոյնաթեամբ ըլլալու ըլլան, այսինքն երկուքն ալ կամ սուր կամ բութ, ան ատեն ծայրէն ձգուած ուղղորդ գիծը երեքանկեան մէջ կ՚իյնայ։ Իսկ թէ որ ասոր հակառակ երկու անկիւնները նոյնաթեամբ չըլլան, ան ատեն երեքանկիւնէն դուրս կ՚իյնայ։

252. Ըստ ընդհանուր ձեւիս՝

1 : ծոց ն = ծոց Ա : ծոց ա (243 Ա.) միայն Ա ու ա գրերը Բ ու բի փոխելով յառաջ կու գայ.

1 : ծոց ն = ծոց Բ : ծոց բ

ասկէ ալ՝

Ի) ծոց Ա : ծոց ա = ծոց Բ : ծոց բ

այսինքն անկիւններուն ծոցերն այնպէս կը համեմատին, ինչպէս իրենց յանդիմանակաց կողերուն ծոցերը։

253. Ըստ 244 Բին է (տես 250ին Չեւը).

1 : ծոց ԳԴ = Շօշ. Գ : Շօշ. ԲԴ

եւ 1 : ծոց ԱԴ = Շօշ. Ա : Շօշ. ԲԴ

ուստի եւ ասկից ալ յառաջ կու գայ.

ծոց. ԳԴ × Շօշ. Գ = ծոց. ԱԴ × Շօշ. Ա

եւ ըստ հետեւորդի՝

Լ) Շօշ. Ա : Շօշ. Գ = ծոց. ԳԴ : ծոց. ԱԴ (Ա. 89)

254. Ըստ 245 Գին է.

1 : ծոցակ. ԲԴ = ծոցակ. ԳԴ : ծոցակ. ԲԳ

եւ 1 : ծոցակ. ԲԴ = ծոցակ ԱԴ : ծոցակ. ԱԲ

ուստի եւ ասկից ալ յառաջ կու գայ.

Թ) ծոցակ. ԳԴ : ծոցակ. ԳԲ = ծոց ԱԴ : ծոց ԱԲ

255. Ըստ 245 Համարին Դ է.

1 : ծոց ԳԲԴ = ծոցակ. ԲԴ : ծոցակ. Գ

եւ $1 : \text{ծոց ԱԲԴ} = \text{ծոցակ}\cdot \text{ԲԴ} : \text{ծոցակ}\cdot \text{Ա}$
ուստի եւ ասկից ալ կը հետեւի.

ժ) $\text{ծոց}\cdot \text{ԳԲԴ} : \text{ծոց}\cdot \text{ԱԲԴ} = \text{ծոցակ}\cdot \text{Գ} : \text{ծոցակ}\cdot \text{Ա}$

256. Ըստ 247ը եւ ին է.

$1 : \text{ծոցակ}\cdot \text{ԳԲԴ} = \text{Շօշ}\cdot \text{ԲԴ} : \text{Շօշ}\cdot \text{ԲԴ}$

եւ $1 : \text{ծոցակ}\cdot \text{ԱԲԴ} = \text{Շօշ}\cdot \text{ԲԱ} : \text{Շօշ}\cdot \text{ԲԴ}$

ուստի՝

ժԱ) $\text{Շօշ}\cdot \text{ԲԴ} : \text{Շօշ}\cdot \text{ԲԱ} = \text{ծոցակ}\cdot \text{ԱԲԴ} : \text{ծոցակ}\cdot \text{ԳԲԴ}$:

257. Դարձեալ է.

ժԲ) $$\text{ծոցակ}\cdot \text{Գ} = \frac{\text{ծոցակ}\cdot \text{գ} - \text{ծոցակ}\cdot \text{ա}\ \text{ծոցակ}\cdot \text{բ}}{\text{ծոց}\cdot \text{ա}\cdot \text{ծոց}\ \text{բ}}$$

Ցոյց. Ըստ 254 համարին թ. է.

$\text{ծոցակ}\cdot \text{ԳԴ} : \text{ծոցակ}\cdot \text{ա} = \text{ծոցակ}\cdot \text{ԱԴ} : \text{ծոցակ}\cdot \text{գ}$
ուստի՝

$$\text{ծոցակ}\cdot \text{ԱԴ} = \frac{\text{ծոցակ}\cdot \text{ԳԴ}\cdot \text{ծոցակ}\cdot \text{գ}}{\text{ծոցակ ա}}$$

բայց որովհետեւ դարձեալ է.

$$\text{ծոցակ}\cdot \text{ԱԴ} = \text{ծոցակ}\cdot (\text{բ} - \text{ԳԴ})$$ (Ըստ 1.)

$$= \text{ծոցակ}\cdot \text{բ}\cdot \text{ծոցակ}\cdot \text{ԳԴ} + \text{ծոց բ}\cdot \text{ծոց}\cdot \text{ԳԴ}$$ (214 ԺԳ)

եւ որովհետեւ ծոցակ. ԱԴին երկու զօրութիւնն ալ կը ըն-
նանք իրարու հաւասար դնել, անոր համար ասկէ ալ կը
հետեւի.

$$\text{ծոց բ}\cdot \text{ծոց ԳԴ} = \frac{\text{ծոցակ}\cdot \text{ԳԴ}\cdot \text{ծոցակ}\cdot \text{գ}}{\text{ծոցակ}\cdot \text{ա}} - \text{ծց}\cdot \text{բ}\cdot \text{ծց}\cdot \text{ԳԴ}$$

Եթէ երկու կողմն ալ ծոցակ. ԳԴի վրայ բաժնե-
լու բլլանք կ'ելլէ.

$$\text{ծոց բ}\cdot \text{Շօշ}\cdot \text{ԳԴ} = \frac{\text{ծոցակ գ}}{\text{ծոցակ ա}} - \text{ծոցակ}\cdot \text{բ} =$$

$$\frac{\text{ծոցակ գ} - \text{ծոցակ ա}\ \text{ծոցակ բ}}{\text{ծոցակ ա}}$$ (210 Դ)

ապա ուրեմն՝

$$\text{Շօշ}\cdot \text{ԳԴ} = \frac{\text{ծոցակ}\cdot \text{գ} - \text{ծոցակ}\cdot \text{ա}\ \text{ծոցակ}\cdot \text{բ}}{\text{ծոցակ ա}\cdot \text{ծոց բ}}$$

Բայց որովհետեւ դարձեալ ըստ 247 եին է.

$1 : \text{ծոցակ}\cdot \text{Գ} = \text{Շօշ}\cdot \text{ա} : \text{Շօշ}\cdot \text{ԳԴ}$

ուրեմն՝

$$\text{Շօշ}\cdot \text{ԳԴ} = \text{ծոցակ}\cdot \text{Գ}\cdot \text{Շօշ}\cdot \text{ա} = \frac{\text{ծոցակ}\cdot \text{Գ}\cdot \text{ծոց ա}}{\text{ծոցակ ա}}$$

ասկից ալ յառաջ կու գայ.

$$\frac{\text{ծոցակ}\cdot \text{Գ}\cdot \text{ծոց ա}}{\text{ծոցակ}\cdot \text{ա}} = \frac{\text{ծոցակ}\cdot \text{գ} - \text{ծոցակ}\cdot \text{ա}\cdot \text{ծոցակ}\cdot \text{բ}}{\text{ծոցակ}\cdot \text{ա}\cdot \text{ծոց}\cdot \text{բ}}$$

եւ ըստ հետեւորդի՝

$$\text{ծոցակ}\cdot \text{Գ} = \frac{\text{ծոցակ}\cdot \text{գ} - \text{ծոցակ}\cdot \text{ա}\cdot \text{ծոցակ}\cdot \text{բ}}{\text{ծոց ա}\cdot \text{ծոց բ}}$$

Ծանօթութիւն. Ըստ (51 Զեւոյն բ) կ'ըլլար ծոցակ.
ԱԴ = ծոցակ. (ԳԴ — բ) = ծոցակ. բ. ծոցակ. ԳԴ
+ ծոց բ. ծոց ԳԴ. ուրեմն ըստ ամենայնի Զեւ 51 ին
պէս պիտ'որ բլլար։

258. Ըստ ընդհանուր ձեւէս կը հետեւի նաեւ (213 ժ).

$$\text{Շրջծոց Գ} = 1 - \text{ծոցակ}\cdot \text{Գ}$$

$$= \frac{\text{ծոց ա}\cdot \text{ծոց բ} + \text{ծոցակ}\cdot \text{ա}\cdot \text{ծոցակ}\cdot \text{բ} - \text{ծոցակ}\cdot \text{գ}}{\text{ծոց ա}\cdot \text{ծոց բ}} =$$

$$= \frac{\text{ծոցակ}\cdot (\text{ա} - \text{բ}) - \text{ծոցակ}\cdot \text{գ}}{\text{ծոց ա}\cdot \text{ծոց բ}}$$ (214 ԺԳ)

եթէ որ $\text{ա} - \text{բ} = \text{ա} - \text{բ}$, եւ $\text{գ} = \text{ա} + \text{բ}$ դնելու բլ-
լանք, ան առնէն՝

$\text{ծոցակ}\cdot (\text{ա} - \text{բ}) - \text{ծոցակ}\cdot \text{գ} = \text{ծոցակ}\cdot (\text{ա} - \text{բ}) -$
$\text{ծոցակ}\cdot (\text{ա} + \text{բ})$ կ'ըլլայ. բայց որովհետեւ

$$\left.\begin{array}{l}\text{ծոցակ}\cdot (\text{ա} - \text{բ}) \\ \quad = \text{ծոցակ}\cdot \text{ա}\cdot \text{ծոցակ}\cdot \text{բ} + \text{ծոց ա}\cdot \text{ծոց բ} \\ \text{եւ ծոցակ}\cdot (\text{ա} + \text{բ}) \\ \quad = \text{ծոցակ}\cdot \text{ա}\cdot \text{ծոցակ}\cdot \text{բ} - \text{ծոց ա}\cdot \text{ծոց բ}\end{array}\right\}\ 214$$

ուրեմն $\text{ծոցակ}\cdot (\text{ա} - \text{բ})$
$- \text{ծոցակ}\cdot (\text{ա} + \text{բ}) = 2\cdot \text{ծոց ա}\cdot \text{ծոց բ}$.

ուրեմն՝

$$\text{Շրջծոց } գ = \frac{2 \text{ ծոց } ա \cdot \text{ ծոց } բ}{\text{ծոց } ա \cdot \text{ ծոց } գ}$$

Բայց որովհետեւ $ա + ա - բ = ա - բ$ ու $ա + բ = գ$ երկու հաւասարութիւններէն $ա = \frac{գ + (ա - բ)}{2}$ ու $բ = \frac{գ - (ա - բ)}{2}$ կ'ելլէ, ուրեմն՝

$$\text{Շրջծոց } գ = \frac{2 \text{ ծոց } \frac{գ + (ա - բ)}{2} \cdot \text{ ծոց } \frac{գ - (ա - բ)}{2}}{\text{ծոց } ա \cdot \text{ ծոց } բ}$$

եւ կամ որովհետեւ Շրջծոց $գ = 2$ ծոց $^1/_2\, գ$ (215 ԻԱ) է

ժԳ) $(\text{ծոց } {}^1/_2 գ)^2 = \frac{2 \text{ ծոց } \frac{գ + (ա - բ)}{2} \text{ ծոց } \frac{գ - (ա - բ)}{2}}{\text{ծոց } ա \cdot \text{ ծոց } բ}$.

259. Պարզեալ 257 էն յառաջ կու գայ.

ժԴ) ծոցակ $\cdot գ =$ ծոցակ $\cdot գ \cdot$ ծոց $ա \cdot$ ծոց $բ +$ ծոցակ $\cdot ա \cdot$ ծոցակ $\cdot բ$

260. Ըստ 252 ին է.

ծոց Ա : ծոց $ա =$ ծոց $գ$: ծոց $գ$

ուրեմն՝

$$\text{ծոց } ա = \frac{\text{ծոց Ա} \cdot \text{ ծոց } գ}{\text{ծոց } գ}$$

Եթէ ասոր ըօրութիւնը ժԴ ին մէջի ծոց $ա$ ըօրութեան տեղ դնելու ըլլանք կ'ըլլայ.

ծոցակ $\cdot գ \cdot \frac{\text{ծոց} \cdot \text{Ա} \cdot \text{ ծոց} \cdot գ}{\text{ծոց} \cdot գ \cdot}$. ծոց $բ =$ ծոցակ $\cdot գ -$ ծոցակ $\cdot ա \cdot$ ծոցակ $\cdot բ$:

եւ կամ՝

Իմշօշ $\cdot գ \cdot$ ծոց Ա $\cdot$ ծոց $գ \cdot$ ծոց $բ =$ ծոցակ $\cdot գ -$ ծոցակ $\cdot բ \cdot$ ծոց $ա$

$=$ ծոցակ $\cdot գ -$ ծոցակ $\cdot բ$ (ծոցակ $\cdot$ Ա $\cdot$ ծոց $բ \cdot$ ծոց $գ +$ ծոցակ $\cdot բ$ ծոցակ $\cdot գ$) (259 ժԴ)

$=$ ծոցակ $\cdot գ -$ ծոցակ $\cdot գ$ ծոցակ $\cdot բ^2 -$ ծոցակ $\cdot$ Ա $\cdot$ ծոցակ $\cdot բ \cdot$ ծոց $\cdot գ \cdot$ ծոց $բ$.

$=$ ծոցակ $\cdot գ\,(1 -$ ծոցակ $\cdot բ^2) -$ ծոցակ $\cdot$ Ա $\cdot$ ծոցակ $\cdot բ \cdot$ ծոց $գ \cdot$ ծոց $բ$.

$=$ ծոցակ $\cdot գ \cdot$ ծոց $բ^2 -$ ծոցակ $\cdot$ Ա $\cdot$ ծոցակ $\cdot բ \cdot$ ծոց $գ \cdot$ ծոց $բ$.

Թէ որ ասի ընդհանրապէս ծոց $գ \cdot$ ծոց $բ$ ի վրայ բաժնելու ըլլանք կ'ելլէ.

ժԵ) Իմշօշ $\cdot գ \cdot$ ծոց Ա $=$ Իմշօշ $\cdot գ \cdot$ ծոց $բ -$ ծոցակ $\cdot$ Ա $\cdot$ ծոցակ $\cdot բ$

261. Դարձեալ է.

ժԶ) ծոցակ $\cdot գ = \frac{\text{ծոցակ} \cdot գ + \text{ծոցակ} \cdot \text{Ա} \cdot \text{ ծոցակ} \cdot \text{Բ}}{\text{ծոց Ա} \cdot \text{ ծոց Բ}}$.

Ցոյց. Ըստ 257 ժԲ ին կը գտնուի (Ձեւ 49)

$$\text{ծոցակ} \cdot ֆ = \frac{\text{ծոցակ} \cdot ֆբ - \text{ծոցակ} \cdot բֆ \text{ ծոցակ} \cdot ֆա}{\text{ծոց } բֆ \cdot \text{ ծոց } ֆա}$$

ապա ուրեմն, որովհետեւ ծոցակ $\cdot ֆ =$ — ծոցակ $\cdot$ ԱԲ (240 եւ 217) $=$ — ծոցակ $\cdot գ$, ծոցակ $\cdot ֆբ =$ — ծոցակ $\cdot գ$ (239), ծոցակ $\cdot բֆ =$ — ծոցակ $\cdot$ Ա, ծոցակ $\cdot ֆա =$ — ծոցակ $\cdot$ Բ, ծոց $բֆ =$ ծոց Ա (218), ծոց $ֆա =$ ծոց Բ, է

$$\text{— ծոցակ} \cdot գ = \frac{\text{— ծոցակ} \cdot գ - \text{ծոցակ} \cdot \text{Ա} \cdot \text{ ծոցակ} \cdot \text{Բ}}{\text{ծոց Ա} \cdot \text{ ծոց Բ}}$$

եւ կամ

$$\text{ծոցակ} \cdot գ = \frac{\text{ծոցակ} \cdot գ + \text{ծոցակ} \cdot \text{Ա} \cdot \text{ ծոցակ} \cdot \text{Բ}}{\text{ծոց Ա} \cdot \text{ ծոց Բ}}$$

262: Նախէն կը հետեւի՝

ժԷ) ծոցակ $\cdot գ =$ ծոցակ $\cdot գ \cdot$ ծոց Ա $\cdot$ ծոց $բ -$ ծոցակ $\cdot$ Ա ծոցակ $\cdot բ$:

263. Ըստ 258 ժԳ ին կը գտնուի (Ձեւ 49).

$$(\text{ծոց } \tfrac{1}{2}\, ֆ)^2 = \frac{\text{ծոց } \frac{-բ + բֆ - -ֆ}{2} \text{ ծոց } \frac{-բ - բֆ + -ֆ}{2}}{\text{ծոց } բֆ \cdot \text{ ծոց } -ֆ \cdot}$$

Բայց որովհետեւ $\text{ծոց}\,\frac{1}{2}\,\text{բ} = \text{ծոց}\,\frac{1}{2}\,(180^0 - \text{ԱԲ})$
$= \text{ծոց}\,(90^0 - \frac{1}{2}\,\text{ԱԲ}) = \text{ծոցակ}\cdot\frac{1}{2}\,\text{գ}$ է, եւ դարձեալ՝

$$\frac{-\text{բ} + \text{բ}\frac{1}{2} - -\frac{1}{2}}{2} = \frac{180^0 - \text{Գ} + 180^0 - \text{Ա} - 180^0 + \text{Բ}}{2}$$

$$= 90^0 - \frac{\text{Գ} + \text{Ա} - \text{Բ}}{2}$$

ապա ուրեմն՝

$$\text{ծոց}\,\frac{-\text{բ} + \text{բ}\frac{1}{2} - -\frac{1}{2}}{2} = \text{ծոցակ}\cdot\frac{\text{Գ} + \text{Ա} - \text{Բ}}{2}$$

Նոյնպէս ալ՝

$$\text{ծոց}\,\frac{-\text{բ} - \text{բ}\frac{1}{2} + -\frac{1}{2}}{2} = \frac{180^0 - \text{Գ} - 180^0 + \text{Ա} + 180^0 - \text{Բ}}{2}$$

$$= 90^0 - \frac{\text{Գ} - (\text{Ա} - \text{Բ})}{2}$$

ապա ուրեմն՝

$$\text{ծոց}\,\frac{-\text{բ} - \text{բ}\frac{1}{2} + -\frac{1}{2}}{2} = \text{ծոցակ}\cdot\frac{\text{Գ} - (\text{Ա} - \text{Բ})}{2}$$

ուստի եւ

$$\text{ծ.Ը}\,(\text{ծոցակ}\cdot{}^1/_2\,\text{գ})^2 = \frac{\text{ծոց}\,\frac{\text{Գ}+(\text{Ա}-\text{Բ})}{2}\,\text{ծոց}\,\frac{\text{Գ}-(\text{Ա}-\text{Բ})}{2}}{\text{ծոց Ա}\cdot\text{ ծոց Բ}}$$

264. **Ե՛ս վերի ընդհանուր ձեւերուն մէջ ա՛ն ա՛ն խնդիրներու լուծումը կը դիտուի, որ յանձինն ընդհանուր եռանկիւններու մէջ կը պարունակուին: Հոս պէտք է միշտ երեքանկեան չորս կտորը հաւասարութեան մէջ դնել, որպէս զի անոր երեք կտորներովը միւս չորրորդ անծանօթը գտնուի:**

1. Երեք կող եւ մէկ անկիւնը (257 ժԲ):

2. Երկու կող եւ սոնց յանդիմանակաց երկու անկիւնները (252 Ե):

3. Երկու կող եւ սոնցմէ փակուած անկիւնը, մէյ մ՚ալ սոնց յարակից անկիւններէն մէկը (260 ժԵ):

4. Մէկ կողը, ու երեք անկիւնները (261 ժԶ):

Սոնց ամէն մէկ առանձին կարելի դէպքերը, եւեւի տասուերկուքն են, որոնք 265—276 համարներուն մէջ իրրեւ տասուերկու խնդիր կարգաւ կը պարունակուին:

Ծանօթ. *Անծանօթ.*

Ա. Երեք կող. . . մէկ անկիւն. Խնդ. 1.

Բ. Երկու կող ու մէկ անկիւն:

ա) փակուած անկիւնը { երրորդ կողը. Խնդ. 2 ; միւսեալ անկիւնները. Խնդ. 3

բ) չփակուած անկիւնը { երրորդ կողը. Խնդ. 4 ; փակուած անկիւնը. Խնդ. 5 ; միւս չփակուած անկիւնը. Խնդիր 6.

Գ. Մէկ կող եւ 2 անկիւն.

ա) փակուած կողը { մէկ կողը. Խնդ. 7 ; երրորդ անկիւնը. Խնդ. 8

բ) չփակուած կողը { փակուած կողը. Խնդ. 9 ; միւս չփակուած կողերը. Խնդ. 10 ; երրորդ անկիւնը. Խնդ. 11:

Դ. Երեք անկիւնը եւ մէկ կող. Խնդ. 12.

265. **Խնդիր 1. Երեք կողերով՝ անկիւնները գտնել:**

Լուծ. Ըստ 257 ժԲին է.

$$\text{ծոցակ}\cdot\text{ Գ} = \frac{\text{ծոցակ}\cdot\text{ գ} - \text{ծոցակ}\cdot\text{ ա}\cdot\text{ ծոցակ}\cdot\text{ բ}}{\text{ծոց ա}\cdot\text{ ծոց բ}}$$

Ղոգարիթմասով աւելի դիւրին կ՚ըլլայ ըստ 258 ժԳին:

$$(\text{ծոց}\,\tfrac{1}{2}\,\text{Գ})^2 = \frac{\text{ծոց}\,\frac{1}{2}\,(\text{գ} + \text{ա} - \text{բ})\cdot\text{ ծոց}\,\frac{1}{2}\,(\text{գ} - \text{ա} + \text{բ})}{\text{ծոց ա}\cdot\text{ ծոց բ}}$$

266. **Խնդիր 2. ա, բ ու Գով, գը գտնել:**

Լուծ. Ըստ 259 ժԴին է.

$$\text{ծոցակ}\cdot\text{ գ} = \text{ծոցակ}\cdot\text{ Գ}\cdot\text{ ծոց ա}\cdot\text{ ծոց բ} + \text{ծոցակ}\cdot\text{ ա}\cdot\text{ ծոցակ}\cdot\text{ բ}$$

267. Խնդիր 3. բ, գ ու Ա ով, Գը գտնել։

Լուծ. Ըստ 260 թեին է.

$$\text{Իմշ. } \Gamma = \frac{\text{Իմշ. } \Gamma \cdot \text{Ծոց } \text{Բ} - \text{Ծոցակ. Ա} \cdot \text{Ծոցակ. Բ}}{\text{Ծոց Ա}}$$

268. Խնդիր 4. ա, գ ու Գ ով, Բը գտնել.

Լուծ. 257 թեին ընդհանուր ձեւը՝ Ծոց Բին համար չորեքկուսի հաւասարութիւն մը կու տայ։

Լուծ. 2. ըստ 247 եին է (Զեւ. 51).

1 : Ծոցակ. Գ = Շ.Շ. ա : Շ.Շ. ԳԴ

ասով ԳԴ կը գտնուի։

Դարձեալ ըստ 254 թին է՝

Ծոցակ. ԳԴ : Ծոցակ. ա = Ծոցակ. ԱԴ : Ծոցակ. Բ

ասով ալ ԱԴ կը գտնուի։

Ուստի եւ հիմայ բ = ԳԴ ± ԱԴ (251)։

269. Խնդիր 5. ա, գ ու Գ ով Բը գտնել։

Լուծ. 1. Ա՛ ընդհանուր ձեւս.

Իմշ. Գ. Ծոց Բ = Իմշ. գ. Ծոց. ա — Ծոցակ. Բ. Ծոցակ. ա, որն որ թեին հետ նոյն է (260), եթէ կողերուն եւ անկեանց գրերուն տեղ իրենց պատշաճ նշանակութիւնը դրուելու ըլլայ, Ծոց Բին համար չորեքկուսի հաւասարութիւն մը կու տայ։

Լուծ. 2. Ըստ 248 Զին է։

1 : Ծոցակ ա = Շ.Շ. Գ : Իմշ. ԳԲԴ

ասով ԳԲԴ անկիւնը կը գտնուի։

Դարձեալ ըստ 256 ԹԱին է.

Շ.Շ. ա : Շ.Շ. գ = Ծոցակ. ԱԲԴ : Ծոցակ. ԳԲԴ. ասով ալ ԱԲԴ անկիւնը կը գտնուի։

Ուստի Բ = ԳԲԴ ± ԱԲԴ (151)։

270. Խնդիր 6. ա, բ ու Ա ով, Բը գտնել։

Լուծ. Ըստ 252 Էին է.

$$\text{Ծոց Բ} = \frac{\text{Ծոց բ} \cdot \text{Ծոց Ա}}{\text{Ծոց ա}}$$

271. Խնդիր 7. բ, Ա ու Գ ով, Գը գտնել։

Լուծ. Ըստ 260 թեին է.

$$\text{Իմշ. } \text{գ} = \frac{\text{Իմշ. Գ} \cdot \text{Ծոց Ա} + \text{Ծոցակ. Ա} \cdot \text{Ծոցակ. Բ}}{\text{Ծոց Բ}}$$

272. Խնդիր. 8. գ, Ա ու Բ ով, Գը գտնել։

Լուծ. Ըստ 262 Համարին թէին է.

Ծոցակ. Գ = Ծոցակ. գ. Ծոց Ա. Ծոց Բ — Ծոցակ. Ա. Ծոցակ. Բ։

273. Խնդիր 9. գ, Ա ու Գ ով, Բը գտնել։

Լուծ. 1. Ըստ 260 Համարին թէին Ծոց. բ ին պրոբլեմը չորեքկուսի հաւասարութեամբ մը կը գտնուի։

Լուծ. 2. Ըստ 247 Համարին եին է.

1 : Ծոցակ. Ա = Շ.Շ. գ : Շ.Շ. ԱԴ

ասով ԱԴ կը գտնուի։

Դարձեալ ըստ 253 ԸՀին է.

Շ.Շ. Ա : Շ.Շ. Գ = Ծոց ԳԴ : Ծոց ԱԴ

ասով ալ ԳԴ կը գտնուի.

ուստի եւ բ = ԳԴ ± ԱԴ է։

274. Խնդիր 10. Ա. Բ ու ա ով, Բը գտնել։

Լուծ. Ըստ 252 Էին է.

$$\text{Ծոց բ} = \frac{\text{Ծոց Բ} \cdot \text{Ծոց ա}}{\text{Ծոց Ա}}$$

275. Խնդիր 11. Ա, Գ ու գ ով, Բը գտնել։

Լուծ. Ըստ 262 թէին, Ծոց Բը չորեքկուսի հաւասարութեամբ մը կը գտնուի։

Լուծ. 2. Ըստ 248 Զին է.

1 : Ծոցակ գ = Շ.Շ. Ա : Իմշ. ԱԲԴ

ասով ԱԲԴ անկիւնը կը գտնուի։

Դարձեալ ըստ 255 թին է.

Ծոց Գ.Դ : Ծոց = Ա.Դ Ծոցակ. Գ : Ծոցակ. Ա. ասով ալ Գ.Դ անկիւնը կը գտնուի.

ուստի եւ $բ = Գ.Դ \pm Ա.Դ$:

276. Խնդիր 12. Երեք անկիւններով կողերը գտնել:

Լուծ. Ըստ 261 ԺԶ.ին է,

$$Ծոցակ. գ = \frac{Ծոցակ. Գ + Ծոցակ. Ա. Ծոցակ. Բ}{Ծոց. Ա. Ծոց. Բ}$$

Ղոգարիթմական ըստ 263 ԺԲ.ին աւելի դիւրին կ'ըլլայ:

$$(Ծոցակ. \tfrac{1}{2} գ) = \frac{Ծոցակ \tfrac{1}{2}(Գ+Ա-Բ)\, Ծոցակ \tfrac{1}{2}(Գ-Ա+Բ)}{Ծոց. Ա. Ծոց. Բ}$$

Գ. ՀԱՏԱԾ ԿՈՆԻ

1. Կոնագիծ:

277. Ան գիծը՝ որուն ամէն մէկ կէտն ուրիշ որոշեալ կէտէ մը այնչափ հեռու է, որչափ որոշեալ ուղիղ գծէ մը, կոնագիծ կը կոչուի. զոր օրինակ (Չեւ 52) ԶԱՒ գիծը, որուն ամէն մէկ Մ կէտը՝ Հ.էն այնչափ հեռու է, որչափ Դ.ե ուղիղ գծէն կամ Թ.է ըսեմ Մ.Հ է ուղղորդ Մ.Թ գծին:

Ան Հ կէտը Հնոց կը կոչուի, Դ.ե ուղիղ գիծը՝ Ուղղիչ կ'ըսուի, իսկ Հ.Մ գիծն ալ՝ Բաւնալի Շառաւիղ կամ Շրջիչ Շառաւիղ:

Ա.Բ ուղիղ գիծը՝ որն որ Հ.էն անցնելով, Դ.ե գծին վրայ ուղղորդ կեցած է, Առանցք կ'անուանուի. իսկ Ա կոնագծին Գագաթը կը կոչուի:

Առանցքին վրայ ուղղորդ կեցող Մ.ն գիծը կոչուած

Չեւ 52.

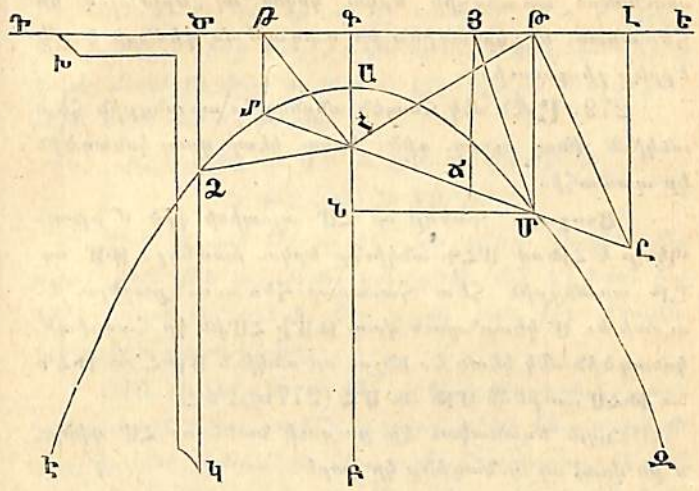

կը կոչուի. իսկ Ան ալ անոր պատշաճեալ Ցոպաւոր.ը կ'անուանուի.

Ուղղիչէն գագաթան Ագ Հեռաւորութեան չորեքպատիկը, Առընթերալար կը կոչուի:

Ծանօթութիւն. Իրական կոնագիծ մը գծելու համար, պէտք է ուղղանկիւն Խ.Ծկ կանոն մը եւ աս կանոնին Ծկ երկայնութեամբը գերձան մը առնուլ: Գերձանին մէկ ծայրը կանոնին կ ծայրը, իսկ միւս ծայրն ալ՝ Հ.ին վրայ հաստատելու է: Դ.ին վրայ ալ կրնայ շիտակ կանոն մը դրուիլ: Արդ եթէ Խ.Ծկ կանոնը՝ Դ.ին շուրթեամբը յառաջ շարժելու ըլլանք եւ գրչով մ'ալ կէտին վրայ գերձանին Չ.Ծ մասը պրկուելու ըլլայ, գրիչը կոնագիծ մը կը գծէ:

278. Կոնագծին մեկնութենէն (ինչպէս նաեւ կոնագծին իրական կազմութենէն) անընդմիջապէս կ'իմա-

ցուի, որ կոնագիծն իր առանցքին երկու կողմն երկու պատշաճական սրունները ունի, եւ միանգամայն աս երկու սրուններն առանցքին երկու կողմն ալ երթալով կը հեռանան, եւ կոնագիծն իր գագաթեան դիմացի կողմն երբեք չի գոցուիր։

279. Ամէն մէկ հնոցէն անցնող եւ առանցքին հետ անկիւն շինող ուղիղ գիծ, երկու կէտի վրայ կոնագծին կը պատահի։

Ց՝ոյց՝. Դնենք որ ՀՄ այսպիսի գիծ մ՚ըլլայ։ Պէտք է ՀԹ=ՄՀ անկիւնը երկու բաժնել. ԹՄ ալ ԱՒ առանցքին հետ հաւասար հեռաւոր քաշելու է. ուստի եւ Մ կէտը՝ որուն վրայ ԹՄը ՀՄին կը հանդիպի, կոնագծին մէկ կէտն է։ Ինչու որ անկիւն ՄԹՀ = ԹՀԳ = ԹՀՄ, ուրեմն ՄԹ = ՄՀ (277)։

Նոյն եղանակաւ կը ցուցուի նաեւ որ ՀՄ գիծը, Մ՚ին վրայ ալ կոնագիծը կը կարէ։

280. Ամէն ՀԱ = ԱԳ, ուրեմն ԳՀ = 2 · ԱԳ = է առընթերագրաչափին կէսին։ (278)

281. Հնոցին վրայ կեցող կարգածը՝ առընթերագրաչափին կէսին հաւասար է։

282. Կոնագծին մէջ եղող ամէն մէկ կէտը՝ հնոցին աւելի մօտ է, քան թէ ուղղիչին։

Ց՝ոյց՝. Դնենք որ Ճ այսպիսի կէտ մ՚ըլլայ. պէտք է ՃԷն վրայէն ՀՄ բառնալի ճառագայթը, եւ ուղղիչին վրայ ալ ՃԵ ու ՄԹ ուղղորդ գծերը քաշել. ուստի եւ ան առեն կ՚ըլլայ.

ՀՄ = ՄԹ (277) < ՄԵ (52) < ՃԵ + ՃՄ (53)

եւ կամ՝

ՀՃ + ՃՄ < ՃԵ + ՃՄ

ուրեմն (առած՝)

ՀՃ < ՃԵ։

283. Խակ ասոր հակառակ՝ կոնագծէն դուրս եղող ամէն մէկ կէտ, ուղղիչէն աւելի մօտ է քան թէ հնոցին։

Ց՝ոյց՝. Դնենք որ Ը այսպիսի կէտ մ՚ըլլայ։ Պէտք է ԸՀ գիծը քաշել, որն որ Մին վրայ կոնագիծը կտրէ, ուղղիչին վրայ ալ ՄԹ ու ԼԸ ուղղորդ գծերը քաշելու է. ուստի եւ կ՚ըլլայ՝

ԸՀ = ՄՀ + ՄԸ = ՄԹ + ՄԸ (277)
> ԹԸ (53) > ԼԸ (52)

284. Ուստի թէ որ կէտ մը աւելի հնոցին մօտ ըլլայ քան թէ ուղղիչին, կոնագծին մէջ կ՚իյնայ. իսկ եթէ ուղղիչին աւելի մօտ ըլլայ քան թէ հնոցին, կոնագծէն դուրս կ՚իյնայ։

285. Ուղղիգ գիծ մը՝ թէ որ կիսէ ան անկիւնը, զորն որ բառնալի ճառագայթն ուղղորդ գծին հետ ուղղիչին վրայ կը շինէ, կոնագծին հետ ուրիշ հաւասարակաց կէտ մը չունի, կամ թէ ըսեմ ան գիծը կոնագծին Շօշափողն է։

Ց՝ոյց՝. Դնենք որ (Ձեւ 53) Մ ըլլայ կոնագծին մէկ կէտը. ԹՄՀ ալ անկիւն մը, զորն որ ուղղիչին վրայ ԹՄ ուղղորդը ՀՄ ծրագրիչ ճառագայթին հետ կը շինէ, ուստի ասոնց ՄՇ ուղիղ գիծը՝ որն որ անկիւնը կը կիսէ, կոնագծին հետ Մէն զատ հաւասարակաց կէտ մը չունի։

Ինչու որ △ ԹՄԼ ≅ ՀՄԼ ըլլալով (39), ՄՇ ուղղորդ կ՚անցնի ԹՀ գծէն։ Ուրեմն ՄՇ ին ուրիշ ամէն մէկ կէտը, զորօրինակ ֆ, այնչափ ԹՖ էն հեռու է, որչափ Հ էն (47), ուստի եւ Հֆ աւելի մեծ է քան թէ ուղղիչին վրայի ֆԴ ուղղորդ գիծը (52), եւ ըստ հետեւորդի ֆ կէտը կոնագծէն դուրս է։

286. Կոնագծին մէջ ուղիղ գիծ մը, որն որ շօշափման կէտէն անցնելով առանցքին հետ ալ հաւասար

(Չեւ 53)

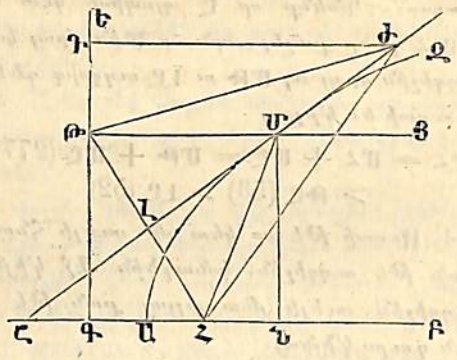

հեռաւոր ըլլայ, շօշափողէն հետ ան անկիւնը կը շինէ, զորն որ ծրագրիչը շօշափողէն հետ կը գծէ։

Ցո՛ւցո՛մ. Դնենք որ ՄՑ ∥ ԱԲ ըլլայ, ուստի եւ $Ա\cdot ՀՄՇ = ԹՄՇ$ (285) եւ $Ա\cdot ԹՄՇ = ՑՄԺ$ (14). *ուրեմն* $ՑՄԺ = ՀՄՇ$ *է։*

287. Շ*օշափողին շօշափման կէտին վրայ ձգուած ուղղորդ գծին մինչեւ առանցքը երկընցած մասը, զոր օրինակ ՄԷ, կը կոչուի։*

Ա*ռանցքին էն մասը՝ ան հատման կէտէն սկսեալ մինչեւ կարգածը, Ընդկլա՛յէ կ՚անուանուի։*

Իսկ *առանցքին ՆՇ մասը, այսինքն կարգածէն* (Չեւ 54) *սկսեալ մինչեւ շօշափողին ու առանցքին երկայնութեան հատման կէտը, Ընդշօշափո՛ղ կ՚անուանուի։*

288. Կ*ոնագծին ընդշօշափողը՝ միշտ յապաւածին կրկինին հաւասար է։*

(Չեւ 54)

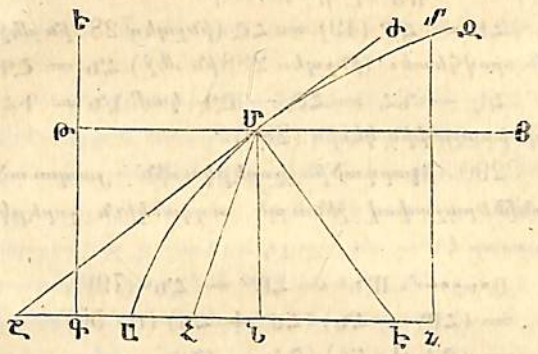

Ցո՛ւցո՛մ. Որովհետեւ $Ա\cdot ՄՇՀ = ԺՄՑ$ (16) = $ՇՄՀ$ (286) է, *ուրեմն՝*

$$ՇՀ = ՀՄ\ (49) = ՄԹ\ (277) = ՆԳ\cdot$$

առկից ալ կը հետեւի որ՝

$$ՇՀ - ՀԳ = ՆԳ - ՀԳ \text{ կամ } ՇԳ = ՀՆ\cdot$$

եւ քանի հետեւորդի՝

$$ՇԳ + ԱԳ = ՀՆ + ԱՀ\cdot \text{ կամ } ՇԱ = ԱՆ\cdot$$

ասով ալ կ՚ըլլայ՝

$$ՇՆ = 2\ ԱՆ։$$

289. Կ*ոնագծին ընդկլաձիգը՝ միշտ առընթեր բաշխիչին կէտին հաւասար է։*

Ցո՛ւցո՛մ. Որովհետեւ ՇԺ-ին վրայ ՄԷ ուղղորդ է, եւ $Ա\cdot ՑՄԺ = ՀՄՇ$ (286) է, *ուրեմն նաեւ՝*

$$Ա\cdot ԷՄԺ - ՑՄԺ = ԷՄՇ - ՀՄՇ$$

եւ կամ՝

$$Ա\cdot ԷՄՑ = ԷՄՀ$$

բայց որովհետեւ նաեւ Ա·ԷՄՑ = ՄԷՀ (17), ուրեմն

Ա·ԷՄՀ = ՄԷՀ

ուստի եւ ասկից ալ կը հետեւի.

ՀԷ = ՀՄ (49) = ՀԶ (ինչպէս 288ին մէջ). ուրեմն որովհետեւ (ինչպէս 288ին մէջ) ՀՆ = ՇԳ է,

ՀԷ — ՆՀ = ՀԶ — ՇԳ կամ ԷՆ = ԳՀ = աւրնթերաչափին կէսին (280)։

290. Կարգածին չորեքկուսին՝ յապաւածով ու աւրնթերաչափով շինուած ուղղանկիւն չորեքկուսոյն հաւասար է։

Ցոյց. ՄՆ² = ՀՄ² — ՀՆ² (79)
= (ՀՄ — ՀՆ) (ՀՄ + ՀՆ) (ա. 50)
= (ՇՀ + ՀՆ) (ՇՀ — ՀՆ)
= (ԳՀ + ՀՆ + ՀՆ) (ԳՀ + ՀՆ — ՀՆ)
= (2·ԱՀ + 2·ՀՆ)· 2ԱՀ
= 2·ԱՆ·2·ԱՀ = 4·ԱՀ·ԱՆ

ուր ԱՆ յապաւածն է. իսկ 4·ԱՀ աւրնթերաչափը, ուրեմն 4 ԱՀ·ԱՆ՝ աւրնթերաչափով ու յապաւածով շինուած ուղղանկիւն չորեքկուսին կը բացայայտէ։

Ծանօթ. Եթէ յապաւածը ÷ով, կարգածը ÷ով, իսկ աւրնթերաչափն ալ ÷ով նշանակելու ըլլանք կ'ըլլայ.

$$y^2 = px$$

291. Կոնագծին մէջ կարգածներուն չորեքկուսիները յապաւածներուն պէս կը համեմատին։

Ցոյց. ՄՆ² = 4·ԱՀ·ԱՆ (290)

նոյնպէս՝

ՖՀ² = 4·ԱՀ·ԱՆ

ուրեմն ՄՆ² : ՖՀ² = 4·ԱՀ·ԱՆ : 4·ԱՀ·ԱՆ = ԱՆ : ԱՆ։

292. Ասոր հակառակ ան դիծը՝ որուն մէջ կարգածներուն չորեքկուսին յապաւածներուն պէս իրարու հետ կը համեմատին, կոնագիծ է։

293. Աւրնթերաչափը՝ կարգածի մը եւ անոր վերաբերած յապաւածին երրորդ երկրաչափական համեմատական դիծն է։

Ցոյց. Որովհետեւ ՆՄ² = 4· ԱՀ · ԱՆ է, ուրեմն՝

ԱՆ : ՆՄ = ՆՄ : 4·ԱՀ (ա· 89)

294. Եթէ կոնագծի մը և գագաթէն սկսեալ, առանցքին վրայ աւրնթերաչափին հաւասար ԱՒ դիծ մը առնուելու ըլլայ, եւ անի իբրեւ երկակուռը սեպելով վրան բոլորակ մը քաշուելու ըլլայ, ան ատեն աս բոլորակը բոլորովին կոնագծին մէջ կ'իյնայ, եւ ուրիշ որ եւ իցէ բոլորակ որն որ առանցքին աւելի պզտիկ կտորն իրեն երկակուռը ունի, առաւել եւս բոլորովին կոնագծին մէջ կ'իյնայ։ Իսկ ասոր հակառակ ան ամէն բոլորակ՝ որ առանցքին ԱԳ մասը, որն որ ԱՒէն մեծ է, իրեն երկակուռը ունի, երկու կէտի վրայ կոնագիծը կը կտրէ, եւ իր և գագաթէն անցնող աղեղը կոնագծէն դուրս կ'իյնայ։

Ցոյց. 1. Դնենք որ ՆՄ կոնագծին մէջ կարգած մ'ըլլայ (Զեւ 55), որն որ ԱՒ երկակորով բոլորակը Ց-ին վրայ կտրէ, ուրեմն կ'ըլլայ.

ՆՄ² = ԱՒ·ԱՆ (290).

եւ

ՑՆ² = ՒՆ·ԱՆ (116)։

Բայց որովհետեւ քանի որ Ն կէտը, Ա-ին ու Ք-ին մէջ կ'իյնայ, միշտ ԱՔը ՆՔէն մեծ կ'ըլլայ, ապա ուրեմն նաեւ՝

ԱՔ·ԱՆ > ՆՔ·ԱՆ

եւ բան հետեւորդի՝

ՆՄ² > ՆՑ², եւ ՆՄ > ՆՑ։

Ուրեմն կոնագծին կարգածը, իրեն վերաբերած

(Չեւ. 55)

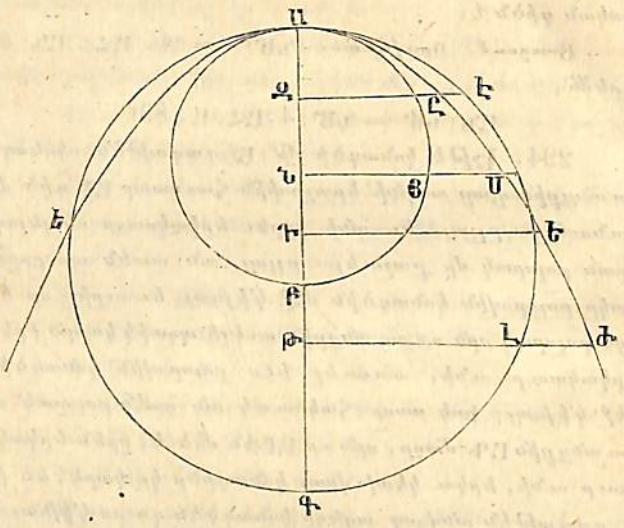

բոլորակին մէջի ուղղորդէն միշտ մեծ է, եւ ըստ հետեւորդի ԱԲին բոլորակը կոնագծին մէջ կ'իյնայ։

2. Եւ որովհետեւ առանցքին ԱԲ մասէն պզտիկ կողին վրայ քաշուած բոլորակը, բոլորովին ԱԲ երկակորով բոլորակին մէջ կ'իյնայ (123), ուրեմն եւս ա-ւաւել սա պզտիկ բոլորակը կոնագծին մէջ պիտ'որ իյնայ։

3. Պէտք է ԱԳ = ԲԳ ընել, եւ Դին վրայ ալ ԴԵ ուղղորդը քաշել, որն որ Եին վրայ կոնագծին պատահի. ուստի սա Ե կէտը միանգամայն ԱԳ երկակորով բոլորակին կէտն է։

Ինչու որ՝

ԴԳ = ԱԳ — ԱԴ = ԱԳ — ԲԳ = ԱԲ

ուրեմն նաեւ՝

ԴԵ² = ԱԲ·ԱԴ (290) = ԴԳ·ԱԴ է.

եւ ըստ հետեւորդի ԴԵ ը՝ նաեւ բոլորակին մէջ կարգած մըն է (116)։

Ուրեմն կոնագիծն ու ԳԱ երկակորով բոլորակը, իրարու հետ առանցքին երկու կողմն ալ Ա գագաթէն դատ ուրիշ կէտ մ'ալ հասարակաց ունին։

4. Պէտք է Ա ու Դին մէջ ԶԸ կարգածը քաշել, որն որ ԱԳին բոլորակէն եղող բոլորակը՝ Է կէտին վրայ կարէ. ուստի եւ է՝

ԶԸ² = ԱԲ·ԱԶ (290) եւ ԶԷ² = ԶԳ·ԱԶ(116).

բայց որովհետեւ ԱԲ = ԴԳ < ԶԳ, ըստ հետեւորդի ԱԲ·ԱԶ < ԶԳ·ԱԶ, եւ ասով ալ ԶԸ < ԶԷ կ'ըլլայ։ Ուրեմն սա Է կէտը՝ կոնագծէն դուրս կ'իյնայ։

Ա յուցումը բոլորակին Ա ու Է ին մէջ եղած մասին կէտերուն համար ալ կ'արժէ։

Ուրեմն սա բոլորակին ապեղը՝ որն որ Ա գագաթէն կ'անցնի, կոնագծէն դուրս կ'իյնայ։

5. Պէտք է Գին ու Դին մէջ ԹԾ կարգածը քաշել, որն որ Լ կէտին վրայ ԱԳ երկակորով բոլորակին դպչի. ուստի եւ՝

ԹԾ² = ԱԲ·ԱԹ (290), եւ ԼԹ² = ԹԳ·ԱԹ.

բայց որովհետեւ ԹԳ < ԴԳ կամ < ԱԲ է, ուրեմն նաեւ ԹԼ < ԾԹ. ուստի բոլորակին մեծագոյն մասը որն որ գագաթան ու Է կէտին մէջ պարունակուած չէ, բոլորովին կոնագծին մէջ կ'իյնայ։

Ուրեմն ԵԸ՝ ԱԳ երկակորով բոլորակին ու կոնագծին իրար կտրելու կէտն է։

295. Ձի կրնար ըլլալ ուրեմն որ կոնագծին գագաթէն բոլորակ մը քաշուի, որն որ ԹԼ սա կէտերը չո-

չափէ, եւ թէ կոնագծին ու ԱՒ երկակորով բոլորակին միջեւեղէն անցնի։ Անոր համար աս ԱՒ երկակորով բոլորակը, կոնագծին գագաթան կորո–ՐԼեան բոլորակը կ'անուանուի. այսինքն ան բոլորակը՝ որուն կորութիւնն ուրիշ ամէն կարելի եղած բոլորակներէն աւելի, կոնագծին Ա–ին վրայ ունեցած կորութեանը կը մօտենայ։

Աւոր երկակաուրը՝ Ա գագաթան կորո–ՐԼեան երկոտրը կ'անուանուի։

296. Ուրեմն կոնագծի մը իր գագաթին կորութեան կէս երկակաուրը, կէս առընթերաչափին հաւասար է։

297. Երեսայ տարածութիւնը կոնագծի մը մասին որն որ յապաւածով ու անոր վերաբերեալ կարգածով կորուած է, $\frac{2}{3}$ է ուղղանկիւն չորեքանկեան՝ որն որ յապաւածով ու կարգածով շինուած է։

Յ–ՅՐ. Դնենք որ ԱՄՆ կոնագծին երեսայ մէկ կտորն ըլլայ, եւ ԱՅՆՄ յապաւածով ու կարգածով (Չեւ 56) շինուած ուղղանկիւն չորեքանկիւնը։ Պէտք է ՄՇ շօշափողը քաշել. դնենք որ Մ՛, Մ՛ին մօտ կէտ մ՛ըլլայ. բմն ∥ ՄՆ, ու ամյ ∥ ԱՆ ըլլայ։

Որչափ որ Մ՛ը՝ Մ՛ին մօտ կ'առնուի, այնչափ ՆրՄՆ ուղղանկեան չորեքկուսին՝ կոնագծին ներսի կողմը կ'իյնայ, իսկ յսՄՅ ուղղանկիւնն ալ այնչափ աւելի կոնագծէն դուրս կ'իյնայ։

Բայց ՆրՄՆ ուղղանկիւնը՝ յսՄՅ ուղղանկիւնէն երկու անգամ մեծ է. ինչու որ՝

$$\text{մն} : \text{ամ} = \text{ՃՆ} : \text{ՆՄ} \quad (91)$$

ուրեմն՝

$$\text{մն} \cdot \text{ՆՄ} = \text{ամ} \cdot \text{ՃՆ} = \text{ամ} \cdot 2\ \text{ԱՆ} \quad (288)$$
$$= 2\ \text{ամ} \cdot \text{ՄՅ}.$$

(Չեւ 56)

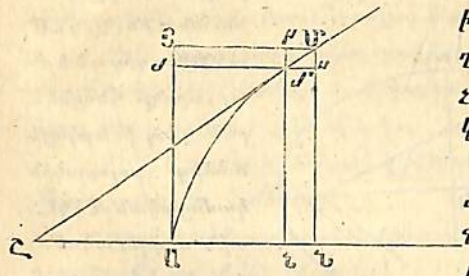

ուր մն . ՄՆ, ուղղանկիւն ՆրՄՆ չորեքանկիւնն է, իսկ 2 ամ . ՄՅ, ուղղանկիւն յսՄՅ չորեքանկեան կրկնակին է (75)։

Եւ որովհետեւ այսպէս մի եւ նոյն եղանակաւ, կոնագծէն դուրս եւ կոնագծէն ներս եղող եւ իրարու պատշաճող ամէն ուղղանկիւն չորեքանկիւններուն համար ալ կրնանք ցուցընել, ուրեմն ան կոնագծէն ներս եղողներուն գումարը կամ ԱՄՆ՝ միշտ կոնագծէն դուրս եղողներուն գումարէն կամ ԱՄՅ էն երկու անգամ մեծ է։

Արդ որովհետեւ՝

$$\text{ԱՄՆ} + \text{ԱՄՅ} = \text{ԱՆՄՅ}$$

ուրեմն՝

$$\text{ԱՄՆ} = \tfrac{2}{3}\ \text{ԱՆՄՅ}:$$

---

2. *Քիկայնանիգ հոդուած։*

298. Գոյծ մը՝ որուն ամէն մէկ կէտին ուրիշ երկու որոշեալ կէտերէն ունեցած հեռաւորութեան գումարը հաւասար մեծութիւն ունի, էլիյնոյնի բոլորակ կ'անուանուի. ինչպէս է ԱՄԲՆ (Չեւ 57)։

(Չեւ 57)

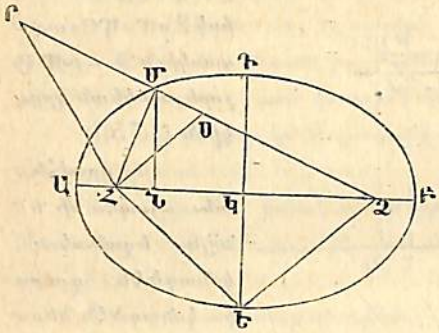

Երկու կէտերն երկայնաձիգ բոլորակին Հնոցը կ'անուանուին։ Իսկ ՀՄ ու ԶՄ ուղիղ գծերն ալ, որոնք Հնոցներէն դէպ ի երկայնաձիգ բոլորակին կամայական մէկ կէտին ուղղուած են, Բոլոնալի ճառագայթ կամ Ծրագրիչ ճառագայթ կ'անուանուին։

Ծանօթութիւն. Թէ որ դերձան մը առնուի, որուն երկայնութիւնն երկու Հնոցներուն իրարմէ ունեցած ՀԶ հեռաւորութենէն աւելի ըլլայ, եւ աս դերձանին ծայրերն՝ Հ եւ Զ երկու Հնոցներուն վրայ հասուցուելու եւ գրչով մ'ալ ՀՄԶ ուղղութեամբ պրկած կլոր դարձուելու ըլլան, ան ատեն գրչին ծայրն երկայնաձիգ բոլորակը կը գծէ։

299. Ա՛Ր ուղիղ գիծ մը՝ որն որ երկու Հնոցներէն կ'անցնի, Մեծ առանց կ'անուանուի. երկու Հնոցներուն կ միջին կէտը, երկայնաձիգ բոլորակին կենդրոնը կ'անուանուի. Դե ուղիղ գիծը՝ որն որ երկայնաձիգ բոլորակին կենդրոնէն անցնելով մեծ առանցքին վրայ ալ ուղղորդ կ'իյնայ, Պղտիկ առանց կ'անուանուի. իսկ Ա ու Բը, մեծ առանցքին, Դ ու Ե'ն ալ պզտիկ առանցքին Գագաթները կը կոչուին։

Մեծ առանցքին վրայ ինկած կամայական Մն ուղղորդը՝ կորճած, իսկ Ան ու Բն կատրներն ալ անոր վերաբերեալ Յապաւումները կ'անուանուին։

300. Մեծ ու պզտիկ առանցքներուն երրորդ համեմատական գիծը, Ա-ընդերալ կ'անուանուի։

301. Երկայնաձիգ բոլորակին կազմութենէն անընդմիջապէս կը հետեւի, որ երկայնաձիգ բոլորակը դարձեալ իրեն դարձող գիծ մըն է։

302. Օրագրիչ ճառագայթներուն գումարը, միշտ մեծ առանցքին հաւասար է։

Երկայնաձիգ բոլորակին կենդրոնը՝ միանգամայն մեծ առանցքին ալ միջին կէտն է։

303. Թէ որ երկայնաձիգ բոլորակէ մը դուրս եղող կէտ մը, երկու Հնոցին ալ երկու ուղիղ գծեր քաշուելու ըլլան, ան ատեն ատոնց գումարը մեծ առանցքէն մեծ կ'ըլլայ։

Յուցում. Դնենք որ Ր երկայնաձիգ բոլորակէն դուրս կէտ մ'ըլլայ։ Պէտք է երկու ՀՐ ու ԶՐ գծերը Հնոցներէն քաշել, որոնք երկու տեղէն երկայնաձիգ բոլորակը կտրեն։ Դնենք որ մէկուն հատման կէտը Մ ըլլայ, ուստի եւ ան ատեն կ'ըլլայ.

$$ՀՐ + ՐՄ > ՀՄ \quad (53)$$

ուրեմն՝

$$ՀՐ + ՐՄ + ՄԶ > ՀՄ + ՄԶ$$

կամ՝

$$ՀՐ + ՐԶ > ԱԲ։$$

304. Ասայց թէ որ երկայնաձիգ բոլորակին ներքին կէտ մը դէպ ի Հնոցները գծեր քաշուելու ըլլան, ան ատեն ատոնց գումարը մեծ առանցքէն պզտիկ կ'ըլլայ։

Յուցում. Դնենք որ Ս երկայնաձիգ բոլորակին ներքին մէկ կէտն ըլլայ։ Պէտք է Ս կէտէն՝ ԶՄ քաշել, որով կ'ըլլայ.

$$ՀՍ < ՀՄ + ՄՍ \quad (53)$$

ուրեմն՝

$$ՀՍ + ՍԶ < ՀՄ + ՄՍ + ՍԶ$$

կամ՝ $$ՀՍ + ՍԶ < ԱԲ$$

305. **Ասոր հակառակ թէ որ կէտէ մը դէպ ի երկու հնոցները քաշուած գծերուն գումարը, մեծ առանցքէն մեծ կամ պզտիկ ըլլալու ըլլայ, անատեն առջի դէպքին մէջ կէտն երկայնաձիգ բոլորակէն դուրս՝ իսկ երկրորդ դէպքին մէջ ներս կ'իյնայ։**

306. **Պզտիկ առանցքին գագաթան՝ երկու հնոցներէն ունեցած հեռաւորութիւնը, մեծ առանցքին կէսին հաւասար է։**

Ցոյց. Որովհետեւ $ՀԵ + ԵԶ = ԱԲ$, իսկ $ՀԵ = ԵԶ$, ուրեմն նաեւ $ՀԵ = \frac{1}{2}ԱԲ = ԱԿ$։

Դիտ. Եթէ մեծ ու պզտիկ առանցքները ծանօթ ըլլան, ան ատեն աս կանոնիս միջնորդութեամբ երկու հնոցները կրնան գտնուիլ։

307. **Ուղիղ գիծ մը՝ որ կը կիսէ ան անկիւնը, զոր որ բառնալի ճառագայթներէն մէկը մէկալ բառնալի ճառագայթին երկրնցած մասովը՝ երկայնաձիգ բոլորակին մէկ կէտին վրայ կը շինէ, նոյն կէտին վրայ նաեւ երկայնաձիգ բոլորակը կը շօշափէ։**

Ցոյց. Դնենք որ (Զեւ 58) ԳԴ ուղիղ գիծը, ՀՄԵ անկիւնն երկու բաժնէ, ուստի եւ աս գիծը երկայնաձիգ բոլորակին հետ Մ կէտէն ուրիշ հաւասարակաց կէտ չունենայ։

Ինչու որ եթէ $ՄԵ = ՄՀ$ ընելու ըլլանք, ան ատեն $\triangle ԵՄԶ \cong ՀՄԶ$ (39) կ'ըլլայ, ուրեմն $ԶՄ$՝ $ՀԵ$ին վրայ ուղղորդ ինկած կ'ըլլայ։ Դնենք որ Դ կամայական

Զեւ 58.

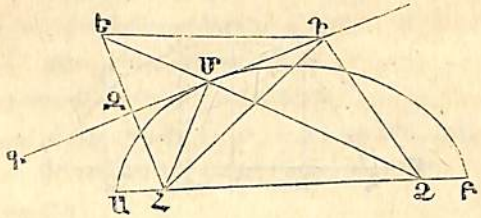

կէտ մ'ըլլայ ԳՄ ուղիղ գծին վրայ, ուստի եւ $ԴԵ = ԴՀ$ կ'ըլլայ (47)։ Բայց որովհետեւ դարձեալ է.

$$ԴԵ + ԴԶ > ԵՄ + ՄԶ \quad (53)$$

եւ կամ $$ՀԴ + ԴԶ > ՀՄ + ՄԶ \text{ կամ } > ԱԲ$$

ուրեմն Դ՝ երկայնաձիգ բոլորակէն դուրս կէտ մըն է (305)։

308. **Ան անկիւնները՝ զորոնք շօշափողն երկու բառնալի ճառագայթներուն հետ շօշափման կէտին վրայ կը շինէ, իրարու հաւասար են։**

Ցոյց. Որովհետեւ լ. $ԶՄԳ = ԵՄԳ$ է (14) $= ԳՄՀ$ (307)։

309. **Կարգածին չորեքկուսին, իրեն վերաբերած յապաւածներով շինուած ուղղանկիւն չորեքկուսոյն պէսպէս կը համեմատի, ինչպէս որ պզտիկ առանցքին չորեքկուսոյն մեծ առանցքին չորեքկուսոյն կը համեմատի։**

Ցոյց. Դնենք որ (Զեւ 59) կամայական $Մ_6$ կարգածը $= փ$, $ՆԿ = y$ ըլլայ. մեծ առանցքին կէսը $ԱԿ = ա$, պզտիկ առանցքին կէսը $ԴԿ = բ$, իսկ $ՀԿ$ կամ հնոցին կենդրոնէն ունեցած հեռաւորութիւնը $= գ$, ուստի եւ կ'ըլլայ.

Չեւ 59.

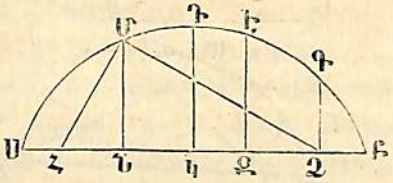

$$ՀՄ^2 = ՄՆ^2 + ՀՆ^2 = փ^2 + (գ - ց)^2$$

ուրեմն $ՀՄ = \sqrt{[փ^2 + (գ - ց)^2]}$

իսկ $$ՄԶ^2 = ՄՆ^2 + ՆԶ^2 = փ^2 + (գ + ց)^2$$

ուրեմն $ՄԶ = \sqrt{[փ^2 + (գ + ց)^2]}$

եւ որովհետեւ՝

$$ՀՄ + ՄԶ = 2ա \text{ կամ } ՀՄ = 2ա - ՄԶ$$

ուրեմն նաեւ՝

$$\sqrt{[փ^2 + (գ - ց)^2]} = 2ա - \sqrt{[փ^2 + (գ + ց)^2]}$$

Իսկ թէ որ $գ - ց$, ու $գ + ց$ արդեամբք չորեքկուսի ընելով, հաւասարութեան երկու կողմն ալ չորեքկուսի կարողութեան հանելու ըլլանք.

$$փ^2 + գ^2 - 2գց + ց^2 = 4ա^2 - 4ա\sqrt{[փ^2 + (գ + ց)^2]} + փ^2 + գ^2 + 2գց + ց^2$$

ուստի եւ՝

$$-4գց - 4ա^2 = -4ա\sqrt{[փ^2 + (գ + ց)^2]}$$

$$գց + ա^2 = ա\sqrt{[փ^2 + (գ + ց)^2]}$$

Դարձեալ նորէն չորեքկուսի ընելով կ'ըլլայ.

$$գ^2 ց^2 + 2գցա^2 + ա^4 = ա^2 [փ^2 + գ^2 + 2գց + ց^2]$$

ուստի եւ՝

$$ա^4 - ա^2 ց^2 + գ^2 ց^2 - գ^2 ա^2 = ա^2 փ^2$$

$$ա^4 - ա^2 ց^2 - (գ^2 ա^2 - գ^2 ց^2) = ա^2 փ^2$$

$$ա^2 (ա^2 - ց^2) - գ^2 (ա^2 - ց^2) = ա^2 փ^2$$

$$(ա^2 - գ^2)(ա^2 - ց^2) = ա^2 փ^2$$

ասկից ալ ասս համեմատութիւնը կ'ելլէ.

$$փ^2 : ա^2 - ց^2 = ա^2 - գ^2 : ա^2$$

Արդ որովհետեւ $փ^2 = ՄՆ^2$ է,

$$ա^2 - ց^2 = (ա + ց)(ա - ց) = ԲՆ \cdot ՆԱ$$

$$ա^2 - գ^2 = ՀԳ^2 - ՀԿ^2 \text{ (306)} = ԴԿ^2 \cdot$$

$$ա^2 = ԱԿ^2$$

Եթէ ասս զօրութիւններըը վերի համեմատութեան մէջ փոխանակելու ըլլանք, կ'ըլլայ.

$$ՄՆ^2 : ԲՆ \cdot ՆԱ = ԴԿ^2 : ԱԿ^2$$

$$= 4ԴԿ^2 : 4ԱԿ^2 \text{ (Ա. 92)} = ԴԵ^2 : ԱԲ^2 \text{ (298 ին Չեւ)}:$$

Ծանոթութիւն. Եթէ ԱԲ մեծ առանցքն ա ով, իսկ պզտիկ ԴԵ առանցքն ալ բ ով, ՄՆ կարգածն ալ փ ով, իսկ ԱՆ յապաւածը գ ով նշանակելու ըլլանք, ան ատեն ԲՆ յապաւածը կ'ըլլայ $= ԱԲ - ԱՆ = ա - գ$, իսկ ուղղանկիւն չորեքկուսին ԲՆ · ՆԱ $= (ա - գ)\, գ = ագ - գ^2$: Ուստի եւ վերի համեմատութենէն յառաջ կու գայ.

$$փ^2 : ագ - գ^2 = բ^2 : ա^2$$

իսկ եթէ դարձեալ առընթերաչափը չով նշանակելու ըլլանք, ան ատեն (ըստ 300) կ'ըլլայ.

$$ա : բ = բ : չ, \text{ ուրեմն } բ^2 = աչ$$

ուստի եւ $$փ^2 : ագ - գ^2 = աչ : ա^2 = չ : ա$$

$$ափ^2 = աչգ - չգ^2$$

եւ $$փ^2 = չգ - \frac{չգ^2}{ա}$$

310. Կարգածներուն չորեքկուսիներն իրարու հետ անոնց վերաբերեալ յապաւածներուն ուղղանկիւն չորեքանկիւններուն պէս կը համեմատին:

Ցոյց. Որովհետեւ՝

$$\text{Մ}\text{Ն}^2 : \text{Բ}\text{Ն} \cdot \text{Ն}\text{Ա} = \text{Դ}\text{Ե}^2 : \text{Ա}\text{Բ}^2 \quad (309)$$

եւ $$\text{Է}\text{Զ}^2 : \text{Բ}\text{Զ} \cdot \text{Զ}\text{Ա} = \text{Դ}\text{Ե}^2 : \text{Ա}\text{Բ}^2 \quad (309)$$

ուրեմն՝ $$\text{Մ}\text{Ն}^2 : \text{Բ}\text{Ն} \cdot \text{Ն}\text{Ա} = \text{Է}\text{Զ}^2 : \text{Բ}\text{Զ} \cdot \text{Զ}\text{Ա} \quad (\text{Ա}\cdot 104)$$

311. Ասոր հակառակ եթէ գծի մը մէջ, կարգած-ներուն չորեքկուսիներն անոնց պատշաճեալ յապաւած-ներէն շինուած ուղղանկիւն չորեքկուսիներուն պէս իրա-րու համեմատելու ըլլան, ան գիծն երկայնաձիգ բոլորակ կ'ըլլայ։

Բոլորակն ալ երկայնաձեւ բոլորակ մը կրնայ մոա-ծուիլ՝ որն որ հաստարակ երկայնաձեւ բոլորակէն աս տարբերութիւնն ունի, որ իր կարգածներուն չորեքկու-սին յապաւածներէն շինուած ուղղանկիւն չորեքկուսւոյն հաւասար է (116էն կը հետեւի)։ Ասոր մէջ երկու հնոց-ներն ալ մէկ կէտի այսինքն կենդրոնին վրայ կ'ինան։

312. Հնոցին վրայի կարգածը, առընթերաչափին կէսին հաւասար է։

Ցոյց. $$\text{Գ}\text{Զ}^2 : \text{Ա}\text{Զ} \cdot \text{Զ}\text{Բ} = \text{Կ}\text{Դ}^2 : \text{Ա}\text{Կ}^2 \quad (309).$$

Հիմայ հոս է՝

$$\text{Ա}\text{Զ} \cdot \text{Զ}\text{Բ} = (\text{Ա}\text{Կ} + \text{Կ}\text{Զ})\ (\text{Ա}\text{Կ} - \text{Կ}\text{Զ})$$
$$= \text{Ա}\text{Կ}^2 - \text{Կ}\text{Զ}^2 = \text{Կ}\text{Դ}^2 \quad (306)$$

ուստի եւ՝

$$\text{Գ}\text{Զ}^2 : \text{Կ}\text{Դ}^2 = \text{Կ}\text{Դ}^2 : \text{Ա}\text{Կ}^2$$

եւ ըստ հետեւորդի նաեւ՝

$$\text{Գ}\text{Զ} : \text{Կ}\text{Դ} = \text{Կ}\text{Դ} : \text{Ա}\text{Կ} \quad (\text{Ա}\cdot 98)$$

այսինքն ԳԶ մեծ առանցքին ու պզտիկ առանցքին կէսին երրորդ համեմատականն է, ուրեմն առընթերաչա-փին կէսին հաւասար է (300)։

313. Եթէ երկայնաձիգ բոլորակին մեծ առանց-քին վրայ՝ բոլորակ մը քաշուելու ըլլայ, ան առեն երկայ-նաձիգ բոլորակին կարգածներն իրարու հետ այնպէս կը

համեմատին, ինչպէս առնոց վերաբերեալ հաստարակ բո-լորակին կարգածները։

Զեւ 60.

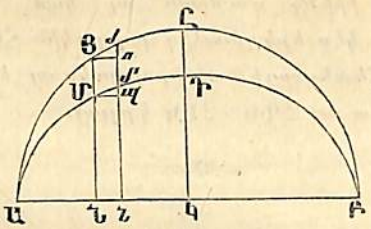

Ցոյց. Որովհետեւ՝

$$\text{Մ}\text{Ն}^2 : \text{Ա}\text{Ն}^2 = \text{Ա}\text{Ն} \cdot \text{Ն}\text{Բ} : \text{Ա}\text{Ն} \cdot \text{Ն}\text{Բ} \quad (310)$$

եւ դարձեալ՝

$$\text{Ց}\text{Ն}^2 : \text{Ժ}\text{Ն}^2 = \text{Ա}\text{Ն} \cdot \text{Ն}\text{Բ} : \text{Ա}\text{Ն} \cdot \text{Ն}\text{Բ} \quad (311)$$

ուրեմն՝

$$\text{Մ}\text{Ն}^2 : \text{Ա}\text{Ն}^2 = \text{Ց}\text{Ն}^2 : \text{Ժ}\text{Ն}^2 \quad (\text{Ա}\cdot 104)$$

եւ ըստ հետեւորդի՝

$$\text{Մ}\text{Ն} : \text{Ա}\text{Ն} = \text{Ց}\text{Ն} : \text{Ժ}\text{Ն} \quad (\text{Ա}\cdot 98)։$$

314. Երկայնաձիգ բոլորակը՝ մեծ առանցքին վրայ եղած բոլորակին հետ այնպէս կը համեմատի, ինչպէս մեծ առանցքը պզտիկ առանցքին հետ։

Ցոյց. Որչափ որ Ժն՝ Ցնին մօտ կ'ըլլայ, այն-չափ ալ աւելի Ցնն ու Մնն ուղղանկիւն չորեքկու-սիները բոլորակին Ցժնն կտորին, եւ երկայնաձիգ բոլո-րակին Մ՛Ն՛ն կտորին հետ կը նոյնանան. եւ եւս առաւ-ել կը համեմատի՝

$$\text{Մ}'\text{Ն}'\text{Ն} : \text{Ց}\text{Ժ}\text{Ն}\text{Ն} = \text{Մ}\text{Ն} : \text{Ց}\text{Ն} = \text{Դ}\text{Կ} : \text{Ը}\text{Կ}$$

Ենթադրենք որ ԱԲ անհամար հաւասար մասեր բաժնուած ըլլալէն եառքը, նաեւ բոլորակն ու երկայնա-

ձիգ բոլորակն ալ անհամար նեղ կտորներու բաժնուած ըլլայ. ուստի ան աստեն բոլորակին կտորն իրեն վերաբերած երկայնաձիգ բոլորակին կտորին հետ միշտ այնպէս կը համեմատի, ինչպէս Դ-ն՝ Ը-ին հետ կը համեմատի. ուրեմն իրենց դումարն ալ կամ թէ նաեւ կէս բոլորակը՝ կէս երկայնաձիգ բոլորակին հետ = Դ-Ը: Ը-ն, եւ ըստ հետեւորդի նաեւ բոլորակն ալ երկայնաձիգ բոլորակին հետ = 2 Դ-Ը : 2 Ը-ն կ'ըլլայ:

3. Ահելի:

315. **Ա-յն գիծը՝** որուն ամէն մէկ կէտերուն ուղիղ որշեալ երկու կէտերէն ունեցած հեռաւորութեան տարբերութիւնը հաւասար է, **Ա-ելի** կը կոչուի:

Չեւ. 61.

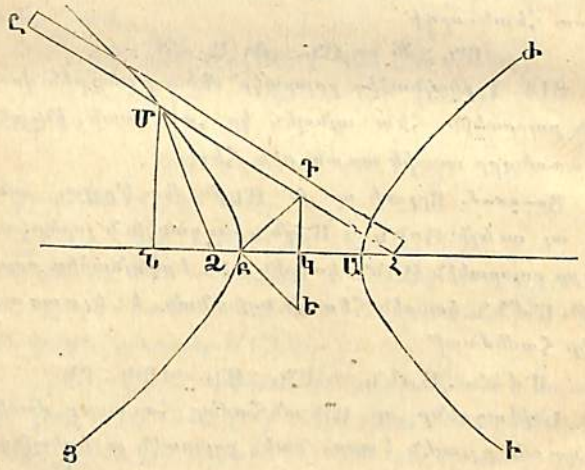

Երկու Հ եւ Զ կէտերը՝ Հնոց կ'անուանուին. իսկ ՄՀ ու ՄԶ ուղիղ գծերն ալ՝ որոնք աւելցոյն մէկ կէտէն դէպ ի երկու հնոցները քաշուած են, **Ծրագրիչ ճառագայթ** կը կոչուին:

Եւ որովհետեւ մի եւ նոյն ծրագրիչ ճառագայթներով կրնայ Մ կէտը կամ Զ-ին եւ կամ Հ-ին մօտ ըլլալ, անոր համար միշտ աւելցոյն երկու պատշաճական ՄԲՑ ու ԺԱԻ մասեր կը պատշաճին:

Ծանօթութիւն. Իրօք աւելի մը քաշելու համար, Հը կանոնի մը Ը ծայրին վրայ ԸՄԶ դերձան մը հաստատելու է, որն որ ՄՀ ու ՄԶ ծրագրիչ ճառագայթներուն տարբերութեան չափ կանոնէն կարճ ըլլայ: Կանոնին միւս ծայրն այնպէս մը Հ հնոցին վրայ դնելու է, որ կարենայ Հ կէտին բոլորտիքը դառնալ. իսկ դերձանին միւս ծայրն ալ Զ հնոցին վրայ հաստատելու է: Ուստի եթէ դերձանին ԸՄ մասը՝ Մ գրչով մը կանոնի կէտին վրայ պրկելով, կանոնը Հ կէտին բոլորտիքը դարձուելու ըլլայ, ան ատեն Մ գրիչը աւելցոյն մէկ մասը կը գծէ: Իսկ աւելցոյն միւս պատշաճական մասն ալ աս եղանակաւ կը գծուի, թէ որ կանոնին ծայրը Հ կէտին վրայէն վերցընելով, Զ կէտին վրայ հաստատուելու ըլլայ:

316. **Եթէ** երկու հնոցներն ալ իրարու հետ ուղիղ գծով մը կապուելու ըլլան, ան ատեն Ա ու Բ կէտերն աւելցոյն գոգթոնը կ'անուանուին: Իսկ երկու հնոցներուն միջին կ կէտը՝ աւելցոյն կենդրոնը կը կոչուի, ԱԲ-ը թափանցոյց առանցք կամ խոտորնակ առանցք կ'ըսուի: Իսկ եթէ թափանցոյց առանցքին կ կէտին վրայ՝ ուղղորդ գիծ մը ձգելու ըլլանք, եւ ԲԴ = ԲԵ = կԶ ըլլալու ըլլայ, ան ատեն Դ-ն ալ Զոգթոնի առանցք կ'ըսուի:

Թափանցոյց առանցքին երկընցած մասին վրայ

ձգուած Մն ուղղորդը, կէտէն կ'անուանուի. իսկ Բն ալ ասոր վերաբերեալ Ցպառաջն է։

317. Թափանցանց եւ զուգակից առանցքներուն երրորդ համեմատական գիծը, Ա-ընդ-ներքեւ կը կոչուի։

318. Ա՛ւելլոյն մեկնութենէն (ինչպէս նաեւ անոր իրական կազմութեան եղանակէն) անմիջապէս կը հետեւի որ, աւելլոյն սրուններն երկընցած թափանցանց առանցքէն երթալով կը հեռանան; եւ ըստ հեռաւորդի աւելլոյն երկու մասերն ալ զագաթին հակառակ կողմը չեն կրնար իրարու գալ եւ միանալ։

319. Երկու ծրագրիչ ճառագայթներուն տարբերութիւնը՝ միշտ թափանցանց առանցքին հաւասար է։

Աւելլոյն կենդրոնը՝ թափանցանց առանցքին ալ միջին կէտն է։

320. Եթէ աւելիէն դուրս եղող կէտ մը՝ երկու հնոցներուն գծեր քաշուելու ըլլան, ան առեն առնց տարբերութիւնը թափանցանց առանցքէն պզտիկ կ'ըլլայ։

Չեւ 62.

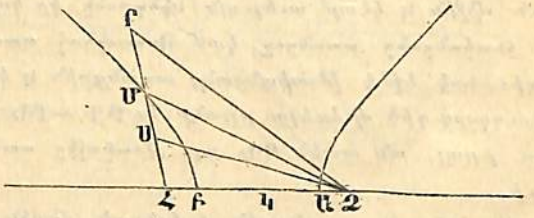

Ցո՛ւցո՛մ. Որովհետեւ (Չեւ 62) ΖՐ < ΖՄ + ՄՐ (53) է, ուրեմն՝

$$ΖՐ - ՐՀ < ΖՄ + ՄՐ - ՐՀ$$
$$ΖՐ - ՐՀ < ΖՄ + ՄՐ - ՄՐ - ՄՀ$$
$$ΖՐ - ՐՀ < ΖՄ - ՄՀ$$

եւ կամ՝

$$ΖՐ - ՐՀ < ԱԲ \quad (319)։$$

321. Իսկ ասոր հակառակ աւելլոյն ներսի կէտերէն քաշուած գծերուն տարբերութիւնը, թափանցանց առանցքէն մեծ է։

Ցո՛ւցո՛մ. Որովհետեւ ΖՍ + ՍՄ > ՄΖ (235) է, ուրեմն նաեւ՝

$$ΖՍ + ՍՄ - ՄՀ > ΖՄ - ՄՀ$$
$$ΖՍ + ՍՄ - ՍՄ - ՍՀ > ΖՄ - ՄՀ$$
$$ΖՍ - ՍՀ > ΖՄ - ՄՀ$$

եւ կամ՝

$$ΖՍ - ՍՀ > ԱԲ \quad (319)։$$

322. Ասոր հակառակ եթէ կէտ մը երկու հնոցներուն քաշուած գծերուն տարբերութիւնը՝ թափանցանց առանցքէն պզտիկ կամ մեծ ըլլալու ըլլայ, ան առեն ան կէտն Աւելիէն կամ դուրս է կամ ներս. արդէն յայտնի է որ եռքի դէպքիս մէջ, կէտը կը գտնուի Աւելլոյն ան մասին մէջ, որուն հնոցն իրեն աւելի մերձաւորագոյն է։

323. Ուղիղ գիծ մը, որ կիսէ ան անկիւնն որն որ երկու ծրագրիչ ճառագայթներն Աւելլոյն մէկ կէտին վրայ կը շինեն, նոյն կէտին վրայ նաեւ Աւելիին կը շօշափէ։

Ցո՛ւցո՛մ. Կ'ենթադրենք որ (Չեւ 63) ՄԸ ուղիղ գիծ մ'ըլլայ որ ΖՄՀ անկիւնը կիսէ. ուստի ՄԸ ուղիղ գիծն վրայ, մինակ Մ կէտն է որ Աւելլոյնն է, ուրիշ որ եւ իցէ կէտ, ինչ-

Չեւ 63.

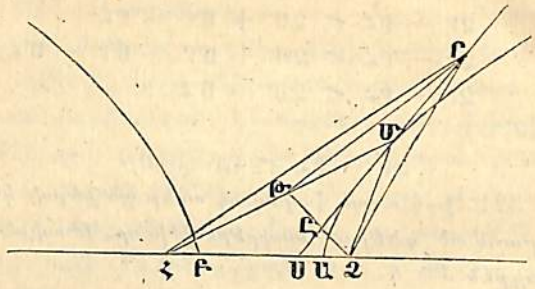

պէս ըսենք Ր կէտը Ա.ԵԼՒՆ չէ։ Ինչու որ եթէ ՄԹ = ՄԶ ընելու ըլլանք, ան ատեն ՐԹ = ՐԶ կ'ըլլայ. իսկ արդ որովհետեւ՝

$$ՐՀ < ՐԹ + ԹՀ \quad (53)\ է,$$

ուրեմն նաեւ՝

$$ՐՀ - ՐԶ < ՐԹ + ԹՀ - ՐԹ$$

կամ $ՐՀ - ՐԶ < ԹՀ$. այսինքն $< ՀՄ - ՄԹ$, այսինքն $< ՀՄ - ՄԶ$, որ է $< ԱԲ$ (319). ուրեմն Ր Ա.ԵԼԻՆ դուրս կէտ մըն է (322)։

324. Կարգածին չորեքկուսին՝ յապաւածին ու յապաւածին չափ երկընցած թափանցանց առանցքին ուղղանկիւն չորեքկուսւոյն հետ այնպէս կը համեմատի, ինչպէս զուգակից առանցքին չորեքկուսին՝ թափանցանց առանցքին չորեքկուսւոյն հետ կը համեմատի։

Յ՝ոյժ. Դնենք որ (Չեւ 64) ԱԿ = ա ըլլայ, ԿԳ = բ, Կ2 = գ, ՄՆ = փ, իսկ ԿՆ = ց, ուստի կ'ըլլայ.

$$ՀՄ^2 = ՆՄ^2 + ՆՀ^2 = փ^2 + (ց + գ)^2$$

ուրեմն՝

$$ՀՄ = \sqrt{[փ^2 + (ց + գ)^2]}$$

Չեւ 64.

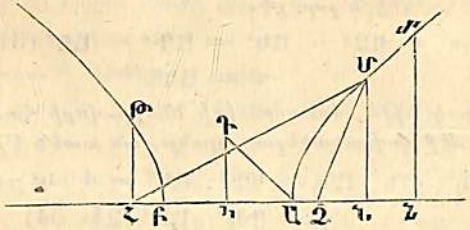

զարձեալ՝

$$2Մ^2 = ՆՄ^2 + Ն2^2 = փ^2 + (ց - գ)^2$$

ուրեմն՝

$$2Մ = \sqrt{[փ^2 + (ց - գ)^2]}$$

Իսկ որովհետեւ զարձեալ՝

$$ՀՄ - 2Մ = ԱԲ, \text{ կամ } ՀՄ = ԱԲ + 2Մ\ է,$$

անոր համար ալ կ'ըլլայ.

$$\sqrt{[փ^2 + (ց + գ)^2]} = 2ա + \sqrt{[փ^2 + (ց - գ)^2]}$$

$$փ^2 + ց^2 + 2ցգ + գ^2 = 4ա^2 + 4ա\sqrt{[փ^2 + (ց - գ)^2]} + փ^2 + ց^2 - 2ցգ + գ^2$$

$$4գց - 4ա^2 = 4ա\sqrt{[փ^2 + (ց - գ)^2]}$$

$$գց - ա^2 = ա\sqrt{[փ^2 + (ց - գ)^2]}$$

$$գ^2ց^2 - 2գցա^2 + ա^4 = ա^2(փ^2 + ց^2 - 2ցգ + գ^2)$$

$$գ^2ց^2 - գ^2ա^2 + ա^4 - ա^2ց^2 = ա^2փ^2$$

$$գ^2(ց^2 - ա^2) - ա^2(ց^2 - ա^2) = ա^2փ^2$$

$$(գ^2 - ա^2)(ց^2 - ա^2) = ա^2փ^2$$

Ասկից ալ աս համեմատութիւնը յառաջ կու գայ.

$$փ^2 : ց^2 - ա^2 = գ^2 - ա^2 : ա^2$$

Ուստի եւ հոս է $փ^2 = ՄՆ^2$

$$ց^2 - ա^2 = (ց - ա)(ց + ա) = ԱՆ \cdot ԲՆ$$

= Ցապաւածին ու յապաւածին չափ երկընցած թափանցանց առանցքին ուղղանկիւն չորեքկուսոյն.

$$գ^2 - ա^2 = կՁ^2 - ԱԿ^2 = ԱԴ^2 - ԱԿ^2 \text{ (316)} = ԿԴ^2$$

եւ $$ա^2 = ԱԿ^2$$

Իսկ եթէ աս զօրութիւնները վերի համեմատութեան մէջ փոխանակելու ըլլանք, ան ատեն կ'ըլլայ.

$$ՄՆ^2 : ԲՆ \cdot ԱՆ = ԿԴ^2 : ԱԿ^2 = 4ԴԿ^2 : 4ԱԿ^2$$
$$= ԴԵ^2 : ԱԲ^2 \text{ (Զե. 64)}$$

Ծանօթ. Եթէ ԱԲ թափանցանց առանցքն ա ով Դե զուգակից առանցքն ալ բ ով նշանակելու ըլլանք, իսկ ՆԱ կարգածն փ ով, եւ ԱՆ յապաւածն ալ ք ով, ան ատեն կ'ըլլայ ԲՆ = ա + ք, իսկ ուղղանկեան չորեքկուսին ԲՆ · ԱՆ = (ա + ք) ք = աք + ք². ուստի եւ ասկից ալ $փ^2 : աք + ք^2 = բ^2 : ա^2$

իսկ եթէ աւբընթերաչափն ալ չ ով նշանակելու ըլլանք ան ատեն (ըստ 317) կ'ըլլայ.

$ա : բ = բ : չ$. ուրեմն $բ^2 = աչ$

ասկից ալ կը հետեւի $փ^2 : աք + ք^2 = աչ : ա^2 = չ : ա$

$$ափ^2 = աչք + չք^2$$

եւ $$փ^2 = չք + \frac{չք^2}{ա}$$

325. Կարգածներուն չորեքկուսիները յապաւածին ու յապաւածին չափ երկընցած թափանցանց առանցքին ուղղանկիւն չորեքկուսիներուն պէս իրարու կը համեմատին:

Ցո–ցո–մ. Դնենք որ ըլլայ՝

$$ՄՆ^2 : ԲՆ \cdot ԱՆ = ԿԴ^2 : ԱԿ^2 \text{ (324)}$$

եւ $$ՄՒ^2 : ԲՆ \cdot ՆԱ = ԿԴ^2 : ԱԿ^2 \text{ (324)}$$

ուրեմն՝

$$ՄՆ^2 : ԲՆ \cdot ԱՆ = ՄՒ^2 : ԲՆ \cdot ՆԱ \text{ (Ա 104)}:$$

326. Ասոր հակառակ եթէ գծի մը մէջ այսպիսի համեմատութիւն մը կրնայ տեղի ունենալ, ան ատեն ան գիծն Աւելի մըն է:

327. Նոյնի վրայի կարգածն աւբընթերաչափին կէսին հաւասար է:

Ցո–ցո–մ. Դնենք որ ըլլայ՝

$$ՀԹ^2 : ԲՀ \cdot ՀԱ = ԿԴ^2 : ԱԿ^2 \text{ (324)}$$

Հոս է՝

$$ԲՀ \cdot ՀԱ = (ԿՀ - ԲԿ)(ԿՀ + ԲԿ)$$
$$= (կՁ - ԱԿ)(կՁ + ԱԿ) = կՁ^2 - ԱԿ^2$$
$$= ԱԴ^2 - ԱԿ^2 = ԿԴ^2$$

ուստի անոր համար՝

$$ՀԹ^2 : ԿԴ^2 = ԿԴ^2 : ԱԿ^2$$

եւ բստ հետեւորդի՝

$$ՀԹ : ԿԴ = ԿԴ : ԱԿ \text{ (Ա 98)}$$

եւ կամ $$2ՀԹ : 2ԿԴ = 2ԿԴ : 2ԱԿ$$

այսինքն Նոյնի վրայի կարգածին կրկնապատիկը, թափանցանց եւ զուգակից առանցքներուն երրորդ համեմատական գիծն է, որ է ըսել աւբընթերաչափին հաւասար է (317):

328. Եթէ աւելցոյն գագաթն ուղղորդ գիծ մը ձգուելու ըլլայ, եւ աս ուղղորդն ալ զուգակից առանցքին կէսին հաւասար ըլլայ. դարձեալ եթէ աս ուղղորդին ծայրի կէտն աւելցոյն կենդրոնին հետ ուղիղ գծով մը կապուելու ըլլայ, ան ատեն աս ուղիղ գիծն աւելցոյն երբեք չի հանդիպիր, բայց որչափ աս ուղիղ գիծն ու աւելցին երկընցնելու ըլլանք, այնչափ ուղիղ գիծն աւելցոյն կը մերձենայ:

Ցո–ցո–մ. 1. Պէտք է ԱԹ ∥ ՑՆ քաշել, որն որ աւելցին Մ կէտին վրայ կտրէ (Զե. 65). ուստի եւ կ'ըլլայ.

Չեւ 65.

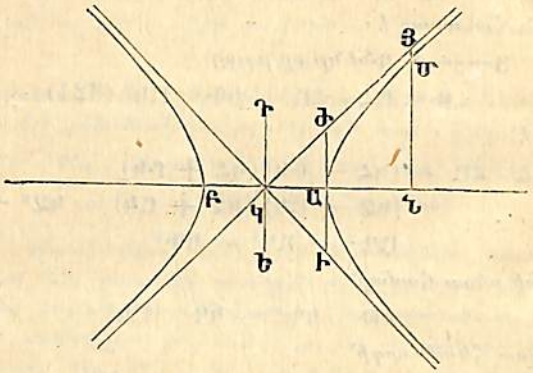

$$\text{ՆՅ} : \text{ԿՆ} = \text{ԺԱ} : \text{ԱԿ} \cdot (91) = \text{ԿԴ} : \text{ԱԿ}$$

ուրեմն՝

$$\text{ՆՅ}^2 : \text{ԿՆ}^2 = \text{ԿԴ}^2 : \text{ԱԿ}^2 \ (\text{Ա} \cdot 98)$$

եւ դարձեալ է.

$$\text{ՄՆ}^2 : \text{ԱՆ} \cdot \text{ԲՆ} = \text{ԿԴ}^2 : \text{ԱԿ}^2 \ (324)$$

անոր համար՝

$$\text{ՄՆ}^2 : \text{ԱՆ} \cdot \text{ԲՆ} = \text{ՆՅ}^2 : \text{ԿՆ}^2 \ (\text{Ա} \cdot 104)$$

Որովհետեւ հոս՝

$\text{ԱՆ} \cdot \text{ԲՆ} = (\text{ԿՆ} - \text{ԱԿ})\ (\text{ԿՆ} + \text{ԱԿ}) = \text{ԿՆ}^2 - \text{ԱԿ}^2$ է,

Անոր համար ալ՝

$$\text{ՄՆ}^2 : \text{ՆՅ}^2 = \text{ԿՆ}^2 - \text{ԱԿ}^2 : \text{ԿՆ}^2$$

Բայց որովհետեւ հոս $\text{ԿՆ}^2 - \text{ԱԿ}^2$ միշտ ԿՆ^2էն աւելի պզտիկ է, անոր համար որչափ որ կ'ուզուի ԿՆ մեծ

առնուի, ի վերայ այսր ամենայնի միշտ $\text{ՆՄ}^2 < \text{ՆՅ}^2$, ուստի եւ $\text{ՆՄ} < \text{ՆՅ}$, ուրեմն ուղիղ գիծն երբեք աւելցոյն չի հանդիպիր։

2. $\text{ԿՆ}^2 - \text{ԱԿ}^2 : \text{ԿՆ}^2 = 1 - \frac{\text{ԱԿ}^2}{\text{ԿՆ}^2} : 1$ (Ա. 92)։ Եւ որովհետեւ ԱԿը միշտ անփոփոխ է, իսկ ԿՆ միշտ կը մեծնայ, անոր համար $\frac{\text{ԱԿ}^2}{\text{ԿՆ}^2}$ հանելին երթալով կը պզտիկնայ, ուստի եւ $1 - \frac{\text{ԱԿ}^2}{\text{ԿՆ}^2}$ երթալով 1ին զօրութեան կը մօտենայ, եւ քան հետեւորդի ՄՆ^2 միշտ ՆՅ^2ին զօրութեան կը մօտենայ, կամ ՄՆ միշտ ՆՅին զօրութեանը կը մօտենայ. ուրեմն աւելին երթալով ուղիղ գծին կը մօտենայ։

329. Ուղիղ գիծ մը՝ որ շարունակ կոր գծի մը կը մօտենայ եւ երբեք անոր չի հանդիպիր, ան կոր գծին **Անհանդիպական** գիծը կ'անուանուի։

330. Գտնենք որ ԶԳԻ ան երեքանկիւնն ըլլայ, որն որ կոնին առանցքին վրայէն անցնելով մի եւ նոյն կոնին ԶԳԻ խարսխի երեսին վրայ ուղղորդ կը կենայ. եւ ԱՊ ալ կոնին մէկ կարուածն ըլլայ՝ որն որ ԶԳԻ երեքանկեան վրայ ուղղորդ կը կենայ. ուստի եթէ ԱԲ եւ ԶԳ իրարու հաւասար հեռաւոր ըլլալու ըլլան, ան ատեն ԵԱՊ ալ կոնաձեւ մը կ'ըլլայ։

Յօդուած. Գտնենք որ (Չեւ 66) ԹՆԸՄ կարուած մ'ըլլայ եւ ԶԵԻԳ խարսխին հետ հաւասար հեռաւոր, ուստի ասի բոլորակ մըն է (176), որ ինչպէս դիւրաւ կը ցուցուի △ ԶԳԻ երեքանկեան վրայ ալ ուղղորդ կը կենայ։ ԵԱՊ կարուածքը՝ ան գծով աս բոլորակը կը կարէ՝ եւ եԳ գծով ալ խարխոխը կը կարէ. ուստի այսպէս կմ գիծը՝ ԱԲին, եւ ԹԸին, իսկ ԲԳ ալ՝ ԱԲին ու ԶԻին վրայ ուղղորդ կը կենան (152)։

Չեւ 66.

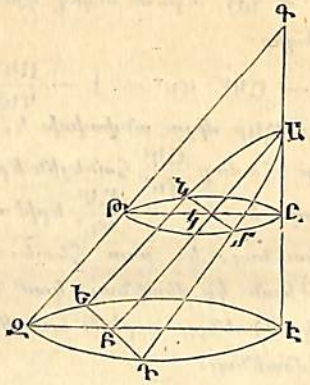

Արդ ԹՄ Ը բոլորակին մէջ է՝

$$\text{կմ}^2 = \text{Թկ} \cdot \text{կԸ} \quad (116)$$

իսկ ԶԴԻ բոլորակին մէջն ալ՝

$$\text{ԲԴ}^2 = \text{ԶԲ} \cdot \text{ԲԻ} \quad (116)$$

ուրեմն նաեւ՝

$$\text{կմ}^2 : \text{ԲԴ}^2 = \text{Թկ} \cdot \text{կԸ} : \text{ԶԲ} \cdot \text{ԲԻ}:$$

Եւ որովհետեւ հոս ԹԸ ∥ ԶԻ, (147) իսկ ԱԲ ∥ ԶԳ է, անոր համար ալ ԹկԲԶ հաւասար հեռաւոր ձեւ մըն է (25), ուրեմն Թկ = ԶԲ (56) ուստի եւ ասկից յառաջ կու գայ՝

$$\text{կմ}^2 : \text{ԲԴ}^2 = \text{կԸ} : \text{ԲԻ} \quad (\text{Ա} \cdot 92)$$

իսկ △ ԲԱԻին մէջն ալ է.

$$\text{կԸ} : \text{ԲԻ} = \text{Ակ} : \text{ԱԲ} \quad (91)$$

եւ ըստ հետեւորդի՝

$$\text{կմ}^2 : \text{ԲԴ}^2 = \text{Ակ} : \text{ԱԲ} \quad (\text{Ա} \cdot 104):$$

Հոս կրնան կմ ու ԲԴ իրարու կարգածներ համարուիլ, որոնք Ակ ու ԱԲ յապաւածներուն պատշաճին: Եւ որով-

հետեւ հոս կարգածներուն չորեքկուսիները յապաւածներուն պէս իրարու հետ կը համեմատին, ուրեմն ԱՄԳ կոնագիծ մըն է (292):

331. Եթէ ասկէ առջի համարին մէջ գրած ենթադրութեան համաձայն, կտրուածքին ԱԲ գիծը կենին մէկ կողմն վրայ դէպ ի վար միտելու ըլլայ, ան ատեն ԱՄԲ կտրուածն Եղիպտացիներ բոլորակ մը կ'ըլլայ:

Չեւ 67.

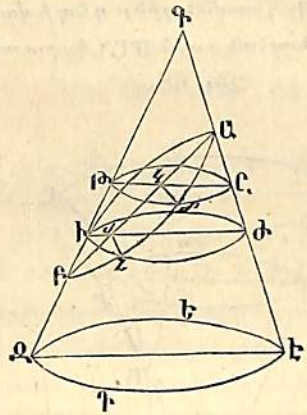

Ց—ցո—ՀՀ. Դնենք որ (Չեւ 67) ԹՄ ու ԻՆԺ խարըսխի երեսին հետ հաւասար հեռաւոր կտրուածներ ըլլան, որոնք ԱՄԲ կտրուածը կմ ու ՀՆին վրայ կտրեն, ուստի եւ ան ատեն կ'ըլլայ.

$$\text{կմ}^2 = \text{Թկ} \cdot \text{կԸ} \cdot \text{իսկ } \text{ՀՆ}^2 = \text{ԻՀ} \cdot \text{ՀԺ} \quad (116)$$

Ուստի նաեւ՝

$$\text{կմ}^2 : \text{ՀՆ}^2 = \text{Թկ} \cdot \text{կԸ} : \text{ԻՀ} \cdot \text{ՀԺ}$$

Բայց որովհետեւ նաեւ՝

$$\text{Թկ} : \text{ԻՀ} = \text{կԲ} : \text{ՀԲ} \quad (91)$$

$$\text{կԸ} : \text{ՀԺ} = \text{Ակ} : \text{ԱՀ} \quad (91)$$

ուրեմն նաեւ ԹԿ·ԿԸ:ԻՀ·ՀԺ = ԱԿ·ԿԲ:ԱՀ·ՀԲ (Ա 96)

եւ ըստ Հետեւորդի նաեւ՝

ԿՄ² : ՀՆ² = ԱԿ · ԿԲ : ԱՀ · ՀԲ (Ա 104)

այսինքն ամէն կորուածին մէջ կարգաձեւերուն չորեքկուսիներն իրենց վերաբերած ԱԲ գծին հատածներով շեղուած ուղղանկիւնիներուն պէս իրարու կը համեմատին։ Ուրեմն ամէն երկայնաձեւ բոլորակ մըն է (311)։

332. Եթէ վերը 330 ու 331 համարներուն ենթադրութեանցը մէջ ԱԵ հատման գիծը դէպ ի վար կոնին երկու կողմերէն հեռանայ, անատեն ՄԱՆ կորուածը Ա-ելի է։

Չեւ. 68.

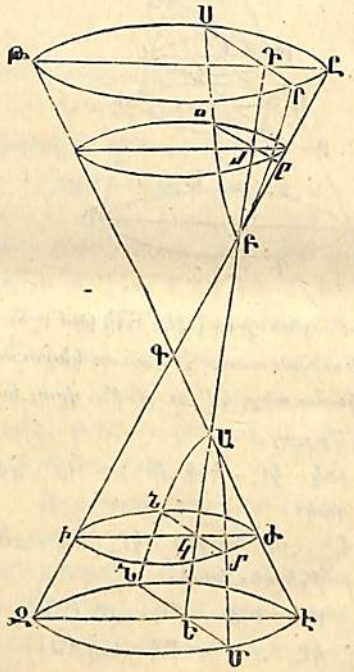

Յ—յ—Ն. Դնենք որ (Չեւ. 68) ԻԺն՝ ԶՄԵ խարսխէ երեսին հետ հաւասար հեռաւոր ըլլայ, եւ ԵԱ ին երկընցած մասը ԶԳ ին երկընցած մասին Բ կէտին վրայ հանդիպի, ուստի կ'ըլլայ·

ԵՄ² = ԶԵ · ԵԷ (116)

եւ ՄԿ² = ԻԿ · ԿԺ (116)

ուստի եւ՝

ԵՄ² : ՄԿ² = ԶԵ · ԵԷ : ԻԿ · ԿԺ

բայց որովհետեւ՝

ԶԵ : ԻԿ = ԵԲ : ԿԲ

եւ ԵԷ : ԿԺ = ԱԵ : ԱԿ,

ուրեմն նաեւ՝

ԶԵ · ԵԷ : ԻԿ · ԿԺ = ԱԵ · ԵԲ : ԱԿ · ԿԲ (Ա 96)

եւ ըստ Հետեւորդի·

ԵՄ² : ԿՄ² = ԱԵ · ԵԲ : ԱԿ · ԿԲ (Ա 104)

Ուրեմն ՄԱՆ կորուածն Ա-ելի մըն է, իսկ ԱԲ ալ անոր թափանցանց առանցքը։ — Եթէ ԶԳԷ կոնին կողերը Գէն վեր երկընցուելու ըլլան, եւ կորուածքին ալ հարթ երեսն Ա-էն դէպ ի վեր երթալու ըլլայ, ԲԲՍ կորուածք մը կ'ելլէ, որ ՄԱՆ ին հետ պատշաճական է եւ անոր հետ մէկտեղ Ա-ելին կ'ամբողջացընէ։

ՄԱՏԵԱՆ

ԱՐԱՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

	Ֆ.	Ս.
Ա. Նկարագիր ուսմանց, որ է Օգուտ իւրաքանչիւր մասանց դպրոցական, ի Հ. Մատաթիա Վ. Գարագաշեան. 1845:	1	50
Բ. Գիտութիւն տերութեանց կամ Վէճակագրութիւն Եւրոպայ, ի Հ. Ղեւոնդ Վ. Ցոլիանեան. Հատ. Ա. 1847:	1	75
Գ. Գիտութիւն վաճառականութեան (աշխ.). ի Հ. Ղուկաս Վ. Տէրտէրեան, 1848:	2	50
Դ. Պատմութիւն Հայոց, Հայկազեանց տերութեան սկսելէն մինչեւ մեր ժամանակը, ի Հ. Եփրեմ Վ. Զագըճեան. 1851:	3	25
Ե. Պատմութիւն քաղաքականութեան Եւրոպական տերութեանց ընդհանրապէս, ի Հ. Ղեւոնդ Վ. Ցոլիանեան. Հատ. Ա. 1856:	2	50
Զ. Պատմութիւն քաղաքականութեան Եւրոպական տերութեանց ընդհանրապէս, ի Հ. Ղեւոնդ Վ. Ցոլիանեան. Հատ. Բ. 1856:	2	50
Է. Գործնական Արուեստաբանութիւն, կամ Դիւրաւոր արուեստներու եւ անոնց դիւրին կերպով գործադրութեան առաչնորդ, ի Հ. Եփրեմ. Վ. Զագըճեան. 1857:	1	50
Ը. Աղբատ կամ Աշխարհացոյց տաքսակք ի պէտս Ազգային դպրոցաց, յօրինեալ եւ ծրագրեալ ի Հ. Աստուածատուր Վ. Ալապեան. 1857:	12	78
Թ. Պատմութիւն քաղաքականութեան Եւրոպական տերութեանց ընդհանրապէս, ի Հ. Ղեւոնդ Վ. Ցոլիանեան. Հատ. Գ. 1857:		
Ժ. Պատմութիւն քաղաքականութեան Եւրոպական տերութեանց ընդհանրապէս, ի Հ. Ղեւոնդ Վ. Ցոլիանեան. Հատ. Դ. 1860:	2	50
ԺԱ. Գործնական վաճառագիտութիւն ի պէտս վաճառականաց, Արուեստաւորաց, Դպրոցաց եւ Ցանուցեարց, ի Հ. Եղիշէոս Վ. Համբարեան. 1867:	3	—
ԺԲ. Լուդովիկոսի Թիւրքի սկզբնական դասագիրք պարզ ուսողութեան Թարգմանեց Հ. Պետրոս Վ. Պիւլպիւլեան		

Г-41

<< Ազգային գրադարան

NL0251589